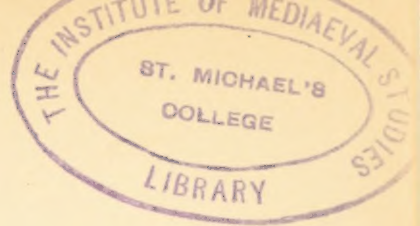

SCRIPTORES AETHIOPICI

SERIES PRIMA — TOMUS VII

APOCRYPHA DE B. MARIA VIRGINE

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

CURANTIBUS

I.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES AETHIOPICI

TEXTUS

SERIES PRIMA — TOMUS VII

APOCRYPHA DE B. MARIA VIRGINE

EDIDIT M. CHAINE, S. I.

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS
CAROLUS POUSSIELGUE BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIX.

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S
COLLEGE
LIBRARY

I

LIBER NATIVITATIS MARIAE.

EDIDIT

MARIUS CHAINE.

Opusculum quod inscribitur *Liber Nativitatis Mariae*, saepe etiam *Protoevangelium Iacobi* dicitur, iam dudum eruditis viris notum est. Fabricius illud latine edidit [1], graece Tischendorf [2], syriace Wright [3]. Sed textus aethiopicus, pariter ac arabicus [4], hucusque in publicam lucem non prodiit. Quid autem discriminis sit inter editos textus et recensionem aethiopicam, facili negotio ab ipsa editione aut versione nostra animadvertet lector diligens; ceteroquin cl. v. H. Zotenberg [5], iam praecipuas differentias inter textum graecum et aethiopicum notavit.

In adornanda nostra editione duobus codicibus usi sumus, in Bibliotheca Nationali Parisiensi asservatis. Sunt autem codex aethiopicus 53, fol. 1-24, scriptus saeculo XVI, et codex aethiopicus 131, fol. 129 *v.*-143 *r.*, qui exaratus videtur saeculo XIII. Eorum descriptionem legas, si lubet,

[1] *Codex apocryphus Novi Testamenti*, p. 66 et seqq.

[2] *Evangelia apocrypha*, p. 1 et seqq.

[3] *Contribution to the apocryphal literature of the New Testament*, p. 1 et seqq.

[4] Eum continent codd. Parisienses syr. 232, 238, syriacis litteris sed arabica lingua exarati, et codd. arabici 147 et 262; aliique alibi.

[5] *Catal. des Mss. éthiopiens*, p. 57-58.

quam dedit Zotenberg, *Catalogue des Manuscrits éthiopiens de la Bibliothèque nationale*, p. 57, 196.

Textus idem fere invenitur in utroque codice, si excipias aliquot menda et diversam rationem scribendi, ex. gr. litteras gutturales.

Editio nostra textum codicis 131 (= *A*) accurate refert, qui tamen hic illic, ut non raro fit in antiquis codicibus, a sermonis usu recepto nonnihil discrepat. Verba autem in codice 53 (= *B*) addita, uncis quadratis inclusimus.

Beryti, kal. ianuar. anni MDCCCCVII.

M. C.

መጽሐፈ ፡ ልደታ ፡ ለማርያም ።

ንቅድም ፡ በረድኤተ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ንጽሐ f. 129 v.
ፍ ፡ መጽሐፈ ፡ ልደታ ፡ *ለማርያም ፡ እግዝእትነ ፡ ወላዲተ ፡ አም f. 130 r.
ላክ ፡ ቅድስት[1] ።

ሀሎ ፡ አሐዱ ፡ ብእሲ ፡ እምዐሠርቱ ፡ ወክልኤቱ ፡ ነገደ ፡ ⌜ደቂቀ[2] ፡ እስራኤል ፡ ዘስሙ ፡ ኢዮአቄም ፡ ዘእምትዝምደ ፡ ዳዊት ፡ ወባዕል ፡ ውእቱ ፡ ፈድፋደ ፡ ወሶበ ፡ ያበውእ ፡ መሥዋዕተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይገብር ፡ ምክዕቢተ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይገብር ፡ ከማሁ ፡ እምደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ እንዘ ፡ ይኄሊ ፡ ወይብል ፡ ትኩን ፡ መሥዋዕትየ ፡ ዛቲ ፡ በእንተ ፡ ኵሎሙ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ከመ ፡ ይስረይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ ኀጢአቶሙ ። ወሶበ ፡ ከነ ፡ በዓሎሙ ፡ ለአይሁድ ፡ አቅረቡ ፡ ኵሎሙ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ መሥዋዕቶሙ ፡ መጽአ ፡ ብእሲ ፡ እምደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ዘስሙ ፡ ሮቤል ፡ ወይቤሎ ፡ ለኢዮአቄም ፡ ኢመፍትው ፡ ለከ ፡ ታቅርብ ፡ ⌜መሥዋዕተ[2] ፡ ቅድሜነ ፡ እስመ ፡ አልብከ ፡ ዘርአ ፡ በውስተ ፡ እስራኤል ፤ ወሰሚዖ ፡ ኢዮአቄም ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ሐዘነ ፡ ዐቢየ ፡ ሐዘነ ፡ ወአሐዘ ፡ የኃሊ[3] ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ናሁ ፡ ኵሎሙ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ቦሙ ፡ ⌜ዘርአ[2] ፡ ወውሉደ ፡ ወአንሰ ፡ አልብየ ፡ ወእምዝ ፡ ኀለየ ፡ በእንተ ፡ ጻድቃን ፡ ወኄራን ፡ ከመ ፡ ቦሙ ፡ ዘርአ ፡ ወውሉደ ፡ ወተዘከሮ ፡ ለአቡነ ፡ አብርሃም ፡ ⌜ቀዳማዊ[2] ፡ ወአእመረ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሀቦ ፡ ውሉደ ፡ በርስእናሁ ፡ ወሰመዮ ፡ ይስሐቅ[4] ፡ ወተከዘ ፡ ኢዮአቄም ፡ ወኢነገራ ፡ ለብእሲቱ ፡ በእንተ ፡ ሐዘኑ ፡ ወበእንተ ፡ ዘይቤሎ ፡ ሮቤ*ል ። ወውእቱሰ ፡ ተግሕሰ ፡ ወሖረ ፡ ውስተ ፡ f. 130 v.
ገዳም ፡ ወጾመ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አርብዓ ፡ መዓልተ ፡ ወአርብዓ ፡ ሌሊተ ፡ ወይቤ ፡ በሕሊናሁ ፡ ኢያበውእ ፡ ውስተ ፡ ከርሥየ ፡ ሲሲተ ፡ እስከ ፡ ይሁበኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስእለትየ ፡ ወትኩነኒ ፡ ጸሎትየ ፡ ወብላዕየኒ ፡ ወስቴየኒ ። ወብእሲቱኒ ፡ አሐዘት ፡ ትብኪ ፡ ወትላሑ ፡ ትስአል ፡ ወታንቀዓዱ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ የሀብ ፡ ውሉደ ፡ ወያእትት ፡ እምላዕሌሃ ፡ ፅእለተ ።

[1] B add.: ጸሎታ ፡ ወስእለታ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ። — [2] B om. — [3] A ይኄሊ. — [4] *Gen.*, XV-XXI.

ወሶበ ፡ በጽሐ ፡ በዓሎሙ ፡ ዘየዐቢ ፡ መጽአት ፡ ኀበ ፡ ሐና ፡ አ
ሐቲ ፡ ብእሲት ፡ እምአግዋሪሃ ፡ ወትቤላ ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ታዐር
ጊ ፡ ሐዘነ ፡ ውስተ ፡ ልብኪ ፡ ወትኩንኒ[1] ፡ ርእስኪ ፡ በዝንቱ ፡ ሐ
ዘን ፡ ናሁ ፡ በጽሐ ፡ በዓል ፡ ወበእንተዝ ፡ ኢመፍትው ፡ ለኪ ፡ ት
ሕዝኒ ፡ ፈድፋደ ፡ ወባሕቱ ፡ ንሥኢ ፡ ዘንተ ፡ ልብሰ ፡ ዘወሀበኒ ፡ መ
ምህርየ ፡ ወልበሲ ፡ አንቲ ፡ እስመ ፡ ዝንቱ ፡ ልብስ ፡ እምልብሰተ ፡
ነገሥት ፡ ውእቱ ፡ እስመ ፡ ለኪ ፡ ይደሉ ፡ ትልበሲ ፡ ዘንተ ። ወት
ቤላ ፡ ሐና ፡ ተአተቲ ፡ እምኔየ ፡ እስመ ፡ ኢይለብስ ፡ አንሰ ፡ እም
ብዝኀ ፡ ሐዘንየ ፡ [በእንተ ፡ ዘአልብየ ፡] ውሉደ ፡ እንዳዒ ፡ ለእመ
በ ፡ ፍቁርኪ ፡ ዘወሀበኪ ፡ ዘንተ ፡ ልብሰ ፡ ወሊተኑ ፡ ትፈቅዲ ፡ ት
ደምርኒ ፡ በኀጢአትኪ ። ወአውሥአት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ወትቤ
ላ ፡ ለሐና ፡ ሠናየ ፡ ገብረ ፡ እስመ ፡ ዐጸወ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡
f. 131 r. ኢትር*ከቢ ፡ ውሉደ ፡ ወኢዘርአ ፡ በውስተ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ።
ወሰሚዓ ፡ ሐና ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ሐዘነት ፡ ዐቢየ ፡ ሐዘነ ። ወእምዝ ፡
ተንሥአት ፡ ፍጡነ ፡ ወአእተተት ፡ እምላዕሌሃ ፡ አልባሲሃ ፡ ወተ
ሐፅበት ፡ ወለብሰት ፡ ሠናየ ፡ አልባሰ ፤ ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ጊዜ ፡ ትስዐቱ ፡
ሰዓት ፡ ዘመዓልት ፡ ሖረት ፡ ትጸሊ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወ
እንዘ ፡ ተሐውር ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ፡ ርእየት ፡ ዕፀ ፡ ነዋኀ ፡ ወውስ
ቴታ ፡ አዕዋፍ ፡ ምስለ ፡ እጐሊሆን ፡ ወትቤ ፡ ሐና ፡ ባርክ ፡ እግዚ
አ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወአብዝኆሙ ፡ ፈድፋደ ፡ ወስማዕ ፡ ጸሎትየ ፡ ወ
ሀበኒ ፡ ስእለትየ ፡ ወባርክ ፡ ላዕሌየ ፡ በከመ ፡ ባረከ ፡ ውስተ ፡ ከር
ሣ ፡ ለሳራ ፡ ወወሀብካ ፡ ውሉደ ፡ በልህቃቲሃ ። ወእምዝ ፡ አንስ
አት ፡ አዕይንቲሃ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወአሐዘት ፡ ትላሑ ፡ ወትብኪ ፡
እንዘ ፡ ትብል ፡ አሌሊተ ፡ በመኑ ፡ እትሜሰል ፡ እመስልኑ ፡ እንከ ፡
ከመ ፡ ¯ዖፍ ፡ ወባሕቱ ፡ አዕዋፍኒ ፡ ቦሙ ፡ ውሉደ ። አሌሊተ ፡ በመ
ኑ ፡ እትሜሰል ፡ እትመስልኑ ፡ እንከ ፡ ከመ ፡ እንስሳ ፡ ወአራዊት ፡
ወባሕቱ ፡ እንስሳ ፡ ወአራዊት ፡ ቦሙ ፡ ውሉደ ። አሌሊተ ፡ በመኑ ፡
እትሜሰል ፡ እትመሰልኑ ፡ እንከ ፡ ከመ[2] ፡ ምድር ፡ ወባሕቱ ፡ ምድ
ር ፡ ባቲ ፡ ፍሬ ። ወእንዘ ፡ ከመዝ ፡ ትበኪ ፡ ወትላሑ ፡ ወታንቀዐ
ዱ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ናሁ ፡ መልአክ ፡ ወረደ ፡ እምሰማይ ፡ ወቆ
መ ፡ ቅድሜሃ ፡ ወይቤላ ፡ ናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰምዐ ፡ ጸሎተኪ ፡
f. 131 v. ወተወክፈ ፡ ስእለተኪ ፡ ወአንቲኒ ፡ ዕንስት ፡ ወ*ትቤ ፡ ሐና ፡ እግዚ
እየ ፡ ወአምላኪየ ፡ እመሰ ፡ ወሀበኒ ፡ ውሉደ ፡ እሁብ ፡ ለእግዚአብ

[1] Sic. — [2] B om.

ሔር ፡ ወአሬስዮ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቱ ። ወእምዝ ፡ ይቤላ ፡ መልአክ ፡ ናሁ ፡ ኢዮአቄም ፡ ምትኪ ፡ መጽአ ፡ እምውስተ ፡ ገዳም ፡ ወምስሌሁ ፡ ጠሊ ፡ ንሥኢያ ፡ ውብልዒ ፡ ወሖረ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀበ ፡ ኢዮአቄም ፡ ወይቤሎ ፡ ናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰምዐ ፡ ጸሎተከ ፡ ወተወክፈ ፡ ስእለተከ ፡ ወብእሲትከኒ ፡ ሐና ፡ ፀንሰት ። ወሰሚዖ ፡ ኢዮአቄም ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ተፈሥሐ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሓ ፡ ወአእኰቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ወእምዝ ፡ ጸውዐ ፡ ኢዮአቄም ፡ ኖሎተ ፡ መራዕይሁ ፡ ወይቤሎሙ ፡ አምጽኡ ፡ ሊተ ፡ ክልኤ ፡ አባግዐ ፡ መሥዋዕተ ፡ ቍርባን ፡ ለእግዚእየ ፡ ወአምላክየ ፡ ወአምጽኡ ፡ ሊተ ፡ ዐሠርተ ፡ ወክልኤተ ፡ አልህምተ ፡ መሥዋዕተ ፡ ለቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአምጽኡ ፡ ሊተ ፡ ሰመንተ ፡ አባግዐ ፡ ለምሳሐ ፡ በዓል ፡ ወገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ወአምጽአ ፡ ኢዮአቄም ፡ ወኖሎተ ፡ መራዕይሁ ፡ ምስሌሁ ። ወተንሥአት ፡ ሐና ፡ ወቆመት ፡ ቅድመ ፡ ኆኅተ ፡ ቤታ ፡ ወሰበ ፡ ርእየቶ ፡ ለምታ ፡ እንዘ ፡ ይመጽእ ፡ ኀቤሃ ፡ ወሮረት ፡ ኀቤሁ ፡ ወኀቀፈቶ ፡ ክሳዶ ፡ ወትቤሎ ፡ ኢያእመርከኑ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሐረኒ ፡ ወተሣሀለኒ ፡ ወበረከኒ ፡ ዐቢየ ፡ በረከተ ፡ ወመካንኒ ፡ እምይእዜሰ ፡ ኢኮንት ፡ መካነ ፡ ወእንተ ፡ አልባቲ ፡ [ውሉደ ፡] ወበዊአ ፡ ኢ*ዮአቄም ፡ f. 132 r. ውስተ ፡ ቤቱ ፡ አዕረፈ ፡ ይእተ ፡ ዕለተ ፡ ወበሳኒታ ፡ ተንሥአ ፡ ኢዮአቄም ፡ ወነሥአ ፡ መሥዋዕቶ ፡ ምስሌሁ ፡ ወሐለየ ፡ በልቡ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እመሰ ፡ ተወክፈ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምኔየ ፡ መሥዋዕትየ ፡ ናሁ ፡ እሬኢ ፡ ገጽየ ፡ ውስተ ፡ አክሊል ፡ ዘውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እስመ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ አክሊል ፡ ዘይነብር ፡ መልዕልተ ፡ ምሥዋዕ ፡ ወሰበ ፡ ያበውእ ፡ አሐዱ ፡ እምደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ቍርባነ ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወተወክፈ ፡ እምኔሁ ፡ ያስተርኢ ፡ ገጹ ፡ ውስተ ፡ አክሊል ፡ ከመ ፡ መጽሄት ፡ ለዘ ፡ አብአ ፡ መሥዋዕተ ። ወእመሰ ፡ ኢተወክፈ ፡ መሥዋዕቱ ፡ ኢያስተርኢ ፡ ገጹ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ አክሊል ።

ወሰበ ፡ አብአ ፡ ኢዮአቄም ፡ መሥዋዕቶ ፡ ነጸረ ፡ ርእየተ ፡ ገጹ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ አክሊል ፡ ይቤ ፡ ኢዮአቄም ፡ ናሁ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሐረኒ ፡ ወሰምዐኒ ፡ ጸሎትየ ፡ ወተወክፈ ፡ ስእለትየ ፡ ወወሀበኒ ፡ ውሉደ ። ወእምዝ ፡ ተመይጠ ፡ ኢዮአቄም ፡ እምውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወሖረ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ በፍሥሓ ፡ ወሐሤት ፡ እንዘ ፡ ይሴብሖ ፡ ወያአኵቶ ፡ ለእግ

ዚአብሔር ፡ አምላክ ። ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ለሐና ፡ ትስዐቱ ፡ አውራኀ ፡ ወለደት ፡ ወለተ ፡ ወትቤላ ፡ ሐና ፡ ለመወልድ ፡ ምንተኒ ፡ ዘወልድኩ ። ወትቤላ ፡ ወለተ ፡ ወለድኪ ። ወትቤ ፡ ሐና ፡ ታዐቢዮ ፡ ነፍስ f. 132 r. የ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዮም ፡ *ወሰመየታ ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ማርያም ። ወሶበ ፡ ኮነ ፡ ለሐና ፡ አርብዓ ፡ መዋዕለ ፡ ተሐፅበት ፡ ወለብሰት ፡ አልባሲሃ ፡ ወአጥበወታ ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ወሶበ ፡ ተፈጸመ ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ስድስቱ ፡ አውራኀ ፡ አቀመታ ፡ ውስተ [1] ፡ ምድር ፡ ከመ ፡ ታመክራ ፡ ለእመ ፡ ተሐውር ፡ በእገሪሃ ፡ ወይእቲ ፡ ወለት ፡ ሖረት ፡ ሰብዓተ ፡ ምስጋረ ፡ እግር ፡ ወገብአት ፡ ውስተ ፡ ሕፅነ ፡ እማ ። ትቤ ፡ ሐና ፡ ሕያው ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኢየኀድጋ ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ ታንሶሱ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ እስከ ፡ እወስዳ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወእምዝ ፡ ሐነጸት ፡ ላቲ ፡ ንስቲተ ፡ ማኅደረ ፡ ወአንበረታ ፡ ውስቴቱ ፡ እስከ ፡ ሶበ ፡ ኮነ ፡ አሐቲ ፡ ዓመት ።

ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ገብረ ፡ ኢዮአቄም ፡ ዐቢየ ፡ ምሳሐ ፡ ወጸውዖሙ ፡ ለካህናት ፡ ወለረበናት ፡ እምደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወዐበይቶሙ ፡ ወመልህቃቲሆሙ ፡ ወአጽገቦሙ ፡ ለኵሎሙ [2] ፡ ወአምጽአ ፡ ኢዮአቄም ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ኀበ ፡ ካህናት ፡ ወባረክዋ ፡ ኵሎሙ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ፡ ይባርካ ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ ወየሀባ ፡ ጽንዐ ፡ ወኀይለ ፡ ወዐቢየ ፡ ስመ ፡ እስከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወይብል ፡ ኵሉ ፡ ሕዝብ ፡ አሜን ፡ አሜን ፡ [ለይኩን ።]

ወእምዝ ፡ ወሰድዋ ፡ ኀበ ፡ ሊቃነ ፡ ካህናት ፡ ወመላህቅቲሁ ፡ ለሕዝብ ፡ ወባረክዋ ፡ ኵሎሙ ፡ በበ ፡ አስማቲሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ f. 133 r. እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ *አበዊነ ፡ አምላከ ፡ አብርሃም ፡ አምላከ ፡ ይስሐቅ ፡ ወአምላከ ፡ ያዕቆብ ፡ ዘይነብር ፡ ውስተ ፡ አርያም ፡ ይባርካ ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ ዐቢየ ፡ በረከተ ፡ ዘኢይሰስል ፡ እምላዕሌሃ ። ወእምዝ ፡ ነሥኣታ ፡ እማ ፡ ወአብአታ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ማኅደር ፡ እንተ ፡ ሐነጸት ፡ ላቲ ፡ ወትቤ ፡ ሐና ፡ እሴብሖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በስብሐት ፡ ቅዱስ [3] ፡ ናሁ ፡ እባርኮ ፡ ወእአኵቶ ፡ ወእቄድሶ ፡ ወአሌዕሎ ፡ እስመ ፡ አሰሰለ ፡ እምላዕሌየ ፡ ነገረ ፡ ፅእለት ፡ ወሐሳር ፡ ወወሀበኒ ፡ ውሉደ ፡ በውስተ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወሶበ ፡ ፈጸሙ ፡ ምሳሐ ፡ ተንሥኡ ፡ ወአተዉ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ በፍሥሓ ፡

[1] B ላዕለ· — [2] B om. — [3] Fortasse melius በስብሐተ ፡ ቅዱሳኒሁ ።

ወሐሜት ፡ እንዘ ፡ ያአኵትዎ ፡ ለአምላከ ፡ እስራኤል ፡ ወሶበ ፡ ከና ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ክልኤ ፡ ዓመት ፡ ይቤ ፡ ኢዮአቄም ፡ ንውስዳ ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ በጻዕነ ፡ ቀዳሚ ፡ ከመ ፡ ኢይትመዐዓነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወትቤ ፡ እማ ፡ ⌈ሐና[1] ፡ ተዐገስ ፡ እስከ ፡ ይከውና ፡ ሠለስቱ ፡ ዓመት ፡ ከመ ፡ ኢትጽሀቅ ፡ በእንተ ፡ አቡሃ ፡ ወእማ ፡ ወከዊና ፡ ሠለስተ ፡ ዓመተ ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ጸውዖን ፡ ኢዮአቄም ፡ ለአዋልደ ፡ እብራዊያን ፡ ንጹሓተ ፡ ወወሀቦን ፡ መኅትወ ፡ መዓረ ፡ ግራ ፡ ውስተ ፡ እደዊሆን ፡ ወሖራ ፡ ቅድሜሃ ፡ ወአብእዋ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወተወክፋ ፡ ካህን ፡ በረካ ፡ ወይቤ ፡ ያዕቢ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስመኪ ፡ በይ*እቲ ፡ ዕለት ፡ አመ ፡ ያስተርኢ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምኔኪ ፡ f. 133 v. ወእምዝ ፡ ነሥእዋ ፡ ካህናት ፡ ወአንበርዋ ፡ ውስተ ፡ ሣልስ ፡ ምዕራግ ፡ ዘቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወባረክዋ ፡ ካህናት ፡ ወመላህቅት ፡ ወኵሎሙ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወአምጽአ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕሌሃ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሓ ፡ ወተመይጡ ፡ አዝማዲሃ ፡ ወሰብአ ፡ ቤታ ፡ ወገብኡ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ በዐቢይ ፡ ፍሥሓ ፡ እንዘ ፡ ይሴብሕዎ ፡ ወያአኵትዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ በእንተ ፡ ዘኢተመይጠት ፡ ድኅሬሃ ፡ ሶበ ፡ ወሰድዋ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ። ⌈ወነበረት ፡ ማርያም ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ[1] ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ ርግብ ፡ ንጽሕት ። ወመልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያወርድ ፡ ላቲ ፡ ሲሳያ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ። ወሶበ ፡ ነበረት ፡ ማርያም ፡ ዐሥርተ ፡ ወክልኤተ ፡ ዓመተ ፡ ተጋብኡ ፡ ዐበይት ፡ ወማእምራኒሆሙ ፡ ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወይቤሉ ፡ ናሁ ፡ ለማርያም ፡ ከና ፡ ዐሠርቱ ፡ ወክልኤቱ ፡ ዓመት ፡ በውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወይእዜኒ ፡ ንፈርህ ፡ ከመ ፡ ኢትትክት ፡ በሀየ ፡ ወእምዝ ፡ ሖሩ ፡ ኀበ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወይቤልዎ ፡ ባእ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወሰአል ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክከ ፡ ከመ ፡ ያርኢከ ፡ ዘንሬስያ ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ ወስማዕ ፡ ዘይብለከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ንግበር ፡ ላዕሌሃ ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ተንሥአ ፡ ዘካርያ*ስ ፡ f. 134 r. ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቅድሳተ[2] ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ወሰአለ ፡ ወአንቃዕደወ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤ ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላክየ ፡ ረዳኢየ ፡ ወመድኀኒየ ፡ እስእለከ ፡ ወአስተበቍዓከ ፡ ከመ ፡ ታርእየኒ ፡ ዘንገብር ፡ ላዕለ ፡ ዛቲ ፡ ወለት ፡ ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ወረደ ፡ መልአከ ፡ እግዚአ

[1] B om. — [2] Sic.

ብሔር ፡ እምሰማይ ፡ ወቆመ ፡ ቅድሜሁ ፡ ለዘካርያስ ፡ ወይቤሎ ፡ ኦዘካርያስ ፡ አስተጋብእ ፡ እምደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ኵሎ ፡ ብእሴ ፡ ዘኢያውሰበ ፡ ወያምጽእ ፡ አሐዱ ፡ አሐዱ ፡ በትሮ ፡ ወዘአስተርአየ ፡ እምኔሁ ፡ ውስተ ፡ በትሩ ፡ ትእምርት ፡ አእምርኬ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ መፍትው ፡ ይንሥኣ ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ ሀበ ፡ ኪያሃ ፡ ወረስዮ ፡ ምእመነ ፡ ዲቤሃ ፡ ወሰሚዖ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ወፅአ ፡ አፍአ ፡ እምቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወፈነወ ፡ አዋዴ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድረ ፡ ይሁዳ ፡ በእንተዝ ፡ ነገር ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ዮሴፍ ፡ ጸራቢ ፡ ወረወ ፡ ምሳሮ ፡ [ውስተ ፡ ምድር ፡] እምውስተ ፡ እዴሁ ፡ ወሖረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ምስለ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ፡ ወተጋቢኦሙ ፡ ኵሎሙ ፡ ኀበ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወነሥአ ፡ እምኔሆሙ ፡ አብትሪሆሙ ፡ ወአብአሙ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወሰአለ ፡ ወአንቃዕደወ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወፈጺሞ ፡ ጸልዮ ፡ ነሥኦን ፡ ለእማንቱ ፡ አብትር ፡ ወአውፅኦን ፡ አፍኣ ፡ ወወሀቦሙ ፡ ለአሐዱ ፡ አሐዱ ፡ በትረ ፡ ወበትር ፡ እንተ ፡ ተረፈት ፡ ድኅሪት ፡ ይእቲ ፡ እንተ ፡ ዮሴፍ ።
f. 134 v. ወሶበ ፡ ወ*ሀቦ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ በትሮ ፡ ለዮሴፍ ፡ ወፅአ ፡ እምውእቱ ፡ በትር ፡ ርግብ ፡ ወቆመት ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ለዮሴፍ ፡ ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ይቤ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ለዮሴፍ ፡ አንተ ፡ ውእቱ ፡ ዘኀረየከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወረሠየከ ፡ ምእመነ ፡ ዲበ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ንሥኣ ፡ ይእዜኒ ፡ ወዕቀባ ፡ አውሥአ ፡ ዮሴፍ ፡ ወይቤሎ ፡ ለዘካርያስ ፡ እፎ ፡ እክል ፡ ነሢኦታ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ብእሲ[1] ፡ አረጋይ ፡ ልሂቅ ፡ አነ ፡ ወዛቲ ፡ ወለት ፡ ዘበጽሐት ፡ ለአውስቦ ፡ ወእመሰ ፡ ነሣእክዋ ፡ ይከውነኒ ፡ ፅእለት ፡ በውስተ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ይቤሎ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን[1] ፡ ኦዮሴፍ ፡ ዑቅ ፡ ርእሰከ ፡ ከመ ፡ ኢይትመዓዕከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወተዘከር ፡ ዘገብረ ፡ ላዕለ ፡ ቆሬ ፡ ወዳታን ፡ ወአቤሮን ፡ ወአብቀወት ፡ ምድር ፡ ወውሕጠቶሙ ፡ ሕያዋኒሆሙ ፡ በእንተ ፡ ዘዐለዉ ፡ ወአበዩ ፡ ሰሚዐ ፡ ትእዛዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ። ወይእዜኒ ፡ ዑቅ ፡ ርእሰከ ፡ ኦዮሴፍ ፡ ከመ ፡ ኢይርከብከ ፡ ዘረከቦሙ ፡ ለእሉ ። ወሰሚዖ ፡ ዮሴፍ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ በኀበ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ፈርሀ ፡ ዐቢየ ፡ ፍርሀተ ፡ ወነሥኣ ፡ ለይእቲ ፡ ወለት ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤላ ፡ ኦማርያም ፡ ናሁ ፡ ነሣእኩኪ ፡ እምቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአንሰ ፡ እፈቅድ ፡ ሐዊረ ፡ ውስተ ፡ ንግድ ፡ ወናሁ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜሁ ፡ ይእዜኒ ፡ ዕቀቢ ፡ ርእሰኪ ፡ እስከ ፡ እገብ

[1] B om.

እ ፡ ኀቤኪ ፡ ወአነ ፡ እስእሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ከመ ፡ ይዕቀብኪ ፡ ወየሀሉ ፡ ምስሌኪ ። ወእምዝ ፡ ትጋብኡ ፡ ካህ*ናተ ፡ f. 135 r. ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ከመ ፡ ይግበሩ ፡ መንጦላዕተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ አምጽኡ ፡ ሊተ ፡ ሰመንተ ፡ አዋልደ ፡ ድንግል ፡ ንጹሓተ ፡ እምትዝምደ ፡ ዳዊት ፡ ወአምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ ሰብዐተ ፡ አዋልደ ፡ ወተዘከረ ፡ ካህን ፡ ለማርያም ፡ ወአእመረ ፡ ከመ ፡ ቅድስት ፡ ይእቲ ፡ ለአከ ፡ ላቲ ፡ ወመጽአት ፡ ኀቤሁ ፡ ወእምዝ ፡ አዘዞን ፡ ለእማንቱ ፡ ደናግል ፡ ይባኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎን ፡ ተዓጸዋ ፡ በበይናቲክን ፡ ወዘበጽሐ ፡ ዕፃ ፡ ይፍትል ፡ ፀምረ ፡ ሚላተ ፡ ለመንጦላዕተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወገብራ ፡ በከመ ፡ አዘዞን ፡ መልአክ ፡ ወተዓጸዋ ፡ በበይናቲሆን ፡ ወበጽሐት ፡ ዕፅ ፡ ላዕለ ፡ ማርያም ፡ ወነሥአት ፡ ፀምረ ፡ ሚላተ ፡ ወሖረት ፡ ውስተ ፡ ቤታ ። ወበውእቱ ፡ መዋዕል ፡ አርመመ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወተሠይመ ፡ ህየንቴሁ ፡ ካህን ፡ ዘስሙ ፡ ሳሙኤል ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡ ግብረ ፡ ክህነት ፡ እስከ ፡ ሶበ ፡ ወረደ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወፈትሐ ፡ ማእሰረ ፡ ልሳኑ ፡ ወእምዝ ፡ አሐዘት ፡ ማርያም ፡ ትፍትል ፡ ሚላተ ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ሖረት ፡ ማርያም ፡ ትቅዳሕ ፡ ማየ ፡ እምውስተ ፡ ዐዘቅት ፡ በናዝሬት ፡ ሀገረ ፡ ዳዊት ፡ ወናሁ ፡ ፈነዎ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለገብርኤል ፡ መልአክ ፡ ኀቤሃ ፡ ወይቤላ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ አቅድስት ፡ ወንጽሕት ፡ ማርያም ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባረከኪ ፡ ወውእቱ ፡ ምስሌኪ ፡ ወረከብኪ ፡ ሞገሰ ፡ በ*ኀቤሁ ፡ ወተዐብይ ፡ እምኵሎን ፡ አንስት ፡ እለ ፡ ተፈጥራ ፡ ው f. 135 v. ስተ ፡ ዓለም ፡ ወሰሚዓ ፡ ማርያም ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ተመይጠት ፡ ይምነ ፡ ወዕግመ ፡ ከመ ፡ ትርአይ ፡ ዘይትናገራ ፡ ወአልቦ ፡ ዘርእየት ፡ ወኢመነሂ ፡ ወበእንተዝ ፡ ፈርሀት ፡ ዐቢየ ፡ ፍርሃተ ፡ ወኀደገት ፡ ቀሡታ ፡ ወገብአት ፡ ውስተ ፡ ቤታ ፡ ወአሐዘት ፡ ትፍትል ፡ ሚላተ ፡ ወናሁ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሃ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዳግመ ፡ ወይቤላ ፡ ኢትፍርሂ ፡ አማርያም ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ ረከብኪ ፡ ሞገሰ ፡ በኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዐቢየ ፡ ፍሥሓ ፡ ወአንቲኒ ፡ ዕንስት ፡ በቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወበመንፈሱ ፡ ቅዱስ ። አውሥአት ፡ ማርያም ፡ ወትቤ ፡ እፎ ፡ ይከውነኒ ፡ ዝንቱ ፡ እንዘ ፡ ኢያአምር ፡ ብእሴ ። ወይቤላ ፡ መልአክ ፡ አእምሪኬ ፡ አማርያም ፡ አኮ ፡ ዘትወልዲ ፡ በከመ ፡ ይወልዳ ፡ አንስት ፡ አላ ፡ ባሕቱ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይመጽእ ፡ ላዕሌኪ ፡ ወኀይለ ፡ ልዑል ፡ ይጼልለኪ ፡ ወዘኒ ፡ [ይትወለድ ፡ እምኔኪ ፡] ቅዱስ ፡ ውእቱ ፡ ወይሰመይ ፡ ወልደ ፡ ልዑል ፡ ወይሰመ

ይ ፡ ስሙ ፡ ኢየሱስ ፡ ወውእቱ ፡ ያድኅኖሙ ፡ ለሕዝቡ ፡ እምኀጢ
አቶሙ ፡ ወአውሥአት ፡ ማርያም ፡ ወትቤሎ ፡ ለመልአክ ፡ ነየ ፡ አ
ነ ፡ አመቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወመንፈስየ ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ፡ ወው
እቱ ፡ ይገብር ፡ ላዕሌየ ፡ በከመ ፡ ፈቀደ ፡ ወይኩነኒ ፡ በከመ ፡ ትቤ
ለኒ ፡ ወእምዝ ፡ ፈጸመት ፡ ፈቲለ ፡ ውእተ ፡ ሜላተ ፡ ወወሰደት ፡
f. 136 r. ኀበ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወነሥአ ፡ እምኔሃ ፡ ባረካ ፡ ወይ*ቤላ ፡ ኦማ
ርያም ፡ ናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዐቢ ፡ ስመኪ ፡ እስመ ፡ ቡርክት ፡
አንቲ ፡ እምአንስት ፡ እለ ፡ ሀለዋ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ፡ ወሰሚዓ ፡ ማ
ርያም ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ተፈሥሐት ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሓ ፡ ወእእኰተቶ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ወወፂአ ፡ እምኀበ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ሖረት ፡ ኀ
በ ፡ ቤተ ፡ ኤልሳቤጥ ፡ እኅተ ፡ አቡሃ ፡ ወሰሚዓ ፡ ኤልሳቤጥ ፡ ከ
መ ፡ ማርያም ፡ መጽአት ፡ ኀቤሃ ፡ ወፅአት ፡ ወአርኀወት ፡ ኆኅተ ፡
ቤታ ፡ አስተብቍዓታ [1] ፡ ወትቤ ፡ ምንትኑ ፡ አነ ፡ ከመ ፡ ትምጽእ ፡
እሙ ፡ ለእግዚእየ ፡ ኀቤየ [2] ፡ ሶበ ፡ ሰማዕኩ ፡ ቃለኪ ፡ እንዘ ፡ ትት
አምኅኒ ፡ አንፈርዐጸ ፡ እጓል ፡ በውስተ ፡ ከርሥየ ፡ በፍሥሓ ፡ ወሐ
ሤት ፡ ወሰገደ ፡ ለዘ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ከርሥኪ ፡ ወሰሚዓ ፡ ማርያ
ም ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ እምኀበ ፡ ኤልሳቤጥ ፡ አንሥአት ፡ አዕይንቲሃ ፡
ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወትቤ ፡ ታዐቢዮ ፡ ነፍስየ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወ
ትትሐሠይ ፡ መንፈስየ ፡ በአምላኪየ ፡ ወመድኅኒየ ፡ እስመ ፡ ርእየ ፡
ሕማማ ፡ ለአመቱ ፡ ናሁ ፡ እምይእዜሰ ፡ ያስተበጽዑኒ ፡ ኵሉ ፡ ትው
ልድ ፡ እስመ ፡ ገብረ ፡ ሊተ ፡ ኀይለ ፡ ዐቢያተ ፡ ወቅዱስ ፡ ስሙ ፡ ወ
ሣህሉኒ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ፡ ለእለ ፡ ይፈርህዎ ። ወገብረ ፡ ኀ
ይለ ፡ በመዝራዕቱ ፡ ወዘረዎሙ ፡ ለእለ ፡ ያዐብዩ ፡ ሕሊና ፡ ልቦሙ ፡
ወነሠቶሙ ፡ ለሐያላን ፡ እመናብርቲሆሙ ፡ ወአዕበዮሙ ፡ ለትሑ
ታን ፡ ወአጽገቦሙ ፡ በረከቶ ፡ ለርኁባን ። ወፈነዎሙ ፡ ዕራቆ
f. 136 v. ሙ ፡ ለብዑላን ፡ ወተወከፎ ፡ ለእስራኤል ፡ ቍል*ዔሁ ፡ ወተዘከረ ፡
ሣህሎ ፡ ዘይቤሎሙ ፡ ለአበዊነ ፡ ለአብርሃም ፡ ወለዘርኡ ፡ እስከ ፡
ለዓለም ። ወእምዝ ፡ ነበረት ፡ ኀቤሃ ፡ ሠለስተ ፡ አውራኀ ፡ ወአተወ
ት ፡ ቤታ ። ወእምድኅረዝ ፡ አተወ ፡ ዮሴፍ ፡ እምውስተ ፡ ንግድ ፡
ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ፡ ወርእያ ፡ ለማርያም ፡ ከመ ፡ ዕንስት ፡ ይእ
ቲ ፡ ወበእንተዝ ፡ ዘበጠ ፡ ገጾ ፡ ወወደየ ፡ ሐመደ ፡ ውስተ ፡ ርእሱ ፡
ወተነጽሐ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወበከየ ፡ ዐቢየ ፡ ብካየ ፡ እንዘ ፡ ይብ
ል ፡ አሌሊተ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘአስሐታ ፡ ለወለተ ፡ ዳዊት ፡ አሌ

[1] B om. — [2] B add. ወናሁ.

ሊተ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘገብረ ፡ ላቲ ፡ ዘንተ ፡ መሥገርተ ፡ አሌሊተ ፡ እፎ ፡ እገብር ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ እንተ ፡ ነሣእክዋ ፡ እምውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ድንግለ ፡ ወንጽሕተ ፡ አሌ ፡ ሊተ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘዔወዋ ፡ ለድንግል ፡ ወአማሰና ፡ አሌሊተ ፡ ናሁ ፡ ኮነ ፡ ላዕሌየ ፡ ኀፍረተ ፡ ወኀሳረ ፡ በውስተ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ አሌ ፡ ሊተ ፡ አመ ፡ ይትከሠት ፡ ዝንቱ ፡ ነገር ፡ በቅድመ ፡ ካህናት ፡ ወረበናት ፡ ወመልህቅተ ፡ ሕዝብ ፡ አሌሊተ ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ መጽአ ፡ ኀበ ፡ ድንግል ፡ ከይሲ ፡ እኩይ ፡ ወአስሐታ ፡ ለድንግል ፡ በከመ ፡ አስሐታ ፡ ለሔዋን ፡ አርዌ ፡ እኩይ ፡ ወአብልዓ ፡ እምዕፅ ፡ ዘአዘዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኢይብልዑ ፡ እምኔሁ ። እንዘ ፡ ከመዝ ፡ ይበኪ ፡ ወይላሑ ፡ ተንሥአ ፡ እምሐመድ ፡ ወጸውዓ ፡ ለማርያም ፡ ወይቤላ ፡ ኦብእሲት ፡ ለምንት ፡ ገበርኪ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ወአሕዘንኪ ፡ ነፍሰኪ ፡ ወአርኰስኪ ፡ ርእሰኪ ፡ ወአምጻእኪ ፡ ላዕሌየ ፡ ወላዕለ ፡ *ርእስኪ ፡ f. 137 r. ዐቢየ ፡ ኀፍረተ ፡ ወኀሳረ ፡ ወጽእለተ ፡ በማእከለ ፡ ሕዝብ ፡ ረሳዕኪዮኑ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክኪ ፡ ወእፎ ፡ ኢተዘከርኪ ፡ ዘቀዳሚ ፡ ንብረትኪ ፡ በውስተ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ወዘከመ ፡ ያወርድ ፡ ለኪ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሲሳየኪ ፡ እምሰማይ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ረሳዕኪኑ ፡ ዘከመ ፡ ልህቂ ፡ በኀበ ፡ አበዊኪ ፡ በክብር ፡ ወበጽድቅ ፡ ወበቅድስና ። ወሰሚዓ ፡ ማርያም ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ በከየት ፡ ዐቢየ ፡ ብካየ ፡ ከሠተት ፡ አፉሃ ፡ ወትቤ ፡ አንሰ ፡ አልቦ ፡ ዘገበርኩ ፡ እኩየ ፡ ወኢምንተኒ ፡ ወይቤላ ፡ ዮሴፍ ፡ ወዝንቱ ፡ ዘሀለወ ፡ ውስተ ፡ ከርሥኪ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ። አውሥአት ፡ ማርያም ፡ ቅድስት ፡ ወትቤ ፡ ያአምር ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ዘገበርኩ ፡ እኩየ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኢምንተኒ ፡ ወኢያርኰስኩ ፡ ሥጋየ ። ወሰሚዖ ፡ ዮሴፍ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ሐለየ ፡ ወይቤ ፡ ምንተ ፡ እሬስያ ፡ ለዛቲ ፡ ብእሲት ፡ እመሰ ፡ ኀባእክዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ነገር ፡ ናሁ ፡ እከውን ፡ ዐላዌ ፡ ሕገ ፡ ኦሪት ፡ ወእመሰ ፡ ከሠትክዎ ፡ ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ እፈርህ ፡ እመ ፡ ይከውን ፡ ዘሀለወ ፡ ውስተ ፡ ከርሣ ፡ መንፈሳዊ ፡ ወእከውን ፡ አነ ፡ ዘመጠውኩ ፡ ደመ ፡ ንጹሐ ፡ ወእምዝ ፡ ይቤ ፡ ምንተ ፡ እሬስያ ፡ እሕድጋኑ ፡ ጽምሚተ ፡ ወሚመ ፡ አንብራ ፡ ኀቤየ ። ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ወሖረ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወሰአለ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንቃዕዲዎ ፡ ወይቤ ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ፈጣሬ ፡ *ኵሉ ፡ ወገባ f. 137 v. ሬ ፡ ኵሉ ፡ ዘታአምር ፡ ኵሎ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይሰወር ፡ እምኔከ ፡ ዘኅቡእ ፡ ክሡት ፡ ለከ ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ ታአም

ር ፡ ዘከመ ፡ ነሣእክዋ ፡ ለቅድስት ፡ ወንጽሕት ፡ ድንግል ፡ ወአልቦ ፡ ዘገበርኩ ፡ ላዕሌሃ ፡ እኩየ ፡ ወይእዜኒ ፡ ኢያእመርኩ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕሌሃ ፡ አላ ፡ በሕቲቱ ፡ አንተ ፡ አለብወኒ ፡ ዘከመ ፡ እሬስያ ፡ ለዛቲ ፡ ብእሲት ፤ ወብዙኀ ፡ ሰአለ ፡ ወአስተብቍዐ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ በብካይ ፡ ወላሕ ፡ ወፈጺሞ ፡ ጸሎቶ ፡ አተወ ፡ ቤቶ ፡ ወኖመ ፤ ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአዮ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዮሴፍ ፡ በሕልም ፡ ወይቤሎ ፡ ኢትፍራህ ፡ አዮሴፍ ፡ ነሢኦታ ፡ ለምርያም ፡ [እስመ ፡] ዘሀለወ ፡ ውስተ ፡ ከርሣ ፡ እመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ውእቱ ፡ ወናሁ ፡ ትወልድ ፡ ወልደ ፡ ወይሠመይ ፡ ስሞ ፡ ኢየሱስ ፡ ወውእቱ ፡ ያድኅኖሙ ፡ ለሕዝብ ፡ እምኀጢአቶሙ ። ወነቂሆ ፡ ዮሴፍ ፡ እምንዋም ፡ ተፈሥሐ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሓ ፡ ወአእኰቶ ፡ ወሰብሖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላከ ፡ እስራኤል ፡ ወእምድኅረዝ ፡ መጽአ ፡ ብእሲ ፡ እምካህናት ፡ ዘስሙ ፡ ዮሐንስ ፡ ኀበ ፡ ዮሴፍ ፡ ተአምኆ ፡ ወይቤሎ ፡ አዮሴፍ ፡ ለምንት ፡ ጐንደይከ ፡ መጺአ ፡ ኀቤነ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ተሰጥዎ ፡ ወይቤሎ ፡ እስመ ፡ ነበርኩ ፡ ውስተ ፡ ንግድ ፡ ወትማልም ፡ መጻእኩ ፡ ወደከምኩ ፡ በሐዊረ ፡ ፍኖት ፡ ወበእንተዝ ፡ እፈቅድ ፡ ከመ ፡ አዕርፍ ፡ ክልኤ ፡ ዕለተ ፡ [f. 138 r.] ውስተ ፡ ቤትየ ፡ ወእንዘ ፡ ይትናገ*ር ፡ ዮሴፍ ፡ ከመዝ ፡ ተመይጠ ፡ ዮሐንስ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ወርእያ ፡ ከመ ፡ ፅንስት ፡ ይእቲ ፡ ወሖረ ፡ ዮሐንስ ፡ ኀበ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን[1] ፡ ወይቤሎ ፡ ናሁ ፡ ዮሴፍ ፡ ዘአንተ ፡ ትቤ ፡ በእንቲአሁ ፡ ከመ ፡ ኄር ፡ ወምእመን ፡ ውእቱ ፡ ናሁ ፡ ገብረ ፡ ዐቢየ ፡ ኀጢአተ ፡ ወይቤሎ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ምንተ ፡ ገብረ ፡ አውሥአ ፡ ዮሐንስ ፡ ወይቤሎ ፡ ናሁ ፡ ማርያም ፡ ዘነሥአ ፡ እምውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወረሠይኮ ፡ ማእምነ ፡ ዲቤሃ ፡ ወናሁ ፡ ዘመወ ፡ ባቲ ፡ ወአፅነሳ ። ወይቤሎ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ዮሴፍኑ ፡ ገብረ ፡ ዘንተ ፡ ግብረ ። ወይቤሎ ፡ ዮሐንስ ፡ ለእከ ፡ ላቲ ፡ ትምጻእ ፡ ኀቤከ ፡ ከመ ፡ ትርአያ ፡ ወትእመን ፤ ወእምዝ ፡ ፈነወ ፡ መልእክተ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ኀበ ፡ ድንግል ፡ ወመጽአት ፡ ኀቤሁ ፡ ወርእያ ፡ ከመ ፡ ፅንስት ፡ ይእቲ ፡ ወአውሥአ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወይቤላ ፡ ለማርያም ፡ ምንትኑ ፡ ዝንቱ ፡ ግብር ፡ ዘገበርኪ ፡ አሕዘንኪ ፡ ነፍስኪ ፡ በውስተ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፤ ረሳዕክዮኑ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክኪ ፡ አመ ፡ ይፌኑ ፡ ለኪ ፡ ሲሳየኪ ፡ ምስለ ፡ መልአክ ፡ እምሰማይ ፡ ኵሉ ፡ አሚረ ፡ አኮኑ ፡ አንቲ ፡ ዘነበር

[1] B om.

ኪ ፡ ውስተ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ እንዘ ፡ ትሰምዒ ፡ ቃለ ፡ ስብሓተ ፡ ማኅሌተ ፡ መዘምር ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ። ወእምዝ ፡ ፈነወ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ መልእክተ ፡ ኀበ ፡ ዮሴፍ ፡ ወመጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎ ፡ ዘካርያስ ፡ ኦዮሴፍ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ ዝግብር ፡ ዘገበርከ ፡ ወገበርከ ፡ ከብካበ ፡ ወአ*ፅነስከ ፡ ለድንግል ፡ እንተ ፡ ነሣእከ ፡ እምቤተ ፡ መቅደ f. 138 v. ስ ፡ ወኢፀናሕከ[1] ፡ እስከ ፡ ያነብር ፡ እዴሁ ፡ ካህን ፡ ዲበ ፡ ርእስከ ፡ ወይባርከከ ፡ ወአርመመ ፡ ዮሴፍ ፡ ወአልቦ ፡ ዘተናገረ ፡ ወኢምንተኒ ። ወካዕበ ፡ ይቤሎ ፡ ካህን ፡ ለዮሴፍ ፡ አግብኣ ፡ ለነ ፡ ለዛቲ ፡ ወለት ፡ በከመ ፡ ነሣእካ ፡ ወበከየ ፡ ዮሴፍ ፡ ዐቢየ ፡ ብካየ ፡ ወይቤሎ ፡ ዘካርያስ ፡ አእምር ፡ ናሁ ፡ አሰትየከ ፡ ማየ ፡ ዘለፋ ፡ ዘይትሜከር ፡ ቦቱ ፡ ኵሉ ፡ ዘዘመወ ፡ ወሶበ ፡ ሰተይከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይከሥት ፡ ምግባረከ ፡ በቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ⌜ሰብእ[2] ፡ ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወአሐዘ ፡ እዴሁ ፡ ወአስተዮ ፡ ማየ ፡ ዘለፋ ፡ ወካዕበ ፡ ጸውዓ ፡ ለማርያም ፡ ወአስተያ ፡ እምውእቱ ፡ ማይ ፡ ወተጋብኡ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ ይርአዩ ፡ ዘይከውን ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወኵሉ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ዘረሰዮሙ ፡ ወኢያሕሠመ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ አንከሩ ፡ ኵሉ ፡ ሕዝብ ፡ ወይቤሉ ፡ አማን ፡ እሉ ፡ ንጹሓን ፡ እሙንቱ ፡ ወፈነዎሙ ፡ ካህን ፡ ወአተዉ ፡ በሰላም ፡ ወእምድኅረዝ ፡ አዘዘ ፡ ሄሮድስ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያምጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ኵሎ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ አድያሚሃ ፡ ለቤተ ፡ ልሔም ። ወሰሚዖ ፡ ዮሴፍ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ይቤ ፡ በሕሊናሁ ፡ ምንተ ፡ እሬስያ ፡ ለዛቲ ፡ ብእሲት ፡ እጽሕፍ ፡ ላቲ ፡ ከመ ፡ ብእሲትየ ፡ ይእቲ ፡ ወባሕቱ ፡ ኢኮነት ፡ ብእሲትየ ፡ ወእጽሕፍ ፡ ላቲ ፡ ከመ ፡ እኅትየ ፡ ይእቲ ፡ ወባሕቱ ፡ ኢኮነት ፡ *እኅትየ ፡ እስመ ፡ ኵሎሙ ፡ f. 139 r. ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ አእመሩ ፡ ከመ ፡ ኢኮነት ፡ ብእሲትየ ፡ ወኢእኅትየ ፡ ወእምዝ ፡ ሐለየ ፡ ወይቤ ፡ ዛቲ ፡ ወለት[3] ፡ እንተ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይግበር ፡ ባቲ ፡ ዘሠምረ ፡ ወውእቱሰ ፡ ተንሥአ ፡ ወአምጽአ ፡ አድገ ፡ ወጸዐና ፡ ለማርያም ፡ ዲቤሁ ፡ ወሖረ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ወተለዎ ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ፡ ካህን ፡ ዘስሙ ፡ ሳሙኤል ፡ ወሖረ ፡ ምስሌሁ ፡ ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ መጠነ ፡ ሠለስቱ ፡ ምዕራፍ ፡ ተመይጠ ፡ ዮሴፍ ፡ ወርእያ ፡ ለማርያም ፡ እንዘ ፡ ታክሞስስ ፡ ወትስሕቅ ፡ ወትቤሎ ፡ ናሁ ፡ አሐዝኒ ፡ ማኅምም ፡ እስመ ፡ አልጸቁ ፡ ለወሊድ ። ወይቤላ ፡ ዮሴፍ ፡ እፎ ፡ እሬስየኪ ፡ በዝ ፡

[1] A om. ኢ. — [2] B ሕዝብ. — [3] Ms. ዐለት.

መከን ፡ ወእምዝ ፡ አንሥአ ፡ ዮሴፍ ፡ አዕይንቲሁ ፡ ወናሁ ፡ ርእየ ፡ እሐተ ፡ በዐተ ፡ ወአብአ ፡ ለማርያም ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ በዐት ፡ ወወፅአ ፡ ይኅሥሥ ፡ ላቲ ፡ መወልዲተ ፡ ወእንዘ ፡ የሐውር ፡ በፍኖት ፡ ናሁ ፡ ርእየ ፡ ለምድር ፡ እንዘ ፡ ትርዕድ ። ወካዕበ ፡ ርእየ ፡ አልህምተ ፡ እንዘ ፡ ይትረዐዩ ፡ ወያነሥኡ ፡ አዕይንቲሆሙ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወዓዲ ፡ ርእየ ፡ ዐባየ ፡ ፈለገ ፡ ዘሀለው ፡ ውስቴታ ፡ ብዙኃን ፡ አባግዕ ፡ ወእማንቲኒ ፡ ይፈቅዳ ፡ ይስትያ ፡ ወባሕቱ ፡ አንሥአ ፡ አዕይንቲሆን ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወእምዝ ፡ አንሥአ ፡ ዮሴፍ ፡ አዕይንቲሁ ፡ መንገለ ፡ አድባር ፡ ዘቤተ ፡ ልሔም ፡ ወናሁ ፡ ርእየ ፡ ብእሲተ ፡ እንዘ ፡ ትመጽእ ፡ ወውእቱኒ ፡ ሖረ ፡ ኀቤሃ ፡ ወተአምኃ ፡ f. 139 r. ወትቤሎ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ አይቴ ፡ ተሐውር ፡ *ወምንተ ፡ ትፈቅድ ፡ ወይቤላ ፡ ዮሴፍ ፡ እፈቅድ ፡ መወልዲተ ፡ ወትቤሎ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ መኑ ፡ ዛቲ ፡ ብእሲት ፡ እንተ ፡ ትወልድ ፡ ውስተ ፡ በዐት ፡ ወይቤላ ፡ ዮሴፍ ፡ ማርያም ፡ ይእቲ ፡ እንተ ፡ ፀንሰት ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወትቤ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ እሙን ፡ ትቤ ፡ ወይቤላ ፡ ዮሴፍ ፡ ንዒ ፡ ኀቤሃ ፡ ወሖሩ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ኀቡረ ፡ ወቦኡ ፡ ውስተ ፡ በዐት ፡ ወናሁ ፡ ርእዩ ፡ ደመና ፡ ብሩህ ፡ ዘከለላ ፡ ለማርያም ፡ ወካዕበ ፡ ወፅአ ፡ እምውእቱ ፡ በዐት ፡ ብርሃን ፡ ዐቢይ ፡ ወአብርሀ ፡ ውስተ ፡ ኵላ ፡ ይእቲ ፡ ምድር ፡ ወርእዩ ፡ ሕፃነ ፡ ይሰክብ ፡ ውስተ ፡ ጎል ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ከልሐት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ በዐቢይ ፡ ቃል ፡ ወትቤ ፡ ታዐብዮ ፡ ነፍስየ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዮም ፡ እስመ ፡ ርኢኩ ፡ ሐዲሰ ፡ ብርሃነ ፡ ወዐቢየ ፡ ስብሐተ ፡ ወሐራ ፡ ሰማይ ፡ የዐርጉ ፡ ወይወርዱ ፡ ኀበ ፡ ውእቱ[1] ፡ ዘተወልደ ፡ ዮም ፡ አምላከ ፡ እስራኤል ፡ ወያድኅኖሙ ፡ ለሕዝብ ፡ እምኀጢአቶሙ ፡ ወወፅአት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ እምውስተ ፡ በዐት ፡ ወናሁ ፡ ረከበታ ፡ ለካልእተ ፡ ብእሲት ፡ ዘፈነዋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ሱላሚ ፡ ወትቤላ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ለሱላሚ ፡ ንዒ ፡ ትርአይ ፡ ዕፁብ ፡ ግብረ ፡ ዘኢኮነ ፡ ግሙራ ፡ እምአሚ ፡ ይትፌጠር ፡ ዓለም ፡ ወኢሂ ፡ ኢይከውን ፡ እስከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ እስመ ፡ ማርያም ፡ ድንግል ፡ ወለደት ፡ ወእምድኅረ ፡ f. 140 r. ወለደት ፡ ነበረት ፡ በድንግልና ፡ አውሥአት ፡ ሰሎሚ ፡ ወት*ቤላ ፡ ሕያው ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኢየአምን ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ እስከ ፡ እሬኢ ፡ በአዕይንትየ ። ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ሖራ ፡ ክልኤሆን ፡

[1] B add. ኅፃን ፡ ዘውእቱ.

ኀቡረ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ በዐት ፡ ወቀርበት ፡ ሰሎሚ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ወሰፍሐት ፡ እዴሃ ፡ ከመ ፡ ትርአየ ፡ ወወፅአ ፡ እሳት ፡ እምውስተ ፡ ሥጋሃ ፡ ለማርያም ፡ ወአውዐየ ፡ ክልኤሆን ፡ እደዊሃ ፡ ለሱላሚ ፡ [ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ ከልሐት ፡] በዐቢይ ፡ ቃል[1] ፡ ወትቤ ፡ አሌሊተ ፡ አሌሊተ ፡ ለብዝኀ ፡ ኀጢአትየ ፡ ወኀጸተ ፡ ሃይማኖትየ ። ወሰገደት ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወትቤ ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላከ ፡ አብርሃም ፡ ወይስሐቅ ፡ ወያዕቆብ ፡ ኢትረስየኒ ፡ ሰሐቀ ፡ ወስላቀ ፡ በውስተ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወነጽር ፡ ትሕትናየ ፡ ወፈውሰኒ ፡ እምደዌየ ፡ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ዘይጼውዕ ፡ ስመከ ፡ ይትፌወስ ፡ እምደዌሁ ፡ ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ መጽአ ፡ መልአክ ፡ ኀበ ፡ ሱላሚ ፡ ወይቤላ ፡ ናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰምዐ ፡ ጸሎተኪ ፡ ወስእለተኪ ፡ ንሥእዮ ፡ ለሕፃን ፡ ወጹርዮ ፡ በእደዊኪ ፡ እለ ፡ ውዕያ ፡ በእሳት ፡ ወትረክቢ ፡ ዐቢየ ፡ ፍሥሓ ፡ ወበእንተዝ ፡ ሰገደት ፡ ሱላሚ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወጾረቶ ፡ ለሕፃን ፡ በእደዊሃ ፡ እለ ፡ ውዕያ ፡ በእሳት ፡ ወተፈወሰት ፡ በጊዜሃ ፡ ወትቤ ፡ አማን ፡ ውእቱ ፡ ዝንቱ ፡ ንጉሠ ፡ እስራኤል ፡ ወወፅአት ፡ እምይእቲ ፡ በዐት ፡ በዐቢይ ፡ ፍሥሓ ፡ ወናሁ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሃ ፡ ቃል ፡ እምሰማይ ፡ ዘይብል ፡ ሱላሚ ፡ ዑቂ ፡ ርእሰኪ ፡ *ኢ f. 140 v. ትንግሪ ፡ ወኢለመኑሂ ፡ ዘርኢኪ ፡ እስከ ፡ ይበውእ ፡ ሕፃን ፡ ኢየሩሳሌም ። ወናሁ ፡ መጽኡ ፡ ሰብአ ፡ ሰገል ፡ እምብሔረ ፡ ጽባሕ ፡ ውስተ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወዝውእቱ ፡ አስማቲሆሙ ፡ ተኒሱራም ፡ ወመሊከ ፡ ወጺስስባ ፡ ወይቤሉ ፡ አይቴ ፡ ሀሎ ፡ ዘተወልደ ፡ ንጉሠ ፡ አይሁድ ፡ እስመ ፡ ርኢነ ፡ ኮከቦ ፡ ዚአሁ ፡ በምሥራቅ ፡ ወመጻእነ ፡ ንስግድ ፡ ሎቱ ፡ ወሰሚዖ ፡ ሄሮድስ ፡ ንጉሥ ፡ ተሀውከ ፡ ወኵላ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ምስሌሁ ፡ ወአስተጋብአሙ ፡ ሄሮድስ ፡ ለኵሎሙ ፡ ሊቃነ ፡ ካህናት ፡ ወጸሐፍቶሙ ፡ ለሕዝብ ፡ ወተስእሎሙ ፡ በአይቴ ፡ ይትወለድ ፡ ክርስቶስ ፡ ወይቤልዎ ፡ በቤተ ፡ ልሔም ፡ ዘይሁዳ ፡ እስ*መ ፡ ከማሁ ፡ ጽሑፍ ፡ በነቢይ ፡ ወአንቲኒ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ምድረ ፡ ይሁዳ ፡ ለግሙራ ፡ ኢትዴኀሪ ፡ እምንግሥተ ፡ ይሁዳ ፡ እስመ ፡ እምኔኪ ፡ ይወፅእ ፡ ንጉሥ ፡ ዘይርዕዮሙ ፡ ለሕዝብየ ፡ እስራኤል ፡ ወእምዝ ፡ ጸውዖሙ ፡ ሄሮድስ ፡ ለሰብአ ፡ ሰገል ፡ እንተ ፡ ባሕቲቶሙ ፡ ወተጠየቆሙ ፡ ዕለቶ ፡ በዘ ፡ አስተርአዮሙ ፡ ኮከብ ፡ ወፈነዎሙ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ወይቤሎሙ ፡ ሑሩ ፡ ተሰአሉ ፡ ጥዩቀ ፡ በእንተ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ወኀበ ፡ ረከብክምዎ ፡ ዜንዉኒ ፡ ከመ ፡

[1] B om.

እምጻእ ፡ አነሂ ፡ ወእስግድ ፡ ሎቱ ፡ ወተአዚዞሙ ፡ በኀበ ፡ ንጉሥ ፡
ሖሩ ፡ ወናሁ ፡ ውእቱ ፡ ኮከብ ፡ ዘአስተርዮሙ ፡ በምሥራቅ ፡ መር
f. 141 r. ሖሙ ፡ እስከ ፡ አብጽሖሙ ፡ ወቆመ ፡ መልዕልተ ፡ ሕፃን ፡ ወሶ*በ ፡
ርእይዎ ፡ ለውእቱ ፡ ኮከብ ፡ ተፈሥሑ ፡ ዐቢየ ፡ ትፍሥሕተ ፡ ጥቀ ።
ወበዊአሙ ፡ ቤተ ፡ ረከብዎ ፡ ለሕፃን ፡ ወለማርያም ፡ እሙ ፡ ወሰገ
ዱ ፡ ሎቱ ፡ ወእምሔዎ[1] ፡ ወፈትሑ ፡ መዛግብቲሆሙ ፡ ወቀዳሚ ፡
አምጽኡ ፡ ሎቱ ፡ አምኃ ፡ ወርቀ ፡ እስመ ፡ ንጉሥ ፡ ውእቱ ፡ ወዳ
ግመ ፡ አምጽኡ ፡ስ፝ኂነ ፡ እስመ ፡ አምላክ ፡ ውእቱ ፡ ወሣልሰ ፡ አ
ምጽኡ ፡ ከርቤ ፡ በእንተ ፡ ትስብእተ ፡ ሥጋሁ ፡ ወነሥአ ፡ እምኔሆ
ሙ ። ወቆመ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀቤሆሙ ፡ ወስብሐተ ፡
እግዚአብሔር ፡ በረቀ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወፈርሁ ፡ ዐቢየ ፡ ፍርሀተ ፡ ወ
ይቤሎሙ ፡ መልአክ ፡ ኢትፍርሁ ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ እዜንወክሙ ፡ ዐ
ቢየ ፡ ዜና ፡ ፍሥሓ ፡ ዘይከውን ፡ ለኵሉ ፡ ሕዝብ ፡ እስመ ፡ ተወ
ልደ ፡ ለክሙ ፡ ዮም ፡ መድኅን ፡ ዝውእቱ ፡ ክርስቶስ ፡ እግዚእ ፡
በሀገረ ፡ ዳዊት ፡ ወከመዝ ፡ ትእምርቱ ፡ ትረክቡ ፡ ሕፃነ ፡ እሱረ ፡
መንኮብያቲሁ ፡ ወስኩበ ፡ ውስተ ፡ ጎል ፡ ወግብተ ፡ መጽኡ ፡ ምስ
ለ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ ፡ ብዙኃን ፡ ሐራ ፡ ሰማይ ፡ ይሴብሕዎ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ወይብሉ ፡ ስብሐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሰማያት ፡
ወሰላም ፡ በምድር ፡ ለእጓለ ፡ እመሕያው ፡ ስምረቱ ፡ ወሰብአ ፡ ሰገ
ልሰ ፡ ወፅኡ ፡ እምኀበ ፡ ሕፃን ፡ እንዘ ፡ ይፈቅዱ ፡ ይሖሩ ፡ ኀበ ፡ ሄ
ሮድስ ፡ ወኖሙ ፡ በፍኖት ፡ ወናሁ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ አ
f. 141 v. ስተርአዮሙ ፡ በሕልም ፡ ወይቤሎሙ ፡ ኢትባኡ ፡ ኢየሩሳሌ*ም ፡
አላ ፡ ባሕቱ ፡ ሖሩ ፡ እንተ ፡ ካልእ ፡ ፍኖት ፡ ወግብኡ ፡ ውስተ ፡ ብ
ሔርክሙ ፡ ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ ገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዞሙ ፡ መልአከ ፡
እግዚአብሔር ፡ ወበጽሑ ፡ ውስተ ፡ ብሔሮሙ ፡ ወቦኡ ፡ ኀበ ፡ ን
ጉሦሙ ፡ ተስእሎሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ምንተኑ ፡ ርኢክሙ ፡ ወነገር
ዎ ፡ ኵሎ ፡ ዘርእዩ ፡ ወዘከመ ፡ ነሥአ ፡ አምኃ ፡ እምኔሆሙ ። ወካ
ዕበ ፡ ተስእሎሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ምንተኑ ፡ ወሀበክሙ ፡ አውሥኡ ፡
ወይቤሉ ፡ ወሀበነ ፡ ንስቲተ ፡ በረከተ ፡ ኅብስተ ፡ ወኀባእነ ፡ ውስተ ፡
ምድር ። ወይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ ሖሩ ፡ ወአምጽኡ ፡ ሊተ ፡ ወወዒ
አሙ ፡ ሖሩ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ምድር ፡ ኀበ ፡ ኀብኡ ፡ ወከረዩ ፡ ው
ስተ ፡ ምድር ፡ ወወፅአ ፡ እሳት ፡ እምውእቱ ፡ መካን ፡ ወበእንተዝ ፡
ሰብአ ፡ ሰገል ፡ ያመልኩ ፡ እሳተ ፡ እስከ ፡ ዮም ፡ ወሶበ ፡ ርእየ ፡ ሄ

[1] Sic (ወአምኅዎ).

ሮድስ ፡ ከመ ፡ ተሳለቁ ፡ ላዕሌሁ ፡ ሰብአ ፡ ሰገል ፡ ተምዕዐ ፡ ጥቀ ፡ ወፈነወ ፡ ወቀተለ ፡ ኵሎ ፡ ሕፃናት ፡ ዘቤተ ፡ ልሔም ፡ ወዘኵሎ ፡ ደወላ ፡ ዘክልኤ ፡ ክረምቱ ፡ ወዘይንእስ ፡ እምኔሁ ። ወሶበ ፡ ሰምዐት ፡ ኤልሳቤጥ ፡ ብእሲቱ ፡ ለዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ከመ ፡ የሐሥሥዎ ፡ ለወልዳ ፡ ዮሐንስ ፡ ከመ ፡ ይቅትልዎ ፡ ነሥአቶ ፡ ለወልዳ ፡ ወወሰደቶ ፡ ውስተ ፡ ደብር ፡ ወአሐዘት ፡ ትትመየጥ ፡ ይምነ ፡ ወፅግመ ፡ ወትቤ ፡ አይቴ ፡ አነብሮ ፡ ለወልድየ ፡ ወምንተ ፡ እሬስዮ ፡ ወእምዝ ፡ ጸርኀት ፡ በዐቢይ ፡ ቃል ፡ ወትቤ ፡ አደብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዕቀበ ፡ ለዝንቱ ፡ ወልድየ ፡ ወውእተ ፡ ጊዜ ፡ *አብቀወት ፡ ይእቲ ፡ ኰኵሕ ፡ f. 142 r. ወቦአት ፡ ኤልሳቤጥ ፡ ምስለ ፡ ወልዳ ፡ ውስቴታ ፡ ወተሐትመት ፡ ይእቲ ፡ ኰኵሕ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወፈነወ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዐቢየ ፡ ብርሃነ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ በዐት ፡ ወመልአክ ፡ ያመጽእ ፡ ሎሙ ፡ ሲሳዮሙ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ። ወእምዝ ፡ ናሁ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ አስተርአዮ ፡ ለዮሴፍ ፡ በሕልም ፡ ወይቤሎ ፡ ተንሥእ ፡ ንሣእ ፡ ሕፃነ ፡ ወእሞ ፡ ወጕየይ ፡ ብሔረ ፡ ግብጽ ፡ ወንበር ፡ ህየ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ እብለከ ፡ እስመ ፡ ሀሎ ፡ ሄሮድስ ፡ ⌜ንጉሥ[1] ፡ የኀሥሣ ፡ ለሕፃን ፡ ከመ ፡ ይቅትሎ ፡ ወተንሢኦ ፡ ነሥአ ፡ ሕፃነ ፡ ወእሞ ፡ ወወፅአ ፡ በሌሊት ፡ ወሖረ ፡ ብሔረ ፡ ግብጽ ፡ ወነበረ ፡ ህየ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ሞተ ፡ ሄሮድስ ፡ ከመ ፡ ይብጻሕ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘይቤ ፡ በነቢይ ፡ እምግብጽ ፡ ጸዋዕክዎ ፡ ለወልድየ ። ወሄሮድስ ፡ ንጉሥ ፡ ዐርገ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ከመ ፡ ይሕስሶ[2] ፡ ለሕፃን ፡ ዘተወልደ ፡ ወኢረከቦ ፡ ወሐሠሠ ፡ ለዮሐንስ ፡ ወልደ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወእምከመ ፡ ኢረከቦ ፡ ለአከ ፡ ኀበ ፡ አቡሁ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ንጉሥ ፡ ይኤዝዘከ ፡ ከመ ፡ ታምጽአ ፡ ለወልድከ ። አውሥአ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለሐራሁ ፡ ለንጉሥ ፡ እለ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሁ ፡ ኢያእመርኩ ፡ ኀበ ፡ ሀሎ ፡ ወልድየ ፡ እስመ ፡ አንሰ ፡ እትቀነይ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መዐልተ ፡ ወሌሊተ ። ወሖሩ ፡ እሙ*ንቱ ፡ ሐራሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ወነገር f. 142 v. ዎ ፡ ዘከመ ፡ ነገሮሙ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወእምዝ ፡ ዳግመ ፡ ፈነዎሙ ፡ ኀቤሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አጠይቀነ ፡ ኀበ ፡ ሀለወ ፡ ወልድከ ፡ ወእመሰ ፡ አበይከ ፡ አእምር ፡ ደምከ ፡ ውስተ ፡ እዴየ ፡ ወሖሩ ፡ እሙንቱ ፡ ሐራ ፡ ኀበ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወነገርዎ ፡ ኵሎ ፡ ዘከመ ፡ ይቤሎሙ ፡ ንጉሥ ፡ ወተሰጥዎሙ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወነገሮሙ ፡

[1] B om. — [2] Ms. ይሕስቦ.

በከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወመሐለ ፡ ከመ ፡ ኢያእምር ፡ ኅበ ፡ ሀለወ ፡ ወል
ዱ ፡ ወእምዝ ፡ ፈነወ ፡ ኅቤሁ ፡ ሣልሰ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እመሰ ፡ ኢ
ያምጻእከ ፡ ወልደከ ፡ ለቡ ፡ ወጠይቅ ፡ ከመ ፡ እመጽእ ፡ ኅቤከ ፡ ወ
እቀትለከ ። ወሰሚዖ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ይቤ ፡ ሕያ
ው ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰበሂ ፡ ከዐውኩሙ ፡ ደምየ ፡ እመኢ
ያእመርኩ ፡ ኅበ ፡ ሀሎ ፡ ወልድየ ፡ ወሖሩ ፡ እሙንቱ ፡ ሐራ ፡ ወነገ
ርዎ ፡ ለንጉሥ ፡ ኵሎ ፡ ዘይቤሎሙ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወእምዝ ፡
ተንሥአ ፡ ሄሮድስ ፡ ንጉሥ ፡ በሌሊት ፡ ወሖረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መ
ቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኅበ ፡ ሀሎ ፡ ዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወቀተሎ ፡
በህየ ፡ ወአልበ ፡ ዘአእመረ ፡ እምደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወኢመኑሂ ።
ወሶበ ፡ ጸብሐ ፡ ሖሩ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
በከመ ፡ ሕጎሙ ፡ ወሥርዐቶሙ ፡ ወረከቡ ፡ ኆኅተ ፡ ቤተ ፡ መቅደ
ስ ፡ ዕፁወ ፡ ወቆሙ ፡ አፍአ ፡ ኆኅት ፡ ወፀንሕዎ ፡ ለዘካርያስ ፡ ካህ
f. 143 r. ን ፡ እስከ ፡ ያርኁ ፡ ሎሙ ፡ ኆኅተ ፡ በ*ከመ ፡ ያርኁ ፡ ኵሎ ፡ አሚ
ረ ፡ ወአልቦ ፡ ዘወፅአ ፡ ኅቤሆሙ ፡ ወኢሂ ፡ አርኀወ ፡ ሎሙ ፡ ወሶ
በ ፡ ጕንደዩ ፡ ቀዊመ ፡ ዐርገ ፡ አሐዱ ፡ ብእሲ ፡ እምኔሆሙ ፡ ውስ
ተ ፡ ናሕሰ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወቦአ ፡ እንተ ፡ መስኮት ፡ ወወሪዶ ፡
ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሰምዐ ፡ ቃለ ፡ ዘይብል ፡ አማን ፡ ጥዩቀ ፡
ቀተሎ ፡ ሄሮድስ ፡ ለዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወአርመመ ፡ ውእቱ ፡ ቃል ፡
ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ አርኀወ ፡ ኆኅተ ፡
ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወነገሮሙ ፡ ኵሎ ፡ ዘሰምዐ ፡ እምኅበ ፡ ውእቱ ፡ ቃ
ል ፡ ወቦኡ ፡ ኵሎሙ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደ
ስ ፡ ከመ ፡ ይርአዩ ፡ ወኢረከቡ ፡ ሥጋሁ ፡ ለዘካርያስ ፡ ካህን ፡ ወባ
ሕቱ ፡ ረከቡ ፡ ደመ ፡ ይቡሰ ፡ ወበእንተዝ ፡ ሐዘኑ ፡ ዐቢየ ፡ ሐዘነ ፡
ወበከዩ ፡ ወላሐዉ ፡ ላዕሌሁ ፡ ሠሉሰ ፡ መዋዕለ ፡ ወሠሉሰ ፡ ለያል
የ ፡ ወእምዝ ፡ ተማከሩ ፡ ካህናት ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ከመ ፡ ይሚሙ ፡
ካልአ ፡ ህየንቴሁ ፡ ወተዓጸው ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ወበጽሐ ፡ ዕፃ ፡ ላ
ዕለ ፡ ስምዖን ፡ ካህን ፡ ከመ ፡ ኢይትፈለጥ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ እስ
ከ ፡ ይሬኢ ፡ መሲሐ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መድኅኔ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ።
ወእምድኅረ ፡ ኀዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ሞተ ፡ ሄሮድስ ፡ ንጉሥ ፡ ወመዊ
ቶ ፡ ሄሮድስ ፡ ናሁ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ አስተርአዮ ፡ በሕ
ልም ፡ ለዮሴፍ ፡ በብሔረ ፡ ግብጽ ፡ ወይቤሎ ፡ ተንሢአከ ፡ ንሣእ ፡
f. 143 v. ሕፃነ ፡ ወእሞ ፡ ወሖር ፡ ውስተ ፡ ምድ*ረ ፡ እስራኤል ፡ እስመ ፡ ሞቱ ፡
እለ ፡ የኀሥሥዋ ፡ ለነፍሰ ፡ ሕፃን ፡ ወተንሢኦ ፡ ነሥአ ፡ ሕፃነ ፡ ወ
እሞ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ እስራኤል ፡ ወሰሚዖ ፡ ከመ ፡ አር

ኬላምስ ፡ ነግሠ ፡ በይሁዳ ፡ ህየንተ ፡ አቡሁ ፡ ሄሮድስ ፡ ፈርሀ ፡ ሐዊረ ፡ ህየ ፡ ወአስተርአዮ ፡ በሕልም ፡ ወተግሕሰ ፡ ውስተ ፡ ደወለ ፡ ገሊላ ፡ ወበጺሖ ፡ ኀደረ ፡ ውስተ ፡ ብሔር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ናዝሬት ፡ ከመ ፡ ይትፌጸም ፡ ዘተብህለ ፡ በነቢይ ፡ ከመ ፡ ናዝራዊ ፡ ይሰመይ ፡ ወልድየ ፡ ወኤልሳቤጥኒ ፡ ወወልዳ ፡ ወፅኡ ፡ እምይእቲ ፡ ከሠተሕ ፡ ወሐይወ ፡ ዮሐንስ ፡ እንዘ ፡ ይሰብክ ፡ በገዳመ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ፍኖተ ፡ ንስሓ ፡ ወከነ ፡ ጸያሔ ፡ ፍኖት ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔርነ ፡ ወመድኅኒነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘሎቱ ፡ ክብር ፡ ወስብሐት ፡ ወእኂዝ ፡ ወዕበይ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[ለዘጸሐፎ ፡ ወለዘአጽሐፎ ፡ ወለዘ ፡ አንበበ ፡ ወለዘ ፡ ሰምዓ ፡ ቃላቲሁ ፡ ሕቡረ ፡ ይምኅሮ ፡ እግዚአብሔር ፡ አሜን ።]

II

LIBER

DE TRANSITU VIRGINIS MARIAE.

EDIDIT

MARIUS CHAINE.

Opusculum, cuius recensionem aethiopicam edimus, inter scripta apocrypha antiquitatis christianae, sub titulo *Liber de Transitu Virginis Mariae*, iam diu notum est. Pro argumento habet mortem et resurrectionem Beatae Mariae Virginis Bethlehem quattuorque versionibus (Graeca [1], Syriaca [2], Arabica [3], Aethiopica) traditum est. Ex his iam versionibus, tres editae fuerunt, saeculo proxime elapso, et tum ad pleniorem intellegentiam huius operis, tum ad fovenda studia aethiopica, perutilem huius versionis aethiopicae editionem fore censuimus. Ipsius quidem, in codicibus quos bibliothecae europaeae servant, duplex forma invenitur: una longior, altera brevior quae prioris compendium videtur esse; et in Bibliotheca Nationali Parisiensi utraque invenitur codicibus numeris 53 et 54 in catalogo Zoten-

[1] TISCHENDORF, *Apocalypses apocryphae*, p. XXXVI et p. 99.

[2] WRIGHT, *Contribution to the apocriphal literature of the New Testament* (Journal of sacred literature, Januar, April, 4th Series, vol. VI, VII, 1865).

[3] ENGER, *Ioannis apostoli de transitu beatae Mariae Virginis*. Elberfeld, 1854.

berg notatis[1]. Longiorem, quae cum aliis versionibus magis convenit, typis mandandam elegimus, textumque nostrum e codice membranaceo n° 53 (fol. 22 *r*—fol. 54 *r* = *P*) excerpsimus. E codicibus plurimis eumdem textum continentibus, varias lectiones solius codicis Abbadiensis n° 158 (fol. 115 *r*—fol. 129 *v* = *A*)[2] in adnotatione critica dabimus, cum nobis concessum non fuerit ceteros codices excutere. Locum vero unum vel alterum, in *P* manifeste corruptum et verba quaedam ibi omissa, ad fidem codicis *A* vel emendavimus vel supplevimus; cf. Adnot. crit.

Dictio huius operis puram et nitidam se praebet; in scriptura autem, solitas transmutationes litterarum eiusdem ordinis et usum vocalis *a* brevioris aut longioris sine discrimine cum litteris gutturalibus inveniri, semel admonuisse satis erit.

[1] Zotenberg, *Catalogue des mss. éthiopiens de la Bibliothèque nationale.* Paris, 1877.

[2] Antoine d'Abbadie, *Catalogue raisonné des mss. éthiopiens appartenant à Antoine d'Abbadie.* Paris 1859.

አመ፲ወ፮ ፡ ለወርኃ ፡ ነኃሴ ፡ ፍልሰታ ፡ ለማርያም ። *f. 25 r.*

ክርስቶስ ፡ አምላኪየ ፡ ወተስፋየ ፡ ወእግዝእትየ ፡ ማርያም ፡ ትስአል ፡ ሊተ ፡ በውእቱ ፡ ዜናሃ ፡ ለቅድስት ፡ ወንጽሕት ፡ ማርያም ፡ እሙ ፡ ለክርስቶስ ፡ አምላክነ ፡ ወፍልሰታ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ውስተ ፡ ሕይወት ።

ወእምዝ ፡ በሠለስቱ ፡ ዕለት ፡ ጊዜ ፡ ቀትር ፡ ወፅአት ፡ ማርያም ፡ እምቤታ ፡ ወሖረት ፡ ትጸሊ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ ወልዳ ፡ እስመ ፡ ከመዝ ፡ ውእቱ ፡ ልማዳ ፡ ተሐውር ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ ጎልጎታ ፡ ወበህየ ፡ ትጼሊ ።

ወእምድኅረ ፡ ሞተ ፡ ክርስቶስ ፡ አንበሩ ፡ አይሁድ ፡ እብነ ፡ ዓቢየ ፡ ውስተ ፡ አፈ ፡ መቃብር ፡ ወኃተሙ ፡ በማኅተም ፡ ወአንበሩ ፡ ዓቀብተ ፡ ወአዘዝዎሙ ፡ ከመ ፡ ኢይኅድጉ ፡ መነሂ ፡ ይጸሊ ፡ በህየ ። ወእመበ ፡ ዘመጽአ ፡ ይጸሊ ፡ ይውግርዎ ፡ በእብን ፡ ወይቅትልዎ ። ወከዐበ ፡ ነሥኡ ፡ አይሁድ ፡ መስቀሎ ፡ ለክ*ርስቶስ ፡ ወክልኤ *f. 25 v.* ፡ መስቀለ ፡ በዘተሰቅሉ ፡ ፈያት ፡ ወኵናተ ፡ በዘረገዙ ፡ ገቦሁ ፡ ወአልባሰ ፡ ዘአልበስዎ ፡ ወአክሊለ ፡ ሦክ ፡ ዘአስተቀጸልዎ ፡ ወቅንዋተ ፡ በዘቀነውዎ ፡ ነሥኡ ፡ ወደፈኑ ፡ ኀቡረ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ እስመ ፡ ፈርሁ ፡ ከመ ፡ ኢይምጻእ ፡ አሐዱ ፡ ይስአሎሙ ፡ በእንተ ፡ ዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕለ ፡ ክርስቶስ ፡ ወበእንተዝ ፡ ደፈኑ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወአይሁድሰ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ይኔጽርዋ ፡ ለማርያም ፡ እንዘ ፡ ትመጽእ ፡ ኀበ ፡ መቃብር ፡ ከመ ፡ ትጸሊ ፡ ወይእቲሰ ፡ ትሰግድ ፡ በገጻ ፡ ወትቀውም ፡ ጕንዱየ ፡ ሰዓተ ፡ እንዘ ፡ ትብል ።

እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ ፈኑ ፡ ዘይነስአኒ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ እኩይ ፡ እስመ ፡ ብዙኃ ፡ እፈርሆሙ ፡ ለአይሁድ ፡ ጸላእትየ ፡ ወጸላእትከ ። እምትከት ፡ ሶበ ፡ ይመፅኡ ፡ ኀቤየ ፡ እሰድዶሙ ፡ ወአርሐቆሙ ፡ ወበቃል ፡ ዘ*ይወጽእ ፡ እምአፉየ ፡ የዓውር ፡ አዕይንቲሆሙ *f. 26 r.* ፡ ወይጸልም ፡ ልበሙ ፡ በኃይለ ፡ አምላኪየ ፡ ዘተወልደ ፡ እምኔየ ፡ በፈቃዱ ። እስመ ፡ እሙንቱሰ ፡ ስእኑ ፡ ገቢረ ፡ እኩይ ፡ ላዕሌየ ፡ ወማየ ፡ ዘለፋሂ ፡ አስተዩኒ ። ወሶበ ፡ ርእዩኒ ፡ እመጽእ ፡ ወእጼሊ ፡ ኀበ ፡ መቃብር ፡ ይጼእሉኒ ፡ ወያዓብዩ ፡ ርእሶሙ ፡ ላዕሌየ ። ወእምዝ ፡ ሖሩ ፡ ዓቀብት ፡ ኀበ ፡ ካህናት ፡ ወይቤልዎሙ ፡ አልቦ ፡ ዘይመጽእ ፡ ይጸሊ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ ጎልጎታ ፡ ዘእንበለ ፡ ማርያም ፡ ባሕቲታ ፡ ወይእቲሰ ፡ ትመጽእ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ትጸሊ ፡ ሰርከ ፡ ወነግሀ ።

ወአውሥኡ ፡ ካህናት ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ለዓቀብት ፡ እምከመ ፡ መጽአት ፡ ዳግመ ፡ ውግርዋ ፡ በእብን ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ዐቀብት ፡ ለካህናት ፡ ንሕነሰ ፡ ኢንወግራ ፡ ወባሕቱ ፡ ሶበ ፡ መጽአት ፡ ኀበ ፡ f. 26 r. መቃብር ፡ ንነግረክሙ ፡ ረስይዋ ፡ ዘፈቀድክሙ ። *ወይቤልዎሙ ፡ ካህናት ፡ ለዓቀብት ፡ አብዝኁ ፡ ፊድፋደ ፡ ወጊሮታ ፡ እስመ ፡ ይደልዋ ፡ ዓቢይ ፡ ኵነኔ ፡ በእንተ ፡ ዘአስተሐፈረቶሙ ፡ ለደቂቀ ፡ እስራኤል ።

ወበዓርብ ፡ ዕለት ፡ ሖረት ፡ ማርያም ፡ ትጸሊ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ ጎልጎታ ፡ ወእንዘ ፡ ትጼሊ ፡ አንሥአት ፡ አዕይንቲሃ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ምስለ ፡ ጼና ፡ መዓዛ ፡ ሠናይ ፡ ዕጣን ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ገብርኤል ፡ መልአክ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ሰገደ ፡ ላቲ ፡ ወይቤላ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ ኦቡርክት ፡ እምአንስት ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስሌኪ ፡ ወላዲተ ፡ አምላክ ፡ ናሁ ፡ በጽሐ ፡ ጸሎትኪ ፡ ወተወክፈ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እምይእዜሰ ፡ ትወጽኢ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ወተሐውሪ ፡ ውስተ ፡ ሕይወት ፡ ዘለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

እስመ ፡ በእንተዝ ፡ ተፈነውኩ ፡ ኀቤኪ ፡ እንግርኪ ፡ ወእዜኑኪ ፡ f. 27 r. ከመ ፡ በይእቲ ፡ ሰዓት ፡ እንተ ፡ ጸለይኪ ፡ በዲበ ፡ ምድ*ር ፡ ተሰምዓ ፡ ጸሎትኪ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወኵሎ ፡ ዘኃሠሥኪ ፡ በኀበ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘይነብር ፡ በየማነ ፡ አብ ፡ ይሁበኪ ፡ ስእለተኪ ፡ ወይገብር ፡ ለኪ ፡ ፈቃደኪ ፡ በሰማይ ፡ ወበምድር ፡ ይትባረክ ፡ ስሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወካዕበ ፡ መጽኡ ፡ ዐቀብት ፡ ኀበ ፡ ካህናት ፡ ወነገርዎሙ ፡ ከመ ፡ መጽአት ፡ ማርያም ፡ ወጸለየት ፡ ኀበ ፡ መቃብር ፡ ወእምዝ ፡ ተመይጠት ፡ ወገብአት ፡ ወአተወት ፡ ውስተ ፡ ቤታ ፡ ወናሁ ፡ ኮነ ፡ ዓቢየ ፡ ሀከክ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ በእንተ ፡ ማርያም ። ወሖሩ ፡ ካህናት ፡ ኀበ ፡ መኰንን ፡ ወይቤልዎ ፡ ፈኑ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ከመ ፡ ኢትሖር ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ ጎልጎታ ፡ ወኢትጸሊ ፡ በህየ ።

ወእንዘ ፡ ይቴክዙ ፡ በእንተዝ ፡ ነገር ፡ ናሁ ፡ በጽሐ ፡ መጽሐፈ ፡ መልእክት ፡ እምኀበ ፡ አንኮር ፡ ንጉሠ ፡ ሮሐ ፡ ኀበ ፡ ጢባርዮስ ፡ ንጉሥ ፤ አንክርኬ ፡ ከመ ፡ አሐዱ ፡ ሐዋርያ ፡ እምሰብዓ ፡ ወክልኤ f. 27 v. ቱ ፡ አርድእት ፡ ሐነጸ ፡ ቤተ ፡ ክ*ርስቲያን ፡ በሮሃ ፡ ሀገር ፡ ውእቱኬ ፡ ፈወሰኒ ፡ እምደዌየ ፡ እንተ ፡ ነበረት ፡ ላዕሌየ ፡ ወዜነወኒ ፡ መንክራቲሁ ፡ ዘገብረ ፡ ክርስቶስ ፡ ወሶቤሃ ፡ ቦአ ፡ ፍቅሩ ፡ ውስተ ፡ ልብየ ፡ ወፈቀድኩ ፡ እርአዮ ፡ ወየሀሉ ፡ ምስሌየ ፡ ውስተ ፡ ሀገርየ ። ወሰሚዕየ ፡ ከመ ፡ ነሥእዎ ፡ አይሁድ ፡ ወሰቀልዎ ፡ ሐዘንኩ ፡ ፈድፋደ ፡ ወእምዝ ፡ ተንሣእኩ ፡ ወተጽዕንኩ ፡ አፍራሰ ፡ ወበጻሕኩ ፡

ፉራት ፡ ከመ ፡ እሐር ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እጽባእ ፡ ወአመዝብራ ፡
ወእቅትሎሙ ፡ ለእለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስቴታ ፡ በእንተ ፡ ዘቀተልዎ ፡
ለክርስቶስ ፡ ወእንዘ ፡ አሐውር ፡ በፍኖት ፡ ሐለይኩ ፡ በልብየ ፡ ወ
እቤ ፡ እመሰ ፡ ሐለፍኩ ፡ እንተ ፡ ፉራት ፡ ዘኢኮነት ፡ እንቲአየ ፡ ያ
ነብር ፡ ጢባርዮስ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ፡ ቂመ ፡ ወይከውን ፡ ጋእዘ ፡ ወቀት
ለ ፡ ማእከሌነ ፡ በእንተዝ ፡ ተመየጥኩ ፡ ወገባእኩ ፡ ውስተ ፡ ሀገር
የ ። ወይእዜኒ ፡ አንሰ ፡ እፈቅድ ፡ ት*ትበቀሎሙ ፡ ለአይሁድ ፡ እ f. 28 r.
ለ ፡ ሰቀልዎ ፡ ለክርስቶስ ፡ ዘአልቦ ፡ ዐመፃ ። ወሶበ ፡ ቀደምኩ ፡ አእ
ምሮ ፡ ከመ ፡ ይስቅልዎ ፡ ለክርስቶስ ፡ እመጻእኩ ፡ ኀቤከ ፡ ከመ ፡
ኢይስቅልዎ ። ከመዝ ፡ ጸሐፈ ፡ አንኮር ፡ ንጉሠ ፡ ሮሃ ፡ ኀበ ፡ ጢባር
ዮስ ። ወአንበቦ ፡ ጢባርዮስ ፡ ንጉሥ ፡ ርዕደ ፡ ወደንገጸ ፡ ወፈርሀ ፡
ዓቢየ ፡ ፍርሃተ ፡ ወፈቀደ ፡ ይቅትሎሙ ፡ ለአይሁድ ። ወሶበ ፡ ሰም
ዑ ፡ ሰብአ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ አሐዞሙ ፡ ፍርሃት ። ወእምዝ ፡ ሖ
ሩ ፡ ኀበ ፡ መኰንን ፡ ወይቤልዎ ፡ ዝኩሉ ፡ ኮነ ፡ በእንተ ፡ ማርያም ፡
ወበእንተ ፡ ዘተወልደ ፡ እምኔሃ ፡ ትትመዘበር ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወ
ይእዜኒ ፡ ፈኑ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ከመ ፡ ኢትሑር ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡
ጎልጎታ ፡ ወኢትጸሊ ፡ በህየ ። ወአውሥአ ፡ መኰንን ፡ ወይቤሎ
ሙ ፡ ሑሩ ፡ ንግርዋ ፡ ለሊክሙ ፡ ዘከመ ፡ ትፈቅዱ ፡ ወእምዝ ፡ ሖ
ሩ ፡ ካህናት ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ወይቤልዋ ፡ ናሁኬ ፡ እምይእዜሰ ፡
ዕቀቢ ፡ ርእሰኪ ፡ ወኢትሖሪ ፡ ዳግመ ፡ ወኢትጸ*ልዩ ፡ ኀበ ፡ መቃ f. 28 v.
ብረ ፡ ጎልጎታ ፡ አማርያም ፡ ነገርናኪ ፡ ተዘከሪ ፡ ኀጢአተኪ ፡ ዘገበ
ርኪ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። ወእመሰ ፡ ትፈቅዲ ፡ ጸልዮ ፡ ጸል
ይ ፡ በውስተ ፡ ሕዝብ ፡ ወትልዊ ፡ ትእዛዛተ ፡ ሙሴ ፡ ከመ ፡ ይስረ
ይ ፡ ኃጣውአ ፡ ዘገበርኪ ፡ ወባኢ ፡ በሰንበታት ፡ ውስተ ፡ ምኩራብ
ት ፡ ምስለ ፡ ሕዝብ ፡ ወያነብሩ ፡ ካህናት ፡ አሪተ ፡ ዲበ ፡ ርእስኪ ፡
ከመ ፡ ይስረይ ፡ ኃጢአተኪ ፡ ወእመሰ ፡ ከመዝ ፡ ገበርኪ ፡ ኢንሜ
ንነኪ ፡ ወኢንገድፈኪ ፡ ወእመሂ ፡ ደወይኪ ፡ ንጸርኅ ፡ በቃለ ፡ ቀ
ርን ፡ ወበጊዜሃ ፡ ትትፈወሲ ፡ ወንስእሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡
ይምሐርኪ ፡ ወይስሃልኪ ፡ ወእመሰ ፡ ኢዓቀብኪ ፡ ቃለነ ፡ ጻኢ ፡ እ
ምቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወሖሪ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ እስመ ፡ ኢነሐድገኪ ፡
ዳግመ ፡ ትጸልይ ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ ጎልጎታ ። ወአውሥአት ፡ ማርያ
ም ፡ ወትቤ ፡ ሎሙ ፡ ኢመፍትው ፡ ትንግሩኒ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ አን
ሰ ፡ ኢይትወከፍ ፡ ትእዛዘክሙ ፡ ወኢይ*ሰምዕ ፡ ቃለክሙ ፡ ወው f. 29 r.
ስተ ፡ ጠዋይ ፡ ፍኖትክሙ ፡ ኢየሐውር ። ወእምዝ ፡ ወጽኡ ፡ አይ
ሁድ ፡ እምኀበ ፡ ማርያም ፡ በዓቢይ ፡ ቍጥዓ ፡ ወመዐት ፡ ወሖሩ ፡ ው

ስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ እስመ ፡ ተቈልቈለ ፡ ፀሓይ ። ወበሳኒታ ፡ መጽ
ኡ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ወይቤልዋ ፡ አማርያም ፡ ናሁ ፡ አቅደምነ ፡
ነጊሮተኪ ፡ ወአንቲሰ ፡ ኢተወከፍኪ ፡ ትእዛዘነ ፡ ወኢሰማዕኪ ፡ ቃ
ለነ ፡ ወምኑነ ፡ ረሰይኪ ፡ ነገረነ ፡ ወይእቲሰ ፡ አርመመት ፡ ወኢያው
ሥአቶሙ ፡ ወኢምንተኒ ። ወእምድኅረዝ ፡ ሐመት ፡ ማርያም ፡ ወ
ጸውዓቶን ፡ ለኵሎን ፡ አንሥት ፡ አግዋሪሃ ፡ ወትቤሎን ፡ ሰላም ፡
ለክን ፡ ናሁ ፡ እፈቅድ ፡ ሐዊረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ወእኅድ
ር ፡ ህየ ፡ ውስተ ፡ ቤትየ ፡ እስመ ፡ ክልኡኒ ፡ አይሁድ ፡ ጸልዮ ፡ ኀ
በ ፡ መቃብረ ፡ ጎልጎታ ። ወእመሰበ ፡ ዘይፈቅድ ፡ ይምጻእ ፡ ምስሌ
የ ፡ ወኢይጕንዲ ፡ መጺአ ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስሌየ ፡ አም
f. 29 r. ላኪየ ፡ ዘ*ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወኵሉ ፡ ዘሰአልክዎ ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ ይሁበኒ ፡ ወይገብሮ ፡ ሊተ ፡ ፈቃድየ ።

ወዓዲ ፡ ተፈሥሐ ፡ ልባ ፡ ለማርያም ፡ በእንተ ፡ ቃል ፡ ዘዜነዋ ፡ ገ
ብርኤል ፡ መልአክ ፡ እንዘ ፡ ትጼሊ ፡ ኀበ ፡ መቃብር ፡ ዘይቤላ ፡ አቡ
ር[ክ]ት ፡ እምአንስት ፡ ናሁ ፡ ትወጽኢ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ኀላፊ ፡ ወ
ተሐውሪ ፡ ውስተ ፡ ሕይወት ፡ ዘለዓለም ። አንተ ፡ አልባቲ ፡ ማኅለቅ
ት ፡ ወኢተፍፃሜት ፡ እስመ ፡ ተሰምዓ ፡ ጸሎትኪ ፡ ወስእለትኪ ፡
ውስተ ፡ እዘኒሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጸባኦት ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡
ኀቤሃ ፡ ሠለስቱ ፡ ደናግል ፡ እለ ፡ ይትቀነያ ፡ ላቲ ፡ ወይቤላሃ ፡ ኢ
ትሕዝኒ ፡ አእግዝእትነ ፡ ናሁ ፡ ንሕነ ፡ ንመጽእ ፡ ምስሌኪ ፡ ከመ ፡
ንርከብ ፡ ሣህለ ፡ ወምሕረተ ፡ በኀበ ፡ እግዚእ ፡ ዘተወልደ ፡ እምኔ
ኪ ፡ እስመ ፡ በእንቲአኪ ፡ ኃደግነ ፡ ዘመደ ፡ ወኵሉ ፡ ዘብነ ፡ ኃረይ
ናኪ ፡ ወመጻእነ ፡ ኀቤኪ ፡ ከመ ፡ ንሙት ፡ ወንሕየው ፡ ምስሌኪ ፡
f. 30 r. ከመዝ ፡ ይ*ቤላሃ ፡ ደናግል ፡ ወተጸምዳ ፡ ይትቀነያ ፡ ላቲ ፡ መዓል
ተ ፡ ወሌሊተ ። ወእማንቱሰ ፡ ተስእላሃ ፡ ትንግሮን ፡ ዘከመ ፡ እፎ ፡
ተወልደ ፡ እምኔሃ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ሕያው ፡ ዘእንበለ ፡ ትድምርተ ፡ ብእሲ ። ወማርያምሰ ፡
እሙ ፡ ለብርሃን ፡ ትፈቅሮን ፡ ፈድፋደ ፡ ለእማንቱ ፡ ደናግል ፡ ወት
ነግሮን ፡ ኵሎ ፡ ዘፈቀዳ ፡ ይትመሀራ ፡ በኀቤሃ ፡ ወይትወከፋ ፡ ቅኔ
ሃ ፡ ወይገብራ ፡ ሥምረታ ፡ ወየሐጽባ ፡ እገሪሃ ፡ ወየዓጥና ፡ አልባ
ቢሃ ፡ ወክብርት ፡ ይእቲ ፡ ማርያም ፡ በኀቤሆን ፡ በእንተ ፡ ዘርእያ ፡
ተአምረ ፡ ወመንክረ ፡ ዘትገብር ፡ ማርያም ፡ በቅድሜሆን ፡ መዓለ
ተ ፡ ወሌሊተ ፡ ወዝውእቱ ፡ ቀዳሚ ፡ ተአምር ፡ ዘርእያ ፡ ደናግል ፡
ጌና ፡ መዓዛ ፡ ዕጣን ፡ ከመ ፡ መዋግደ ፡ ባሕር ፡ መልአ ፡ ቤተ ፡ ኀ
በ ፡ ሀለወት ፡ ማርያም ፡ ወኵሎሙ ፡ ድዉያን ፡ ወሕሙማን ፡ ይመ

ጽኡ ፡ ኀቤሃ ፡ ወይትባረኩ ፡ እምኔሃ ፡ ወይሰግዱ ፡ ላቲ ፡ *ወየኃይ f. 30 v.
ዉ ፡ እምደዌሆሙ ። ወያነክሩ ፡ እማንቱ ፡ ደናግል ፡ ርእዮ ፡ ዘኮነ ፡
ላዕሌሃ ፡ ዐቢየ ፡ ስብሐተ ። ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ብ
ዙኃን ፡ ዕድ ፡ ወአንስት ፡ ሰገዱ ፡ ቅድሜሃ ፡ ወይቤልዋ ፡ መሐርነ ፡
ወተሣሃልነ ፡ ወኢትግድፍነ ፡ አእግዝእት ።

ወቡርክትሰ ፡ ሰፌሐ ፡ እደዊሃ ፡ ባረከቶሙ ፡ ወትቤሎሙ ፡ ይትወ
ከፍ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸሎተክሙ ፡ ወስእለተክሙ ፡ በቅድመ ፡ እ
ግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወዓዲ ፡ ይባርኮን ፡ ለእማንቱ ፡ ደና
ግል ፡ ለእለ ፡ መጽአ ፡ ምስሌየ ፡ ይትቀነያ ፡ ሊተ ፡ እስመ ፡ እምኵ
ሉ ፡ ሕዝበ ፡ እስራኤል ፡ አልቦ ፡ ዘተለወኒ ፡ ዘእንበሌሆን ። ወእም
ዝ ፡ አስተርአያ ፡ ገብርኤል ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለማርያ
ም ፡ ቡርክት ፡ ወይቤላ ፡ ጽንዒ ፡ ወኢትፍርሂ ፡ አወላዲተ ፡ አምላ
ክ ፡ ተንሥኢ ፡ ወሖሪ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ወንበሪ ፡ ህየ ፡ እስከ ፡ ትሬ
እዪ ፡ ይመጽኡ ፡ ኀቤኪ ፡ ሰራዊተ ፡ መላእክት ፡ ወሐዋርያት ፡ ወ
ኵሉ ፡ *ፍጥረት ፡ ከመ ፡ ይስአሉኪ ፡ ወያስተብዕዉኪ ። ወሶበ ፡ ር f. 31 r.
እያ ፡ እማንቱ ፡ ደናግል ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሕር ፡ እንዘ ፡ ይትና
ገራ ፡ ለማርያም ፡ ፈርሃ ፡ ዓቢየ ፡ ፍርሃተ ።

ወእምዝ ፡ ጸውዓቶን ፡ ማርያም ፡ ቡርክት ፡ ለእማንቱ ፡ አንስት ፡
ደናግል ፡ ወትቤሎን ፡ አምጽኣ ፡ ዕጣነ ፡ ወአልባሰ ፡ ከመ ፡ አሀብ ፡
መባአ ፡ ለእግዚአብሔር ። ወእማንቱሰ ፡ ደናግል ፡ ደቂቆሙ ፡ ለ
መላህቅተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ። ወከመዝ ፡ ውእቱ ፡ አስማቲሆን ፡ ቀ
ዳሚት ፡ ሐና ፡ ወትርጓሜሃ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ጉባኤ ፡ አሕዛብ ፡
እንተ ፡ ይእቲ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሰማያዊት ፡ ወካልእት ፡ አብሰ ፡
ወትርጓሜሃ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ዘይነብ
ር ፡ በየማነ ፡ አብ ። ወስማ ፡ ለሣልሲት ፡ ጸጋ ፡ ወትርጓሜሃ ፡ መን
ፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ውእቱ ፡ ዘይሁብ ፡ ሕይወተ ፡ ዘለዓለም ፡ ለኵሎሙ ፡
እለ ፡ የአምኑ ፡ በክርስቶስ ፡ ሰማያዊ ። ወበሐሙስ ፡ ዕለት ፡ ነግሀ ፡
ወጽአት ፡ ማርያም ፡ ወእማንቱ ፡ ደናግል ፡ ምስሌሃ ፡ ወ*ሖረት ፡ ቤ f. 31 v.
ተ ፡ ልሔም ፡ ወሐደረት ፡ ህየ ፡ ይእተ ፡ ሌሊተ ። ወጸቢሖ ፡ ዐርብ ፡
ሐመት ፡ ማርያም ፡ ወእምዝ ፡ ትቤሎን ፡ ለእማንቱ ፡ ደናግል ፡ አ
ምጽኣ ፡ ሊተ ፡ ማዕጠንተ ፡ እስመ ፡ እፈቅድ ፡ አብእ ፡ ኀበ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ።
ወአምጽኣ ፡ ላቲ ፡ ወወደየት ፡ ዕጣነ ፡ ውስተ ፡ ማዕጠንት ፡ ወከመዝ ፡
ጸለየት ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ዘትነብር ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ስማዕ ፡ ጸሎትየ ፡ ወስእለትየ ፡

ወፈኑ ፡ ሊተ ፡ ዮሐንስሃ ፡ ዘይንእስ ፡ እስመ ፡ እፈቅድ ፡ እርአዮ ፡ ወእትፈሣሕ ፡ ቦቱ ።

ወዓዲ ፡ ፈኑ ፡ ሊተ ፡ ኵሎሙ ፡ ሐዋርያተ ፡ አኃዊሁ ፡ ወአእምን ፡ በጸጋከ ፡ ዘጸገከኒ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ አአምር ፡ ከመ ፡ ትሰምዓኒ ፡ ወትሁበኒ ፡ ኵሎ ፡ ዘፈቀድኩ ፡ በኀቤከ ፡ ወፈጺሞ ፡ ጸልዮ ፡ ተናገ f. 32 r. ሮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለዮሐንስ ፡ በኤፌሶን ፡ ወይቤ*ሎ ፡ ናሁ ፡ እሙ ፡ ለመምህርከ ፡ ትፈቅድ ፡ ትርአይከ ፡ ጻእ ፡ ነግሀ ፡ ወሖር ፡ ቤተ ፡ ልሔም ። ወአነኒ ፡ አሐውር ፡ ኀበ ፡ አሐዊከ ፡ ሐዋርያት ፡ ወአስተጋብአሙ ፡ እምኵሉ ፡ በሓውርት ፡ ወለእለኒ ፡ ኖሙ ፡ አነቅሖሙ ፡ እመቃብሪሆሙ ፡ ወአመጽአሙ ፡ ኀቡረ ፡ ለኵሎሙ ፡ ከመ ፡ ይሳለምዋ ፡ ለቅድስት ፡ ወቡርክት ፡ ማርያም ። ከመዝ ፡ ነገሮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለዮሐንስ ፡ ወሖረ ፡ እምኔሁ ። ወበሣኒታ ፡ ተንሥአ ፡ ዮሐንስ ፡ ወአኀዘ ፡ የአዝዞሙ ፡ ለአርድእቲሁ ፡ ከመ ፡ ኢያጽርዑ ፡ ተቀንዮ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ አላ ፡ ይግበሩ ፡ ጸሎተ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ። ወዓዲ ፡ ነገሮሙ ፡ ዘይቤሎ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በእንተ ፡ ማርያም ። ወእምዝ ፡ ወጽአ ፡ እምኤፌሶን ፡ ሰገደ ፡ ወጸለየ ፡ ወይቤ ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሀበኒ ፡ ረድኤተከ ፡ ወኀይለ ፡ በዘቲ ፡ ፍኖት ፡ እንተ ፡ f. 32 v. *አሐውር ፡ እርአያ ፡ ለወላዲትከ ፡ ዘእንበለ ፡ ትሙት ። ወእንዘ ፡ ይጼሊ ፡ ግብተ ፡ መጽአ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወመሰጦ ፡ ውስተ ፡ ደመና ፡ ብርህት ፡ ወአብጽሖ ፡ ውስተ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ፡ ወሎቱሰ ፡ ይመስሎ ፡ ዘየሐውር ፡ በየብስ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ወአርኀወ ፡ ዓናቅጸ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ። ወቦአ ፡ ኀቤሃ ፡ ወሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሃ ፡ ወይቤላ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ ኦቡርክት ፡ እምአንስት ፡ ወላዲተ ፡ እግዚእ ፡ ኢትሕዝኒ ፡ እንከ ። ናሁ ፡ ትወጽኢ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ በፍሥሓ ፡ ወበሐሤት ፡ በዓቢይ ፡ ክብር ፡ ወስብሐት ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ እማንቱ ፡ ደናግል ፡ ኀበ ፡ ዮሐንስ ፡ ወተባረካ ፡ እምኔሁ ። ወትቤሎ ፡ ማርያም ፡ ለዮሐንስ ፡ ደይ ፡ ዕጣነ ፡ ውስተ ፡ ማዕጠንት ፡ ወገብረ ፡ በከመ ፡ አዘዘቶ ። ወጸለየ ፡ ከመዝ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ ግበር ፡ ተአምረ ፡ ወመንክረ ፡ ለወላዲትከ ፡ እምቅ f. 33 r. ድመ ፡ ትፃእ ፡ እምዝ ፡ ዓለ*ም ፡ ከመ ፡ ይትኃፈሩ ፡ ወይኀሰሩ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ ብከ ፡ ወይሴብሕ ፡ ስምከ ፡ በላዕለ ፡ እለ ፡ ያፈቅሩ ፡ ስመከ ፡ ወየአምኑ ፡ ከመ ፡ አንተ ፡ ውእቱ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ። ወናሁ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ፡ ስምዓ ፡ ኮኑ ፡ ከመ ፡ ማርያም ፡ ቅድስት ፡ ወላዲትከ ፡ ወአንተ ፡ ውእቱ ፡ ክርስቶስ ፡

ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ወኵሉ ፡ ዘየአምን ፡ ብከ ፡ የሐ
ዩ ፡ እስከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወፈጸሞ ፡ ዮሐንስ ፡ ጸሎተ ፡
ትቤሎ ፡ ቅድስት ፡ ማርያም ፡ ናሁ ፡ ይቤለኒ ፡ መምህርከ ፡ አመ ፡ ፈ
ቀድኪ ፡ ትፅኢ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ እመጽእ ፡ አነ ፡ ኀቤኪ ፡ ምስለ ፡
ኵሎሙ ፡ ሰራዊተ ፡ መላእክት ። አውሥአ ፡ ዮሐንስ ፡ ወይቤላ ፡ ና
ሁ ፡ ይመጽእ ፡ ወትሬእዩ ፡ በከመ ፡ ይቤለኪ ። ተሰጥወት ፡ ቡርክ
ት ፡ ወትቤሎ ፡ ናሁ ፡ አይሁድ ፡ ተማከሩ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ከመ ፡
ሶበ ፡ ሞትኩ ፡ ያውዕዩ ፡ ሥጋየ ፡ በእ*ሳት ። ይቤላ ፡ ዮሐንስ ፡ ኢት f. 33 v.
ፍርሂ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስሌኪ ፡ እስመ ፡ አልቦ ፡ ዘተውህበ ፡ ስ
ልጣን ፡ ላዕሌኪ ። ወአውሥአት ፡ ቡርክት ፡ ወትቤሎ ፡ እመኒኬ ፡
ሞትኩ ፡ አይቴ ፡ ትቀብረኒ ፡ ወይቤላ ፡ ዮሐንስ ። ኀበ ፡ አዘዘኒ ፡ ክር
ስቶስ ፡ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ቡርክት ፡ በከየት ፡ ወአውሐዘት ፡ አንብ
ዐ ። ወርእዮ ፡ ዮሐንስ ፡ እንዘ ፡ ትበኪ ፡ ተከዘ ፡ ፈድፋደ ፡ ወበከ
የ ፡ ምስለ ፡ ደናግል ፡ ቀርበ ፡ ኀቤሃ ፡ ወይቤላ ፡ እመሰኬ ፡ አንቲ ፡
ወላዲተ ፡ እግዚእ ፡ ትፈርሂ ፡ ሞተ ፡ ወፍልሰተ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡
እፎ ፡ ይከውኑ ፡ ጻድቃን ፡ ወኄራን ፡ አመ ፡ ይመጽኡ ፡ እምዝ ፡
ዓለም ። ኢትፍርሂ ፡ እንከ ፡ ናሁ ፡ ይቤለኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በኤ
ፌሶን ፡ ተንሥአ ፡ ወሑር ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ቡርክት ፡ እስከ ፡ ይመ
ጽኡ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይሰግዱ ፡ ላቲ ። ወአውሥአት ፡ ማርያም ፡ ወ
ትቤሎ ፡ ደይ ፡ ዕጣነ ፡ ውስተ ፡ ማዕጠን*ት ፡ ወጸሊ ፡ ወገብረ ፡ በከ f. 34 r.
መ ፡ አዘዞ ። ወጸለየ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ስማዕ ፡ ጸሎትየ ፡ ወተወከፍ ፡ ስእለትየ ፡ ወተወከፍ ፡ ስእለ
ታ ፡ ለወላዲትከ ፡ ወጸግዋ ፡ ትርአይከ ፡ እንዘ ፡ ሕያውት ፡ ይእቲ ፡
በከመ ፡ ነበብከ ፡ በአፉከ ፡ ቅዱስ ፡ አመ ፡ ትመጽእ ፡ ኀቤሃ ፡ በፈቃ
ድከ ፡ ወበፈቃደ ፡ አቡከ ፡ ወበሥምረቱ ፡ ዘህልው ፡ ውስተ ፡ ሰማ
ያት ፡ በከመ ፡ ወረድከ ፡ እምሰማይ ፡ ወኃደርከ ፡ ላዕሌሃ ። ወይእዜ
ኒ ፡ ሐውጽ ፡ ምስለ ፡ ሰራዊተ ፡ መላእክት ፡ ከመ ፡ ይሴብሕ ፡ ስምከ ፡
በሰማይ ፡ ወበምድር ። ወእንዘ ፡ ይጼሊ ፡ ዮሐንስ ፡ ከመዝ ፡ መጽ
አ ፡ ቃል ፡ እምሰማይ ፡ ዘይብል ፡ አሜን ።

ወእንዘ ፡ ያነክር ፡ ዮሐንስ ፡ በእንተዝ ፡ ነገር ፡ ዘሰምዓ ፡ መንፈስ ፡
ቅዱስ ፡ ይቤሎ ፡ ዝቃል ፡ ዘሰማዕከ ፡ ከመ ፡ ያስተጋብአሙ ፡ ለሐዋ
ርያት ፡ እምኵልሄ ፡ ከመ ፡ ይሳለም*ዋ ፡ ለቅድስት ፡ ድንግል ፡ ማር f. 34 v.
ያም ። ወእምዝ ፡ ሖረ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኀበ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤ
ሎሙ ፡ ሑሩ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ትንሥኡ ፡ በረከታ ፡ ለማርያ
ም ። ወናሁ ፡ ስምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ ይፈቅድ ፡ ሐዊረ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡

መቅደስ ፡ ወይገብር ፡ ቍርባነ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሁ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎ ፡ እምከመ ፡ ፈጸምከ ፡ ቍርባነከ ፡ ሖር ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ እስመ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ፍልሰታ ፡ ለማርያም ፡ እሙ ፡ ለእግዚእከ ። ወዓዲ ፡ ተናገሮ ፡ ለጳውሎስ ፡ በሀገር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ጥርዮ ፡ እንተ ፡ ርሕቅት ፡ እምሀገረ ፡ ሮም ፡ መጠነ ፡ ኃምሳ ፡ ምዕራፍ ፡ ወረከቦሙ ፡ ለአይሁድ ፡ እንዘ ፡ ይትጋአዝዎ ፡ ወይፀርፉ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወይብልዎ ፡ ንሕነሰ ፡ ኢንሰምዕ ፡ ነገረከ ፡ እስመ ፡ እምሰብእ ፡ ጥርሱስ ፡ አንተ ፡ ወትሰብክ ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ። ወናሁ ፡ ናአምረከ ፡ ከመ ፡ ነዳይ ፡ ብእሲ ፡ አንተ ፡ ወ*[f. 35 r.]እንዘ ፡ ይትጋአዙ ፡ ከመዝ ፡ ይቤሎ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለጳውሎስ ፡ ናሁ ፡ እሙ ፡ ለመምህርከ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ፍልሰታ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ተንሥእ ፡ ወሖር ፡ ኀቤሃ ። ወዓዲ ፡ ነገሮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለቶማስ ፡ በብሔረ ፡ ህንደኬ ፡ እንዘ ፡ ይነብር ፡ ዲበ ፡ ዓራት ፡ ወለቱ ፡ ለንጉሥ ፡ ወይቤሎ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ፍልሰታ ፡ ለማርያም ፡ እሙ ፡ ለመምህርከ ፡ ሖር ፡ ፍጡነ ፡ ኀቤሃ ። ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ቶማስ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወወደየ ፡ ዕጣነ ፡ ውስተ ፡ ማዕጠንት ፡ ወጸለየ ፡ [በ]እንቲአሃ ። ወከዕበ ፡ ነገሮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለማቴዎስ ፡ ወይቤሎ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ፍልሰታ ፡ ለማርያም ፡ እሙ ፡ ለእግዚእከ ፡ ሖር ፡ ፍጡነ ፡ ኀቤሃ ። ወከማሁ ፡ ይቤሎ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለያዕቆብ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ። ወለእለኒ ፡ ኖሙ ፡ እንድርያስ ፡ እኁሁ ፡ ለስምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ ወሉቃስ ፡ ወስምዖን ፡ ቀነና*[f. 35 v.]ዊ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሆሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎሙ ፡ በውስተ ፡ መቃብሪሆሙ ፡ ኢይምሰልክሙ ፡ ዘበጽሐ ፡ ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡ ወኢተፍጻሚት ፡ መዋዕል ፡ አላ ፡ ባሕቱ ፡ ተንሥኡ ፡ ዮም ፡ እመቃብሪክሙ ፡ ወሑሩ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ትንስኡ ፡ በረከታ ፡ ለማርያም ። ከመዝ ፡ ነገሮሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለኵሎሙ ፡ ሐዋርያት ። ወእሙንቱሰ ፡ ሐለዩ ፡ ወይቤሉ ፡ እፎ ፡ ንክል ፡ ፍጡነ ፡ በጺሐ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሆሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወመሰጦሙ ፡ ውስተ ፡ ደመናት ፡ ወነፍሑ ፡ ነፋሳት ፡ ላዕለ ፡ ደመናት ፡ እምኵለሂ ። እምብዝኃ ፡ መባርቅት ፡ በርሁ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ፡ እምነግህ ፡ እስከ ፡ ቀትር ፡ በዕለተ ፡ ረቡዕ ፡ ወበይእቲ ፡ ሰዓት ፡ በጽሑ ፡ ሐዋርያት ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ወኮነ ፡ ዓቢየ ፡ ፍርሀተ ፡ እምዕበየ ፡ ግርማሆሙ ፡ እስመ ፡ መጽኡ ፡ *[f. 36 r.]እንዘ ፡ ይጼዓኑ ፡ ላዕለ ፡ ብሩህ ፡ ደመናት ፡ ወአልባሲሆሙኒ ፡ ፀዓዳ ፡ ከመ ፡ በረድ ፡ ወአክሊላተ ፡ ስብሐት ፡ ይበርቅ ፡ ዲበ ፡ አርእስቲሆሙ ፡ ወመላእክት ፡ ይጸውሩ ፡ ሰረገላተ ፡ ደመናት ፡ ወእለ ፡ ይጼዓኑ ፡ ላዕ

ሌሆሙ ፡ ሐዋርያት ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ይመርሖሙ ፡ ለደመናት ፡ ማእከለ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ። ወናሁ ፡ መጽአ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ዳዊት ፡ ወልደ ፡ እሴይ ፡ እንዘ ፡ ይነብብ ፡ ወይብል ፡ ስብሐት ፡ ለአብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ከመዝ ፡ ይዜምር ፡ ቅድሜሆሙ ። ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ሊቃነ ፡ መላእክት ፡ ሚካኤል ፡ ወገብርኤል ፡ ወቆሙ ፡ ቅድሜሆሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ሰላም ፡ ለክሙ ፡ አርድእቲሁ ፡ ለንጉሥ ፡ ዓቢይ ፡ ዘሐረየክሙ ፡ በፈቃዱ ። ወከዐበ ፡ ይቤልዎሙ ፡ ሐዋርያት ፡ ለመላእክት ፡ ሰላም ፡ ለክሙ ፡ አመላእክቲሁ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢ*የሱስ f. 36 v. ፡ ክርስቶስ ፡ እለ ፡ ተዓቅቡ ፡ ምሥጢራተ ፡ ቅድሳት ። ወእምዝ ፡ ነገሮ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለዮሐንስ ፡ ወይቤሎ ፡ ፃእ ፡ ተቀበሎሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ ናሁ ፡ መጽኡ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ። ወሶቤሃ ፡ መጽአ ፡ ዮሐንስ ፡ ተቀበሎሙ ፡ ወሰገደ ፡ ሎሙ ። ይቤሎ ፡ ጴጥሮስ ፡ ለዮሐንስ ፡ ሞተትኑ ፡ እሙ ፡ ለብርሃን ፡ ቅድስት ፡ ወቡርክት ፡ ወሚመ ፡ አልቦ ። ወአውሥአ ፡ ዮሐንስ ፡ ወይቤሎ ፡ አልቦ ፡ ኢሞተት ። ወእምዝ ፡ ጸለየ ፡ ዮሐን[ስ] ፡ በቅ[ድ]ሚሆሙ ፡ ወመልአ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ጼና ፡ ዘመዓዛሁ ፡ ሠናይ ። ወእምዝ ፡ ቦኡ ፡ ሐዋርያት ፡ ወመላእክት ፡ ኀቡረ ፡ ውስተ ፡ ቤታ ፡ ለቡርክት ፡ ወቅድስት ፡ ወሰገዱ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሃ ፡ ወወይቤልዋ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ አምልእተ ፡ ጸጋ ፡ ወፍሥሓ ፡ ኢትፍርሂ ፡ ወኢትደንግጺ ፡ ቡርክት ፡ እምአንስት ፡ እስመ ፡ ዘተወልደ ፡ እምኔኪ ፡ ያወጽአኪ ፡ እምዝ ፡ *ዓለም f. 37 r. ፡ በዓቢይ ፡ ፍሥሓ ፡ ወስብሐት ፡ ወይወስደኪ ፡ ውስተ ፡ መዛግብተ ፡ ብርሃን ፡ እስመ ፡ ብኪ ፡ ስልጣነ ፡ በላዕሌሆሙ ፡ ወላዕለ ፡ ኵሎሙ ፡ ጻድቃን ። ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ተንሥአት ፡ ማርያም ፡ ወነበረት ፡ ዲበ ፡ ዓራታ ፡ ወትቤሎሙ ፡ ለአርድእት ፡ ናሁ ፡ ይእዜ ፡ አእመርኩ ፡ ወአመንኩ ፡ ምጽአቶ ፡ ለእግዚእየ ፡ እምሰማይ ፡ ወእሬእዮ ፡ አነ ፡ ዘእንበለ ፡ እሙት ፡ በከመ ፡ አንትሙ ፡ ተርኢክሙኒ ፡ ሊተ ። ንግሩኒኬ ፡ መኑ ፡ ዜነወክሙ ፡ ከመ ፡ ድዊት ፡ አነ ፡ ወእምአይ ፡ ብሔር ፡ መጻእክሙ ፡ ኀቤየ ፡ ወላዕለ ፡ ምንት ፡ ተጽዕንክሙ ። ወበጻሕክሙ ፡ ፍጡነ ፡ ዝየ ። ናሁ ፡ አነ ፡ እፈቅድ ፡ እሰብሖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘነገረክሙ ፡ በእንቲአየ ። ወአውሥአ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወይቤሎ ፡ ለዮሐንስ ፡ ወለአርድእት ፡ ንግርዋ ፡ አሐዱ ፡ አሐዱ ፡ ዘከመ ፡ እፎ ፡ መጻእክሙ ፡ ኀቤሃ ። ተሰጥዉ ፡ አርድእት ፡ ወይቤልዎ ፡ ለዮሐን*ስ f. 37 v. ፡ ናሁ ፡ አንተ ፡ ቀደምከ ፡ መጺአ ፡ ንግራ ፡ ዘከመ ፡ መጻእከ ። ወአውሥአ ፡ ዮሐንስ ፡ ወይቤ ፡ እንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ በኤፌሶን ፡ መጽአ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይ

ቤለኒ ፡ ዮሐንስ ፡ ናሁ ፡ እሙ ፡ ለመምህርከ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ፍልሰ
ታ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ወትፈቅድ ፡ ትርአይከ ። ወዓዲ ፡ ይቤለኒ ፡ መ
ንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ናሁ ፡ አዓውድ ፡ ወአሐውር ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ በሓ
ውርት ፡ ወእዜንዎሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ ለሕያዋን ፡ ወለምውታን ፡ ወ
እንግሮሙ ፡ በእንተ ፡ ማርያም ፡ ከመ ፡ ይሑሩ ፡ ኀቤሃ ፡ ቤተ ፡ ል
ሔም ፡ ወይሰለምዋ ። ወናሁ ፡ ግብተ ፡ መሠጠኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ውስተ ፡ ደመና ፡ ብርህት ፡ ወአብጽሐተኒ ፡ በይእቲ ፡ ሰዓት ፡ ውስ
ተ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ። አውሥአ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወይቤ ፡ አነኒ ፡ እንዘ ፡
ሀሎኩ ፡ በሮሜ ፡ ሀገር ፡ እፈቅድ ፡ እትቄረብ ፡ ቍርባነ ፡ ሥጋሁ ፡
ለእግዚእነ ፡ ወመድኅኒነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘረሰየ ፡ ለስርየተ ፡
f. 38 r. *ኃጢአት ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤለኒ ፡ በጽሐ ፡
ጊዜ ፡ ፍልሰታ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ለማርያም ፡ እሙ ፡ ለእግዚእከ ፡
ሖር ፡ ኀቤሃ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ። ወእምዝ ፡ መሰጠኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱ
ስ ፡ ውስተ ፡ ደመና ፡ ብሩህ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ዝየ ፡ ወርኢክዎሙ ፡
ለኵሎሙ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይጼዓኑ ፡ ላዕለ ፡ ደመናት ፡ ወይመ
ጽኡ ፡ ኀቤየ ። አውሥአ ፡ ጳውሎስ ፡ ወይቤ ፡ አንሰ ፡ እንዘ ፡ ሀሎ
ኩ ፡ እትጋአዘሙ ፡ ለአይሁድ ፡ ግብተ ፡ መሰጠኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱ
ስ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀቤክሙ ። ተሰጥወ ፡ ቶማስ ፡ ወይቤ ፡ እንዘ ፡ ሀ
ለውኩ ፡ ብሔረ ፡ ህንደኬ ፡ ናሁ ፡ መጽአ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ መሰ
ጠኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀቤክሙ ። ማርቆስ ፡ ይቤ ፡ እንዘ ፡ እቀውም ፡
ወእጼሊ ፡ በእለ ፡ እስክንድርያ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ወይቤለኒ ፡ ናሁ ፡ እሙ ፡ ለእግዚእከ ፡ ቀርበ ፡ ጊዜ ፡ ፍልሰታ ፡ እ
f. 38 v. *ምዝ ፡ ዓለም ፡ ተንሥእ ፡ ወሖር ፡ ቤተ ፡ ልሔም ። ወእምዝ ፡ መ
ሰጠኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ዝየ ። አውሥአ ፡ ያዕቆብ ፡
ወይቤ ፡ ወአነኒ ፡ እንዘ ፡ አዓጥን ፡ ኀበ ፡ መቃብረ ፡ ጎልጎታ ፡ ነገረ
ኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤለኒ ፡ ቅድስት ፡ ወቡርክት ፡ ትወፅ
እ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ መሰጠኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ዝ
የ ። ማቴዎስ ፡ ይቤ ፡ አንሰ ፡ እንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ ውስተ ፡ ሐመር ፡ እን
ዘ ፡ እሴብሖ ፡ ወአእኵቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዐገተኒ ፡ ማዕበል ፡ እ
ምኵለሄ ፡ በከይኩ ፡ ወእንዘ ፡ እጼሊ ፡ መሰጠኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ውስተ ፡ ብሩህ ፡ ደመና ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀቤክሙ ። ፊልጶስ ፡ ይቤ ፡
እንዘ ፡ ምውት ፡ አነ ፡ ሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ አዋዲ ፡ እንዘ ፡ ይጸርኅ ፡ ወ
ይብል ፡ ፊልጶስ ፡ ፊልጶስ ፡ ተንሥእ ፡ ጻእ ፡ እመቃብር ፡ ወሶቤሃ ፡
f. 39 r. ተንሣእኩ ፡ ወናሁ ፡ መሰጠኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወ*አብጽሐኒ ፡
ኀቤክሙ ። ስምዖን ፡ ቀነናዊ ፡ ይቤ ፡ ወአነሂ ፡ እምድኅረ ፡ ሞትኩ ፡

ተንሣእኩ ፡ እምነ ፡ መቃብር ፡ ናሁ ፡ ርኢኩ ፡ እደ ፡ መዝራእት ፡ ስ
ፍሕት ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ወአንሥአኒ ፡ እማእከለ ፡ ምውታን ፡ ወ
መሰጠኒ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ውስተ ፡ ደመና ፡ ብሩህ ፡ ወአብጽሐ
ኒ ፡ ኀቤክሙ ። ወሉቃስኒ ፡ ይቤ ፡ እንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ ውስተ ፡ መቃብ
ር ፡ ሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ ቀርን ፡ ዘይነፍሑ ፡ መላእክት ፡ ወመጽአ ፡ ብ
ርሃን ፡ ወቦአ ፡ ኀቤየ ፡ ውስተ ፡ መቃብር ፡ ወሊተሰ ፡ መሰለኒ ፡ ትን
ሣኤ ፡ ሙታን ፡ ውእቱ ፡ ወናሁ ፡ መጽአ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ መሰ
ጠኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀቤክሙ ። እውሥአ ፡ እንድርያስ ፡ ወይቤ ፡
አንሰ ፡ ተንሣእኩ ፡ እሙታን ፡ እስመ ፡ ሰማዕኩ ፡ ቃለ ፡ ወልደ ፡ እ
ግዚአብሔር ፡ ዘይብል ፡ እንድርያስ ፡ እንድርያስ ፡ ተንሥእ ፡ ሖር ፡
ምስለ ፡ አርድእት ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ና*ሁ ፡ አነ ፡ ወኵሎሙ ፡ ነገ f. 39 v.
ደ ፡ መላእክት ፡ እመጽእ ፡ ኀቤክሙ ፡ እስመ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ፍል
ሰታ ፡ ለቅድስት ፡ ወቡርክት ፡ ማርያም ፡ በክብር ፡ ወበስብሐት ። ወ
ትወፅእ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ወናሁ ፡ አበጽኃ ፡ ውስተ ፡ መዛግብተ ፡
ብርሃን ፡ ዘአብ ፡ ወትነብር ፡ ህየ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ እመጽእ ፡ እኰንን ፡
ሕያዋነ ፡ ወሙታነ ። በርተሎሜዎስ ፡ ይቤ ፡ አንሰ ፡ እንዘ ፡ እሰብክ ፡
በስሙ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወእትቄከል ፡ በብዕለ ፡
ጸጋሁ ፡ መጽአ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ መሰጠኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀቤክ
ሙ ። ከመዝ ፡ ተባሃሉ ፡ ሐዋርያት ፡ በኀበ ፡ ማርያም ፡ ቅድስት ፡ ወ
ነገርዋ ፡ አሐዱ ፡ አሐዱ ፡ ዘከመ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤሃ ። ወሰሚዓ ፡ ማ
ርያም ፡ ቅድስት ፡ ቃሎሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ ሰብሐቶ ፡ ለአምላከ ፡ ሰ
ማይ ፡ ወምድር ፡ ወትቤ ፡ እሰግድ ፡ ለከ ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡
አአምን ፡ ብከ ፡ ወእሴብ*ሐከ ፡ አዓቢየከ ፡ ወእዜምር ፡ ለከ ፡ እባር f. 40 r.
ከከ ፡ ወእቄድሰከ ፡ ዘኢረሰይከኒ ፡ ስላቀ ፡ ለአሕዛብ ። ወዓዲ ፡ አስ
ተኃፈርከሙ ፡ ለዕልዋን ፡ አይሁድ ፡ እለ ፡ ሐለዩ ፡ እኩየ ፡ ላዕሌየ ፡
ከመ ፡ ያውዕዩ ፡ ስጋየ ፡ በእሳት ፡ ወይእዜኒ ፡ እሴብሕ ፡ ስመከ ፡ ወ
ዕበየ ፡ ኃይልከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ ወለዘላፉ ፡ እፌኑ ፡ ስ
ብሐተ ፡ ቅድሜከ ፡ ዘፈኖከ ፡ ኀቤየ ፡ አርዳኢከ ። ወፈጺማ ፡ ማርያ
ም ፡ ጸልዮ ፡ ትቤሎሙ ፡ ለአርድእት ፡ ደዩ ፡ ዕጣነ ፡ ውስተ ፡ ማዕጠ
ንት ፡ ወጸልዩ ። ወእሙንቱኒ ፡ ገብሩ ፡ በከመ ፡ አዘዘቶሙ ፡ ጸለዩ ፡
ወሰገዱ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወናሁ ፡ ድምጸ ፡ ነጐድጓድ ፡ መጽአ ፡
እምሰማይ ፡ ከመ ፡ ድምጸ ፡ መንኰራኵር ፡ ዘይረውጽ ፡ ጽኑቀ ። ወ
ናሁ ፡ ጼና ፡ መዓዛ ፡ ጥዑም ፡ መጽአ ፡ እምሰማይ ። ወእምዝ ፡ ወረ
ዱ ፡ መላእክት ፡ ወሐራ ፡ ሰማይ ፡ እለ ፡ አልቦሙ ፡ ኍልቈ ፡ ወከደ*ን f. 40 v.
ዋ ፡ ለይእቲ ፡ ቤት ፡ ኀበ ፡ ሀለወት ፡ ማርያም ፡ ቅድስት ፡ ወቡርክት ፡

ወክለልዋ ፡ በክነፊሆሙ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡
እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ፡ ዘሎቱ ፡ ይሰግዱ ፡ ሰማያዊያን ፡ ወምድ
ራዊያን ። ወእምዝ ፡ ኮነ ፡ ዓቢየ ፡ ፍርሃተ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡
ወተከሥተ ፡ ተአምራት ፡ ወመንክራት ፡ በህየ ። ወኃይላተ ፡ ሰራዊ
ተ ፡ እግዚእ ፡ ኢያፀርዑ ፡ እንዘ ፡ የዓርጉ ፡ ሰማያተ ፡ ወይወርዱ ፡
ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ቤት ፡ ወይመጽእ ፡ እማእከሎሙ ፡ ከመ ፡ ወልደ ፡
[እ]ጓለ ፡ እመኅ[ያ]ው ፡ ዘይትናገር ፡ በማእከለ ፡ ሰረገላ ፡ ኪሩቤል ፡
ወይብል ፡ ሖሩ ፡ ባኡ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ። ወእምዝ ፡ ሖሩ ፡ ዓቀብ
ተ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅድስ ፡ ወነገርዎሙ ፡ ለሊ
ቃውንት ፡ ወለካህናት ፡ ኵሎ ፡ ተአምራተ ፡ ወመንክራተ ፡ ዘኮነ ፡ ላ
f. 41 r. ዕለ ፡ ማርያም ፡ ቅድስት ። ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ *ቦኡ ፡ ዓቀብት ፡ ወሰብ
አ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ወዜነውዎሙ ፡ ለሕዝብ ፡ ኵሎ ፡ ዘርእዩ ፡ ተአ
ምራተ ፡ ወመንክራተ ፡ ዘይትገበር ፡ በቅድሜሃ ፡ ለቅድስት ። ወእ
ሙንቱሰ ፡ ኢአምንዎሙ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ፈነዉ ፡ ካልኣነ ፡ እለ ፡ ይ
ጤይቁ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕሌሃ ። ወበጺሖሙ ፡ ህየ ፡ ናሁ ፡ ርእዩ ፡ ኃዋኅወ ፡
ሰማይ ፡ ርኅወ ፡ ወመላእክተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይወርዱ ፡ ወይበው
ኡ ፡ ውስተ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ። ወዓዲ ፡ መብርቅት ፡ ወነጐድጓድ ፡
ይወፅኡ ፡ እምቤታ ፡ ለማርያም ፡ ወያዓርጉ ፡ ሰማየ ። ወእምዝ ፡ ርእ
ይዎሙ ፡ ለአርድእት ፡ እንዘ ፡ ይትቀነዩ ፡ ለቅድስት ። ወካዕበ ፡ ርእ
ዩ ፡ ደመናተ ፡ ይመጽኡ ፡ እምሰማይ ፡ ወይነፈንፉ ፡ ጠለ ፡ ወአውለ ፡
ውስተ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ። ወዓዲ ፡ ነጸሩ ፡ ከዋክብተ ፡ እንዘ ፡ ይወር
f. 41 v. ዱ ፡ እምሰማይ ፡ ወይሰግዱ ፡ ቅድሜሃ ፡ *ለማርያም ፡ ቅድስት ። ወካ
ዕበ ፡ ርእዩ ፡ ፀሓየ ፡ ወወርኀ ፡ እለ ፡ ያበርሁ ፡ ለኵሉ ፡ ዓለም ፡ ወ
ረዱ ፡ እምሰማይ ፡ ወሰገዱ ፡ ቅድሜሃ ፡ ለማርያም ። ወዓዲ ፡ ርእይ
ዋ ፡ ለቅድስት ፡ ትሰክብ ፡ ዲበ ፡ ዓራታ ፡ ወገብርኤል ፡ መልአክ ፡ ይ
ቀውም ፡ ዲበ ፡ ትርኣሳ ፡ ወሚካኤል ፡ ኀበ ፡ ትርጋፃ ፡ ወውስተ ፡ እ
ደዊሆሙ ፡ መረውኃት ፡ እንዘ ፡ ያስተናፍስዋ ፡ ለቅድስት ። ወእም
ዝ ፡ ነጸሩ ፡ ሐዋርያተ ፡ እንዘ ፡ ይቀውሙ ፡ ኀበ ፡ ዓራታ ፡ በፍርሃት ፡
ወበረዓድ ፡ ወይሰፍሑ ፡ እደዊሆሙ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ። ጴጥሮስ ፡
ወዮሐንስ ፡ የሐስሱ ፡ አንብዓ ፡ ለቅድስት ፡ በአልባሲሆሙ ። ወካ
ዕበ ፡ ርእዩ ፡ ጢሰ ፡ ዕጣን ፡ ከመ ፡ መዋግደ ፡ ባሕር ፡ ይወፅእ ፡ እመ
ሰረታቲሃ ፡ ለይእቲ ፡ ቤት ፡ ወሰራዊተ ፡ መላእክት ፡ እለ ፡ አልቦሙ ፡
f. 42 r. ኈልቈ ፡ ይቀውሙ ፡ በፍርሃት ፡ ወበረዓድ ፡ እንዘ ፡ ይሁ*ቡ ፡ ስብሐ
ተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘሐደረ ፡ ውስተ ፡ ከርሣ ፡ ለማርያም ፡ ድንግ
ል ። ወእሙንቱሰ ፡ ይሰፍሑ ፡ ክነፊሆሙ ፡ ወይሰግዱ ፡ ለቅድስት ፡

ወቡርክት ፡ ማርያም ፡ ወላዲተ ፡ ክርስቶስ ፡ ይጸርኍ ፡ ወይብሉ ። ሰላም ፡ ለኪ ፡ አቡርክት ፡ እምአንስት ፡ ወቡሩክ ፡ ውእቱ ፡ ዘተወልደ ፡ እምኔኪ ፡ እግዚእነ ፡ ወአምላክነ ፡ ወመድኃኒነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወሐራ ፡ ሰማይኒ ፡ ይዜምሩ ፡ ወመንፈሳዊያን ፡ ይትፌሥሑ ፡ ወኃይላት ፡ ይበርኩ ፡ ቅድሜሃ ፡ ለቅድስት ፡ ማርያም ። ወእሙንቱሰ ፡ ኢክህሉ ፡ ቀሪበ ፡ ኀቤሃ ፡ እምብዝሐ ፡ ብርሃን ፡ ዘይሰርቅ ፡ ላዕሌሃ ። ወዓዲ ፡ ርእዩ ፡ በሃማን ፡ ወጽሙማን ፡ ዕውራን ፡ ወዕዑራን ፡ ወእለ ፡ ውስተ ፡ ምንዳቤ ፡ ይመጽኡ ፡ ኀበ ፡ ቤታ ፡ ለቅድስት ፡ [የዓወይዉ ፡ ወይብሉ ፡ አማርያም ፡ ቅድስት ፡] ወቡርክተ ፤ መሐሪነ ፡ ወተሣሃሊነ ፡ ወፈውሲነ ፡ f. 42 r. *በጸሎትኪ ፡ ወበስእለትኪ ፤ ወበጊዜሃ ፡ ይትፌወሱ ፡ እምደዌሆሙ ። ወዓዲ ፡ ይመጽኣ ፡ አንስትኒ ፡ ኀቤሃ ፡ እምኵሉ ፡ በሓውርት ፡ እምሮምያ ፡ ወእምግብጽ ፡ ወእምኵሉ ፡ እስክንድርያ ፡ ወእምአዋልደ ፡ ነገሥት ፡ ወመሳፍንት ፡ ያመጽኡ ፡ አምኃ ፡ ወይሰግዱ ፡ ቅድሜሃ ፡ ለማርያም ፡ ወየአምና ፡ በክርስቶስ ፡ ዘተወልደ ፡ እምኔሃ ። ወይብላሃ ፡ ንግሪነ ፡ ዘከመ ፡ እፎ ፡ ተወልደ ፡ እምኔኪ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘእንበለ ፡ ዘርእ ፡ ብእሲ ። ወማርያምሰ ፡ ትነግሮን ፡ ኵሎ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕሌሃ ፡ ወሶበ ፡ ተመይጣ ፡ ብሔሮን ፡ ትባርኮን ፡ ወትሁቦን ፡ አፈወ ፡ ዘመዓዛሁ ፡ ሠናይ ፡ ከመ ፡ ይእመኑ ፡ አዝማዲሆሙ ፡ ከመ ፡ ጥዩቀ ፡ ዜናሃ ፡ ለማርያም ፡ ቅድስት ።

ወናሁ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሃ ፡ ክልኤ ፡ አንስት ፡ እለ ፡ አድወዮን ፡ ጋኔን ፡ f. 43 r. *ወአውየዋ ፡ ወይቤላ ፡ ተሳሀሊነ ፡ አቅድስት ፡ ወንጽሕት ፡ ወፈውሲነ ፡ እምደዌነ ። ወቅድስትሰ ፡ ጸለየት ፡ ላዕሌሆን ፡ ወባረከቶን ፡ ወበጊዜሃ ፡ ሐይዋ ፡ እምደዌሆን ። ወካዕበ ፡ መጽአት ፡ ብእሲት ፡ እምድረ ፡ ግብጽ ፡ እንዘ ፡ ትፈጽን ፡ ዓቢየ ፡ ፈፀንተ ፡ ሰገደት ፡ ቅድሜሃ ፡ ለማርያም ፡ ወሶቤሃ ፡ ተፈወሰት ። ወካልእታ ፡ ብእሲት ፡ እንተ ፡ አያራ ፡ ጋኔን ፡ ዓይና ፡ ዘየማን ፡ ወመጽአት ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ አስተበቍዓታ ፡ ወትቤላ ፡ መሐርኒ ፡ አእግዝእትየ ፡ ወአንበረት ፡ እዴሃ ፡ ላዕለ ፡ ዓይና ፡ ወአሕየወታ ፡ በይእቲ ፡ ሰዓት ። ወካዕበ ፡ መጽአት ፡ ብእሲት ፡ እንተ ፡ ያዕሀብዋ ፡ ብዙኃን ፡ አጋንንት ፡ ጸርሐት ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ በዓቢይ ፡ ቃል ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ ፈውስኒ ፡ አእግዝእትየ ። ሰፍሐት ፡ እደዊሃ ፡ ወጸለየት ፡ ወትቤ ፡ አምሕለክሙ ፡ በስሙ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶ*ስ f. 43 v. ፡ ትፃኡ ፡ እምላዕለ ፡ ዛቲ ፡ ነፍስ ፡ ወኢታመንድብዋ ፡ ዳግመ ፡ ወእምይእቲ ፡ ሰዓት ፡ ወፅኡ ፡ አጋንንት ፡ እምላዕለ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ እንዘ ፡ ይጸርኍ ፡ ወይብሉ ፡ ምንተ ፡ ብነ ፡ ምስሌኪ ፡ አማርያም ፡ ወላዲተ ፡ ክርስቶስ ። ናሁ ፡ ተዘረውነ ፡ ውስተ ፡

ኵሉ ፡ በሓውርት ፡ እምዕበየ ፡ ስልጣኑ ፡ ለዘ ፡ ተወልደ ፡ እምኔኪ ፡ እ
ስመ ፡ ስእነ ፡ ተቃውሞቶ ፡ ወውእቱሰ ፡ አውረደነ ፡ ውስተ ፡ መትሕ
ተ ፡ ምድር ። ወአንቲሰ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ ሰደድኪነ ፡ በጸሎትኪ ፡ እ
ምላዕለ ፡ ዛቲ ፡ ነፍስ ፡ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ አስጠመቶሙ ፡ ማርያም ፡ ው
ስተ ፡ መዓምቅተ ፡ ባሕር ። ወናሁ ፡ መጽአ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ሰፍኖ
ን ፡ ንጉሠ ፡ ግብጽ ፡ ዘአሐዘ ፡ አንበሳ ፡ ድማሆ ፡ ጸርኃ ፡ ወይቤ ።
እግዝእትየ ፡ ፈውስኒ ፡ በጸሎትኪ ፡ ሰፍሐት ፡ እዴሃ ፡ ወአንበረት ፡
f. 44 r. ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ወበይእቲ ፡ ሰዓት ፡ ሐይወ ፡ እምደዌሁ ፡ *ወእምዝ ፡
ተጋብኡ ፡ ብዙኃን ፡ አሕዛብ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሕሙማን ፡
ወድውያን ፡ እንዘ ፡ ይስእሉ ፡ ወይብሉ ፡ አይቲ ፡ ሀለወት ፡ ቡርክ
ት ፡ ማርያም ። ወአውሥኡ ፡ ወይቤሉ ፡ ኢሀለወት ፡ ይእቲሰ ፡ ት
ነብር ፡ ቤተ ፡ ልሔም ። ወናሁ ፡ መጽኡ ፡ ብዙኃን ፡ ሕዝብ ፡ እለ ፡
አልቦሙ ፡ ኖልቄ ፡ ወወድቁ ፡ በገጾሙ ፡ ኀበ ፡ ኖኀተ ፡ ቤታ ፡ ለማ
ርያም ፡ ጸርኁ ፡ በዓቢይ ፡ ቃል ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ኦማርያም ፡ ቅድ
ስት ፡ ወላዲተ ፡ ክርስቶስ ፡ ተሣሀሊነ ፡ ወፈውሲነ ፡ ወኢታስተሐፍ
ሪነ ። ወሰሚዓ ፡ ቃሎሙ ፡ ጸለየት ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ወትቤ ፡ እግዚእ
የ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በዓቢይ ፡ ግርማከ ፡ ተወከፍ ፡ ጸሎትየ ፡
ወስእለትየ ፡ ወፈውስ ፡ ነፍሳተ ፡ እሉ ፡ ሕሙማን ፡ እለ ፡ መጽኡ ፡
ኀቤከ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ተፈወሱ ፡ ኵሎሙ ፡ ውኖልቆሙ ፡ ለእሙንቱ ፡
f. 44 v. ዕደው ፡ ፳፻ወ፰ ፡ *ዘእንበለ ፡ አንስት ፡ ወደቅ ። ወኮነ ፡ ዓቢይ ፡ ስብ
ሐት ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድረ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ወበይእቲ ፡ ሰዓት ፡
መጽኡ ፡ መኳንንተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወመላህቅተ ፡ ቤተ ፡ ልሔ
ም ። ወጸውዕዎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ ዕደው ፡ እለ ፡ ተፈወሱ ፡ በኀበ ፡
ማርያም ፡ ተስእልዎሙ ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ንግሩነ ፡ ዘገብረት ፡ ለከ
ሙ ፡ ማርያም ። ወአውሥኡ ፡ ወይቤሉ ፡ ሶበ ፡ ጸለየት ፡ ላዕሌነ ፡
ማርያም ፡ መጽአ ፡ ዓቢይ ፡ ኃይል ፡ እምኔሃ ፡ ወተፈወስነ ፡ እምደ
ዌነ ። ወሰሚዖሙ ፡ አይሁድ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ጸልመ ፡ አዕይንቲሆ
ሙ ፡ ወፈርሁ ፡ ክህናቲሆሙ ፡ ወደንገፁ ፡ መኳንንቲሆሙ ፡ ወይቤ
ሉ ፡ በዓቢይ ፡ ቃል ። ናሁ ፡ ዐቢይ ፡ ሐዘን ፡ ወምንዳቤ ፡ ወሙስና ፡
መጽአ ፡ ላዕሌነ ፡ በእንተ ፡ ማርያም ፡ ወቦ ፡ እለ ፡ ይቤሉ ፡ እምይእ
f. 45 r. ዜሰ ፡ አውጽእዋ ፡ ለማርያም ፡ እምቤተ ፡ *ልሔም ፡ ኢታንብሩ ፡
ኀቤክሙ ፡ ወመሲዮ ፡ ይእተ ፡ ዕለተ ፡ መጽኡ ፡ አይሁድ ፡ ኀበ ፡ ቤ
ታ ፡ ለማርያም ፡ ከመ ፡ የአሐዝዎሙ ፡ ለአርድእት ፡ ወለማርያም ።
ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ኀበ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ፡ ስእኑ ፡ በዊአ ፡ እስመ ፡ በ
ይእቲ ፡ ሰዓት ፡ ተርኅወ ፡ ኃዋኅወ ፡ ሰማይ ፡ ወወፅአ ፡ ዓቢይ ፡ ብር

ሃን ፡ ወእምዝ ፡ ተመይጡ ፡ ኀበ ፡ መኳንንት ፡ ወካህናት ፡ ወነገርዎ
ሙ ፡ ዘከመ ፡ ኮነ ። ወእሙንቱሰ ፡ አዘዙ ፡ ይሖር ፡ መኰንን ፡ ምስ
ለ ፡ ፴ሐራሁ ፡ የአሐዝዎሙ ፡ ለማርያም ፡ ወለአርድእት ። ወውእ
ተ ፡ ጊዜ ፡ ወረደ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ላዕለ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤሎ
ሙ ፡ ናሁ ፡ መጽአ ፡ መኰንን ፡ ምስለ ፡ ፴ሐራሁ ፡ እምቤተ ፡ መቅ
ደስ ፡ የአኀዝክሙ ፡ ለአርድእት ፡ ወለማርያም ። ወይእዜኒ ፡ ፃኡ ፡
እምዝየ ፡ ወኢትፍርሁ ፡ ናሁ ፡ አሐልፈክሙ ፡ ማእከለ ፡ ሰማይ ፡
ወምድር ፡ ወኢይክል ፡ መኑ*ሂ ፡ ርእዮተክሙ ፡ እስመ ፡ ኃይለ ፡ እ f. 45 v.
ግዚአብሔር ፡ ምስሌክሙ ። ወእምዝ ፡ ወፅኡ ፡ ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡
ይጸውሩ ፡ ዓራታ ፡ ለማርያም ፡ ወናሁ ፡ መጽአ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
መሰጦሙ ፡ ወአብጽሖሙ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ። ወእምዝ ፡ መጽአ ።
መኰንን ፡ ምስለ ፡ ሐራሁ ፡ ኀበ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ፡ ወበዊአ ፡ ው
ስጠ ፡ አልቦ ፡ ዘረከበ ፡ ወኢመነሂ ። ወውእቱሰ ፡ መኰንን ፡ ተምዓ ፡
ፈድፋደ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ለሰብአ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ አኮኑ ፡ አንት
ሙ ፡ መጻእክሙ ፡ ኀበ ፡ መኳንንት ፡ ወአይዳዕክምዎሙ ፡ ከመ ፡
አርዳኢሁ ፡ ለኢየሱስ ፡ ሀለዉ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ምስለ ፡ ዓቢይ ፡ ስ
ብሐት ፡ ወመላእክተ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዓርጉ ፡ ወይወርዱ ፡ ውስ
ተ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ። ወይእዜኒ ፡ ንዑ ፡ ኀበ ፡ መኳንንት ፡ ከመ ፡
ትንግሩ ፡ ዘፈቀድክሙ ፡ ወእሙንቱኒ ፡ ሖ*ሩ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወበ f. 46 r.
ኡ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወነገርዎሙ ፡ ለመኳንንት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡
በዊአነ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ኢረከብነ ፡ ማርያምሃ ፡ ወኢአርድእተ ፡
ወኢመነሂ ። ወይቤልዎሙ ፡ ካህናት ፡ ኢያእመርክሙኑ ፡ ከመ ፡ ገ
ብሩ ፡ አርድእት ፡ ሥራየ ፡ ለአዕይንቲክሙ ፡ ከመ ፡ ኢትርአዩ ። ወ
ይእዜኒ ፡ እምከመ ፡ ሰማዕክሙ ፡ ዜናሆሙ ፡ ጥዩቀ ፡ አሐዝዎ[ሙ] ፡
ወአምጽእዎሙ ፡ ኀቤነ ። ወእምድኅረ ፡ ኃሙስ ፡ መዋዕል ፡ ነጸሩ ፡ ሰ
ብአ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ መላእክተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይበውኡ ፡ ወ
ይወፅኡ ፡ ውስተ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ። ወናሁ ፡ ተጋብኡ ፡ አግዋሪ
ሃ ፡ ጸርኁ ፡ ወይቤሉ ፡ አማርያም ፡ ቅድስት ፡ ወላዲት ፡ አምላክ ፡
ንሴፈው ፡ ኀቤኪ ፡ ተሰአልዮ ፡ ለክርስቶስ ፡ ይፈኑ ፡ ለነ ፡ መድኃኒ
ተ ፡ እምኀቤሁ ። ወበሳኒታ ፡ ፈነዉ ፡ ካህናት ፡ *ይጸውዕዎሙ ፡ ለ f. 46 v.
አግዋሪሃ ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ምንት ፡ ዝጽራኅ ፡ ወአውያት ፡ ዘንሰም
ዕ ፡ በኀቤክሙ ። ወአውሥኡ ፡ ወይቤሉ ፡ ናሁ ፡ ማርያም ፡ ወላዲተ ፡
አምላክ ፡ ገብአት ፡ ቤታ ፡ ወመላእክተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሴብሑ ፡
ቅድሜሃ ። ወእምዝ ፡ ሖሩ ፡ ካህናት ፡ ኀበ ፡ መኰንን ፡ ወይቤልዎ ፡
ናሁኬ ፡ ይከውን ፡ ዓቢየ ፡ ቀትለ ፡ ወሀከከ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ በእን

ተ ፡ ማርያም ። አውሥአ ፡ መኰንን ፡ ወይቤሎሙ ፡ ምንተ ፡ እንከ ፡
ንሬሲ ። ተሰጥዉ ፡ ሰብአ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወይቤልዎ ፡ ንንሳእ ፡
እሳተ ፡ ወዕፀወ ፡ ወናውዒ ፡ ቤታ ፡ ኀበ ፡ ሀለወት ። ወአውሥአ ፡
መኰንን ፡ ወይቤሎሙ ፡ ግበሩ ፡ ዘትፈቅዱ ። ወእምዝ ፡ ነሥኡ ፡ ሰ
ብአ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እሳተ ፡ ወዕፀወ ፡ ያውዕዩ ፡ ቤተ ፡ ኀበ ፡ ት
f. 47 r. ነብር ፡ ማርያም ፡ ወበጺሖሙ ፡ ኀ*በ ፡ ትነብር ፡ ማርያም ፡ አሐዘ ፡
ይዕዕዉ ፡ ኆኅተ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ። ወበጊዜሃ ፡ ወረደ ፡ መልአከ ፡
እግዚአብሔር ፡ ወዘበጦሙ ፡ በክንፊሁ ፡ ውስተ ፡ ገጾሙ ፡ ወአው
ዐዮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ቀርቡ ፡ ኀበ ፡ ኆኅተ ፡ ቤታ ። ወሞቱ ፡
በህየ ፡ ብዙኃን ፡ ሕዝብ ፡ ወኮነ ፡ ዐቢይ ፡ ፍርሀት ፡ በቤተ ፡ መቅደ
ስ ። ወርእዮ ፡ መኰንን ፡ ዘንተ ፡ ተአምረ ፡ ሰፍሐ ፡ [እደዊሁ] ፡ ውስተ ፡
ሰማይ ፡ ወይቤ ፡ ስብሐት ፡ ለወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘተወልደ ፡ እ
ማርያም ፡ ድንግል ፡ አእኵቶ ፡ ወእሴብሖ ፡ ወእሰግድ ፡ ሎቱ ፡ እስከ ፡
ለዓለም ። ወበሳኒታ ፡ ለአከ ፡ መኰንን ፡ ያስተጋብእዎሙ ፡ ለካህናት ፡
ወለኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወይቤሎሙ ፡ እኩያን ፡ ሕ
ዝብ ፡ እለ ፡ ሰቀልክምዎ ፡ ለክርስቶስ ፡ ዘወረደ ፡ እምሰማይ ፡ ለመድ
f. 47 v. ኃኒተ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ። አን*ሰ ፡ አአምን ፡ ቦቱ ፡ እስመ ፡ ኢኮንኩ ፡
እምኔክሙ ፡ ወኢእምሰብአ ፡ ብሔርክሙ ፡ አላ ፡ ባሕቱ ፡ ጢባርዮ
ስ ፡ ንጉሥ ፡ ረሰየኒ ፡ መኰንነ ፡ ላዕሌክሙ ፡ በእንተ ፡ እከየ ፡ ምግ
ባሪክሙ ፡ ናሁ ፡ እምይእዜሰ ፡ እነግረክሙ ፡ ኢትቅረቡ ፡ ወኢመ
ኑሂ ፡ ውስተ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ፡ ቅድስት ፡ ወቡርክት ። ወእምዝ ፡
ተንሥአ ፡ ብእሲ ፡ መሀይምን ፡ ዘስሙ ፡ ካሌብ ፡ ዘየአምን ፡ በክር
ስቶስ ፡ ወነገሮ ፡ ለመኰንን ፡ ኀቡአ ፡ ወይቤሎ ፡ [አ]መኰንን ፡ አምሕ
ሎሙ ፡ በዛቲ ፡ መሐላ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ዘአውጽኦሙ ፡
ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ እምድረ ፡ ግብጽ ፡ ወበቅድስት ፡ አሪት ፡ ሙ
ሴ ፡ ከመ ፡ ኢይንግሩ ፡ ሐሰተ ፡ አላ ፡ ባሕቱ ፡ ይንግሩ ፡ ጥዩቀ ፡ መ
f. 48 r. ነ ፡ እንከ ፡ ይብሉ ፡ ክርስቶስሃ ፡ ዘተወልደ ፡ እማርያ*ም ፡ ነቢይኑ ፡
አው ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሚመ ፡ ብእሲ ፡ ዘተወልደ ፡ በሩ
ካቤ ፡ ጥዩቀ ፡ ይንግሩኬ ። እስመ ፡ ናሁ ፡ አነ ፡ አአምር ፡ ከመ ፡ ጠ
ቢባን ፡ እሙንቱ ፡ ወይክሉ ፡ አይድዖ ፡ ቃለ ፡ መፃሕፍት ። ወእም
ዝ ፡ ተንሥአ ፡ መኰንን ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ ልዑል ፡ መንበር ። ወ
አዘዘ ፡ ያስተጋብእዎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ሰብአ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወአ
ምሐሎሙ ፡ በመሐላ ፡ ዘነገሮ ፡ ካሌብ ። ወይቤሎሙ ፡ አደቂቀ ፡ እ
ስራኤል ፡ አምሕለክሙ ፡ በቅድስት ፡ አሪት ፡ ሙሴ ፡ ትትፈለጡ ፡
በበይናቲክሙ ፡ እለ ፡ ተአመኑ ፡ በክርስቶስ ፡ ዘተወልደ ፡ እማርያ

ም ፡ ወእለሂ ፡ ኢተአመኑ ፡ ቦቱ ። ወሰሚያሙ ፡ ዘንተ ፡ ተፈልጡ ፡ አሐዱ ፡ አሐዱ ፡ እምካልኡ ፡ በዓቢይ ፡ ፍርሀት ። አውሥአ ፡ መኰንን ፡ ወይቤሎሙ ፡ ተ*አምኑ [f. 48 v.] ፡ በክርስቶስ ፡ ዘተወልደ ፡ እማርያም ፡ ወሚመ ፡ አልቦ ። ይቤልዎ ፡ መላህቅት ፡ ለመኰንን ፡ ነአምን ፡ ቦቱ ፡ ከመ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ፡ ገባሬ ፡ ሰማያት ፡ ወምድር ፡ ወኵሉ ፡ ዘውስቴቶሙ ። ወካልአንሂ ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ ይቤልዎ ፡ ለመኰንን ፡ ናአምር ፡ ከመ ፡ ኢቀርበ ፡ ምጽአቱ ፡ ለክርስቶስ ። ተሰጥዉ ፡ መፍቀርያነ ፡ ክርስቶስ ፡ ወይቤሉ ፡ አኮኑ ፡ አቡነ ፡ አዳም ፡ አዘዞ ፡ ለወልዱ ፡ ሴት ፡ እንበለ ፡ ይሙት ፡ ወይቤሎ ፡ ናሁ ፡ መሥዋዕት ፡ ወቍርባን ፡ ንቡር ፡ ውስተ ፡ በዓተ ፡ መዛግብት ፡ ወርቅ ፡ ወዕጣን ፡ ወከርቤ ፡ ዘአምጽኡ ፡ ሰብአ ፡ ሰገል ፡ ቅድመ ፡ ወልደ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ፡ ዘተወልደ ፡ በቤተ ፡ ልሔም ። አውሥኡ ፡ ከሓድያን ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ ወይብሉ ፡ ክርስቶስኑ ፡ የዓቢ ፡ እምአብርሃም ፡ *ዘአርሐወ [f. 49 r.] ፡ ሰማየ ፡ ወተናገሮ ፡ እግዚአብሔር ። አውሥኡ ፡ መፍቀርያነ ፡ ክርስቶስ ፡ ወይቤሉ ፡ ጥዩቀ ፡ ከሓዲያን ፡ አንትሙ ፡ እለ ፡ አልብክሙ ፡ አእምሮ ። ወባሕቱ ፡ ንሕነሰ ፡ ነአምን ፡ ጥዩቀ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ ዘተወልደ ፡ እማርያም ፡ ፈጣሬ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ ወእምቅድመ ፡ ይትፈጠር ፡ አብርሃም ፡ ውስተ ፡ ከርሥ ፡ ሀሎ ፡ ክርስቶስ ፡ እምቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ። ይቤሉ ፡ ከሃድያን ፡ ክርስቶስ ፡ ዘተአምኑ ፡ ቦቱ ፡ ይከብርኑ ፡ እምይስሐቅ ፡ ዘኮነ ፡ መሥዋዕተ ፡ ሠናየ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወይቤልዎሙ ፡ መፍቀርያነ ፡ ክርስቶስ ፡ ሶበሰ ፡ ተሠዋ ፡ ይስሐቅ ፡ እምተሰምየ ፡ አሐዱ ፡ አሐደ ፡ መሥዋዕተ ፡ አላ ፡ ባሕቱ ፡ ኮነ ፡ አምሳሊሁ ፡ ለወልድ ፡ ወክርስቶስ ፡ ተሰቂሎ ፡ ዲበ ፡ ዕፀ ፡ መስቀል ፡ ኮነ ፡ መሥዋዕተ ፡ ለኵሉ ፡ ዓለም ፡ ወቦቱ ፡ ይቀርቡ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብ*ሔር [f. 49 v.] ። ይብሉ ፡ ከሓዲያን ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ ክርስቶስኑ ፡ የዓቢ ፡ እምያዕቆብ ፡ ዘርእየ ፡ ሰዋስወ ፡ ሰማይ ፡ ወመላእክተ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዓርጉ ፡ ወይወርዱ ፡ እንተ ፡ ይእቲ ፡ ሰዋስው ። ይቤሉ ፡ መፍቀርያነ ፡ ክርስቶስ ፡ መላእክት ፡ ወሰዋስው ፡ ዘርእየ ፡ ያዕቆብ ፡ ማእከለ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ፡ ትንቢት ፡ ውእቱ ፡ በእንተ ፡ ምጽአቱ ፡ ለክርስቶስ ፡ ወይቤሉ ፡ ከሓድያን ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ ክርስቶስኑ ፡ የዓቢ ፡ እምኤልያስ ፡ ዘዓርገ ፡ ሰማያተ ፡ ወሰምረ ፡ ቦቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ ግብሩ ። ይቤሉ ፡ መፍቀርያነ ፡ ክርስቶስ ፡ ኤልያስሰ ፡ ውስተ ፡ ደመና ፡ ዘታሕተ ፡ ሰማይ ፡ ኀበ ፡ ያስተርእዩ ፡ ፀሓይ ፡ ወወርኅ ፡ ወባሕቱ ፡ ኤልያስ ፡ አመ ፡ የዓርግ ፡ ሰማየ ፡ አልቦ ፡ ዘሰገደ ፡ ሎቱ ፡ ዘእን

f. 50 r. በለ ፡ ኤልሳዕ ፡ *ረድኡ ። ወሶበሰ ፡ ዐርገ ፡ ክርስቶስ ፡ መልዕልተ ፡ ሰማያት ፡ ሰገዱ ፡ ሎቱ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ፡ እለ ፡ በሰማያት ፡ ወእለሂ ፡ በምድር ። ይቤሉ ፡ ከሓድያን ፡ ክርስቶስኑ ፡ የዓቢ ፡ እሙሴ ፡ ዘአስጠሞ ፡ ለፈርዖን ፡ ወለሰራዊቱ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ወአቀመ ፡ ማየ ፡ ከመ ፡ አረፍት ፡ ለፌ ፡ ወለፌ ፡ ወአድኅኖሙ ፡ ለደቂቀ ፡ እስራኤል ። ይቤሉ ፡ መፍቀርያነ ፡ ክርስቶስ ፡ አኮኑ ፡ ክርስቶስ ፡ ገሥጾሙ ፡ ለአጋንንት ፡ ወአስጠሞሙ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ። ወዓዲ ፡ ሰፍሐ ፡ እደዊሁ ፡ ወአድኅኖ ፡ ለስምዖን ፡ ጴጥሮስ ፡ እማየ ፡ ባሕር ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ስሉጥ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ፡ ለእለ ፡ በየብስ ፡ ወለእለኒ ፡ ዲበ ፡ ባሕር ። ወዘንተ ፡ ሰሚዖ ፡ መኰንን ፡ አምነ ፡ በክርስቶስ ፡ ወአስጠብጠቦሙ ፡ ለአርብዓ ፡ ዕደው ፡ ለእለ ፡ ኢአምኑ ፡ በጥብጣቤ ፡
f. 50 v. ዐቢይ ። ወመሲዮ ፡ ይእተ ፡ ዕለተ ፡ ጊዜ ፡ ይነቁ ፡ ዶር*ሆ ፡ ሖረ ፡ መኰንን ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ወክልኤቱ ፡ ደቂቁ ፡ ምስሌሁ ፡ ወናሁ ፡ አሐዱ ፡ ወልዱ ፡ ለመኰንን ፡ ይደዊ ፡ ወበጺሖ ፡ ጕድጓዶ ፡ ኆኅተ ፡ ቤታ ፡ ለማርያም ፡ ወእምዝ ፡ መጽአት ፡ ኀቤሁ ፡ አሐቲ ፡ ድንግል ፡ እምአለ ፡ ይትቀነያ ፡ ለማርያም ፡ ወይቤላ ፡ መኰንን ፡ ንግርያ ፡ ለቅድስት ፡ በእንቲአየ ። ወሰሚዓ ፡ ቅድስት ፡ አዘዘት ፡ ያርኅው ፡ ኆኅተ ፡ ቤታ ። ወበዊአ ፡ መኰንን ፡ ኀቤሃ ፡ በከየ ፡ ወይቤላ ፡ ኦወላዲተ ፡ አምላክ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ ወሰላም ፡ ለክርስቶስ ፡ ዘተወልደ ፡ እምኔኪ ፡ ወሰላም ፡ ለሰማይ ፡ ዘይጾውር ፡ መንበረ ፡ ኃይሉ ። ናሁ ፡ እምይእዜሰ ፡ እሰግድ ፡ ለኪ ፡ ወአአምን ፡ በክርስቶስ ፡ ዘተወልደ ፡ እምኔኪ ፡ ስፍሒ ፡ የማንኪ ፡ ወባርኪ ፡ ላዕሌየ ፡ አእሙ ፡ ሉብርሃን ፡ ወጸልዪ ፡ ላዕለ ፡ ወልድየ ፡ ይሕየው ፡ እምደዌሁ ፡ ወዓ
f. 51 r. ዲ ፡ ጸልይ ፡ ለሀ*ገረ ፡ ሮምያ ። ወዓዲ ፡ ጸልይ ፡ ላዕሌየ ፡ ከመ ፡ እፃእ ፡ እምዝ ፡ ብሔር ፡ በሰላም ፡ ወእሖር ፡ እርአዮሙ ፡ ለአዝማድየ ፡ በዳኅን ። ወእምዝ ፡ ሰፍሐት ፡ እዴሃ ፡ ቅድስት ፡ ወባረከቶ ፡ ወትቤሎ ፡ ዝየ ፡ ንበር ። ወሶበ ፡ ርእዮሙ ፡ መኰንን ፡ ለሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይቀውሙ ፡ ቅድሜሃ ፡ ለማርያም ፡ ሰገደ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሆሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ሰላም ፡ ለክሙ ፡ አቅዱሳኒሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘሐረየክሙ ፡ በፈቃዱ ፡ ትስብኩ ፡ በስሙ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ ወእምዝ ፡ ባረክዎ ፡ ሐዋርያት ፡ ለመኰንን ፡ ወበጊዜሁ ፡ ሐይወ ፡ ወልዱ ። ወሖረ ፡ ሀገሮ ፡ ሮምያ ፡ ወዜነዎሙ ፡ ለብዙኃን ፡ ኵሎ ፡ ዘርእየ ፡ በኀበ ፡ ማርያም ። ወሀለዉ ፡ ህየ ፡ አርዳኢሁ ፡ ለጳውሎስ ፡ ወእሙንቱሰ ፡ ጸሐፉ ፡ ኵሎ ፡ ተአምራተ ፡ ወመንክራተ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕ
f. 51 v. ለ ፡ እለ ፡ ይጼውዑ ፡ ስማ ፡ ለማርያም ። ወ*ሶበ ፡ ጸብሐ ፡ ይቤሎሙ ፡

መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለሐዋርያት ፡ ንሥእዋ ፡ ለማርያም ፡ ወአውፅእዋ ፡ እምቤተ ፡ መቅደስ ፡ ወውስድዋ ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ እንተ ፡ ታበጽሕ ፡ ውስተ ፡ ኀበ ፡ ሀለው ፡ ሀየ ፡ ሠለስቱ ፡ በዓታት ፡ ወኀበ ፡ ዓራት ፡ ዘመንገለ ፡ ምሥራቅ ፡ ንሥእዋ ፡ ወአንብርዋ ፡ ውስተ ፡ ዓራት ፡ ወአንብቡ ፡ ላዕሌሃ ፡ እስከ ፡ ይጸብሕ ፡ ወጸቢሖ ፡ አውፅእዋ ፡ ለማርያም ፡ እምቤተ ፡ መቅደስ ። ወእምዝ ፡ ተጋብኡ ፡ ብዙኃን ፡ አይሁድ ፡ ወይቤልዎ ፡ ለታፎንያ ፡ ንኅነ ፡ ነአምር ፡ ከመ ፡ ጽኑዕ ፡ ወኃያል ፡ አንተ ፡ ወይእዜኒ ፡ ሖር ፡ አሐዝ ፡ ዓራታ ፡ ለማርያም ፡ ወግድፋ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወናውዒ ፡ ሥጋሃ ፡ በእሳት ፡ ከመ ፡ ኢይምሰሎሙ ፡ ለአርድእት ፡ ዘሞኡነ ፡ ለነ ፡ ወለሰብአ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ። ወእምዝ ፡ ተንሥአ ፡ ታፎንያ ፡ ወሰፍሐ ፡ እደዊሁ ፡ ይስብር ፡ ዓራታ ፡ ለማርያም ። ወበይእቲ ፡ ሰዓት ፡ ወረደ ፡ መል*አከ ፡ እግዚአብሔር ፡ f. 52 r. ወዘበጦ ፡ በሰይፍ ፡ ዘእሳት ፡ ወመተሮ ፡ ክልኤ ፡ እደዊሁ ፡ እመታክፍቲሁ ፡ ወተሰቅላ ፡ ዲበ ፡ ዓራት ። ወእምዝ ፡ በከየ ፡ ወአውየወ ፡ ኀበ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤሎሙ ፡ መሀሩኒ ፡ ወተሣሃሉኒ ፡ ወአንተኒ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተሣሃለኒ ፡ በከመ ፡ ዕበየ ፡ ሣህልከ ። አውሥኡ ፡ ሐዋርያት ፡ ወይቤልዎ ፡ ሰአል ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ዘፈቀድከ ፡ ትስብር ፡ ዓራታ ፡ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ይቤ ፡ ታፎንያ ፡ ኦወላዲተ ፡ እግዚእ ፡ ተሣሃለኒ ። አውሥአ ፡ ማርያም ፡ ወትቤሎ ፡ ለጴጥሮስ ፡ ይግባእ ፡ ኀቤሁ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ እላ ፡ እደው ፡ ምቱራት ፡ እለ ፡ ተሰቅላ ፡ ዲበ ፡ ዓራት ። ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ ጴጥሮስ ፡ እሎንተ ፡ ክልኤ ፡ እደው ፡ ዘተመትራ ፡ ወይቤ ፡ በስሙ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወበስማ ፡ ለማርያም ፡ ቅድስት ፡ ግባእ ፡ ከመ ፡ ቀዳሚ ፡ ወሐይወ ፡ ሶቤሃ ። ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ ጴጥሮስ ፡ በትረ ፡ *ወወሀበ ፡ ለታፎንያ ፡ ወይቤሎ ፡ ሖር ፡ እምይእዜሰ ፡ ክስት ፡ f. 52 v. ኀይሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በቅድመ ፡ ኵሉ ፡ አይሁድ ፡ ወንግሮሙ ፡ ዘከመ ፡ ገብረት ፡ ለከ ፡ ማርያም ፡ እስመ ፡ እሙንቱሰ ፡ ፈድፋደ ፡ ይጸእልዋ ፡ ወይፀልእዋ ፡ ለማርያም ፡ ወይብሉ ፡ ይእቲሰ ፡ ሞአተነ ፡ በሕይወታ ፡ ወንሕነ ፡ ናውዒ ፡ ሥጋሃ ፡ በእሳት ። እስመ ፡ ኢያእመሩ ፡ ከሓዲያን ፡ ወኢለበዉ ፡ ከመ ፡ ኢየሐድጋ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሥጋሃ ፡ ለወላዲቱ ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ። ናሁኬ ፡ እነግረክሙ ፡ አፍቁራኒሁ ፡ ለክርስቶስ ፡ ኵሉ ፡ ዘያፈቅራ ፡ ለማርያም ፡ ወይገብር ፡ ተዝካራ ፡ ወየአምን ፡ በወልዳ ፡ ኢይትዓረክ ፡ ምስለ ፡ አይሁድ ፡ ወእመአኮሰ ፡ ይከውን ፡ ርሑቀ ፡ እምፍቅረ ፡ ክርስቶስ ። ወእንዘ ፡ ያነቡ ፡ ሐዋርያት ፡ ላዕለ ፡ ማርያም ፡ በውስተ ፡

በዓት ፡ ነገሮሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤሎሙ ። ወበሳድስ ፡ f. 53 r. ወርኀ ፡ ተፈነወ ፡ ገብርኤል ፡ መልአክ ፡ ኀበ ፡ ማርያ*ም ፡ እሙ ፡ አብሰራ ፡ በአንተ ፡ ዘይትወለድ ፡ እምኔሃ ፡ ለመድኀኒተ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ። ወበዕለተ ፡ እኁድ ፡ ተወልደ ፡ ክርስቶስ ፡ በቤተ ፡ ልሔም ፡ እማርያም ፡ ድንግል ። ወበዕለተ ፡ እኁድ ፡ አእኰትዎ ፡ ወሰብሕዎ ፡ አእሩግ ፡ ወሕፃናት ። ወዓዲ ፡ በዕለተ ፡ እሑድ ፡ ይመጽእ ፡ ዳግመ ፡ ይኰንን ፡ ሕያዋነ ፡ ወሙታነ ። ወበዕለተ ፡ እሑድ ፡ ይመጽእ ፡ ምስለ ፡ ኵሉ ፡ ኀይለ ፡ ሰማያት ፡ ወእለ ፡ በምድር ፡ ከመ ፡ ያፍልሳ ፡ ለማርያም ፡ ወያርኢ ፡ ስብሐተ ፡ በላዕሌሃ ። ወበዕለተ ፡ እሑድ ፡ መጽአት ፡ ሔዋ ፡ እሞሙ ፡ ለትዝምደ ፡ ሰብእ ፡ ወሐና ፡ እማ ፡ ለማርያም ፡ ወኤልሳቤጥ ፡ እሙ ፡ ለዮሐንስ ፡ መጥምቅ ፡ ወእማንቱሰ ፡ ቀርባ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ሰገዳ ፡ ታኅተ ፡ እገሪሃ ፡ ወይቤላ ፡ ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘሐረየኪ ፡ ትኩኒዮ ፡ ማሕደሮ ፡ ለክብረ ፡ ዚአሁ ። ወሶበ ፡ f. 53 v. ርእየ ፡ ጴጥሮስ ፡ እንዘ ፡ ይ*መጽኡ ፡ አርእስተ ፡ አበው ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ይቤሎን ፡ ለአንስት ፡ ሰላ ፡ እምዝየ ። ወእምዝ ፡ [መጽአ] ፡ አቡነ ፡ አዳም ፡ ወሴት ፡ ወልዱ ፡ ወኖኅ ፡ ወሴም ፡ ወሰገዱ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሃ ፡ ለቅድስት ። ወዓዲ ፡ መጽኡ ፡ ካልኣን ፡ አበው ፡ አብርሃም ፡ ይስሐቅ ፡ ወያዕቆብ ፡ ወዳዊት ፡ ነቢይ ፡ ሰገዱ ፡ ቅድሜሃ ፡ ለማርያም ። ወካዕበ ፡ መጽኡ ፡ ነቢያት ፡ እንዘ ፡ ውስተ ፡ እደዊሆሙ ፡ ማዕጠንታት ፡ ሰገዱ ፡ ቅድሜሃ ፡ ለማርያም ። ወእምዝ ፡ ተርሕወ ፡ ኀዋኀወ ፡ ሰማይ ፡ ወወዕኡ ፡ እምህየ ፡ ብዙኃን ፡ ሰራዊተ ፡ መላእክት ፡ እለ ፡ አልበሙ ፡ ኈልቈ ፡ ከመ ፡ ይርአዩ ፡ ፍልሰታ ፡ ለማርያም ፡ እምገዝ ፡ ዓለም ፡ ወናሁ ፡ መጽኡ ፡ ሄኖክ ፡ ወሙሴ ፡ ወኤልያስ ፡ እንዘ ፡ ይጼዓኑ ፡ በሰረገላ ፡ ዘእሳት ፡ ወቆሙ ፡ ማእከለ ፡ ሰማይ ፡ f. 54 r. ወምድር ፡ ይርአዩ ፡ ርደቶ ፡ ለእግዚእ*ነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ፲ወ፪ሰራዊት ፡ እምሊቃነ ፡ መላእክት ፡ ወኆልቆሙ ፡ ፲ወ፪ረበዋት ። ወእምዝ ፡ አስተርአየ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እንዘ ፡ ይነብር ፡ ዲበ ፡ ሰረገላ ፡ ሱራፌል ፡ ወኪሩቤል ፡ መጽአ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ እንዘ ፡ ያእኵትዎ ፡ ወይሴብሕዎ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ። ወይቤላ ፡ ለቅድስት ፡ አማርያም ፡ አውሥአት ፡ ወትቤሎ ፡ ነየ ፡ አነ ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ። ይቤላ ፡ ኢየሱስ ፡ ርእይ ፡ እንከ ፡ ዘተውህበ ፡ ሊተ ፡ እምኀበ ፡ አብ ፡ ዓቢይ ፡ ስብሐት ፡ ወናሁ ፡ ርእየት ፡ ማርያም ፡ መንክረ ፡ ስብሐተ ፡ ዘኢይክል ፡ መኑሂ ፡ ዜንዎቶ ። ወይቤላ ፡ እግዚእነ ፡ እምይእዜሰ ፡ አበውእ ፡ ሥጋኪ ፡ ውስተ ፡ ገነት ፡ ከመ ፡ ይንበር ፡ ህየ ፡ እስከ ፡ ትንሣኤ ፡ ምውታን ፡

ወእኤዝዘሙ ፡ ለመላ*እክት ፡ ይትለአኩኪ ። ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ f. 54 v.
ሐዋርያት ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ወይቤልዋ ፡ አእሙ ፡ ለብርሃን ፡ ጸል
ይ ፡ ላዕለ ፡ ዓለም ፡ ዘትወጽኢ ፡ እምኔሁ ፡ ወላዕለ ፡ ኵሉ ፡ ዘይገብ
ር ፡ ተዝካረኪ ፡ ወያዓርግ ፡ መሥዋዕተ ፡ በስምኪ ፡ ወላዕለ ፡ እለ ፡
የአምኑ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘፈነወ ፡ ወልዶ ፡ ፍቁሮ ፡ ወኃደረ ፡ ላ
ዕሌኪ ። ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ጸለየት ፡ ማርያም ፡ ወትቤ ፡ እግዚአብሐ
ር ፡ አምላክ ፡ ዘትነብር ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ በፈቃድከ ፡ ፈነውከ ፡ ወ
ልደከ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወሐደረ ፡ ውስተ ፡ ከርሥየ ፡ እስእለ
ከ ፡ ወአስተበቍዓከ ፡ በእንተ ፡ ኵሉ ፡ ውሉደ ፡ ጥምቀት ፡ እለ ፡ ይ
ገብሩ ፡ ተዝካርየ ፡ ወያቀርቡ ፡ ሊተ ፡ መሥዋዕተ ፡ ስማዕ ፡ እግዚኦ ፡
ጸሎቶሙ ፡ ወተወከፍ ፡ ስእለቶሙ ፡ ወአእትት ፡ እምኔሆሙ ፡ ፂዋ
ዌ ፡ ወቀትለ ፡ እምኀቤሆሙ ፡ *ወኵሎ ፡ ሐዘነ ። ወመከናት ፡ ኀበ ፡ ያ f. 55 r.
ቁርቡ ፡ ቍርባነ ፡ ሊተ ፡ አድኅን ፡ ተግባሮሙ ፡ እምአንጸዋ ፡ ወእ
ምአንበጣ ፡ እምደገብያ ፡ ወእምበረድ ፡ እምአስሐትያ ፡ ወእምአና
ኵዕ ፡ ወኵሎሙ ፡ ሕሙማን ፡ እለ ፡ ይጼውዑ ፡ ስምየ ፡ ይሕየዉ ፡
እምደዌሆሙ ፡ እለሂ ፡ እሐዘሙ ፡ ጋኔን ፡ ወዕሩራን ፡ ይትፈወሱ ፡
በስምየ ። ወለእለሂ ፡ ይነግዱ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ በአሐማር ፡ ወይ
ጼውዑ ፡ ስምየ ፡ አድኅኖሙ ፡ እማዕበር ፡ ወእመዋግደ ፡ ባሕር ፡ ወ
እምኀይለ ፡ ነፋስ ። ወእለኒ ፡ ሖሩ ፡ ርኁቀ ፡ ብሔረ ፡ ወጸውዑ ፡ ስ
ምየ ፡ ፍጡነ ፡ አግብኦሙ ፡ ወገራውህ ፡ እለ ፡ ያወጽኣ ፡ ፍሬ ፡ ወ
ይገብሩ ፡ መሥዋዕተ ፡ በስምየ ፡ ይኩና ፡ ቡሩከ ፡ ወአዕፃዳተ ፡ ወይ
ን ፡ እንተ ፡ ያቀርቡ ፡ እምኔሃ ፡ መሥዋዕተ ፡ በስምየ ፡ ትኩን ፡ ቡር
ክተ ፡ ወኵሎሙ ፡ *እለ ፡ ይገብሩ ፡ ተዝካርየ ፡ ይኩኑ ፡ ቡሩካነ ፡ ለ f. 55 v.
ዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። ወእምዝ ፡ አውሥአ ፡ እግዚእነ ፡ ወይቤ
ላ ፡ ኵሎ ፡ ዘሰአልኪ ፡ በኀቤየ ፡ ተውህበ ፡ ለኪ ፡ ወኵሎ ፡ ዘጸውዐ ፡
ስመኪ ፡ እምሕሮ ፡ ወእሣህሎ ፡ ወእሰሪ ፡ ኃጢአቶ ። ወኵሎ ፡ ዘያዓ
ርግ ፡ መሥዋዕተ ፡ ወቍርባነ ፡ በስምኪ ፡ ይትሌዓል ፡ ጼና ፡ መዓዛ
ሁ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ቅድመ ፡ መንበሩ ፡ ለአብ ፡ ወቀድመ ፡ መንበ
ሩ ፡ ለወልድ ፡ ለኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ። አ
ውሥኡ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ፡ ወይቤሉ ፡ አሜን ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡
እግዚእነ ፡ ለጴጥሮስ ፡ ወይቤሎ ፡ ንግሮሙ ፡ ለኵሉ ፡ ፍጥረት ፡ ለሰ
ማያውያን ፡ ወምድራውያን ፡ ያንብቡ ፡ መዝሙረ ፡ ማኅሌት ፡ በፍሥ
ሓ ፡ ወበሐሤት ። ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ወጽአ ፡ መንፈሳ ፡ ለ*ማርያም ፡ ወ f. 56 r.
ወሰድዋ ፡ ውስተ ፡ መዛግብተ ፡ አብ ። ወእምዝ ፡ ሰፍሐ ፡ ዮሐንስ ፡
እዴሁ ፡ ወአርትዓ ፡ ወከደነ ፡ አዕይንቲሃ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወጳውሎስ ፡ አር

ትሁ ፡ እደዊሃ ፡ ወእገሪሃ ፡ ወባሕቱሰ ፡ ኢያውጽኡ ፡ ልብሳ ፡ ዘላዕ
ሌሃ ፡ እስመ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አልበሳ ፡ ዓቢየ ፡ ብርሃነ ፡ ዘኢይት
ዓወቅ ። ወእምዝ ፡ ጾርዋ ፡ ፲ወ፪ሐዋርያት ፡ ወ፲ወ፪ደመናት ፡ ብሩ
ሃን ፡ ይጸውርዎሙ ፡ ለሐዋርያት ፡ ወአብእዎሙ ፡ ውስተ ፡ ገነት ።
ወናሁ ፡ ሖራ ፡ ቅድሜሃ ፡ ሔዋ ፡ እምነ ፡ ወሐና ፡ እማ ፡ ለማርያም ፡
ወኤልሳቤጥ ፡ እሙ ፡ ለዮሐንስ ፡ መጥምቅ ፡ ወእምድኅሬሆን ፡ መ
ጽኡ ፡ አዳም ፡ ወሴት ፡ ኖኅ ፡ ወሴም ፡ ወእምድኅሬሆሙ ፡ መጽኡ ፡
አብርሃም ፡ ወይስሐቅ ፡ ወያዕቆብ ። ወእምድኅሬሆሙ ፡ ሄኖክ ፡ ወ
f. 56 v. ኤልያስ ፡ ወሙሴ ፡ ወእምድኅረ ፡ *እሉ ፡ ሰረገላቲሁ ፡ ለእግዚእነ ፡
ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወእምድኅረዝ ፡ ፲ወ፪ሐዋርያት ፡ እንዘ ፡ ይጸ
ውርዋ ፡ ለማርያም ፡ ቅድስት ፡ ወአብእዋ ፡ ውስተ ፡ ገነተ ፡ ትፍሥ
ሕት ፡ ወአንበርዋ ፡ ህየ ። ወእምዝ ፡ ተመይጡ ፡ ኵሉ ፡ ፍጥረት ፡
ወገብኡ ፡ ውስተ ፡ መኃድሪሆሙ ። ወሐዋርያትሰ ፡ ሖሩ ፡ ደብረ ፡
ሲና ፡ እንዘ ፡ ይጼዓኑ ፡ ላዕለ ፡ ደመናት ፡ ወአልቦ ፡ ዘተፈልጠ ፡ እ
ምኔሆሙ ፡ ወከመዝ ፡ ጸለዩ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፤ ንሴብሐከ ፡ እግዚእ
ነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘአስተጋባእከነ ፡ እምአጽናፈ ፡ ዓለም ፡ ወ
ረሰይከነ ፡ ድልዋነ ፡ ንንሣእ ፡ በረከታ ፡ ለቅድስት ፡ ማርያም ፡ ወላ
ዲትከ ፡ እምቅድመ ፡ ትጻእ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ በከመ ፡ ነበብከ ፡ በአ
f. 57 r. ፉከ ፡ ቅዱስ ፡ ወትቤ ፡ ለነ ፡ ናሁ ፡ አነ ፡ ወ*ሀብኩክሙ ፡ ስልጣ[ነ] ፡ ት
ኪዱ ፡ አፍዖተ ፡ ወዐቃርብተ ፡ ወትነብሩ ፡ ዲበ ፡ ፲ወ፪ ፡ መናብር
ት ፡ ወትኴንኑ ፡ ፲ወ፪ነገደ ፡ እስራኤል ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ ብከ ፡
ወኢበማርያም ፡ ወላዲትከ ። ወፈጺሞሙ ፡ ሐዋርያት ፡ ጸልዮ ፡ ይ
ቤሉ ፡ ንጽሐፍ ፡ እንከ ፡ ኵሎ ፡ ዘርኢነ ፡ ወዘሰማዕነ ፡ ወጠየቅነ ፡ በ
እንተ ፡ ፍልሰታ ፡ ለማርያም ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ በ፫፻፵ወ፰ዓመት ፡
ኮነ ፡ ፍልሰታ ፡ ለቅድስት ። ወናሁ ፡ ሠራዕነ ፡ ወአዘዝነ ፡ ይግበሩ ፡
ተዝካራ ፡ ለቅድስት ፡ ወቡርክት ፡ ማርያም ፡ ለለ ፡ ዓመት ፡ ሰለስተ ፡
ጊዜ ። ወአሐዱ ፡ ዕለት ፡ ተዝካራ ፡ ሳኒታ ፡ ጌና ፡ እስመ ፡ በይእቲ ፡
ዕለት ፡ ዘይገብር ፡ ተዝካራ ፡ ይድኅን ፡ እምአንበጣ ፡ ዘድፉን ፡ ዲበ ፡
ምድር ፡ ወይትባረክ ፡ ዘርእ ፡ ወዓዲ ፡ በጸሎታ ፡ ይድኅኑ ፡ ነገሥ[ት] ፡
f. 57 v. እምቀትል ፡ ወ*ኢይከውን ፡ ማእከሎሙ ፡ ጸልእ ፡ ወኢይትከዓው ፡
ደመ ፡ ሰብእ ፡ ውስተ ፡ ምድር ። ወካዕበ ፡ አዘዙ ፡ ሐዋርያት ፡ ይግ
በሩ ፡ ተዝካራ ፡ በውርኃ ፡ አየር ፡ እስመ ፡ በጸሎታ ፡ ኢይበልዑ ፡
አዕዋፍ ፡ ፍሬሃ ፡ ለምድር ፡ ኢዕፀያት ፡ ወኢጻጼ ፡ ጸሊም ፡ ወኢአ
ናኵዕ ፡ ወኢያማስን ፡ ፍሬ ፡ ምድር ፡ ወኢይከውን ፡ ረኃብ ፡ ለሰብ
እ ። ወእምዝ ፡ ይቤሎሙ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለሐዋርያት ፡ እነግረ

ክሙ ፡ ብሔረ ፡ ኀበ ፡ ፈቀደ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ ይፈኑ ፡ መቅሠፍተ ፡ መዓቱ ፡ ያመጽእ ፡ አንበጣ ፡ ላዕለ ፡ ይእቲ ፡ ምድር ፡ ከመ ፡ ቅጽበተ ፡ ዓይን ። በእንተዝ ፡ አዘዙ ፡ ሐዋርያት ፡ በወርኃ ፡ አየር ፡ ይግበሩ ፡ ምህላ ፡ ወይጸልዩ ፡ ኀበ ፡ እግዚ.አብሔር ፡ ከመ ፡ ይድሐኑ ፡ እመንሱት ። ወካዕበ ፡ አዘዙ ፡ ሐዋርያት ፡ ይግ*በሩ ፡ ተዝካረ ፡ ለማርያም [f. 58 r.] ፡ እመ ፡ ፲ወ፮ለወርኃ ፡ ነሐሴ ፡ በእንተ ፡ አዕጻዳት ፡ ወፍሬ ፡ ወይን ፡ ወዕፀው ፡ እለ ፡ ይሁቡ ፡ ፍሬ ። ወዓዲ ፡ አዘዙ ፡ ሐዋርያት ፡ ለእለ ፡ ይፈቅዱ ፡ የሀቡ ፡ መባአ ፡ ያምጽኡ ፡ ሰርከ ፡ ሐሪጸ ፡ ስርናይ ፡ ወይኩን ፡ ንጹሐ ፡ ወዕቁበ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ እስከ ፡ ነግህ ። ወይጸልዩ ፡ ላዕሌሁ ፡ ካህናት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አወላዲተ ፡ አምላክ ፡ ስምዒ ፡ ጸሎቶሙ ፡ ለእለ ፡ ይዜክሩኪ ፡ ስመኪ ፡ ወተወከፊ ፡ ዛተ ፡ መሥዋዕተ ፡ ዘአቅረቡ ፡ ለኪ ፡ ወእንዘ ፡ ከመዝ ፡ ይጸልዩ ፡ ካህናት ፡ መጽአት ፡ ማርያም ፡ እሙ ፡ ለብርሃን ፡ ወትባርክ ፡ ላዕለ ፡ ይእቲ ፡ መሥዋዕት ፡ ወላዕለ ፡ እለ ፡ ይትሜጠዉ ፡ እምነ ፡ ውእቱ ፡ ማእድ ፡ ለዓለም ፡ አሜን ። ወእምድኅረ ፡ ፈጸሙ ፡ ሐዋርያት ፡ ዘንተ ፡ *ትእዛዘ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሆሙ ፡ ቃል ፡ እምሰማይ ፡ ዘይብል ፡ [f. 58 v.] ይንሣእ ፡ እምኔክሙ ፡ አሐዱ ፡ አሐዱ ፡ መጽሐፈ ፡ መልእክት ፡ ተዝካረ ፡ ለማርያም ፡ ወይግበእ ፡ ውስተ ፡ ብሔሩ ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ኀቤሆሙ ፡ ሰረገላተ ፡ ደመናት ፡ ወመሰጥዎሙ ፡ ለለ ፡ አሐዱ ፡ ወአብጽሕዎሙ ፡ ውስተ ፡ ብሔሮሙ ፡ ወሙታንሂ ፡ ገብኡ ፡ ውስተ ፡ መቃብሪሆሙ ። ወእምድኅረዝ ፡ መጽአ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ኀበ ፡ ማርያም ፡ ውስተ ፡ ገነት ፡ ወይቤላ ፡ ርእዩ ፡ እንከ ፡ ሠናያተ ፡ ዘአስተዳለወ ፡ [እግዚ.አብሔር] ፡ ለእለ ፡ ያፈቅርዎ ። ወእምዝ ፡ አንሥአት ፡ አዕይንቲሃ ፡ ቅድ[ስት ፡] ወነጸረት ፡ ማሕደሮሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ሠናያት ፡ ወስርግዋት ፡ ፈድፋደ ። ወዓዲ ፡ ርእየት ፡ ማኅደሮሙ ፡ ለሰማዕት ፡ ወአክሊላተ ፡ ዘዲበ ፡ ርእሶሙ ፡ *ወበዕፀው ፡ ዘመዐዛሁ ፡ ሠናይ [f. 59 r.] ፡ ወይወጽእ ፡ እምነ ፡ ውእቱ ፡ ዕፀው ፡ ርሔ ፡ አፈው ። ወእምዝ ፡ ነሥአ ፡ እግዚእነ ፡ እምፍሬ ፡ ውእቱ ፡ ዕፀው ፡ ወወሀባ ፡ ለማርያም ። ወእምዝ ፡ ይቤላ ፡ ዕርጊ ፡ ትርአዩ ፡ ዘውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወዐርገት ፡ ቅድስት ። ወናሁ ፡ ርእየት ፡ ማየ ፡ ዘመልዕልተ ፡ ሳልስ ፡ ሰማይ ፡ ወላዕለ ፡ ውእቱ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ። ወአዘዘ ፡ እግዚእነ ፡ ይቁም ፡ ፀሐይ ፡ ውስተ ፡ ኖኅተ ፡ ሰማይ ፡ ወይብጻሕ ፡ ብርሃኑ ፡ ውስተ ፡ ገነት ፡ እንተ ፡ መሰረታቲሃ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወአረፍታቲሃ ፡ ይበጽሕ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወይወጽእ ፡ እምኔሃ ፡ አርባዕቱ ፡ አፍላግ ፡ ኤፍራጦስ ፡ ጤግሮስ ፡ ወጊዮን ፡ ወኤፌሶን ። እስመ ፡ እመ ፡ ይከውን ፡ አይኅ ፡ ዲ

በ፡ ምድር፡ ኢኀደገ፡ ሐይለ፡ እግዚአብሔር፡ ይዕርግ፡ ጥቃ፡ ገነት፡
f. 59 v. ወእግዚእነሰ፡ ኢየሱስ፡ ክር*ስቶስ፡ ይነብር፡ ውስተ፡ ሰረገላ፡ ብ
ርሃን፡ መልዕልተ፡ ፀሓይ። ወናሁ፡ ርእየት፡ ማርያም፡ መዛግብቲ
ሁ፡ ለእግዚአብሔር፡ መዝገበ፡ በረድ፡ ወእስሐትያ፡ መዝገበ፡ ጠ
ል፡ ወአውል፡ መዝገበ፡ ቍር፡ ወእስሐትያ፡ ወዝናም፡ መዝገበ፡
መብረቅ፡ ወነጐድጓድ። ወካዕበ፡ ርእየት፡ መካናተ፡ ኀበ፡ ሀሎ፡
ኵሉ፡ ሠናያት፡ ወመካነ፡ ኀበ፡ ይቀውም፡ ኤልያስ፡ ወይኤሊ፡
ውስተ፡ ቀዳሚ፡ ሰማይ። ወዓዲ፡ ርእየት፡ በውስተ፡ ዳግም፡ ሰ
ማይ፡ መላእክተ፡ እንዘ፡ ይሰፍሑ፡ ክነፊሆሙ፡ ወአዕይንቲሆሙ፡
ይኔጽር፡ ላዕለ፡ ወኢያጸርዑ፡ እምቃሎሙ፡ ስብሐተ፡ እንዘ፡ ይብ
ሉ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ እግዚአብሔር፡ ጸባኦት። ወካዕበ፡
ርእየት፡ በውስተ፡ ሣልስ፡ ሰማይ፡ ዐሥርተ፡ ወክልኤተ፡ አረፋ
f. 60 r. ተ፡ ወውስቴቶሙ፡ ዐሥርቱ፡ ወክልኤ*ቱ፡ ዓናቅጽ፡ በስመ፡ ፲ወ፪
ሐዋርያት፡ ወውስተ፡ አሐቲ፡ አሐቲ፡ ዐንቅጽ፡ ይቀውም፡ አሐ
ዱ፡ አሐዱ፡ ሐዋርያ፡ ምስለ፡ ሰራዊተ፡ መላእክት፡ ወሐይላት፡
እንዘ፡ ይሁቡ፡ ስብሐተ። ወውስተ፡ ዘየዓቢ፡ ዐንቀጽ፡ ኢየሩሳሌ
ም፡ ሰማያዊት፡ ወበህየ፡ ርእየት፡ እንዘ፡ ይቀውሙ፡ አብርሃም፡
ወይስሐቅ፡ ወያዕቆብ፡ ወዳዊት፡ ነቢይ፡ ይሰግዱ፡ ለንጉሥ፡ ዓቢ
ይ፡ ለኢየሱስ፡ ክርስቶስ። ወእምዝ፡ ቦአት፡ ትርአይ፡ ኢየሩሳሌ
ም፡ ሰማያዊተ፡ ወሶበ፡ በጽሐት፡ ውስተ፡ ቀዳሚ፡ ሞኀት፡ ሰገዱ፡
ላቲ፡ መላእክት። ወበውስተ፡ ዳግም፡ ሞኀት፡ ሰብሕዋ፡ ሱራፌ
ል። ወበውስተ፡ ሣልስ፡ ሰማይ፡ አዕበይዋ፡ ኪሩቤል። ወበውስ
ተ፡ ራብዕ፡ ሞኀት፡ ሰገዱ፡ ላቲ፡ ሰራዊተ፡ ስልጣናት። ወበውስ
f. 60 v. ተ፡ ኃምስ፡ ሞኀት፡ ሰብሕዋ፡ *ነጐድጓድ፡ ወመባርቅት። ወበው
ስተ፡ ሳድስ፡ ሞኀት፡ ጸርኁ፡ ቅድሜሃ፡ መላእክት፡ እንዘ፡ ይብ
ሉ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ እግዚአብሔር፡ ጸባኦት። ወበውስ
ተ፡ ሳብዕ፡ ሞኀት፡ ሰገዱ፡ ላቲ፡ ብርሃናተ፡ እሳት። ወበውስተ፡
ሳምን፡ ሞኀት፡ ሰገዱ፡ ላቲ፡ ዝናማት፡ ጠል፡ ወአውል። ወበው
ስተ፡ ታስዕ፡ ሞኀት፡ ሰገዱ፡ ላቲ፡ ሚካኤል፡ ወገብርኤል። ወበ
ውስተ፡ ዓስር፡ ሞኀት፡ ሰብሕዋ፡ ብርሃናተ፡ ፀሓይ፡ ወወርኅ፡ ወ
ከዋክብት፡ ወበውስተ፡ ዐሥርቱ፡ ወአሐዱ፡ ሞኀት፡ ሰገዱ፡ ላቲ፡
ወሰብሕዋ፡ ኵሎሙ፡ ሐዋርያት። ወበውስተ፡ ዐሥርቱ፡ ወክልኤ
ቱ፡ ሞኀት፡ ሰብሕዋ፡ ኵሎሙ፡ ኃይላተ፡ እግዚእ፡ ወበህየ፡ ርእ
የት፡ ዘተወልደ፡ እምኔሃ። ከመዝ፡ በአታ፡ ለማርያም፡ ውስተ፡
ኢየሩሳሌም፡ እንተ፡ በሰማያት። ወሰገደት፡ ቅድመ፡ እግዚአብ

ሔር ፡ አብ ፡ በ*ይእቲ ፡ ሰዐት ። ወእምዝ ፡ ርእየቶ ፡ ቅድስት ፡ ለአ f. 61 r.
ብ ፡ ቅዱስ ፡ ለወልድ ፡ ፍቁር ፡ ወለጰራቅሊጦስ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ።
ኀበ ፡ ይሴብሕ ፡ አብ ፡ እምወልዱ ፡ ወወልድ ፡ እምኀበ ፡ አብ ፡ ወ
መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እምኀበ ፡ አብ ፡ ወወልድ ። ወእምዝ ፡ አርአያ ፡
ክርስቶስ ፡ ለማርያም ፡ ምስጢራተ ፡ ኅቡአ ፡ ዘዓይን ፡ ኢርእየ ፡ ወ
እዝን ፡ ኢሰምዓ ፡ ወውስተ ፡ ልበ ፡ ሰብእ ፡ ዘኢተሐለየ ፡ ዘአስተዳ
ለወ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ያፈቅርዎ ፡ ወየአምኑ ፡ በስመ ፡ ዚአ
ሁ ። ወበደኃሪት ፡ ዕለት ፡ ያርእዮሙ ፡ ፍሥሓ ፡ እንተ ፡ አልባቲ ፡
ማኅለቅተ ፡ ወኢተፍጻሜተ ። ወከዐበ ፡ አርአያ ፡ መካነ ፡ ኀበ ፡ ይጼ
ሊ ፡ ሄኖክ ። ወእምዝ ፡ አንሥአት ፡ ማርያም ፡ [አዕይንቲሃ ፡] ወነጸረት ፡
ማኅደረ ፡ እለ ፡ አልቦሙ ፡ ኖልቄ ፡ ወእሙንቱሰ ፡ ይበርሁ ፡ ፈድፋ
ደ ፡ ወይወፅእ ፡ እምህየ ፡ ጼና ፡ ዕጣን ፡ ዘመዓዛሁ ፡ ሠና*ይ ፡ ወይሰማ f. 61 v.
ዕ ፡ ድምጸ ፡ ቃለ ፡ ቀርን ፡ በውስተ ፡ እሉ ፡ ማኅደር ፡ ወብዙኃን ፡ ዕድ ፡
ወአንስት ፡ ይቀውሙ ፡ ውስቴቶሙ ፡ ወእምዝ ፡ ትቤሎ ፡ ማርያም ፡
ንግረኒ ፡ እግዚእየ ፡ ወእምላኪየ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ው
ስተዝ ፡ ማኅደር ። ወአውሥአ ፡ እግዚእ ፡ ወይቤላ ፡ ጻድቃን ፡ ወ
ኄራን ፡ እሙንቱ ፡ ወናሁ ፡ ብርሃን ፡ ያበርህ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ በእንተ ፡
ዕበዮሙ ፡ ወእሙንቱሰ ፡ ይሴፈዉ ፡ ፍሥሓ ፡ ወሐሤተ ፡ ዘደኃሪት ፡
ዕለት ። ወከዐበ ፡ ነጸረት ፡ ብሔረ ፡ ጽልመት ፡ ዘይወጽእ ፡ እምኔሁ ፡
ጢስ ፡ ዘጽዩእ ፡ ጼናሁ ፡ ወዐቢይ ፡ ላህበ ፡ እሳት ፡ ይነድድ ፡ ውስቴ
ቱ ፡ ወብዙኃ ፡ ዕድ ፡ ወአንስት ፡ ይቀውሙ ፡ መንገለ ፡ ውእቱ ፡ ጽ
ልመት ፡ እንዘ ፡ ይበኪዩ ፡ ወየአወይዉ ። አውሥአት ፡ ማርያም ፡
ወትቤሎ ፡ ንግረኒ ፡ እግዚእየ ፡ መኑ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ይቀውሙ ፡
መንገለ ፡ ብሔረ ፡ ጽል*መት ። ወአውሥአ ፡ እግዚእነ ፡ ወይቤላ ፡ ዝ f. 62 r.
ብሔር ፡ ገሃነም ፡ ውእቱ ፡ ወእለሂ ፡ ይቀውሙ ፡ መንገሌሃ ፡ ኃጥአ
ን ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ይጸንሑ ፡ ኵነኔ ፡ ዘድልው ፡ ሎሙ ፡ ወዓዲ ፡
ይትወደዩ ፡ ውስተዝ ፡ እሳት ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ አበዩ ፡ ገቢረ ፡ ትእ
ዛዛትየ ። ወእምዝ ፡ ሰምዓት ፡ ማርያም ፡ ቅድስት ፡ ቃለ ፡ ኄራን ፡ ዘ
ይብሉ ፡ ስብሐት ፡ ለከ ፡ እግዚእነ ፡ ወአምላክነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶ
ስ ፡ ዘተዐሰ ፡ ብዙኀ ፡ ህየንተ ፡ ሕዳጥ ፡ ለእለ ፡ ይጼውዑከ ፡ ወየ
አምኑ ፡ ብከ ። ወሰሚዓ ፡ ማርያም ፡ ቃለ ፡ ኄራን ፡ ተፈሥሐት ። ወ
ከዐበ ፡ ሰምዓት ፡ ጽራኃ ፡ ኃጥአን ፡ ወአውያቶሙ ፡ ለእለ ፡ ይቀው
ሙ ፡ መንገለ ፡ ጽልመት ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ መሐረነ ፡ ወተሣሀለነ ፡
ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ አመ ፡ ትመ
ጽእ ፡ ትኰንን ፡ ሕያዋነ ፡ ወሙታነ ። ወሶበ ፡ ሰምዓት ፡ ማርያም ፡ ዘ

f. 62 v. ንተ ፡ ሐዘነት ፡ ጥቀ ፡ ወትቤ ፡ እ*ግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ መሐሮሙ ፡ ወተሣሃሎሙ ፡ ለኃጥአን ፡ ወኢትትሃየይ ፡ ግብረ ፡ እደዊከ ፡ አመ ፡ ትመጽእ ፡ ትኰንኖሙ ፡ እስመ ፡ ሰማዕኩ ፡ ብካዮሙ ፡ ወገዓሮሙ ፡ ወሐዘንኩ ፡ በእንቲአሆሙ ። ወእምዝ ፡ ነሥኣ ፡ እግዚእነ ፡ ለማርያም ፡ ወአብኣ ፡ ውስተ ፡ ገነተ ፡ ትፍሥሕት ፡ ምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰማያዊያን ።

ወናሁ ፡ ነገረቶ ፡ ማርያም ፡ ለዮሐንስ ፡ ዘይንእስ ፡ ኵሎ ፡ ዘአርአያ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ። ወትቤሎ ፡ ዕቀብ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ዘአርአየኒ ፡ መምህርከ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ይትከሠት ፡ በዕድሜሁ ፡ ለእለ ፡ ይገብሩ ፡ ተዝካርየ ፡ ወይጼውዑ ፡ ስምየ ፡ እስመ ፡ በደኃሪ ፡ መዋዕል ፡ ይፈደፍድ ፡ ሐዘን ፡ ላዕለ ፡ ሰብእ ፡ ወይከውን ፡ ቀትለ ፡ ወፍርሀተ ፡ ወረኃበ ፡ እምብዝኃ ፡ ኃጢአት ፡ ወእከየ ፡ ምግባር ። ውእተ ፡ አሚረ ፡ ይበዝኀ ፡ ምንዳቤ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወይ f. 63 r. ትከወስ ፡ ኃይለ ፡ ሰማያት ፡ ወይትወለጥ ፡ መዋዕል ፡ *ወያስተርኢ ፡ ተኣምር ፡ ወመንክር ፡ ወይረክቦሙ ፡ ሙስና ፡ ለሰብእ ፡ ወይመጽእ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ዓቢይ ፡ ሕማም ። ውእተ ፡ አሚረ ፡ ይመጽእ ፡ ወልድ ፡ ዋኅድ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወኢይትረከብ ፡ በዲበ ፡ ምድር ፡ ሃይማኖት ፡ ወኢምግባረ ፡ ሠናይ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ከሠተ ፡ ላቲ ፡ ለማርያም ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወማርያምኒ ፡ ነገረቶ ፡ ለዮሐንስ ፡ ዘይንእስ ። ወእምዝ ፡ ይቤላ ፡ እግዚእነ ፡ ለማርያም ፡ ኦብጽዕት ፡ ወቡርክት ፡ ኵሉ ፡ ዘይጼውዕ ፡ ስመኪ ፡ ወይገብር ፡ ተዝካረኪ ፡ ይድኃን ፡ እምንዳቤ ። አውስአት ፡ ማርያም ፡ ወትቤሎ ፡ ለክርስቶስ ፡ ጥዑቀ ፡ ትቤ ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ በከመ ፡ ነበበ ፡ አፈ ፡ አቡከ ፡ ቅዱስ ፡ ወቃለ ፡ ዚአከ ፡ ማሕየዊ ። እስመ ፡ ኵሉ ፡ ዘአሰፈውከኒ ፡ በዲበ ፡ ምድር ፡ ተውህበ ፡ ሊተ ፡ ወኵሉ ፡ ዘየአምን ፡ f. 63 v. ብከ ፡ የሐዩ ፡ ለዓለም ፡ ወይወርስ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ *ዘአስተዳሎከ ፡ ለእለ ፡ ያፈቅሩከ ። ወዓዲ ፡ እለ ፡ የአምኑ ፡ ከመ ፡ አንተ ፡ ውእቱ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘተወለድከ ፡ እምኔየ ፡ በፈቃድከ ፡ በደኃሪ ፡ መዋዕል ፡ በእንተ ፡ ፍቅረ ፡ አዳም ፡ ቀዳሚ ፡ ፍጥረትከ ፡ ስብሐት ፡ ለስምከ ፡ ሕያው ፡ እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ ወአሜን ። ለይኩን ።

ተፈጸመ ፡ በዝየ ፡ ዜናሃ ፡ ለቅድስት ፡ ማርያም ፡ በረድኤተ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። ስብሐት ፡ ለአብ ፡ ስብሐት ፡ ለወልድ ፡ ስብሐት ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ ወአሜን ።

ወፈድፋደሰ ፡ ለዘ ፡ አጽሐፈ ፡ ዘንተ ፡ መጽሐፈ ፡ ተንሥአ ፡ ክር

ስቶስ ፡ በእንተ ፡ ፍቅሩ ፡ ለማርያም ፡ እመ ፡ ብርሃን ፡ ከመ ፡ ይኩኖ
ሙ ፡ ተስፋ ፡ ለኵሎሙ ፡ መሃይምናን ፡ ሰማዕያን ፡ ወይእዜኒ ፡ እግ
ዝእትየ ፡ ክፍልዮ ፡ ቁመተ ፡ እንተ ፡ የማን ፡ በሐዲስ ፡ ዘመን ፡*አ f. 64 r.
መ ፡ ይነግሥ ፡ ክርስቶስ ፡ ለጻድቃን ። ወይስምዖ ፡ ለቃለ፡ ቡራኬ ፡
ምስለ ፡ ቡሩካን ፡ ወኄራን ፡ ወትመግበ ፡ በእዴ ፡ የማን ፡ በገዘየ ፡ እም
ሰይጣን ፡ ወበከሐ ፡ እምረረ ፡ ሐዘን ፡ ወቃርፍቶ ፡ በአርማጌዶን ።
መከን ፡ አሜን ። ምስለ ፡ ጸሐፊሁ ፡ ወአንባቢሁ ፡ ወሰማዕያኒሁ ፡
ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ ወአሜን ። ለይኩን ። ለይኩን ። ።

III

APOCALYPSIS

SEU

VISIO MARIAE VIRGINIS

EDIDIT

MARIUS CHAINE.

Opellae argumentum est visio quam Beata Maria Virgo de hominum post mortem statu habuit. Nube sursum elevata, Virgo, comitante et interpretante Filio ipsius, loca et beatorum et damnatorum varia perlustrat et qualia sint horum supplicia qualesque illorum beatitudines cognoscit. Sed quia haud decorum esset, si ipsa Virgo visionem scriberet, auctor ita rem instituit ut Maria revelationem Iohanni apostolo narraret eique libri scriptionem commendaret.

Textus graecus, et quidem primigenius, huius tractatus extat in variis codicibus [1], sed nondum, quod sciam, in lucem prodiit. E graeca lingua in arabicam translatus est, et ex arabica in aethiopicam.

Aethiopica versio, quam nunc prima vice typis mandamus, in plurimis codicibus servata est [2]: ex iis tres tantum inspicere nobis obtigit: duo sunt codices Parisini, numeris 55, fol. 1-26, et 146, fol. 143-153 (= *B*), in cata-

[1] Cfr. FABRICIUS, *Bibliotheca graeca*, ed. Harless, t. IV, p. 826; TISCHENDORFF, *Apocalypses apocryphae*, Prolegomena, p. XXVII.

[2] Inter alios in cod. Mus. Brit. add. 16222; Or. 605; Or. 625; Or. 648; Or. 650 (vide catalogos a Dillmann et a Wright confectos); et in cod. Bibl. Tubingensis aeth. III (cf. EWALD, *Zeitsch. für die Kunde des Morgenlandes*, t. V, p. 193).

loco Zotenberg notati [1], tertius est codex Abbadiensis 214, fol. 6-31 (= *A*) [2]: Parisinus 55 et Abbadiensis mediante saeculo XIX scripti sunt, tertius vero codex saeculo XVII exaratus videtur.

Continet autem codex Parisinus 55 narrationem breviorem, quae a longiori, quam tradimus, fere nihil recedit sed tantum voces aut sententias longiores omittit, et nostrae narrationis compendium videtur esse.

Textum damus ad fidem codicis Abbadiensis 214; imo margine varias lectiones e codice Parisino 146 apposuimus.

[1] Zotenberg, *Catal. des mss. éthiopiens de la Bibl. Nat.*, p. 59 et 241.
[2] D'Abbadie, *Catalogue raisonné des mss. éthiopiens*, p. 211.

ራእየ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ።

Cod. Abbad., n° 214, fol. 6 r. Cod. Parisin., n° 146, fol. 143 r.

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፩አምላክ ፡ ክርስቶስ ፡ አምላኪየ ፡ ወተስፋየ ፡ ወእግዝእትየ [1] ፡ ማርያም ፡ ትስአል ፡ ሊተ ።

ድርሳን ፡ ዘደረሰ ፡ ብፁዕ ፡ ዮሐንስ ፡ ወልደ ፡ ዘብደዮስ ። በእንተ ፡ ዕበያ ፡ ወክብራ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ጸሎታ ፡ ይብጽሐነ ፡ አሜን ።

ይቤ ፡ ዮሐንስ ፡ ወልደ ፡ ዘብደዮስ ፡ ዘያፈቅሮ ፡ እግዚኡ ፡ ፈድፋደ ፡ በእንተ ፡ ንጽሕናሁ ፡ ወእግዝእትነኒ ፡ ማርያም ፡ ታፈቅሮ ፡ ፈድፋደ ፡ በከመ ፡ አፍቀሮ ፡ ወልዳ ። ወአውሥአት ፡ ወትቤለኒ [2] ፡ ስማዕ ፡ ኦዮሐንስ [3] ፡ ኅቡአ ፡ ምሥጢረ ፡ ወመድምመ ፡ ለልብ [4] ፡ ዘኢይጤየቅ ፡ ወለሕሊና [5] ፡ ዘኢይጠነቀቅ ፡ ⌜ለዓይን ፡ ዘኢይትዐወቅ [6] ፡ ዘከሠተ ፡ ሊተ ፡ ወልድየ ፡ ወፍቁርየ [7] ፡ ⌜እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ [6] ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ።

እንዘ ፡ እጼሊ ፡ በጎልጎታ ፡ ጊዜ ፡ ፱ሰዓት [8] ፡ ዘመዓልት ፡ በዕለተ ፡ ዓርብ ፡ መጽአ ፡ ደመና [9] ፡ ፆረኒ ፡ ወአዕረገኒ ፡ መልዕልተ ፡ ኀልስ ፡ ሰማይ ፡ ወአንበረኒ ፡ ማእከለ ፡ ጽንፈ ፡ ሰማይ [10] ፡ ወአስተርአየኒ [11] ፡ ወልድየ ፡ ወይቤለኒ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ ኦማርያም ፡ እምየ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ ኦድንግል ፡ ወላዲትየ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ *ኦማኅደሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ እምኔኪ [12] ፡ ወጽአ ፡ ፈለገ ፡ ሰላም ፡ አነ ፡ እከሥት ፡ ለኪ ፡ መንክረ ፡ ወመድምመ ። ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ እግዚእየ ፡ ወአምላኪየ ፡ ወልድየ ፡ ወንጉሥየ ፡ ይኩን ፡ ፈቃድከ [13] ። ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ነጽሪ ፡ ታሕቲተ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ነጸርኩ ፡ ወርኢኩ ፡ ኵሎ ፡ ዓለመ ፡ ከመ ፡ ከንቱ ፡ ውእቱ ፡ ⌜ወኵሎሙ ፡ እጓለ [14] ፡ እመሕያው ፡ ከንቶ ፡ የኀልቁ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ [15] ። ሰብእሰ ፡ ከንቶ ፡ ይመስል ። ወመዋዕሊሁኒ ፡ ከመ ፡ ጽላሎት ፡ የኀልፍ [16] ። ወከዐበ ፡ ይቤ ፡ ሰብእሰ ፡ ከመ ፡ ኃ

A f. 6 r.

[1] Ms. ስፋየ ፡ ወእግዝእትትየ. — [2] Ita B; Ms. ኦውሥአቶ ፡ ወትቤሎ. — [3] B add እነግሪከ. — [4] B በልብ. — [5] B በሕሊና. — [6] B om. — [7] B add. ወመድኅንየ. — [8] B add. ዝውእቱ ፡ ቀትር. — [9] B add. ብሩህ. — [10] B add. ወማእከለ ፡ ጸንፈ ፡ ምድር. — [11] B ወርእየኒ. — [12] B እም ፡ ክርሥኪ. — [13] B በከመ ፡ ፈቃድከ. — [14] B ወእጓለ. — [15] B ነቢይ. — [16] Ms. የኃልፍ et ita multis in locis.

ዕር ፡ መዋዕሊሁ ። ወከመ ፡ ጽጌ ፡ ገዳም ፡ ከማሁ ፡ ይፈሪ ። እስመ ፡
መንፈስ ፡ ይወጽእ ፡ እምኔሁ ፡ ወኢይሄሉ ፡ እንከ ። ወኢየአምር ፡
እንከ ፡ መከኖ ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ [1] ፡ ከንቶኑ ፡
ይዜኃሩ ፡ እኁለ ፡ እመሕያው ፡ እንዛ ፡ ከመዝ ፡ የኀልቁ ፡ ወአውሥ
አኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ኢሰማዕኪኑ ፡ ዘይቤ ፡ ዳዊት ፡ ለምንት ፡ ይዜኀር ፡
ኃያል ፡ በአከዩ ። ወይዔምዕ ፡ ኵሎ ፡ ዓሚረ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ የኀ
ልቁ ፡ ወይጠፍኡ ፡ ከመ ፡ ጢስ ። ወዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ሕይወቶሙ ፡
A f. 7 v. ለ*እኁለ ፡ እመሕያው ።

ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ። ፈቀድኩ ፡ እርአይ ፡ ሶ
በ ፡ ትወጽእ ፡ ነፍሶሙ ፡ እምሥጋሆሙ ፡ ለጻድቃን ። ወአውሥአ
ኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ተዐገሢ ፡ ምዕረ ፡ ወአነ ፡ አሬእየኪ [2] ። ወእምዝ ፡ ር
ኢኩ ፡ ፲ወ፪መላእክተ ፡ ብርሃን [3] ፡ ውስተ ፡ እደዊሆሙ ፡ ዕፀ ፡ መ
ስቀል ፡ ወ፯ቢ ፡ እንግድዓሆሙ ፡ ማዕተበ ፡ ወልደ [4] ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ወውስተ ፡ እደዊሆሙ ፡ ማዕጠንታት [5] ፡ ዘወርቅ ፡ ወወረ
ዱ ፡ ከመ ፡ ይትቀበሉ ፡ ነፍሰ ፡ ውእቱ ፡ ጻድቅ [6] ። ወቦኡ ፡ መላእ
ክተ ፡ ብርሃን ፡ ወመላእክተ ፡ ጽልመት ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ ነፍስ ። ወ
ኀጥኡ ፡ መላእክተ ፡ ጽልመት ፡ በእንተ ፡ ዘኢኮነት ፡ ዘዚአሆሙ [7] ፡
ወአኅደግዋ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ። ወመጽኡ [8] ፡ መላእክተ ፡ ብርሃን ፡
B f. 143 r. ከበ*ብዋ ፡ ወከለልዋ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ውእተ ፡ ጊዜ [9] ፡ ከመ ፡ ይ
ንሥእዋ ፡ እምሥጋሃ ። ወይቤልዋ [10] ፡ ፃኢ ፡ አንቲ [11] ፡ በሰላም ፡ ተ
ፈሥሒ ፡ ወተሐሠዪ ፡ አነፍስ ፡ ንጽሕት ፡ ወብርህት [12] ፡ እስመ ፡
ናሁ ፡ ዝኬ ፡ ውእቱ ፡ ፈጣሪኪ [6] ፡ ወነሐልነ ፡ ንትፌሣሕ ፡ ብኪ ፡ ወ
ፈጣሪኪኒ ፡ ይትፌሣሕ ፡ ብኪ ። ንዒ [13] ፡ ንሑር ፡ ውስተ ፡ ሀገርኪ ፡
A f. 7 r. *ኢሰማዕኪኑ ፡ ዘይቤ ፡ ዳዊት ። ተፈሣሕኩ ፡ እስመ ፡ ይቤሉኒ ፡
ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነሐውር ። ወቆማ ፡ እገሪነ ፡ ውስተ ፡ አዕፃ
ድኪ ፡ ኢየሩሳሌም ። ኢየሩሳሌምሰ ፡ ሕንፅት ፡ ከመ ፡ ሀገር ። ወ
ካዕበ ፡ ይቤ ፡ እስመ ፡ ትኄይስ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ፡ ውስተ ፡ አዕፃዲከ ፡
እምአእላፍ ። አነፍስ ፡ ንጽሕት [14] ፡ እስመ ፡ አንቲ ፡ ሞእኪዮ ፡ ለዝ

[1] Ms. ዕቤሎ et ita multis in locis; B ወሰአልክዎ ፡ ለፍቁር ፡ ወልድየ ፡ ወእቤ. — [2] B እነግረኪ. — [3] B ፲ወ፬መላእክት ፡ ብሩሃን. — [4] B ማዕተብ ፡ ዘወልደ. — [5] Ms. ማዕጠንታተ. — [6] B om. — [7] B ሶበ ፡ ኀጥኡ ፡ ዘኮነ ፡ ዚአሆሙ. — [8] B ወወጽኡ. — [9] B ወነክነክዋ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ፲ጊዜ. — [10] B add. ንዒ. — [11] B add. ነፍስ. — [12] B add. እንዘ ፡ ያስተፌሥሕዋ ፡ በመራውህታት ፡ ወይምዕድዋ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ወይብልዋ ፡ ተፈሥሒ ፡ ወተኃሠዪ ፡ ኦንጽሕት ፡ ነፍስ ፡ ወብርህት. — [13] B መልዒ. — [14] B add. ወብርህት.

ንቱ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ፡ ወአስተሐፈርኪዮ ፡ ለዲያብሎስ ፡ ወለኵሉ ፡ ሠራዊቱ ፡ እኩያን ፡ ወመልአክኒ ፡ ⌜ዘየዐቅበ ፡ ወትረ ፡ ምስሌሃ ፡ ይትፌሣሕ[1] ፡ እንዘ ፡ ይብል ። በውሁድ ፡ መዋዕል ፡ ወሀበኪ[2] ፡ ዕረፍተ ። ተዘከርኪ ፡ ዘይቤ ፡ ዳዊት ፡ ነቢይ ፡ ንግረኒ ፡ ውሕዶን ፡ ለመዋዕልየ ፡ ወኢትሰደኒ ፡ በመንፈቀ ፡ ዓመትየ ። ለትውልደ ፡ ትውልድ ፡ ዓመቲከ ። ወዓዲ ፡ ተዘከርኪ ፡ ዘይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ እስመ ፡ ኃላፊ ፡ ውእቱ ፡ ንብረተ ፡ ዓለም ፡ ወእለኒ ፡ በልዑ ፡ ከመ ፡ ዘኢበልዑ ፡ ወእለኒ ፡ ሰትዩ ፡ ከመ ፡ ዘኢሰትዩ ፡ ወእለኒ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ከመ ፡ ዘኢተፈሥሑ ፡ ወእለኒ ፡ አውሰቡ ፡ ከመ ፡ ዘኢያውሰቡ[3] ፡ እስመ ፡ ኃላፊ ፡ ውእቱ ፡ ንብረተ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ። ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ተዘከርኪ ፡ ወመነንኪዮ ፡ *[A f. 8 r.] ለዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ። ወጸላእኪዮ ፡ ለዘይበሊ ፡ ወይማስን ፡ ወረሰይኪዮ ፡ ከመ ፡ ጸርቀ ፡ ትክቶ ። ወከመ ፡ ⌜ዕድዋት ፡ ወከመ[4] ፡ ኵስሕ ፡ አምሰልኪዮ ። ወአፍቀርኪ ፡ ዘኢይማስን ፡ ወዘኢይበሊ[1] ፡ ዘይነብር ፡ ፍሥሐሁ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። ንዒ ፡ ንሑር ፡ ኀበ ፡ ፈጣሪኪ ፡ ወመንፈሲ ፡ ይትፌሣሕ ፡ በእንቲአኪ ። ወመጽኡ ፡ መላእክት ፡ ራስዕ[5] ፡ ኀበ ፡ ይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ወነተቱ ፡ ወአልበ ፡ ዘረከቡ ፡ ክፍሎሙ ፡ ወኀደግዋ ፡ ወሖሩ ። ወወረዱ ፡ መላእክት ፡ ምስለ ፡ አክሊላት ፡ ብሩሃት ፡ እንዘ ፡ ይፀውሩ ፡ በዝግናተ ፡ ወቀጸላተ ፡ ዘወርቅ ፡ ወዘብሩር ፡ ወዘያክንት ፡ ፩ወ ፪መኃትዋተ[6] ፡ ብሩሃተ ፡ ዘያበርህ ፡ ብርሃኖሙ ፡ ምስብዒተ ፡ እምፀሓይ ። ወክርስቶስኒ ፡ ወጰራቅሊጦስ[7] ፡ ወረዱ ፡ እስከ[8] ፡ ሰማይ ፡ ወአነሂ ፡ ሖርኩ ፡ ከመ ፡ እሳለማ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ። ወገብሩ ፡ ይባቤ ፡ ሠራዊተ ፡ ብርሃናት ፡ ወአነሂ ፡ የበብኩ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወተመሰልክዎ ፡ ለዳዊት ፡ ⌜እንዘ ፡ ይብል[9] ፡ ኵልክሙ ፡ አሕዛብ ፡ ጥፍሑ ፡ እደዊክሙ ። ወየብቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በቃለ ፡ ትፍሥሕት ። ወካዕበ ፡ ይቤ ። ክቡር ፡ ሞቱ ፡ ለጻድቅ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። ወአብጽሕዋ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤልዋ ፡ ተፈሥ*[A f. 8 v.]ሒ ፡ ወተሐሠዪ ፡ አነፍስ ፡ ንጽሕት ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ ዝኬ ፡ ውእቱ ፡ ፈጣሪኪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ⌜በአርአያሁ ፡ ዘፈጠረኪ[1] ፡ ስግዲ ፡ ወአምኒ ። ወሰገደት ፡ ይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካ ፡ ወፈጣሪሃ ። ወይቤሎ ፡ ለእግዚአብሔ*[B f. 144 r.]ር ፡

[1] B ይትፌሣሕ ፡ ምስሌሃ ፡ በእንቲአሃ. — [2] B ወሀብክኒ. — [3] B add. ወእለኒ ፡ ይዴለዉ ፡ ከመ ፡ ዘኢይዴለዉ. — [4] B om. — [5] B ርትዕ. — [6] B ወመኃትዋተ. — [7] B add. መንፈስ ፡ ጽድቅ. — [8] B add. ኃምስ. — [9] B ነቢይ ፡ ዘይብል.

ውእቱ ፡ መልአከ ፡ ዘየዐቅባ ፡ ወትረ ፡ ቀዲሙ ፡ ነገርኩከ ፡ ምግባራ ፡ ለዛቲ ፡ ነፍስ ፡ ወይእዜኒ ፡ ዕሥያ ፡ እግዚኦ ፡ በከመ ፡ ጽድቅከ ። ወአውሥአ ፡ መኰንነ ፡ ጽድቅ ፡ ወይቤላ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ አነፍስ ፡ ንጽሕት ፡ ወብርህት ፡ ወፍሥሕት ። በከመ ፡ ፈጠርኩኪ ፡ ቀዲሙ [1] ፡ ይእዜኒ ፡ መጻእኪ ፡ ኀቤየ [2] ፡ ከመ ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡ ወጼና ፡ ስኂን ፡ ዘገነት ፡ ምዕዝክኒ ። ዘኢያምዓዕከኒ ፡ ወኢያምዓዕኪ [3] ። ዘኢያስተኀፈርከኒ ፡ ወኢያስተኀፍረኪ ፡ ዘኢሐሰውከኒ ፡ ወኢይሔስወኪ ። ኢትኀዝኒ ፡ ወለሥጋኪኒ ፡ አነ ፡ አነሥእ ፡ በደኃሪት ፡ ዕለት ፡ ወትገብዒ ፡ ኀቤሃ ፡ በከመ ፡ ነበርኪ ፡ ቀዳሚ [4] ፡ ወትትፌግዒ ፡ ምስሌሃ ፡ በብሔረ ፡ ፍሥሓ ። ወወሀባ [5] ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ልብሰ ፡ ፀዓዳ ፡ ዘይፀዓዱ ፡ እምፀሓይ [6] ፡ ዘኢተፈትለ ፡ ወዘኢተአንመ ፡ ወወሀባ ፡ አክሊላተ [7] ፡ ብሩሃተ ፡ ዘይበርህ ፡ እምፀሓይ ፡ ወወርኀ ፡ ፳ወ፫ምክዕቢተ ። ወጸውዖ ፡ እግዚአብሔር [5] ፡ ለ A f. 9 r. ሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእ*ክት ፡ ወይቤሎ ፡ ንሥአ ፡ ለዛቲ ፡ ነፍስ ፡ ወውስዳ ፡ ውስተ ፡ ገነተ ፡ ትፍሥሕት ፡ ውስተ ፡ ሕፅነ ፡ አብርሃም ፡ ይስሐቅ ፡ ወያዕቆብ ፡ ወውስተ ፡ ሕፅኖሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ቅዱሳን [8] ፡ ወትደለው ፡ በህየ ፡ ወትትፌጋዕ ፡ እስከ ፡ እመጽእ ፡ ዳግመ ፡ ወእኴንን ፡ ኵሎ ፡ ዓለመ ፡ በደኃሪት ፡ ዕለት ፡ ወትገብዕ ፡ ኀበ ፡ ዘቀዳሚ ፡ ሥጋሃ ፡ ወትነሥእ ፡ ዓሰበ ፡ ምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳን ። ወሰበ ፡ ሰምዑ ፡ ዘንተ ፡ መላእክት ፡ ወሊቃነ ፡ መላእክት [2] ፡ ወአእላፈ ፡ አእላፋት [9] ፡ ከልሑ ፡ እንዘ [2] ፡ ይብሉ ። አማን ፡ ርቱዕ ፡ ፍትሕከ ፡ እግዚኦ ፡ ወጽድቅ ፡ ኵሉ ፡ ኵነኔከ ። ወተፈሥሑ ፡ ኵሎሙ ፡ ሠራዊተ ፡ ሰማያት ፡ ወአነሂ ፡ ተፈሣሕኩ ፡ ምስሌሆሙ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ ነቢይ ፡ ኵነኔሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ርቱዕ ፡ ወያስተፌሥሕ ፡ ልበ ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ዘጻመወ ፡ በዓለም ፡ የሐዩ ፡ ለዝሉፉ ፡ እስመ ፡ ኢይሬኢ ፡ ሙስና ። ወአስተፋነውናሃ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ወአብጻሕናሃ ፡ ውስተ ፡ ገነት ። ወተቀበልዋ ፡ ጻድቃን ፡ ወሰማዕት ፡ አብርሃም ፡ ይስሐቅ ፡ ወያዕቆብ ። ወኵሎሙ ፡ ሠራዊተ ፡ ቅዱሳን ፡ ወአቡነ [2] ፡ አዳም ፡ ወሔዋን ፡ እምነ [2] ፡ ሀለወት ፡ ምስሌሆሙ ። ወዳዊትኒ ፡ ይዜ A f. 9 v. ምር [10] ፡ ወ*የዐነዝር ፡ ማእከሌሆሙ ፡ ወይቤልዋ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ። ሰላም ፡ ለኪ ፡ አነፍስ ፡ ንጽሕት ፡ ንዒ ፡ ባኢ ፡ ውስተ ፡ ሕይወት ፡

[1] Ms. ከማሁ, B ቀዲሙ. — [2] B om. — [3] Ms. ዘኢያምዓከኒ ፡ ወኢየዓምዓኪ. — [4] B add. ትትፌሣሕ. — [5] B add. አብ. — [6] B እምሐሊብ. — [7] B ፲አክሊላተ. — [8] B add. አበው. — [9] B add. ወትእልፊተ ፡ አእላፋት. — [10] B add. በእንዚራ.

ዘለዓለም ። ⌈ኀበ ፡ ፍሥሓ [1] ፡ ዘአልቦ ፡ ደዌ ፡ ወሕማም ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ ነቢይ ፡ ግብኢ ፡ ነፍስየ ፡ ውስተ ፡ ዕረፍትኪ ። እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረዳኢኪ ። ወሖረት ፡ ይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ምስሌሆሙ ። ወንሕነኒ ፡ ገባእነ ፡ ለፍኖትነ [2] ። ⌈በዘይብል ፡ እምኔነ [3] ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ፡ ⌈ወቦ ፡ ዘይብል ፡ እምኔነ [4] ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸባኦት ፡ ፍጹም ፡ ምሉዕ ፡ ሰማያት ፡ ወምድር ፡ ቅድሳተ ፡ ስብሐቲከ ። ወቦ ፡ ዘይብል ፡ እምኔነ ፡ ስብሐት ፡ ለአብ [1] ፡ ዘወሀበ ፡ ለዛቲ ፡ ነፍስ ፡ መንግሥተ [5] ። ወሰጊድ ፡ ⌈ለወልድ [1] ፡ ዘጼወዋ ፡ እምዲያብሎስ ። አኰቴት ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘአድኀና ፡ እምእደ ፡ ጸላእታ ፡ ወአግብኣ ፡ ውስተ ፡ ⌈መንግሥተ ፡ ሰማያት [6] ። ወከማሁ ፡ *ንሥአነ ፡ ማርያም ። B f. 144 r.

ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ አርእየኒ ፡ ነፍሰ ፡ ኃጥአን ፡ እንዘ ፡ ትወጽእ ፡ እምሥጋሃ ። ወአውሥአኒ ፡ ⌈ወልድየ ፡ ወይቤለኒ ፡ ተዓገሢ ፡ ምዕረ ፡ ወአነ ፡ አሬእየኪ ። ወነጸርኩ ፡ ታሕተ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወርኢኩ ፡ እንዘ ፡ መላእክተ ፡ ብርሃን ፡ ወመላእክተ ፡ ጽልመት ፡ *ይበውዑ ፡ ፪ኤሆሙ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ነፍሰ ፡ A f. 10 r. ⌈ኃጥእ [1] ። ወነተታ ፡ ⌈ለምግባሩ [7] ፡ መልአከ ፡ ብርሃን ፡ ወነጥአ ፡ መክፈልቶ ፡ በላዕሌሃ ፡ ወኃደጋ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ [8] ፡ ወሖረ ። ወመልአከ ፡ ጽልመትሂ ፡ ነተታ [9] ፡ ወረከበ ፡ መክፈልቶ ፡ በላዕሌሃ ። ወጰራቅሊጦስሂ ፡ ⌈መንፈሰ ፡ ጽድቅ [1] ፡ ወጽአ [10] ፡ ወሖረ ፡ እምኔሃ ፡ ወቦአ ፡ ⌈ውእቱ [1] ፡ ጥምልያኮስ ፡ ውስተ ፡ ከርሣ ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ። ወጸበበ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ፡ ለይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ወቆሙ ፡ ቅድመ ፡ አዕይንቲሃ ፡ ኵሎሙ ፡ ⌈አበሳሃ ፡ ወኃጢአታ ፡ እንተ ፡ ገብረት ፡ እምንዕሳ ፡ እስከ ፡ ተፍጻሜተ ፡ መዋዕሊሃ ፡ ወኢወጽአት [11] ፡ ነፍስ ፡ እምሥጋሃ ፡ ፍጡነ ፡ እስከ ፡ ፫ሰዓት ፡ አው ፡ እስከ ፡ ፯ሰዓት ፡ ተዓወዩ ፡ ወትግዕር ፡ ይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ኀርትምት ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ ሞቱ ፡ ለኃጥእ ፡ ጸዋግ ። ወከዕበ ፡ ይቤ ፡ ኢይትነሥኡ ፡ ረሲዓን ፡ እምደይን ። ወወጽአት ፡ ይእቲ ፡ ነፍስ ፡ እምሥጋሃ ፡ ወወሰድዋ ፡ እንዘ [12] ፡ ይነድእዋ ፡ በአብትረ ፡ መብርቅት ፡ እንዘ ፡ ይብልዋ ፡ አኅርትምት ፡ ኀበ ፡ መኑ ፡ ትበጽሒ ። እስመ ፡ ናሁ ፡ ረሣእኪዮ ፡

[1] B om. — [2] B ለዕረፍትነ. — [3] B ወቦእምኔነ ፤ ዘይብል. — [4] B add. ወወልድ. — [5] B add. ሰማያት. — [6] B ገነተ ፤ ትፍሥሕት. — [7] Ms. ምግባሩ; B om. — [8] B add. ወወፅአ. — [9] B add. ለይእቲ ፤ ነፍስ. — [10] Ms. መጽአ; B ወፅአ. — [11] B ኢተመትረ. — [12] B add. እንዘ ፤ ይዘብጥዋ ፤ በነደ ፤ እሳት ፤ ወይነድእዋ.

ለእግዚአብሔር ፡ አምላክኪ ፡ ወረሣእኪ ፡ መድኀኒተኪ ፡ ወኢተዘ
ከርኪ ፡ [ወወሰድዋ ፡] እንዘ[1] ፡ ያቴክልዋ ፡ ከመ ፡ ስቡሕ ፡ ላህም ፡ ⌈ላሰ
A f. 10 r. ለ ፡ መጥባሕት[2] ፡ ወያረውጽዎ ፡ ቅ*ድመ ፡ ንጉሥ ። ወትቤ ፡ ይእቲ ፡
ነፍስ ፡ አንሰ ፡ ኢያእመርኩ ፡ ዘንተ ፡ ኵነኔ[3] ። እመሰ ፡ አእመርኩ ፡
ሰመ ፡ ኢወሀብኩ ፡ ንዋመ ፡ ለርእስየ[4] ፡ ወእመ ፡ ኢበላዕኩ ፡ እክለ ፡
ወሰመ ፡ ኢሰተይኩ ፡ ማየ ፡ እስኩ ፡ አእርፉኒ ፡ ንስቲተ ። ⌈አ[illegible]መ ፡
ደክመኒ ፡ ብረክየ ፡ እምብዝኃ ፡ ሐዊር ። አእርፉኒ ፡ ንስቲተ ፡ በእ
ንተ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወአውሥእዋ ፡ ወይቤ
ልዋ ፡ ዘአንቲ ፡ አቅደምኪ ፡ ክሂዶቶሙ ፡ ለአብ ፡ ወወልድ ፡ ወመ
ንፈስ ፡ ቅዱስ ። ወካዕበ ፡ ትቤ ፡ በእንተ ፡ ማርያም ፡ ወላዲተ ፡ አ
ምላክ ፡ አእርፉኒ ፡ ንስቲተ[5] ። [አውሥእዋ ፡] እስመ ፡ አንቲ ፡ አቅደ
ምኪ[6] ፡ ክሒዶታ ፡ ለማርያም ፡ ወላዲተ ፡ አምላክ ፡ ወይእቲ ፡ ትጸ
ልእ[7] ፡ ነፍሰ ፡ ርኵስተ ፡ ወይእቲኬ ፡ ንጽሕት ፡ እምንጹሓን ፡ ወተዓ
ቢ ፡ እምሰማይ ፡ ወምድር ። ወሶበ ፡ ትቤ ፡ ይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ከመዝ ፡ ገ
ዓርኩ ፡ ብዙኃ ፡ ወበከይኩ ፡ መሪረ ። ወአቤሎ ፡ ለወልድየ ፡ መሐ
ር ፡ ሊተ ፡ ወልድየ ። እስመ ፡ አልቦ ፡ ሰብእ ፡ ዘእንበለ ፡ ኀጢአት ፡ ወአ
ልቦ ፡ ዕፅ ፡ ዘኢይጠይስ ። ወእልቦ ፡ ንጹሕ ፡ ዘእንበሌከ ፡ ዘበሰማይ ፡ ወ
ዘበምድር ። ወአውሥአኒ ፡ ወልድየ ፡ ወይቤለኒ ፡ ኢትብክዩ ፡ እምየ ፡
ኢይደልዎ ፡ ምሕረት ፡ በዘኢገብረ ፡ ምሕረተ ፡ በዲበ ፡ ምድር ፡ ኢ
A f. 11 r. ይ*ትከሀለኒ ፡ ዝንቱሰ ፡ ነገር ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤ
ሎ ፡ ፈቃድከ ፡ ይኩን ። ወእምዝ ፡ አፈድፈደት ፡ ጸሪኃ ፡ እንዘ ፡ ት
B f. 145 r. ብል ፡ በእንተ ፡ ስማ ፡ ለ*ማርያም ፡ እሙ ፡ ለብርሃን ፡ አእርፉኒ ፡ ን
ስቲተ ። ወሶበ ፡ ሰማዕኩ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ገዓርኩ ፡ ወበከይኩ ። ወሶ
በ ፡ ሰምዓ ፡ ወልድየ ፡ ገዓርየ ፡ ብዙኃ ፡ ይቤ ፡ አእርፍዋ[8] ፡ ንስቲተ ፡
በእንተ ፡ ስማ ፡ ለማርያም ፡ እምየ ፡ ወእምዝ ፡ አዕረፍዋ ፡ ለይእቲ ፡
ነፍስ ፡ ሕቀ ። ወእምዝ ፡ ነሥእዋ ፡ ወወሰድዋ ፡ እንዘ ፡ ይብልዋ ፡
ወይ ፡ ለኪ ፡ ኦነፍስ ፡ ኃርትምት ፡ ⌈ወይ ፡ ለኪ[9] ፡ ኀበ ፡ መኑ ፡ ትበጽ
ሒ ፡ ወኀበ ፡ መኑ ፡ ትትመሐጸኒ ፡ ወአይቴ ፡ ምግባኢኪ ። ወአብ
ጽሕዋ ፡ ኀበ ፡ መልአክ ፡ ራሥእ ፡ ወተቃደማ ፡ መንፈሰ ፡ ዝሙት ፡

[1] B add. ትብል ; ኢያእመርኩ ; ወሰድዋ ; እንዘ. — [2] B ዘዕለተ ; ተጠብሐ. — [3] B add. ዘሀሎ ; በዝየ. — [4] B ለአዕይንትየ. — [5] B በእንተ ; አብ ; ወወልድ ; ወመንፈስ ; ቅዱስ ; ወካዕበ ; ትቤ ; በእንተ ; ስማ ; ለማርያም ; ወላዲተ ; አምላክ ; አዕርፉኒ ; ንስቲተ ; እስመ ; ደክመኒ ; ብረክየ ; እምብዝኃ ; ሐዊር ; ወአውሥኡ ; ወይቤልዋ. — [6] B አድከምኪ ; በሡሎ. — [7] B ኢታፈቅር. — [8] Ms. አእርፍ. — [9] B om.

ወመንፈሰ፡ ሐሰት[1]። ወዓዲ፡ ተቃደማ፡ መንፈሰ፡ ስካር[2]፡ ለይእቲ፡ ነፍስ፡ ወሐተትዋ፡ ወረከቡ፡ ክፍሎሙ፡ ወይቤልዋ፡ ወይ፡ ለኪ፡ አንፍስ፡ ኀርትምት፡ ወይ፡ ለኪ[3]፡ ትጠብዒኑ፡ ትባኢ፡ ሰማያተ፡ ወመጽኡ፡ መላእክት፡ ወሡራዊተ፡ መላእክት፡ አብእዋ[4]፡ ማእከሌሆሙ፡ ወከልሑ፡ ኵሎሙ፡ እንዘ፡ ይብሉ፡ አሰስሉ፡ ለነ፡ ዛተ፡ ነፍሰ፡ ግምንተ[5]። ወእምከመ፡ በጽሐት፡ ኀቤነ፡ ዓደወነ፡ ጼናሃ፡ ወንፍሐታ። ወከልሑ፡ *ኵሎሙ፡ በዕቃል፡ እንዘ፡ ይብሉ፡ ወ A f. 11 v. ይ፡ ለኪ፡ አንፍስ፡ ኀርትምት[6]። ወአዕረግዋ፡ ሰማያተ[3]፡ ወይቤልዋ፡ እስመ፡ ናሁ፡ ዝኬ፡ ውእቱ፡ ፈጣሪኪ[7]፡ በአርአያሁ፡ ዘፈጠረኪ፡ ወበእደዊሁ፡ ዘለሐኰኪ፡ ስግዲ፡ ወአምኒ። ሰገደት፡ ወአምነት፡ ይእቲ፡ ነፍስ፡ ወይቤሎ፡ ውእቱ፡ መልአክ፡ ወትረ፡ ዘየዐቅባ፡ ለእግዚአብሔር፡ አብ። እግዚኦ፡ ዛተ፡ ነፍሰ፡ ዘአዕቀብከኒ፡ ንሥኣ፡ ወኰንና፡ በከመ፡ ግብረ፡ እደዊሃ። ወአውሥአ፡ አብ፡ ወይቤላ፡ አንፍስ፡ በምንት፡ ግብር[3]፡ ዐመፅኪኒ፡ ዐሐየኑ፡ እምጻድቃን፡ ፈለጥኩኪ፡ አው፡ ወርኀ፡ አው፡ ከዋክብተ[8]፡ ክረምተ፡ ወኀጋየ፡ ኢሠራዕኩኑ፡ ለኪ፡ እክለ፡ ለሲሳይ፡ ወማየ፡ ለሰትይ፡ ኢፈጠርኩኑ፡ ለኪ፡ ዝናመ፡ ኢያውረድኩኑ፡ ለኪ፡ ሐውዘ፡ አየራት፡ ወፍሬያተ፡ ፈጠርኩ፡ ለኪ፡ ወአመርኩኪ[3]፡ መዋዕለ፡ ሠናያተ፡ ወመዋዕለ፡ እኩያተ[3]፡ ወሀብኩኪ፡ በምንት፡ ግብር[3]፡ ረሣእኪ፡ መዋዕለ[3]፡ መድኀኒትኪ። ወትቤ፡ ይእቲ፡ ነፍስ፡ አበስኩ፡ እግዚኦ፡ አበስኩ፡ ወአንሰ፡ ኢያእመርኩ፡ ከመ፡ ሀሎ፡ ዝንቱ፡ ወኢጠየቁ፡ ዘንተ፡ ኵሎ፡ ኵነኔ፡ በዝየ፡ ወመጻሕፍተሂ፡ ኢየአምር፡ ወአውሥአ፡ ወይቤላ፡ በስምዓ፡ ፪ወ፲ይቁም[9]፡ ኵሉ፡ ነገር፡ ወመጻ*ሕፍትሂ፡ ወካህናት፡ ነበሩ፡ ምስሌኪ፡ በምንት፡ ኢ A f. 12 r. ሰማዕኪዮሙ፡ አንፍስ፡ ለምንት፡ ኢያቅደምኪ፡ ስንቀኪ፡ በጊዜ፡ ፍልሰትኪ፡ እምብርሃን፡ ጽልመተ፡ አፍቀርኪ[10]። ወለዘሂ፡ ኢመሀረ፡ ኢይምህርዎ። ወለዘሂ፡ ኢተሣሃለ፡ ኢይሣሃልዎ። ወይእዜኒ፡ ሰድዋ፡ ኀበ፡ ሰይጣን፡ አቡሃ፡ ወሀብዋ፡ ለጥምልያኮስ፡ መልአክ[3]፡ ገሃነም፡ ከመ፡ ያንብራ፡ ውስተ፡ ዘየዓቢ፡ ገሃነም፡ ወተሀሉ፡ ህየ፡ እስከ፡ እመጽእ፡ አነ፡ ዳግመ፡ ወእኰንን[11]፡ ኵሎ፡ ዓለ

[1] B እከይ ; ወመንፈሰ ; ትዕቢት. — [2] B ሐሰት. — [3] B om. — [4] Ms. አብእዋ ; B አቀምዋ. — [5] B ጽይዕተ. — [6] B add. ወይ ; ለኪ. — [7] B እግዚአብሔር ; አምላክኪ. — [8] Ms. ወርኅ ; አው ; ከዋክብት. — [9] B ፲ይቁም. — [10] B ወእምፈጣሪኪ ; አማልክተ ; አፍቀርኪ. — [11] B ሕያዋነ ; ወሙታነ.

መ ፡ በድኅሬት ፡ ዕለት ፡ ትገብእ ፡ ኀበ ፡ ዘቀዳሚ[1] ፡ ሥጋሃ ፡ ወትወርድ ፡ ውስተ ፡ ዘየዓቢ ፡ መቅሠፍት ። ወሶበ ፡ ሰምዓት ፡ ይእቲ ፡ ነፍስ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡ በከየት ፡ ብካየ ፡ መሪረ[2] ። እንዘ ፡ ትብል ፡ ወይ ፡ ሊተ ፡ ወይ[3] ፡ ሊተ ፡ አነ ፡ ኀርትምት ፡ እምኀየሰኒ ፡ ሶበ ፡ ኢተወለድ B f. 145 r. *ኩ ፡ ለትኩን ፡ ይእቲ[4] ፡ [ዕለት ፡] ርግምተ ፡ ዘተወለድኩ ፡ ባቲ ። ወሶበ ፡ ትብል ፡ ይእቲ ፡ ከመዝ ፡ በከይነ ፡ ኵልነ ፡ ወገዓርነ ፡ መላእክተ ፡ ሰማይኒ ፡ ከልዑ ፡ አክሊላቲሆሙ ። በከመ ፡ ይቤ[5] ፡ ነቢይ ። በኑ ፡ ለከንቱ ፡ ፈጠርከ ፡ ለኵሉ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ። ዘዓዲ ፡ ይቤ ፡ ማርቆስ[6] ፡ ምንት ፡ ይበቍዖ ፡ ለሰብእ ፡ ለእመ ፡ ኵሎ ፡ ዓለመ ፡ ረብሐ ፡ A f. 12 r. ወነፍሶ ፡ ኀጕለ ፡ ወምንተ ፡ እም*ወሀበ[7] ፡ ሰብእ ፡ ቤዛሃ ፡ ለነፍሱ ።

ወአውሥአ ፡ ወልድየ ፡ ወይቤለኒ ፡ ንዒ ፡ ናንሶሱ ፡ ውስተ ፡ ገነታት ፡ ወአነ ፡ አሬእየኪ ፡ ኀበ ፡ ይነብሩ ፡ ጻድቃን ፡ ወኄራን ፡ አዕረገኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ውስተ ፡ ዓቢይ ፡ ጸድፍ ፡ ዘኢይትዐወቅ ፡ ዕመቂሁ ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ አቢያተ ፡ ዘያጸድል ፡ ብርሃኑ ፡ እምፀሓይ ፡ ወወርኀ ፡ ፻ወ፳ምክዕቢተ ፡ ወወጽአ ፡ ፩ብእሲ ፡ ኀቤየ ፡ ልሂቅ ፡ ውእቱ ፡ ወመጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ወተአምኃኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ብፅዕት ፡ ማርያም ፡ ወብፁዕ ፡ ፍሬ ፡ ከርሥኪ ፡ ዘአብጽሐ ፡ ኪያኪ ፡ ኀቤነ[2] ፡ ብፁዕ ፡ ዓይንየ ፡ ዘርእየ[8] ፡ ኪያኪ ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘአምኃኒ ፡ ወይቤለኒ[9] ፡ ሄኖክ ፡ ስሙ ። ወእምዝ ፡ ካዕበ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ፩ብእሲ ፡ እምውእቱ ፡ ቤት ፡ ወተአምኃኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ብፅዕት ፡ አንቲ ፡ ማርያም ፡ ወብፁዕ ፡ ፍሬ ፡ ከርሥኪ ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንቲነ ፡ ዘርእያኪ[10] ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ መኑ ፡ ዘአምኃኒ ፡ ወአውሥአ[11] ፡ ወይቤለኒ ፡ ኤልያስ ፡ ስሙ ፡ ወእምዝ ፡ ካዕበ ፡ ርኢኩ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ዓፀድ ፡ ዓቢየ[12] ፡ ዓምደ ፡ ዘወርቅ ፡ ዘምሉዕ ፡ ውስቴቱ ፡ ጽሑፈ A f. 13 r. ት ፡ እምሥርው ፡ እስከ ፡ *ተፍጻሚቱ ፡ ለውእቱ ፡ ዓምድ ፡ ወኵለንታሁ[2] ፡ ጽሑፍ[13] ፡ ወየአክል ፡ ቆሙ ፡ ለውእቱ ፡ ዓምድ ፡ በእመተ ፡ መላእክት[14] ፡ መጠነ ፡ ፲ወ፫ወነጺርየ[15] ፡ ዘንተ ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ ዘእሬኢ ፡ ኀበ ፡ ዝዓምድ ፡ ጽሑፍ ፡ ወደቂቅ ፡ ጽሕፈቱ ። ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ዝስ ፡ ጽሑ

[1] B ውስተ. — [2] B om. — [3] B አሌ. — [4] add. ዕለት. — [5] B ዳዊት. — [6] B ወንጌላዊ. — [7] Ms. እመ ፡ ኢወሀበ. — [8] B ብፁዓት ፡ አዕይንት ፡ ዘርእያ. — [9] B ስሙ ፡ ለዘአምኃኒ ፡ ወአውሥአ. — [10] B አዕይንት ፡ ዘርእያ ፡ ኪያኪ. — [11] B ስሙ. — [12] B ዐቢይ ፡ ነዋኅ. — [13] B አስማቲሆሙ ፡ ለጻድቃን. — [14] B አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ. — [15] B ፲ወ፪ወነጺርየ.

ፍ ፡ ኀበ ፡ ዓምድ ፡ አስማቲሆሙ ፡ ለጻድቃን[1] ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ መልክአ ፡ ገጾሙኑ ፡ ባሕቲቱ[2] ፡ ወይቤለኒ ፡ አልቦ ፡ ዝመልክአ ፡ ገጾሙ ፡ ባሕቲቱ ፡ አላ ፡ ባሕቲቱ[3] ፡ ኵለንታሁ ፡ ጽሑፍ ። ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ እምቅድመ ፡ ይትወለዱኑ ፡ አው ፡ እምድኅረ ፡ ተወልዱኑ[3] ፡ ወዝጽሑፍ ፡ ውስተዝ ፡ ዓምድ ። ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ እምቅድመ ፡ ይትፈጠሩ ፡ አቡሆሙ ፡ ወእሞሙ ፡ አዳም ፡ ወሔዋን ፡ ተጽሕፉ[4] ፡ ቅድመ ። ወዓዲ ፡ ርኢኩ ፡ ሀውልተ ፡ ዘእሳት ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ አንቀጽ[5] ፡ ዘጽሑፍ ፡ ውስቴቱ ፡ ዘይበዝኅ ፡ እምነ ፡ ዓምድ ፡ ዘወርቅ ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ አለ ፡ መኑ ፡ ጽሑፋን ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ሀውልት ። ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ ጽሑፋንሰ ፡ ውስተ ፡ ዝሐውልት ፡ ኃጥአን ፡ እሙንቱ ። ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ[3] ፡ እምቅድመ ፡ ይትፈጠሩኑ ፡ *ወሚመ[6] ፡ [A f. 13 r.] እምድኅረ ፡ ተወልዱ[7] ፡ ተጽሕፉ ፡ ኀበ ፡ ዝሐውልት ። ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ ኢሰማዕከኑ ፡ ዘይቤ ፡ መጽሐፍ ፡ እለ ፡ ጽሑፋን ፡ ቀዲሙ ፡ ለዝንቱ ፡ ደይን ። ወእሙንቱሰ ፡ ጽሑፋን ፡ እምቅድሙ ፡ ይትወለዱ ።

ወእምዝ ፡ ወሰደኒ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ሀገር ፡ ወነጸርኩ ፡ ሀገረ ፡ ዘተበርህ ፡ እምፀሓይ[8] ፡ ምስብዒተ ፡ ፲ወእምወርኅ[9] ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ ወይነ ፡ ወአትክልተ ፡ ዘብዙኅ ፡ ፍሬሁ ፡ ወብዙኅ ፡ አስካሉ ፡ ወፍሬሁ ፡ በበ፻፻የአቱ[10] ፡ ወዓዲ ፡ ርኢኩ ፡ አትክልተ ፡ ተመርተ ፡ ወገ*ውዘ ፡ [B f. 146 r.] ወለውዘ[11] ፡ ወዕንጕታተ ፡ ፵፻፻፲ወ፲አትክልተ ፡ ዘጼና ፡ ጣዕሙ ፡ ይሰልብ ፡ ልበ ። ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ ለመኑ ፡ ዝማኅደር ፡ ወይቤለኒ ፡ ዘነበረ ፡ ብእሲ ፡ ምስለ ፡ ብእሲቱ ፡ ወብእሲትኒ ፡ ምስለ ፡ ምታ ፡ ዘተረክቡ ፡ በንጽሕናሆሙ ፡ ወውእቲኒ ፡ ዘኢወድቀ ፡ በብእሲተ ፡ ካልኡ ፡ ወይእቲኒ ፡ ዘኢቀርበት ፡ ካልአ ፡ ብእሴ ፡ ዘነበሩ ፡ ፪ሆሙ[3] ፡ በንጽሕና ። ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ያመጽእዎሙ ፡ ዝየ ፡ ይሁብዎሙ ፡ አስቦሙ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ማቴዎስ ፡ ወንጌላዊ ፡ ብፁዓን ፡ ንጹሓን ፡ ልብ ፡ ይሬእይዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ድኅረ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ[12] ፡ ፈለገ ፡ ወይን ፡ በህየ ፡ ሀለዉ ፡ አቡነ ፡ አዳም ፡ *ወአቤል ፡ [A f. 14 r.] ሴት ፡ መላልኤል ፡ ቃይናን ፡ ወያሬድ ፡ ወአልፋክስድ ፡ ወኵሎሙ ፡ አበው ፡ ቀ

[1] B ወሰማዕት. — [2] B ቦቱ. — [3] B om. — [4] Ms. ተጽሐፈ. — [5] B ሐውልት. — [6] B አው. — [7] B ተፈጥሩኑ. — [8] B add. ዘታበርህ ፡ ጸዳላታ. — [9] B ፲ወ፲እምነ ፡ ፀሓይ ፡ ወወርኅ. — [10] B በ፲በበክፍል ፡ የአቱ. — [11] B ካርካዕ. — [12] B ሀገር.

ዱሳን ፡ ህየ ፡ ሀለዉ ፡ አብርሃም ፡ ይስሐቅ ፡ ወያዕቆብ ፡ ታው ፡ ወፈግው ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ኵሎሙ ፡ ሰገዱ ፡ ሊተ ፡ ወአምኀኒ ፡ ወመጽአ ፡ አዳም ፡ ኀቤየ ፡ ወተአምኀኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ በሐኪ ፡ አማርያም ፡ ሐዳሲሁ ፡ ለጣዕዋ [1] ። ብፁዓት ፡ አዕይንትየ ፡ ዘርእያ ፡ ኪያኪ ። ወመጽአ ፡ ኀቤየ ፡ በኵረ ፡ ምውታን ፡ ሰገደ ፡ ሊተ ፡ ወአምኀኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ በሐኪ ፡ አማርያም ፡ መሥዋዕት ፡ ንጹሕ ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንትየ ፡ ዘርእያ ፡ ኪያኪ ። ወመጽኡ ፡ ኀቤየ ፡ ኵሎሙ ፡ ሠራዊተ ፡ ቅዱሳን ፡ በበዕበዮሙ ፡ ወበበነገዶሙ ፡ ሰገዱ ፡ ሊተ ፡ ወአምኁኒ ፡ ወይቤሉኒ ፡ ሐዊሣ ፡ ሐዊሣ ፡ በሐኪ ፡ አማርያም ፡ ርግብ ፡ ሠናይት ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንቲነ ፡ ዘርአያኪ ።

ወእምዝ ፡ አዕረገኒ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀበ ፡ ፈለገ ፡ መዓር ፡ ወህየ ፡ ሀለዉ ፡ ሙሴ ፡ ወአሮን ፡ ወአሞጽ ፡ ወኢሳይያስ ፡ ናሆም ፡ ወሚልክያስ [2] ፡ ሶፎንያስ ፡ ወሐጌ ፡ ወልደ ፡ በራክዩ ፡ ዘካርያስ ፡ ወኤርምያስ [3] ፡ ኤልያስ [4] ፡ ወኤልሳዕ [5] ፡ ሳሙኤል ፡ ወዮሐንስ ፡ መጥምቅ ፡ ሆሴዕ [6] ፡ ወኢዩኤል ፡ ሚል
Ms. f. 14 r. ዳድ [7] ፡ ወኤልደድ ፡ ወሚክያስ [8] ፡ ወኵሎሙ ፡ *ደቂቀ ፡ ነቢያት ፡ ዮናስሂ ፡ ወዕዝራሂ ፡ ⌐ወአንስትሂ ፡ ቅዱሳት [5] ፡ ሐና ፡ ነቢይት ፡ ወኤልሳቤጥ ፡ ሀለዋ ፡ ምስሌሆን [9] ። ወበዕዳትሂ ፡ አንስት ፡ በበሙከናቲሆን ፡ ምስለ ፡ እምነ [10] ፡ ሔዋን ፡ ራሔል ፡ ስራ ፡ ወርብቃ ፡ ወኵሎን ፡ ቅዱሳት ፡ አንስት ፡ ሀለዋ ፡ ውስተ ፡ ፩መካን ፡ ባሕቲቶን ። ወመጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ሙሴ ፡ ⌐ሊቀ [11] ፡ ነቢያት [12] ፡ ሰገደ ፡ ሊተ ፡ ወአምኀኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ በሐኪ ፡ ማርያም ፡ ፀምር [13] ፡ ፀዓዳ ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንትየ ፡ ዘርእያ ፡ ኪያኪ ። ወመጽኡ ፡ ኀቤየ ፡ ኵሎሙ ፡ ነቢያት ፡ በበዕበዮሙ ፡ ወበበነገዶሙ ፡ ሰገዱ ፡ ወአምኁኒ ፡ ወይቤሉኒ ፡ ብፅዕት ፡ አንቲ ፡ ማርያም ፡ ጽርሕ ፡ ንጽሕት ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንቲነ ፡ ዘርእያ ፡ ኪያኪ ። ወመጽአት ፡ ኀቤየ ፡ ሔዋን ፡ ሰገደት ፡ ሊተ ፡ ወአምኀተኒ ፡ ወትቤለኒ ፡ ብፅዕት ፡ አንቲ ፡ ማርያም ፡ ንጽሕት ፡ ወብርህት ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንትየ ፡ ዘርእያ ፡ ኪያኪ ። ወእምዝ ፡ መጽአ ፡ ኀቤየ ፡ ኵሎን ፡ አንስት [11] ፡ ሰገዳ ፡ ሊተ ፡ ወአምኃኒ ፡ ወይቤላኒ ፡ ብፅዕት ፡ አንቲ ፡ ማርያም ፡ ወብፁዕ ፡ ፍሬ ፡ ከርሥኪ ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንቲነ ፡ ዘርእያ ፡ ኪያኪ ።

[1] Ms. ሐዳስዩ ፡ ጣዕዋ. — [2] B ወኤርምያስ. — [3] B ጌዴዎን. — [4] B ወሶምሶን. — [5] B om. — [6] B ዮሳዕ. — [7] B ሚዳድ. — [8] B ምልክያስ. — [9] B ምስሌሆሙ. — [10] B እሞን. — [11] Ms. ሊተ. — [12] B ነቢይ. — [13] B ርግብ. — [14] B ቅዱሳት.

ወእምዝ ፡ ወሰደኒ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀበ ፡ ፈለገ ፡ ሐሊብ ። ኀበ ፡ ሀ*ለዉ ፡ ፲ወ፬፻፵ወ፬፻፬*ሕፃናት [1] ፡ ዘቤተ ፡ B f. 146 r. A f. 15 r. ልሔም ፡ እለ ፡ ቀተሎሙ ፡ ሄሮድስ ፡ ዘኢያርስሑ ፡ አልባሲሆሙ ፡ ወኢሥጋሆሙ ፤ በፍትወተ [2] ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ፡ ወሶበ ፡ ርእዩኒ ፡ መጽኡ ፡ ኀቤየ ፡ እምርሑቅ ፡ ወተቀበሉኒ [3] ፡ ሰገዱ ፡ ሊተ ፡ ወአምኁኒ ፡ ወይቤሉኒ ፡ ብፅዕት ፡ አንቲ ፡ ማርያም ፡ ምክሆን ፡ ለደናግል ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንቲነ ፡ ዘርእያ ፡ ኪያኪ ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ [4] ፡ መኑ ፡ ይነብር ፡ ኀበዝ ፡ ፈለገ ፡ ወይን ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ዘየኀድሩሰ ፡ ኀበዝ ፡ ፈለገ ፡ ወይን ፡ እለ ፡ አፍቀሩ ፡ ነግደ ፡ በሕይወቶሙ ፡ ወዘአፍቀሩ ፡ ቢጸሙ ፡ ከመ ፡ ነፍሶሙ ፡ ወዘአብልዑ [5] ፡ ርኁበ ፡ እምኅብስቶሙ ፡ ወዘአስተዩ ፡ ጽሙዓ ፡ እምጽዋዖሙ ፡ ወዘአልበሱ ፡ ዕሩቀ ፡ እሙንቱ ፡ አመ ፡ ይወጽኡ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ [6] ፡ ይወስድዎሙ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይስግዱ ፡ ወየአምኁ ፡ እምከመ ፡ ሰገዱ ፡ ወአምኁ ፡ ፍጹመ ፡ ያመጽእዎሙ ፡ ኀበ ፡ ዝየ ፡ ፈለገ ፡ ወይን ፡ ወያነብርዎሙ ፡ ህየ ፡ ወይሁብዎሙ ፡ ዓስበሙ ። ወይመጽኡ ፡ እሉሂ ፡ ቅዱሳን ፡ ወይትቄበልዎሙ ፡ እምርሑቅ ፡ ወይኤምኅዎሙ ፡ ወይስዕምዎሙ ፡ አፉሆሙ ። ከመ ፡ ዘትካት ፡ የአምርዎሙ ፡ ወያፈቅርዎሙ ፡ ከመ ፡ *ነፍሶሙ ፡ ወይሬስይዎሙ ፡ ከመ ፡ አዝማዲሆሙ ፡ ወከመ ፡ አኃዊሆሙ ፡ A f. 15 v. ወይቤልዎሙ ፡ አማን ፡ ሞዕክምዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ፡ ወኀየልክምዎ ፡ ለዲያብሎስ ፡ ወአስተኀፈርክምዎሙ [7] ፡ ለሠራዊቱ ፡ እኩያን ። አማን ፡ ውርዝዋን ፡ በምግባረ ፡ ጽድቅ ፡ ባኡ ፡ ውስተ ፡ ሀገርነ ፡ ወተፈሥሑ ፡ ምስሌነ ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ኀበ ፡ ፈለገ ፡ መዓር ፡ እለ ፡ መኑ ፡ የኀድሩ [8] ። ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ እለ ፡ ሰፍሑ ፡ እደዊሆሙ [9] ፡ ለምስኪናን ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ ነቢይ ። ብፁዕ ፡ ዘይሌቡ ፡ ላዕለ ፡ ነዳይ ፡ ወምስኪን ። እምዕለተ ፡ እኪት ፡ ያድኅኖ ፡ እግዚአብሔር ። እግዚአብሔር ፡ የዐቅቦ ፡ ወያሐይዎ ፡ ወያበፅዖ ፡ ዲበ ፡ ምድር ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ ማቴዎስ ፡ ወንጌላዊ ፡ ብፁዓን ፡ መሐርያን ፡ እስመ ፡ ሎሙኒ ፡ ይምህርዎሙ ፡ ዘተቤዘወ ፡ ለግፉዕ ። ዘኮነ ፡ አበ ፡ ወእመ ፡ ለእጓለ ፡ ማውታ ፡ ወዘኮነ ፡ ቀዋሜ ፡ ለመዓስብ ፡ ወዘፈጸመ ፡ ተጽናሶሙ ፡ ለዕቤራት ። ወዘአስተፍሥሐ ፡ ለትኩዝ ፡ ወዘናዘዞሙ ፡ ለሕዙናን ፡

[1] B ፲፻፵ወ፬፻ወ፬፻. — [2] B በርስዐተ. — [3] B ብሔር. — [4] B add. እለ. — [5] B ሕጽገቡ. — [6] B እምዓለሞሙ. — [7] Ms. ሕስተንፈርክዎሙ. — [8] B ይነብሩ. — [9] B add. ለነዳያን ፡ ወእለ ፡ ሰፍሑ ፡ እራኆሙ.

ዘሐወጸ ፡ ለድውይ ፡ ወነበበ ፡ ለሙቁሕ ፡ እመሂ ፡ ለአረማዊ ፡ ወአመኒ ፡ ለአይሁዳዊ ፡ እስመ ፡ ኵሎሙ ፡ ፍጥረተ ፡ እግዚአብሔር ፡ A f. 106 r. እሙንቱ ፡ አኮኑ ፡ ለለብሓዊ ፡ እስመ[1] ፡ ዕፅቡር ፡ ይገብር ፡ *መንፈቆ ፡ ለክብር ፡ ወመንፈቆ ፡ ለኀሳር ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ ፍትሑ ፡ ለነዳይ ፡ ወለእጓለ ፡ ማውታ ። ወአጽድቁ ፡ ግፉዓ ፡ ወምስኪነ ። ወአድኅኑ ፡ በሕታዌ ፡ ወጽኑሰ ። ወአንግፍዎሙ ፡ እምእደ ፡ ኃጥአን ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ ወንጌላዊ ፡ ግፉዓን ፡ ይትመሐፀንዋ ፡ ለመንግሥተ ፡ ሰማያት ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ጥበበ ፡ ሰሎሞን ፡ ዘይሌቅሖ[2] ፡ ለነዳይ ፡ ይሌቅሖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአመ ፡ ይወጽኡ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ይወስድዎሙ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይስግዱ ፡ B f. 117 r. ወየአምኑ ፡ ወእምከመ[3] ፡ *ፈጸሙ ፡ ሰጊደ ፡ ወያመጽእዎሙ ፡ ዝየ ፡ ኀበ ፡ ፈለገ ፡ መዓር ። ወይመጽኡ ፡ ሎሙ[4] ፡ ደቂቀ ፡ ነቢያት ፡ ወይትቄበልዎሙ[5] ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ሞአክምዎ ፡ ለዓለም ፡ ኃላፊ ። ወኀየልክምዎ ፡ ለዲያብሎስ ፡ ወለኵሉ ፡ ሠራዊቱ ። ንዑ ፡ ባኡ ፡ ውስተ ፡ ሀገርነ ፡ ወተፈሥሑ ፡ ምስሌነ ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ውስተ ፡ ፈለገ ፡ ሐሊብሰ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ የኀድሩ[6] ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ እለ ፡ አንጽሑ ፡ ርእሶሙ ፡ እምዝሙት ፡ ዘዐቀቡ ፡ ርእሶሙ[7] ፡ እምአመ ፡ ተወልዱ ፡ እምርስሐተ ፡ አንስት ። አኮ ፡ በሥጋሆሙ ፡ ባሕቲቱ ፡ አላ[8] ፡ በሕሊናሆሙ ፡ በከመ[9] ፡ ይቤ ፡ A f. 106 v. *በወንጌል ፡ ኵሉ ፡ ዘፈተዋ[10] ፡ ለብእሲት[11] ፡ ዘመወ ፡ ባቲ ፡ በልቡ ። ውብእሲትሂ ፡ ዘዐቀበት[12] ፡ ድንግልናሃ ፡ ዘእንበለ ፡ ትዘሙ[13] ፡ ወአመ ፡ ይወጽኡ ፡ እምዝ ፡ ዓለም ፡ ወይወስድዎሙ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ። ከመ ፡ ይስግዱ ፡ ወየአምኑ ፡ ወሶበ[14] ፡ ፈጸሙ ፡ ሰጊደ ፡ ያመጽእዎሙ ፡ ኀበ ፡ ፈለገ ፡ ሀሊብ ፡ ወይወጽኡ[15] ፡ እሙንቱሂ ፡ ሕፃናት ፡ ወይትቄበልዎሙ[16] ፡ እምርሑቅ ፡ ወይብልዎሙ ፡ አማን ፡ ውርዝዋን[1] ፡ ሞአክምዎ ፡ ለዓለም ፡ ወአደውክምዎ ፡ ለመዋግዲሁ[17] ፡ ንዑ ፡ ባኡ ፡ ውስተ ፡ ሀገርነ ፡ ወተፈሥሑ ፡ ምስሌነ ።

ወእምዝ ፡ አርአየኒ ፡ ምድረ ፡ ዕፅዱተ ፡ ዘትበርህ ፡ ምስብዒተ ፡

[1] B om. — [2] B ዘይምህሮ. — [3] B add. አምኑ. — [4] B ነቢያት ፡ ወሸሎሙ. — [5] Ms. ይትቀበልዎሙ. — [6] B ይነብሩ. — [7] B ነፍሶሙ. — [8] B ወኢሐለዩ ፡ በልቦሙ ፡ ወበሕሊናሆሙ. — [9] B እስመ. — [10] B ዘርእያ. — [11] B ወፈተዋ ፡ ወድአ. — [12] Ms. add. ዘዐቀበት. — [13] B ርኩስ. — [14] B ወእምከመ. — [15] B ወይመጽኡ. — [16] Ms. ይትቀበልዎሙ. — [17] B ተመሰልክሙ ፡ ኪያነ.

እምፀሓይ ፡ ወእምወርኅ ፡ ወእምከዋክብት ፡ ዘኵለንታሃ ፡ ሥርጉት ፡ በወርቅ ፡ ወብሩር ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ለመኑ ፡ ⌈ዝመንበር ፡ ወዝሀገር [1] ። ወይቤለኒ ፡ ለዘዐቀበ ፡ ልሳኖ ፡ እምሐሜት ፡ ወለዘአልቦ ፡ ኀቤሁ [2] ፡ ትዝኅርት ፡ ወትዕቢት ፡ ወዘአልቦቱ [3] ፡ ስካር ፡ ወኢቅንዓት ፡ ወዘኢኮነ ፡ ዕቡየ ፡ ወኢንዝህሉለ [4] ። ⌈ወዘኢጸአለ [5] ፡ ቢጾ [6] ፡ በከንቱ ፡ ወዘኢነበበ [7] ፡ በላዕለ ፡ ቢጹ ፡ እኩየ ፡ ⌈ወላዕለ ፡ እኁሁ ፡ ወዘአልቦ ፡ ኀቤሁ [8] ፡ ጽልሑት ፡ ወኢቂም ፡ ወዘኢያንበረ ፡ በቀለ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ፡ ወዘኮነ ፡ የዋሀ ፡ ከመ ፡ ርግብ ፡ *በከመ ፡ ይቤ ፡ ሉቃስ ፡ ወንጌላዊ ፡ እብለክሙ ፡ ዘነበበ ፡ ጽርፈተ ፡ A f. 17 r. ላዕለ ፡ ወልደ ፡ እጓለ ፡ እመሕያው ፡ ይትኀደግ ፡ ሎቱ ፡ ወዘሰ ፡ ጸረፈ ፡ ላዕለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኢይትኀደግ ፡ ኢበዝ ፡ ዓለም ፡ ወኢበዘይመጽእ ፡ ዓለም ፡ ⌈ወበከመ [9] ፡ ከዐበ ፡ ⌈እስመ [10] ፡ ዘአዕበየ ፡ ርእሶ ፡ የኀሥር ፡ ወዘአትሐተ ፡ ርእሶ ፡ ይከብር ፡ ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ ማቴዎስ ፡ ብፁዓን ፡ የዋሃን ፡ እስመ ፡ ⌈ሎመ ፡ ይእቲ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት [11] ። ወከዐበ ፡ ይቤ ፡ ኩኑ ፡ ጠቢባነ ፡ ከመ ፡ አርዌ ፡ ምድር ፡ ወየዋሃነ ፡ ከመ ፡ ርግብ ። ዳዊትኒ ፡ ይቤ ፡ ዘየሐሚ ፡ ቢጾ ፡ በጽሚት ፡ ኪያሁ ፡ ሰደድኩ ። ዕቡየ ፡ ዓይን ፡ ወስፉዓ ፡ ልብ ፡ ኢይትሓወል ፡ ምስሌየ ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ በወንጌል ፡ ዘያምዕዕ ፡ እኁዋሁ ፡ በከንቱ ፡ ርሱሕ ፡ ውእቱ ፡ ለይትኰነን [12] ፡ በደይን [13] ። ወእመ ፡ ይወጽኡ ፡ እምዓለም ፡ ይወስድዎሙ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ የአምኑ ፡ ወይስግዱ ፡ ወእምከመ ፡ ፈጸሙ ፡ ሰጊደ ፡ ያመጽእዎሙ ፡ ዝየ ፡ ወያነብርዎሙ ፡ ወይሁብዎሙ ፡ ዓስበሙ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊ*ት ፡ ወየዋሃንሰ ፡ ይወርስዋ ፡ ለምድር ፡ ወይነብሩ ፡ ውስቴታ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ። B f. 147 r. ወከዐበ ፡ ይቤ ፡ ዕቀብ ፡ የዋሃተ ፡ ወትሬኢ ፡ ጽድቀ ፡ ወከዐበ ፡ ይቤ ፡ ⌈በእንተ ፡ የውሃትየ [14] ፡ ተወከፍከኒ ፡ ወዓዲ ፡ ወአጽናዕከ ፡ ቅ*ድሜከ ፡ ለዓለም ። A f. 17 v.

ወከዐበ ፡ አርአየኒ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ ፡ በማእዶታ [15] ፡ ርኢኩ ፡ ዝርዋነ ፡ ሰብአ ፡ ወሀሎ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ አንቀጸ ፡ ገነት ፡ ዕፀው ፡ ዓቢያን ፡ ወበአርአያ ፡ ሰብእ ፡ ይመስሉ ፡ ዘቦቱ ፡ ፍሬ ፡

[1] B ዝንቱ ፡ ሀገር. — [2] B ላዕሌሁ. — [3] B ወአልቦ ፡ ኀቤሁ. — [4] Ms. ኢንህሉለ. — [5] Ms. ዘኢጽአለ. — [6] B add. ወኢያምዐዐ ፡ እኁሁ. — [7] B add. ዕርፈተ. — [8] B ወአልቦ ፡ ላዕሌሁ. — [9] B ከማሁ ፡ ለእሉሂ. — [10] B ይቤ ፡ ሉቃስ ፡ ወንጌላዊ. — [11] B እሙንቱ ፡ ይወርስዋ ፡ ለምድር. — [12] B ለሕነኒ ፡ ወለየዋሃንሰ. — [13] B om. — [14] B ሊተሰ ፡ በየውሃት. — [15] B ማእዶታ ፡ ወነጸርኩ.

ብዙኃ[1] ። ወሶበ ፡ ርኅቡ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ ወአኀዙ ፡ ይኅሥሡ ፡ ፍሬሁ ፡ ለውእቱ ፡ ዕፅ[2] ። ወሶበ ፡ ይደንን ፡ ይደንኑ ፡ በርእሶሙ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ እስከ ፡ ይበጽሑ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወውእቱ ፡ ዕፅ ፡ ሶበ ፡ ይትሌዓል ፡ ይትሌዓሉ ፡ እሙንቱሂ ፡ ሰብእ ፡ እስከ ፡ ይበጽሑ ፡ አጽዋኒሃ ፡ ለገነት ፡ ወኀጥኡ ፡ ፍሬሁ[3] ፡ ወሶበ ፡ ነጸርኩ ፡ በከይኩ ፡ ብከየ ፡ መሪረ ፡ ወእቤሎ ፡ አወልድየ ፡ ምንትኑ ፡ ዕፀው ፡ ወምንትኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ወሶበ ፡ እሬኢ ፡ ለእሉ ፡ ዕፀው ፡ መሰሉኒ ፡ ዘቦቱ ፡ ፍሬ ፡ ምሉዕ ። ወሶበ ፡ ርኢክዎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ ርኁባን ፡ ወጽሙዓን ፡ ወይፈቅዱ ፡ ይብልዑ ፡ ፍሬሁ ፡ ኃጥኡ ፡ ወወድቁ ፡ ምስሌሁ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወሶበ ፡ ይትሌዓሉ ፡ እሙንቱ ፡ ዕፀው ፡ እሙንቱሂ ፡ ይትሌዓሉ ፡ ምስሌሁ ። ወነጸርየ ፡ ዘንተ ፡ ኀዘንኩ ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወልድየ ፡ ወይቤለኒ ፡ ኢትብክዩ ፡ አእምየ ፡ አነ ፡ እነግረኪ ፡ ኅቡዓቶሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ ወእሙንቱሰ ፡ በጾም ፡ ወበጸሎትሂ ፡ ፍጹማን ፡ ወበትዕግሥት ፡ ወበአንጽሖ ፡ ሥጋሂ ፡ ፍጹማን ፡ እሙንቱሂ ፡ A f. 18 r. *ወባሕቱ ፡ ርኁባን ፡ ኢያብልዑ ፡ እምእክሎሙ[4] ፡ ወለጽሙዓንሂ ፡ እምጽዋዖሙ ፡ ኢያስተዩ ፡ ወለዕሩቃን ፡ ኢያልበሱ ፡ ወነግደ ፡ ውስተ ፡ ጽላሎተ ፡ ቤቶሙ ፡ ኢያኅደሩ ፡ ዕቡያን ፡ ወዝኁራን ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ እሉኑ ፡ ቃላት ፡ ይኩንኖሙ ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ዘየዓቢ ፡ እምዝንቱ[5] ፡ ቃላት ፡ አልቦ ፡ ወእምኵሉ ፡ ኃጢአት ፡ የዓቢ ፡ ትዝኅርት ፡ ወትዕቢት ፡ እስመ ፡ በትዕቢቱ[3] ፡ ወበትዝኅርቱ ፡ ወድቀ ፡ ዲያብሎስ ። ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ ትዕቢቶሙኑ ፡ ወትዝኅርቶሙኑ ፡ ወእስረተ ፡ እዶሙኑ ፡ ከልአሙ[6] ፡ በዊአ ፡ ውስተ ፡ ገነተ ፡ ትፍሥሕት ። ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ትዕቢት ፡ ወትዝኅርት ፡ ወእስረተ ፡ እድ ፡ ውእቱ ፡ ሥርዋ ፡ ለኃጢአት ። ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ይትኴነኑ ፡ እሉ[3] ። ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ እስከ ፡ አመ[7] ፡ እመጽእ ፡ ዳግመ ፡ በስብሐትየ ፡ ምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳንየ[3] ፡ ወእሉሂ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተዝ ፡ አንቀጽ[8] ፡ ወእንዝ ፡ አኀልፍ ፡ አነ ፡ እንተ ፡ ይእቲ ፡ አንቀጽ[9] ፡ ሶበ ፡

[1] B ምሉዓ ፡ ወእንተ ፡ ውስጡሰ ፡ አልቦቱ ፡ ፍሬ ፡ ወኢምንተኒ ፡ ወውእቱ ፡ ዕፅ ፡ ይቴሐት ፡ ሎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ ወይመስሎሙ ፡ ከመ ፡ ዘቦቱ ፡ ፍሬ ፡ ብዙኅ. — [2] B add. ወኀጥኡ ፡ ዘይበልዑ. — [3] B om. — [4] B እምኅብስቶሙ. — [5] B አልቦ ፡ ዘየዐቢ ፡ እምእሉ. — [6] B በዊአ. — [7] B አነ. — [8] B እስከ ፡ ሶበ ፡ እመጽእ ፡ በስብሐትየ ፡ ምስለ ፡ ኵሎሙ ፡ ቅዱሳንየ. — [9] B የሐውሩ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ፍኖት.

ርእይዎሙ ፡ ጻድቃን ፡ ይስእሉኒ ፡ በእንቲአሆሙ ፡ ወአነሂ ፡ እዜከሮሙ ፡ ወአኅደጎሙ ፡ ይባዑ ፡ ውስተ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወሶበ ፡ ሰማ*ዕኩ ፡ ዘንተ ፡ እምአፉሁ ፡ ክብርት ፡ አእኰትክዎ ፡ ለፍ A f. 18 r. ቁር ፡ ወልድየ ።

ወእምዝ ፡ ወሰደኒ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ ፡ ወአዕረገኒ [1] ፡ ውስተ ፡ ሐመረ ፡ ወርቅ ፡ ወአብአኒ ፡ ውስተ ፡ ፩ቤት ፡ ወይእቲሰ ፡ ቤት ፡ ዕዕዱት ፡ ወብርሀት ፡ ዘይሤኒ [2] ፡ ብርሃና ፡ እምፀሓይ ፡ ወወርኅ [3] ፡ ምስብዒተ ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ ዓራ*ተ ፡ ወርቅ ፡ ወመንጸ B f. 148 r. ፈ ፡ ዘቀጠንት ፡ ወቆጽናተ ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ለመኑ ፡ ዝማኅደር ፡ ወይቤለኒ ፡ ዝሰ ፡ ማኅደሮሙ ፡ ⌜ለብእሲ ፡ ወለብእሲት ። ብእሲ [4] ፡ ዘኢተደመረ ፡ ⌜በካልእት ፡ ብእሲት [5] ። ⌜ወብእሲትኒ ፡ ዘኢተደመረት ፡ በካልእ ፡ ብእሲ [6] ፡ ለእመ ፡ ዐቀቡ ፡ ድንግልናሆሙ ፡ ወንጽሕናሆሙ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ዳዊት ፡ ነቢይ ፡ ብፁዕ ፡ አንተ ፡ ወሠናይ ፡ ለከ ፡ ብእሲትከ ፡ ከመ ፡ ወይን ፡ ሥሙር ፡ ውስተ ፡ ጽርሐ ፡ ቤትከ ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ ማቴዎስ ፡ ወንጌላዊ ፡ ብፁዓን ፡ [እለ ፡ ንጹሓን [7] ፡] በሥጋሆሙ ፡ እስመ ፡ እሙንቱ ፡ ⌜ይወርስዋ ፡ ለምድር [6] ፡ ወይሬእይዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ዘእግዚአብሔር ፡ አስተፃመረ ፡ ሰብእ ፡ ኢይፍልጥ ። እስመ ፡ ኢኮኑ ፡ ፪ሥጋ ፡ አላ ፡ ፩ሥጋ ፡ እሙንቱ ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ ማርቆስ ፡ ወንጌላዊ ፡ ብፁዓን ፡ እንዘ ፡ ቦሙ ፡ ውሉ*ድ [8] ፡ ይከውኑ ፡ ከመ ፡ A f. 19 r. ዘአልቦሙ ፡ ብእሲት ፡ ወለእመ ፡ ወጽኡ ፡ እምዓለሞሙ ፡ ይወስድዎሙ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይስግዱ ፡ ወየአምኑ ፡ እምከመ ፡ ፈጸሙ ፡ ሰጊደ ፡ ወያመጽእዎሙ ፡ ዝየ ፡ ወያበውእዎሙ ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ማኅደር ፡ ወይሁብዎሙ ፡ ዓስቦሙ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓራተ ፡ ወርቅ ፡ ወመንጸፈ ፡ ወቆጽናተ [9] ።

ወእምዝ ፡ አዕረገኒ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ ፈለገ ፡ ዘይት ፡ ወቅብዕ ፡ ርኢኩ ፡ ሀገረ ፡ ብርሀተ ፡ ዘይበርህ ፡ ጽድለታ ፡ እምፀሓይ ፡ ወወርኅ ፡ ምስብዒተ ። ወዓዲ ፡ ርኢኩ [10] ፡ አክሊላተ ፡ ብሩሃተ [11] ፡ ወኍልቆሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ አክሊላት ፡ አእላፈ ፡ አእላፋት ፡ ወትእልፌተ ፡ አእላፋት ፡ ፲፻፴ወ፩ወ፩፻፻ [12] ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ለመኑ ፡ ዝሀገር ፡ ወ

[1] B ወአዕደወኒ. — [2] B ይበርህ. — [3] B ወእምከዋክብት. — [4] B ለሰብእ. — [5] B ምስለ ፡ ካልእ. — [6] B om. — [7] Ms. om.; sic in B. — [8] B ብእሲት. — [9] Ms. ዘቆጽናት ; B ዘቀጠንት. — [10] B ብዙኃተ. — [11] B ወመፍቅደ. — [12] B ፩፼ወእምዓት ፡ ፲፻ወ፴ወ፩.

ዝ : አክሊላት : ወአውሥአኒ : ወልድየ : ወይቤለኒ : ዝሰ : ሀገር [1] : ወዝ : አክሊላት : ለሰማዕት : እለ : መነንዎ : ወጸልእዎ : ለዝንቱ : ዓለም : ኃላፊ : እለ : መተሩ [2] : ርእሶሙ : ወመጠዉ : ነፍሶሙ : ለሞት : እንዘ : ይሰደዱ : እምሀገር : ለሀገር : ወይርኅቡ : ወይጸምዑ : በእንተ : ጽድቅ : ወፈጸሙ : ዘተብህለ : በወንጌል : ብፁዓን : (A f. 19 r.) እለ : ይርኅቡ : ወይጸምዑ : በእንተ : ጽድቅ : እስመ : እሙ*ንቱ : ይጸግቡ ። ብፁዓን : እለ : ይሰደዱ : በእንተ : ጽድቅ : እስመ : ሎሙ : ይእቲ : መንግሥተ : ሰማያት ። ወካዕበ : ይቤ : በእንተ : ስምየ : ኵሉ : ይጸልአክሙ : ወኢይትሀጐል : ፩እምሥእርተ : ርእስክሙ : ወበትዕግሥትክሙ : ታጠርይዋ : ለነፍስክሙ : ወዝንቱ : ውእቱ : ሀገሮሙ : ወዓስበሙ : [አኮ [3] :] ለሰማዕት : ባሕቲቶሙ : ዝሀገር : አላ [4] : ሐዋርያትኒ : ያጸልሉ : ውስቴታ : ለሰማዕትሂ : ወለሐዋርያት [5] : ምስለ [6] : ፲ወ፪አርድእቶሙ : ወ፸ወ፪ቢጾሙ : ወለማኅበረ : በኵር : ወመኰንኖሙ : ወንጉሦሙ : ጴጥሮስ : ኰኵሐ : ሃይማኖት : ወጳውሎስሂ : ልሳነ : ዕፍረት : በከመ : ይቤ : በወንጌል ። ወዘሰ : ይሜህር : ወይገብር : ዓቢየ : ይሰመይ [7] : በመንግሥተ : ሰማያት ። ወእንዘ : እትናገር : ምስለ : ወልድየ : መጽኡ : ኀቤየ : ኵሎሙ : ሠራዊተ : መላእክት [4] : ቅዱሳን : ማኅበረ : ፍሡሓን [8] : ወሰማዕት : ወተአምኑኒ : ወይቤሉኒ : በሐኪ : ማርያም : ጽርሐ : ቅድሳቱ : ለእግዚአብሔር : ብፅዕት : አዕይንቲነ : ዘርእያ : ኪያኪ ።

ወእምዝ : አዕረገኒ : አንጻሪሁ : ለውእቱ : ፈለግ : ወርኢኩ : በህ(B f. 148 r.)የ : ፼፻፵አብያተ : ብርሃን : ለለ፻፻በእመተ : *መላእክት [9] : ወአውሣ(A f. 20 r.)እክዎ : ለወልድየ : ወ*አቤሎ : ዘመኑ : ዝማኅደር : ወዝ : አብያት : ወአውሥአኒ : ወይቤለኒ : ዝሰ : ማኅደር : ወዝ : አብያት [4] : ለሊቃነ : ጳጳሳት : ወለጳጳሳት : ወለኤጲስ : ቆጶሳት : ወለካህናት : ወለዲያቆናት : ለአናጕስጢስ : ወለመዘምራን : ወአውሣእክዎ : ወእቤሎ : ኵሎሙኑ : ይበውዕዋ : ወይቤለኒ : አኮ : ኵሎሙ : ዘይበውእዋ : አላ : ውኁዳን : ዘይበውዑ : ውስቴታ : ኢሰማዕኪኑ : ዘእቤ : ለልየ : በወንጌል ። አኮ : ኵሉ : ዘይብለኒ : እግዚኦ : እግዚኦ : ዘይበውዕዋ : ለመንግሥተ : ሰማያት : ዘእንበለ [10] : ዘገብረ : ፈቃዶ :

[1] B ዝመንበር. — [2] Ms. ተመትሩ. — [3] Ms. om. : sic add. in B. — [4] B om. — [5] B ለጻድቃን ; ወለነቢያት. — [6] B add. አርድእቶሙ ; ለሰማዕት ሂ ; ወለሐዋርያትሂ. — [7] B ይከውን. — [8] B በሖርሂ. — [9] B ወውእቶሙ ; ዐበይት ; ለለ፺ወ፪እመት ; በእመተ ; አብ ; ወወልድ ; ወመንፈስ ; ቅዱስ. — [10] B ዳእሙ.

ለአቡየ ፡ ዘበሰማያት ፡ ብዙኃን ፡ ይብሉኒ ፡ በይእቲ ፡ ዕለት ፡ እግዚአ ፡ እግዚአ ፡ በስምከ ፡ ተነበይነ ፡ ⌈ወበስመ ፡ ዚአከ ፡ ኀይላተ ፡ ብዙኃ ፡ ገበርነ ። ወበስምከ ፡ አጋንንተ ፡ አውጻእነ[1] ፡ ወእነኒ ፡ እብሎሙ ፡ ኢየአምረክሙ ፡ ረሐቁ ፡ እምኔየ ፡ ኵልክሙ ፡ ገበርተ ፡ ዓመፃ ። ወእሉሂ ፡ ሥዩማን ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወአኮ ፡ ኵሎሙ ፡ ዘይበውእዋ ፡ ለዛቲ ፡ ቤት[2] ። ወእቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ ይበውዕዋ ፡ አውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ እለ ፡ ይበውዑስ ፡ ውስተዝ ፡ አብያት[3] ፡ ዘአንጽሑ ፡ ርእሰሙ ፡ እምግዘሙት ። ወዘኢሖረ ፡ ብእሲተ ፡ ብእሲ ፡ ⌈ወዘኢያጥረየ ፡ ብእሲ ፡ ትዕቢተ ፡ ወትዝኅርተ[4] ፡ ወኢያጥረዩ ፡ ቂመ ፡ ወበቀለ ፡ ወቅንዓተ ፡ *ወዘኢያንበሩ ፡ በቀለ[5] ፡ ወጽልሑተ ፡ A f. 20 r. ወዘኢኮኑ ፡ ዕቡያነ ፡ ወስሁፃነ ፡ ወመስተሐብባነ ፡ ወዘኢኮኑ ፡ ስኩራነ ፡ ወኢመዓትማነ[6] ፡ ወዘኢኮኑ ፡ መምለክያነ ፡ ጣኦት ፡ ወይጸልዉ ፡ ለርእሰሙ ፡ ዘኢይገብሩ ፡ ላዕለ ፡ ቢጾሙ ። ወዘኢመሐሉ ፡ በሐሰት ፡ ዘኢያፍቀሩ ፡ ሢመታተ ፡ ወዘኢያፍቀሩ ፡ አክሊላተ ፡ ዘበምድር ፡ ወዘኢያፍቀሩ ፡ ተወድሶተ ፡ በኀበ ፡ ነገሥት ፡ ዘኢያንተጉ ፡ ገይሠ ፡ ኀበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወዘኢገሠሠ ፡ ሥጋየ ፡ ወደምየ ፡ ⌈ዘእንበለ ፡ ንጽሕና[7] ፡ ዘይሬስይዋ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ አበ ፡ ወእመ ፡ ዘኢያርኰሱ ፡ ምሥጢረ ፡ ቅድሳትየ ፡ እሉ ፡ ይበውዕዋ ፡ ለዛቲ ፡ አንቀጽ ። ወለእለ ፡ ኢይበውዕዋስ ፡ አነ ፡ እነግረከ ፡ ዘየሐውር ፡ ብእሲተ ፡ ብእሲ ፡ ወዘይቀትል ፡ ነፍሰ ፡ ወዘይምሕል ፡ በሐሰት ፡ ወዘያነብር ፡ ቂመ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ፡ ዕቡይ ፡ ወዝኍር ፡ ዓላዊ ፡ ሕግ ፡ ወስሑፅ ፡ ወዘማዊ ፡ ወዘርኵስ ፡ ወዘያጣዑ ፡ ወይሰግድ ፡ ለአማልክት ፡ ወዘያስተሐቅር ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ። ⌈ወእሉ ፡ ኢይበውዕዋ ፡ ለዛቲ[8] ፡ አንቀጽ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ[9] ፡ ኵሉ ፡ ዘማዊ ፡ ወርኵስ ፡ ወዘያጣዑ ፡ ኢይሬእይዋ[10] ፡ ለመንግሥተ ፡ እግዚአብሔር[11] ፡ ወኢይበውዑ ፡ ውስ*ቴታ ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ በወንጌል ፡ ባኡ ፡ A f. 21 r. እንተ ፡ ጸባብ ፡ አንቀጽ ፡ እስመ ፡ ጸባብ ፡ አንቀጽ ፡ ወመቅዓን ፡ ፍኖታ ፡ እንተ ፡ ትወስድ ፡ ኀበ ፡ ሕይወት ፡ ወውሁዳን ፡ እሙንቱ ፡ ⌈እለ ፡ ይበውዑ ፡ ውስቴታ ፡ ወይበውዕዋ[12] ፡ እስመ ፡ ስፍሕት ፡ ወርኅብት ፡ ጥቀ ፡ አንቀጽ ፡ እንተ ፡ ትወስድ ፡ ውስተ ፡ ሀጉል ፡ ወሞ

[1] B add. ወበስምከ ፡ ኀይላተ ፡ ገበርነ ፡ ወእምዝ. — [2] B add. ወተስእልክዎ. — [3] B add. አነ ፡ እነግረከ. — [4] B om. — [5] B add. ውስተ ፡ ልቦሙ. — [6] B ዝኁራን ፡ ወኢዓማፅያን. — [7] B በንጹሕ. — [8] B ውእቱ ፡ ኢይበውዑ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ. — [9] B add. ልሳነ ፡ ዕፍረት. — [10] B ኢይወርስዋ. — [11] B ወመንግሥተ ፡ ሰማያት. — [12] B ይረክብዋ.

ት ። ውብዙኃን ፡ እሙንቱ ፡ ይበውዕዋ ፡ ወይረክብዋ ፡ ወከዕበ ፡ ይቤ ፡ እስመ ፡ ብዙኃን ፡ እሙንቱ ፡ ጽዉዓን ፡ ወኅዳጣን ፡ ኅሩያን ።

ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ነሥአኒ ፡ ወአዕረገኒ [1] ፡ ውስተ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰ B f. 149 r. ማያዊት ። ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ ቤተ ፡ *መቅደስ ፡ ወደባትሪሃ ፡ ዘብርሃን ፡ ወመንጦላዕታ ፡ ዘእሳት ፡ ዘእሡር ፡ ውስቴታ [2] ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ ብእሴ ፡ ዘይበርህ ፡ ገጹ ፡ እምፀሓይ ፡ እንዘ [3] ፡ አውታረ ፡ መሰንቆ ፡ ወዕንዚራ ፡ ይቀውም ፡ ውስተ ፡ ኃዋኅዊሃ ፡ ለኢየሩሳሌም ። ወይዘብጥ ፡ ዕንዚራሁ ፡ ወመሰንቆሃ ፡ እንዘ ፡ ያንቀለቅል ፡ መሠረታቲሃ ፡ ለገነት ፡ ወሶበ ፡ ቦእነ [4] ፡ ውስተ ፡ አዕፃዲሃ ፡ ለገነት ፡ ወለይእቲ ፡ ቤት ። ወመጺአ ፡ ኀቤየ ፡ ሐቀፈኒ ፡ ክሳድየ ፡ ወሰአመኒ ፡ አፉየ ፡ በአፉሁ [5] ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ብፅዕት ፡ አንቲ ፡ ማርያም ፡ ወብፁ A f. 21 r. ዕ ፡ ፍሬ ፡ ከርሥኪ ፡ ብፁዓት ፡ አዕይንትየ [6] ፡ ዘርእያ ፡ *ኪያኪ ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘአምኃኒ ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ዳዊት ፡ ስሙ ፡ ለዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘአምኃኪ ። ወዓዲ ፡ ሰማዕኩ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ሃሌሉያ ፡ ወሶበ ፡ ይብል ፡ ከመዝ [7] ፡ ወኵሎሙ ፡ ጻድቃን [8] ፡ ይብሉ ፡ ከማሁ ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ፡ ወአውሣእክዎ [9] ፡ ለፍቁር ፡ ወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ በቃለ ፡ ዳዊትኑ ፡ የኀልቅ ፡ ኵሉ ፡ ወይቤለኒ ፡ ኢየኀልቅ ፡ ዘእንበለ ፡ በቃለ ፡ ዳዊት ፡ ውዳሴ ፡ ሰማይ ፡ ወምድር ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ ምንት [10] ፡ ብሂል ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ለምክንያታ [11] ። ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ ለእመ ፡ ይብል ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ፡ ይከውንኑ ፡ ምዝጋና ፡ ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ ለእመ ፡ ይኬልሕ ፡ በትዝኅርት ፡ ኢይከውኖ ፡ ወለእመ ፡ ይኬልሕ ፡ በንጹሕ ፡ ዘእንበለ ፡ ንዝኅላል ፡ ወይከውን ፡ ቅኔሁ ፡ ዘምስለ [12] ፡ መላእክት ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ወእቤሎ ፡ ለእመ ፡ ከነ ፡ ድውየ ፡ ወለእመሂ ፡ ሕሙመ ፡ ለእመ ፡ ይብል ፡ ነዊሞ ፡ ይከውኖኑ ፡ ኃጢአተ ፡ ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ እመሂ ፡ ድውይ ፡ ወእመሂ ፡ ሕሙም ፡ ለእመ ፡ ይቤል ፡ ነዊሞ ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ፡ A f. 22 r. ኢይከውኖ ፡ ኃጢአተ [13] ፡ ወፍካሬሁ ፡ ለዝነገር ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ፡ *ለአብ ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ፡ ለወልድ ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በዘኮነ ፡ ፩ኅቡረ ፡ ህላዌሆሙ [14] ፡ እስከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] B add. ወአብጽአኒ. — [2] B ርሱይ ፡ ዲቤሃ. — [3] B ወውስተ ፡ እዴሁ. — [4] B ቦእኩ. — [5] B om. — [6] B አዕይንት. — [7] B add. ክልሔ. — [8] B add. በአፈ ፡ ዳዊት ፡ እንዘ. — [9] Ms. አውሣክዎ. — [10] B add. ውእቱ. — [11] B ሐልዩ ፡ ምክንያተ ፡ ብሂል. — [12] B add. ሠራዊተ. — [13] B እስመ ፡ ኢገብረ ፡ ዘትዝህሮ. — [14] B ዕመቀ ፡ ፍካሬሁሰ ፡ ለነገር ፡ ስብሐት ፡ ለወልድ ፡ ስብሐት ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ለዘኮነ ፡ ህላዌሁ ፡ ፩.

ወእምዝ ፡ አዕረገኒ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ኀበ ፡ ሀገረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአርአየኒ ፡ ሀገረ ፡ ዘሕንፀት ፡ ከመ ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡ ዘኢይትዓወቅ ፡ ጽንፉ ፡ ወእስከ ፡ ተፍጻሜቱ ፡ ወኢይትዓወቅ ፡ ሱራሬሃ ፡ ወያበርህ ፡ ጽድለታ ፡ እምፀሓይ[1] ፡ ምስብዒተ ፡ ወሀሎ ፡ ውስቴታ ፡ አልባስ ፡ ዘወርቅ ፡ ወዘብሩር ፡ ወባዝግናት ፡ ወርቅ ፡ ወአክሊላተ ፡ ወርቅ[2] ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ለመኑ ፡ ዝማኅደር ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ለእለ ፡ መነንዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ፡ ወጸልእዎ ፡ ለመነኮሳት ፡ እለ ፡ ኃደጉ ፡ ኵሎ ፡ ብዕለ ፡ ወፍትወታተ ፡ አልቦ ፡ ዘየአምራ ፡ ለዛቲ ፡ ሀገር ፡ ወለዛቲ ፡ ማኅደር ፡ ኢመላእክት ፡ ወኢሊቃነ ፡ መላእክት ፡ ወካህናትኒ[3] ፡ ኢይበውኡ ፡ ውስቴታ ፡ አላ ፡ የዓጥኑ ፡ ኃዋኅዊሃ ፡ ወአ*ልቦ [B f. 149 v.] ፡ ዘቦአ ፡ ውስቴታ ፡ ዘእንበለ ፡ አነ ፡ ወአቡየ ፡ ወጰራቅሊጦስ ፡ ወአንቲኒ ፡ ባኢ ፡ ወአጽልሊ ፡ ውስቴታ ፡ ሀገረ ፡ ይኩንኪ ፡ ወ፴፻መላእክት ፡ ይትለአኩኪ ። ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዐቤሎ ፡ *ኵሎሙኑ [A f. 22 v.] ፡ መነኮሳት ፡ ይበውኡ ፡ ውስተ ፡ ⌜ዝንቱ ፡ ማኅደር[4] ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ አኮ ፡ ኵሎሙ[5] ፡ ዘይበውኡ ፡ አላ ፡ ዳዕሙ ፡ እለ ፡ አንጽሑ ፡ ርእሶሙ[6] ፡ እምዝሙት ፡ ወእለ ፡ መነንዎ ፡ ወጸልእዎ ፡ ለዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ፡ ወዘኢያፍቀሩ ፡ ንዋየ ፡ ወክብረ ፡ ወብዕለ ፡ ወኵሎ ፡ መፍቅደ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ። ወኵሎ ፡ ፍግዓ ፡ ወተድላ ፡ ወኀውዘ[7] ። ወዘኢኮነ ፡ መዓትመ ፡ ወኢሰካሬ ፡ ወዘአልቦ ፡ ኀቤሁ ፡ ትዝኅርት ፡ ወትዕቢት ፡ ወዘኢኮነ ፡ መስተዋድየ ፡ ወኢመስተቀይመ ። ወዘኢኮነ ፡ ንዝኅሉለ ፡ ወዘኢያንተገ ፡ ጸሎተ ፡ ዘመዓልትሂ ፡ ወዘሌሊትሂ ፡ ሰዓታተ ፡ ኢሰማዕኪኑ ፡ ዘይቤ ፡ መጽሐፍ ፡ አልቦ ፡ ዘየአክዮ ፡ ለመነኮስ ፡ እምኅዲገ ፡ ጸሎት ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ እመነኮስ ፡ ⌜ባዕል ፡ ወዘይሁብ[8] ፡ ይኄይስ ፡ መነኮስ ፡ ነዳይ ፡ ዘአልቦ ፡ ጥሪት ። ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ በኀቤየ ፡ ምውት ፡ ዓለም ፡ ⌜ወአነሂ ፡ ምውት ፡ በኀበ ፡ ዓለም[9] ። ወዓዲ ፡ ይቤ ፡ ወለነሰ[10] ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ፡ ሀገርነ ። ወዘንተ ፡ ኵሎ ፡ [ዘ]ነገርኩኪ ፡ ዘፈጸመ ፡ መነኮስ ፡ ይበውዕ[11] ፡ ውስተ ፡ አንቀጽ ። ወአውሣእክዎ ፡ ወዐቤሎ ፡ እሉኑ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ኢይበውዕዋ ፡ ለዛቲ ፡ አንቀጽ ፡ *ወአውሥአ [A f. 23 r.] ፡ ወይቤለኒ ፡ እለ ፡ ኢይበውዕዋሰ ፡ አነ ፡ እነግረኪ ፡ እቡያን ፡ ወዝሁ

[1] B እም ፡ ሰማይ. — [2] B ብሩሃት. — [3] B ካህናተ ፡ ሰማይኒ. — [4] B ዛቲ ፡ አንቀጽ. — [5] B add. መነኮሳት. — [6] B add. እምርስሐት. — [7] B ሐስቀ ፡ add. ወስላቀ ፡ ወዘውዓ. — [8] B ዘአመጽዊት. — [9] B om. — [10] Ms. መነሰ. — [11] Ms. ይበውዕዋ.

ራን ፡ ወስሁፃን ፡ ወሐማይያን[1] ፡ ወመንጕራጕራን ፡ ዝንጉዓን ፡ ወመስተሐብባን ፡ እኩያን ፡ ወጽሉዓን ፡ ሐሳውያን ፡ ወጽልሕዋን ፡ ሐካይያን ፡ ወመስተዓብዳን[2] ፡ መስተሣልቃን ፡ ወመስሕታን ፡ ዘማውያን ፡ ወርኩሳን ፡ ወእለ ፡ ይምሕሉ ፡ በሐሰት ፡ ወኖሎትሂ ፡ እለ ፡ ይጸልኡ ፡ አባግዒሆሙ ፡ በእንተ ፡ ዝሙቶሙ ። ወአባግዕኒ ፡ እለ ፡ ይጸልኡ ፡ ኖሎቶሙ ፡ በእንተ ፡ ዘአንስቲያሆሙ ፡ ፍቅር[3] ፡ መሠርያን ፡ እለ ፡ ይቀትሉ[4] ፡ በልሳነ ፡ አመፃ ፡ ጕህላውያን ፡ ⌈እለ ፡ ይምሕሉ[5] ፡ ወእለ ፡ ያጣዕዉ ፡ ወያመልኩ ፡ ወይሰግዱ ፡ ለግልፎ ፡ ወለአማልክት ። መስተጽዕናነ ፡ ፈረስ ፡ ወአብቅልት ፡ እለ ፡ ይገዝኡ ፡ ወይነድኡ ፡ መፍቀርያነ ፡ ንዋም ፡ ወመፍቀርያነ ፡ ሢመት ፡ ወመፍቀርያነ ፡ ንዋይ ፡ ወመፍቀርያነ ፡ ፍግዕ ፡ ወሐዋዝ ፡ ወተድላ ፡ ዓለም ፡ እለ ፡ ይዜምዉ ፡ በአንስት ፡ እምድኅረ ፡ ነሥኡ ፡ አስኬማ ፡ ቅድስተ ፡ እለ ፡ ይሰጠሙ ፡ በስካር ፡ ወእለ ፡ ይጸልኡ ፡ ቢጾሙ[6] ፡ በቅንዓት[7] ፡ ዘይበልኡ ፡ ዘእንበለ ፡ ዓቅም ፡ ወሰታይያን ፡ ዘአንበለ ፡

A f. 23 r. መሥፈርት ፡ እለ ፡ ኢያፈቅሩ ፡ ጾመ ፡ መፍቀ*ርያነ ፡ ንዋም ፡ ወጸላእያነ ፡ ጾም ፡ ወጸሎት ፡ እለ ፡ ያመክንዩ ፡ በበሊዕ ፡ ወበስታይ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ በዓል ፡ ዮም ፡ እሉ ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ኢይበውዕዋ ፡ ለዛቲ ፡ አንቀጽ ፡ ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ ንዒ ፡ ካዕበ ፡ መንገለ ፡ ምዕራብ ፡ ወአነ ፡ አሬእየኪ ፡ ኅበ ፡ የኀድሩ ፡ ነፍሳተ ፡ ኃጥአን ፡ ወጽልሕዋን ።

ወነሥአኒ ፡ ወወሰደኒ ፡ መንገለ ፡ ምዕራብ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ እስከ ፡ ጽንፈ ፡ ሰማይ ፡ ወእስከ ፡ ጽንፈ ፡ ምድር ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ ዓፀደ[8] ፡ ዘአልቦ ፡ ውስቴቱ ፡ [ብርሃን ፡] ዘምሉዕ ፡ ውስቴቱ ፡ ፈለገ ፡ እሳት ፡ ወ

B f. 150 r. አውሣአክዎ ፡ ወዕቤሎ ፡ ምንት ፡ *ፍካሬሁ ፡ ለዝ ፡ ፈለግ ፡ ወእለ ፡ መኑ ፡ የኀድሩ ፡ ኅበ ፡ ዝንቱ ፡ ፈለግ ። ወይቤለኒ ፡ ⌈ለዘኢኮኑ ፡ ፍጹማነ ፡ ቄሪር ፡ ሎሙ ፡ ሀገሮሙ ፡ ዝንቱ ፡ ፈለግ[9] ፡ ለእሉ ፡ ሰብእ ፡ ዘኢኮኑ ፡ ፍጹማነ ፡ ቄሪራነ ፡ ወኢኮኑ ፡ ፍጹማነ ፡ ነዳያነ ፡ ወነጸርኩ ፡ በህየ ፡ ብዙኃነ ፡ ሰብአ ፡ እደ ፡ ወአንስተ ፡ ወወራዙተ[10] ። ወካዕበ ፡ ርኢኩ ፡ ⌈ቦ ፡ ጥሙቃነ ፡ እስከ ፡ አፉሆሙ[9] ፡ ወቦ ፡ ጥሙቃነ ፡ እስከ ፡ እንግድዓሆሙ ፡ ⌈ወቦ ፡ ጥሙቃነ ፡ እስከ ፡ ክሳዶሙ[9] ። ወቦ ፡ ጥሙቃነ ፡ እስከ ፡ ከናፍሪሆሙ ። ወቦ ፡ ጥሙቃነ ፡

[1] B ሐማምይያነ. — [2] Ms. ወመስት ፤ ዓብዳን. — [3] Ms. አንስቲያሆሙ ፤ ጽቅር, B አፍቅሮተ ፤ አንስት. — [4] B እኍሆሙ. — [5] B ይትሜሰሉ ፤ መነኮሳተ. — [6] B add. ወእለ ፤ ይቀትሉ ፤ ቢጾሙ. — [7] B add. በላዕያነ ፤ ሥጋ. — [8] B add. ብርሃን. — [9] B om. — [10] B add. ወሕፃናት.

እስከ ፡ ርእሶሙ ። ወሶበ ፡ ርኢክዎሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ *ሰብእ ፡ ወ A f. 24 r. አውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ። ወይቤለኒ ፡ እስከ ፡ እንግድዓሆሙ ፡ ውብረኪሆሙ ፡ ጥሙቃን ፡ ሐካይያን ፡ ለጊዜ ፡ ጸሎት ፡ እኮ ፡ ዘዕብለኪ ፡ በመንፈቀ ፡ መዓልት ፡ ወበመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ ወበሌሊትሰ ፡ ኵሎሙ ፡ ይጼልዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወበነግህኒ ፡ ኵሉ ፡ የዓኵትዎ ፡ ለእግዚአብሔር ። በእንተ ፡ ዘኃለፈ ፡ ሌሊት ፡ ወመጽአ ፡ መዓልት ። አላ ፡ በእንተ ፡ ፫ሰዓትሂ ፡ ⌜ዘመዓልት ፡ ወበእንተ [1] ፡ ፮ሰዓትሂ ፡ ወበእንተ ፡ ፱ሰዓትሂ ፡ ⌜ወበ ዕርበተ ፡ ፀሓይ ፡ ለእሉ ፡ ሰዓታት ፡ ወጸሎታት [2] ፡ እለ [3] ፡ እንተጉ ፡ ዝንቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ፡ ወእለሂ ፡ ጥሙቃን ፡ እስከ ፡ ኅንብርቶሙ ፡ እለ ፡ ይዜምዉ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ምስለ ፡ አንስት ። ወእለሂ ፡ ጥሙቃን ፡ እስከ ፡ አፉሆሙ [4] ፡ እለ ፡ ይትናገሩ ፡ ነገረ ፡ ጽሩዓ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወእለሂ ፡ ጥሙቃን ፡ እስከ ፡ እንግድዓሆሙ ፡ እለ ፡ ይትናገሩ ፡ እምድኅረ ፡ ነሥኡ ፡ ቍርባነ ፡ ዘእንበለ ፡ ያቍርሩ ፡ እመሂ ፡ በኅብስት ፡ ወእመሂ ፡ በማይ ። ወእለሂ ፡ ጥሙቃን ፡ እስከ ፡ ከናፍሪሆሙ ፡ እለ ፡ ይትናገሩ ፡ ምስለ ፡ ቢጾሙ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ *⌜በኵሉ ፡ ጊዜ [1] ፡ ወእለሂ ፡ ጥሙቃን ፡ እስከ ፡ A f. 24 v. ርእሶሙ ፡ እለ ፡ ይትቃጸቡ ፡ በጺሖሙ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያን ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ዓቢየ ፡ ጸድፈ ፡ ወነፍስ ፡ አሐቲ ፡ ትወድቅ ፡ ኀበ [5] ፡ ከልእታ ፡ ፳፱እመት ፡ ኢይበጽሕ [6] ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ ለመኑ ፡ ዝንቱ ፡ ኵነኔሁ ፡ ወይቤለኒ ፡ ለእለ ፡ ይዜምዉ ፡ ኀበ ፡ ብእሲተ ፡ አቡሆሙ ፡ ወእለ ፡ ይዜምዉ ፡ ⌜በወለቶሙ ፡ እመሂ [7] ፡ በዓርከሙ ፡ አው ፡ በወለተ ፡ ዓርከሙ ። ወእለ ፡ ይዜምዉ ፡ ኀበ ፡ ተባዕት ፡ ከመ ፡ አንስት ፡ ወእለ ፡ ይዜምዉ ፡ በብእሲተ ፡ ውሉዶሙ ፡ አው ፡ በብእሲተ ፡ ወልደ ፡ እኅቶሙ ፡ ወእለ ፡ ይዜምዉ ፡ ኀበ ፡ ኅሩስ ፡ ወኀበ ፡ ትክት ። ወእለ ፡ ይዜምዉ ፡ ኀበ ፡ ጽዕልት [8] ፡ አው ፡ ኀበ ፡ ተንባላት ፡ አው ፡ ኀበ ፡ ብእሲት ፡ አይሁዳዊት ፡ እለ ፡ ይዜምዉ ፡ በአራዊት ፡ አው ፡ ምስለ ፡ አፍራስ ፡ ወበቅል ፡ ወአድግ ፡ ወገመል ፡ እለ ፡ ይዜምዉ ፡ በእንስሳ ፡ አው ፡ ምድረ ፡ ነዲቆሙ ፡ ውብእሲተ ፡ ካህናትሂ ፡ ለእመ ፡ ዘመወት ፡ ኀበ ፡ ካልእ ፡ ብእሲ ፡ ወውእቶሙኒ ፡ ለእመ ፡ ዘመዉ ፡ ኀበ ፡ ካልእት ፡ ብእሲት ።

[1] B om. — [2] B በመዓልት ፡ በሰርክ ፡ ወንዋም ፡ በአላንቱ ፡ ሰዓታት. — [3] Ms. እመ. — [4] B ክሳይሙ. — [5] B add. ነፍስ. — [6] B add. ወሰዋ ፡ ኀበ ፡ ውእቱ ፡ ጸድፍ. — [7] B በእኅቶሙ ፡ ወእለ ፡ ይዜምዉ ፡ በወለቶሙ ፡ አው ፡ በወለተ ፡ ወለቶሙ ፡ ወእለ ፡ ይዜምዉ.. — [8] B ጽልልት.

ወአሉሂ ፡ ይወርዱ ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ ጸድፍ ፡ ወዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ *[A f. 25 r.] ዘለዓለም ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ካልአ ፡ ምኵናነ ፡ ወርኢኩ ፡ አሐደ ፡ ብእሴ ፡ አረጋዌ ፡ እንዘ ፡ ይጸውርዎ ፡ ፬መላእክተ [1] ፡ ጽልመት ፡ ጸዋጋን ፡ ወያመጽእዎ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ፈለገ ፡ እሳት ፡ ወያነብርዎ ፡ ዲበ ፡ መንበረ ፡ እሳት ፡ ወይውኅጦ ፡ ፈለገ ፡ እሳት ፡ እ*[B f. 150 r.]ስከ ፡ እንግድዓሁ ፡ ወበአሕፃ ፡ እሳት ፡ ይነድፍዎ ፡ ፲ገበዋቲሁ ፡ ወበመቅድሐ [2] ፡ እሳት ፡ ይከዕዉ ፡ ዲቤሁ ። ወሶበ ፡ ርኢኩ ፡ ዘንተ ፡ በከይኩ ፡ ብካየ ፡ መሪረ ፡ ወገዓርኩ ፡ ብዙኃ ። ወእቤሎ ፡ ለወልድየ ፡ መኑ ፡ ስሙ ፡ ለዝ ፡ ብእሲ ። ወይቤለኒ ፡ ስሙሰ ፡ ጳጳስ ፡ ስሙ ። ወእቤሎ ፡ ምንት ፡ ኃጢአቱ ፡ ለዝ ፡ ብእሲ [3] ፡ ዘመፍርህ ፡ ኵነኔሁ ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ በሕግየ ፡ ኢሖረ ፡ ወትእዛዝየ ፡ ኢገብረ ፡ ምሥጢረ ፡ ቅድሳትየ ፡ በንጹሕ ፡ ኢገሠሠ ፡ ወመሥዋዕተ ፡ ንጹሐ ፡ ኢያዕረገ [4] ። በዝሙት ፡ ወበርኵስ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ዘፈጸመ ፡ ወነግደ ፡ ኢተወክፈ [5] ፡ ነዳያነ ፡ ወምስኪናነ ፡ ኢያፍቀረ ። ወአጽርኄ ፡ ባሕቲቶ [6] ፡ ይበልዕ ፡ ለርኁብ ፡ ኢያብልዓ ፡ ወለጽሙዕ ፡ ኢያስተየ ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሁ ፡ ዘለዓለም ።

ወከዐበ ፡ ርኢኩ ፡ አንጻሪሃ ፡ ለይእቲ ፡ ጸድፍ ፡ ብእሴ ፡ እንዘ ፡ ይፀውርዎ ፡ መላእክተ ፡ ጽ*[A f. 25 v.]ልመት ፡ ወይወድቅ ፡ በገጹ ፡ እስከ ፡ ይወጽእ ፡ [ደም ፡] እምላዕለ ፡ አንፉ [7] ፡ ወይወድይዎ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ፈለግ ፡ ወይውኅጦ ፡ እስከ ፡ እንግድዓሁ ፡ ወይብል ፡ ተሣሃለኒ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይሣሃሎ ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ምንት ፡ ኃጢአቱ ፡ ለዝ ፡ ብእሲ ፡ ወመኑ ፡ ስሙ ፡ ወይቤለኒ ፡ ስሙሰ ፡ ዲያቆን ፡ ውእቱ ፡ ወኃጢአቶ ፡ አነ ፡ እነግረኪ ፡ በትእዛዝየ ፡ ኢሖረ ፡ ኅበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያንየ ፡ በንጹሕ ፡ ኢተልእከ ፡ ደምየ ፡ ክቡረ ፡ በንጹሕ ፡ ኢአኅዘ ፡ ወኅበ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በፍርሐት ፡ ኢያንሶሰወ ፡ ወእምኅብስቱ ፡ ለርኁብ ፡ ኢያብልዓ ፡ ወለጽሙዕ ፡ እምጽዋዑ ፡ ኢያስተየ [8] ፡ ወለነዳያን ፡ ለእለ ፡ ይመውቱ ፡ በበድው ፡ ኢገነዘ ፡ ወኢቀበረ ፡ ወዝውእቱ ፡ ኵነኔሁ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

ወከዐበ ፡ ርኢኩ ፡ አንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ ፡ ፩ብእሴ ፡ ዓቢየ ፡ ወግሩመ ፡ ወተቀበልዎ ፡ መላእክተ ፡ ጽልመት ፡ ወይወድይዎ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ፈለገ ፡ እሳት ፡ እስከ ፡ እንግድዓሁ ፡ እንዘ ፡ ይጸፍዕ

[1] B ፲ወ፬. — [2] B ወእምቅዳሐ. — [3] B ለዝንቱ ፡ ቀሲስ. — [4] Ms. ኢያዕርገ. — [5] B ውስተ ፡ ቤተ ፡ ኢያኀደረ. — [6] B om. — [7] B ደም ፡ እምአፉሁ. — [8] B ወእምልብሱ ፡ ለዕሩቅ ፡ ኢያልበሰ.

ዎ ፡ ገጸ ፡ በእዕባነ ፡ እሳት ። ወይዘብጥዎ ፡ በአብትረ ፡ መብርቅት ። ወሶበ ፡ ርኢክዎ ፡ ገዓርኩ ፡ ወበከይኩ ፡ ብዙኀ ፡ ወአውሣዕክዎ ፡ *ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ መኑ ፡ ስሙ ፡ ወይቤለኒ ፡ ስሙሰ ፡ ሊቀ ፡ A f. 26 r. ጳጳሳት ፡ ወኀጢአቶ ፡ አነ ፡ እነግረኪ ፡ ሃይማኖተ ፡ ሥላሴ ፡ ኢያርትዓ ፡ ወኵሎ ፡ ዘአዘዝክዎ ፡ ኢገብረ ፡ በሕገ ፡ ጵጵስና [1] ፡ ኢተጸጸሰ ፡ ወዝ ፡ ኵነኔሁ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

ወእምድኅረ ፡ ዝንቱ ፡ ርኢኩ ፡ አሐደ ፡ ብእሴ ፡ እንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ [ፈለግ ፡] እንዘ ፡ ይስሕብዎ ፡ ውስተ ፡ ፈለገ ፡ እሳት ፡ ወያለክፍዎ ፡ ባሕረ ፡ እሳት ፡ ወይጸፍዕዎ ፡ ወይብልዎ ፡ እንዘ ፡ ለሊከ ፡ ትፌትቶ ፡ ለኀብስት ፡ ለምንት ፡ ትርኅብ ፡ ወእንዘ ፡ ለሊከ ፡ ትቀድሖ ፡ ለፈለግ ፡ ለምንት ፡ ትጸምዕ ፡ ይእዜ ፡ ወለሊከ ፡ ትጠብሖ ፡ [ለበግዕ [2] ፡] ለምንት ፡ ዘኢትጸግብ ፡ ሥጋሁ ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ መኑ ፡ ስሙ ፡ ለዝ ፡ ብእሲ ፡ ወምንት ፡ ኃጢአቱ ፡ ወይቤለኒ ፡ ወልድየ ፡ ስሙሰ ፡ ቀሲስ ፡ ውእቱ ፡ ወኀጢአቱሰ ፡ ብዙኀ ፡ አነ ፡ እነግረኪ ። እንዘ ፡ ካህን ፡ ውእቱ ፡ ኢሖረ ፡ በሕግየ ፡ ወኢሖረ ፡ በግብረ ፡ ክህነት ፡ ወኢያንጽሖ ፡ ርእሶ ፡ እምዝሙ*ት ፡ ዘፈጸመ ፡ B f. 151 r. መዋዕሊሁ ፡ በሰሐቅ ፡ ወበንዝኅላል [3] ፡ ወበዘውዕ ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሁ ፡ ዘለዓለም ።

ወካዕበ ፡ ርኢኩ ፡ ፱መላእክተ ፡ ጽልመት ፡ እንዘ ፡ ይፀውርዎ ፡ ለ፩ብእሲ ፡ ወእንዘ ፡ ይዘብጥዎ ፡ በአብትረ ፡ *መብርቅት ፡ ወይደን A f. 26 v. ን ፡ ገጹ ፡ ወይወድይዎ ፡ ውስተ ፡ ፈለገ ፡ እሳት ፡ ወይውሕጦ ፡ እስከ ፡ እንግድዓሁ ፡ ወይመትሩ ፡ ልሳኖ ፡ በሰይፈ [4] ፡ እሳት ፡ ⌈ወከናፍሪሁ ፡ በመላፄ [5] ፡ እሳት ፡ ወሶበ ፡ ይቤ ፡ ተሣሃለኒ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይሣሃሎ ፡ ወሶበ ፡ ርኢኩ ፡ በከይኩ ፡ ብዙኀ ፡ ወገዓርኩ ፡ ፈድፋደ ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ መኑ ፡ ስሙ ፡ ለዝ ፡ ብእሲ ፡ ወአውሥአኒ ፡ ወይቤለኒ ፡ ስሙሰ ፡ ዲያቆን ፡ ውእቱ ፡ ወኀጢአቶ ፡ አነ ፡ እነግረኪ ፡ በኵሉ ፡ ሕገ ፡ ቀኖና ፡ ዘሤምክዎ ፡ ኢሖረ ፡ ምሥዋዕየ ፡ በንጽሕ [6] ፡ ኢዘመረ ፡ በሐኬት ፡ ወበሰሐቅ ፡ ወበዝሙት ፡ ዘነበረ ፡ በቤተ ፡ ክርስቲያንየ ፡ ንዝሕሉል [7] ፡ ወዝኑር ፡ ወዕቡይ ፡ ወዝ ፡ ኵነኔሁ ፡ ዘለዓለም ።

ወካዕበ ፡ ርኢኩ ፡ ዝርዋነ [8] ፡ ሰብአ ፡ ከመ ፡ ጸበል ፡ ⌈ዘአልቦ ፡ ኍልቈ ፡ ሰብአ [6] ፡ ማእከለ ፡ እሳት ፡ ወስቊላን ፡ በሐውልተ ፡ እሳት ፡ ወ

[1] B ቀኖና. — [2] Ms. om.; sic add. in B. — [3] Ms. ንኅላል. — [4] B በመላፄ. — [5] B ወአዕናፊሆሙ ፡ በሰይፈ. — [6] B om. — [7] B add. ኢያፍቅረ. — [8] B ብዙኃነ.

አውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወአቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሙንቱ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ወይቤለኒ ፡ እለ ፡ ይሰግዱ ፡ ለግልፎ ፡ ለአማልክት ፡ ለፀሓይ ፡ ወለወርኅ ፡ ወለከዋክብት ፡ ወዝውእቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ ዘለዓለም ።

A f. 27 r. ወከዐበ ፡ ርኢኩ ፡ ካልኣነ ፡ ሰብአ ፡ ውስተ ፡ *ፈለገ ፡ እሳት ፡ ወቀኖንቀኖኔ ፡ እሳት [1] ፡ ይበልዖሙ ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ወይቤለኒ ፡ ዘጋብያን [2] ፡ ወርቅ ፡ ወኵሉ ፡ ብዕል [3] ፡ ዘያግዕሩ ፡ ነዳያነ ፡ ወይትአመኑ ፡ በብዕሎሙ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ ወእለሰ ፡ ይፈቅዱ ፡ ይብዕሉ ፡ ይወድቁ ፡ ውስተ ፡ ዓቢይ ፡ ኃጢአት ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ ዘለዓለም ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ደናግለ ፡ እንዘ [4] ፡ ይለብሳ ፡ ጽልመተ ፡ እሱራት ፡ ክሳድ ፡ በሰናስለ ፡ እሳት ፡ ወእንዘ ፡ ይስሕብዎን ፡ ውስተ ፡ ፈለገ ፡ እሳት ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ [5] ፡ ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ እንበለ ፡ ያስተራክብዎን [6] ፡ አበውሆን ፡ ወእሞን ፡ በሕገ ፡ ሰብሳብ ፡ እለ ፡ ሠረቃ ፡ በበድው ፡ ወበፍኖት ፡ ወአጥፍአ ፡ ድንግልናሆን ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሆን ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

ወከዐበ ፡ ርኢኩ ፡ ካልኣነ ፡ ሰብአ ፡ ስቁላነ ፡ በእሳት ፡ ወእደዊሆሙኒ ፡ እሱራን ፡ በሰናስለ ፡ እሳት ፡ ወእገሪሆሙኒ ፡ በመዋቅሕተ ፡ እሳት [1] ፡ ወክሳውዲሆሙኒ ፡ እሡር ፡ በአሕባለ ፡ እሳት ፡ ወያነብርዎሙ ፡ ውስተ ፡ ጽልመት ፡ ኀበ ፡ ብካይ ፡ ወሐቅየ ፡ ስነን ፡ ወተስ

A f. 27 v. *እልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ። ወይቤለኒ ፡ ነገሥት ፡ ወመኳንንት ፡ ወመሣይምተ ፡ ምድር ፡ እለ ፡ ይበልው [7] ፡ እጓለ ፡ ማውታ ፡ ወዕቤራተ ፡ ወእለ ፡ ይትዔበዩ ፡ ወይዜሃሩ ፡ በኃላፊ ፡ ዓለም ፡ ወይትሜክሑ ፡ በዘኢይበቍዖሙ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ መጽሐፈ ፡ ጥበብ ፡ ኵሉ ፡ ንብረቱ ፡ ለዓለም ፡ ኃላፊ ፡ ውእቱ ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ ለአብዕልተ ፡ ምድር ።

ወከዐበ ፡ ርኢኩ ፡ ካልኣነ ፡ ሰብአ ፡ ስቁላነ ፡ በነደ ፡ እሳት ፡ ወማእከለ [8] ፡ እሳት ፡ ያመነድብዎሙ ፡ ወአክይስተ ፡ እሳት ፡ ይበልዕዎሙ ፡ ወአክልብተ ፡ እሳት [1] ፡ ይነስክዎሙ ፡ ወአናብስተ ፡ እሳት ፡

B f. 151 v. ይሰ*ብሩ ፡ አቍያጺሆሙ ፡ ወአናምርተ ፡ እሳት ፡ ይመትሩ ፡ ጕርዔሆሙ ፡ ወሶበ ፡ ነጸርኩ ፡ ዘንተ ፡ በከይኩ ፡ ብካየ ፡ መሪረ ፡ ወ

[1] B om. — [2] B add. ሲሳየ. — [3] B ዘይዘግቡ. — [4] Ms. እንዘ ፡ እንዘ — [5] B እሙንቱ ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ዓቢይ ፡ ምንዳቤ ፡ ይነብሩ. — [6] B ዘኢያስተራክብዎሙ. — [7] B add. ንዋየ ፡ ባዕድ ፡ ወንዋየ. — [8] B በሐወልተ.

ተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ አለ ፡ መኑ ፡ እሙንቱ ፡ ሰብእ ፡ ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ እሉሰ ፡ መነኮሳት [1] ፡ ወሠረቁ ፡ እምሕገ ፡ ቀኖና ፡ ወአማሰኑ ፡ ድንግልናሆሙ ፡ እምድኅረ ፡ ነሥኡ ፡ አስኬማ ፡ ቅድስተ ፡ ወሐሰውዎ ፡ ለዘኢይትሔሰው ፡ ወመነንዎ ፡ ለዘኢይትሜነን ፡ ወፈድፋደሰ ፡ እምድኅረ ፡ ፀንሣ ፡ እለ ፡ ቀተላ ፡ *ውሉዶን ፡ በውስተ ፡ ከርሦን ፡ ወከዓዋ ፡ ደሞን ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ A f. 28 r. ወእምድኅረ ፡ ወለዳ ፡ ቀተላሆሙ [2] ፡ ወአበዊሆሙኒ ፡ መጠዉ [3] ፡ ሥራየ ፡ በእደዊሆሙ [4] ፡ ለእሞሙ ፡ ወእሙንቱሰ ፡ ሕፃናት ፡ ይኬልሑ ፡ ቅድመ ፡ መንበሩ ፡ ለአቡየ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ አእግዚኦ ፡ እመሂ ፡ ንግበር ፡ እኩየ ፡ ወእመሂ ፡ ንግበር ፡ ሠናየ ፡ ኢኃደጉነ ፡ ንልሐቅ ፡ መንፈቀነ ፡ ገደፉነ ፡ ለከለባት ፡ ወመንፈቀነ ፡ ለአሕርው ፡ ወሶበ ፡ ሰማዕነ ፡ ዘንተ ፡ እምኀበ ፡ ሕፃናት ፡ ተከዘነ ፡ አነ ፡ ወአቡየ ፡ ወጰራቅሊጦስ ፡ ወአዘዝክዎ ፡ ለጥምልያኮስ ፡ ያንብሮሙ ፡ ውስተ ፡ ሠናይ ፡ ማኅደር ፡ ወለአቡሆሙሰ ፡ ወለእሞሙ ፡ ዝኬ ፡ ውእቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ ዘለዓለም ። ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ ሶበ ፡ ተነስሐ ፡ ኢተምሕሮሙኑ ። ወይቤለኒ ፡ አማን ፡ አማን ፡ ዕብለኪ ፡ ለእመ ፡ ተነሥሐ ፡ በጥቡዕ ፡ ልቦሙ ፡ ይትኃደግ ፡ ሎሙ [5] ፡ ወለእመሰ ፡ ኢተነስሐ ፡ በፍርሐተ ፡ ልብ ፡ ኢይትኃደግ ፡ ሎሙ ፡ ወኢይሠረይ [6] ፡ ኵነኔሆሙ ፡ ወኖላዊሆሙ ፡ ለእመ ፡ ኢገሠጾሙ ፡ ይረክብ ፡ እኩየ [7] ፡ ወዓቢየ ፡ መቅሠፍተ ፡ ወይከውን ፡ መክፈልቱ ፡ ምስለ ፡ *ኤሊ ፡ ወፎላ ፡ ወኤሊሂ ፡ ኢገሠጸ ፡ ውሉዶ ፡ ወፎ A f. 28 v. ላኒ ፡ ዘሜጠ ፡ አዋልዲሁ ፡ በፅላህም ፡ ወኖሎትሂ ፡ ዘሜጡ ፡ ውሉዶሙ ፡ በእንተ ፡ ንስቲት ፡ መብልዕ ፡ ወበስቴ ፡ ኃላፊ ። ወዓዲ ፡ ተመሰልዎ ፡ ለኤሳው ፡ ዘሜጠ ፡ ብኵርናቶ [8] ፡ በፅመብልዕ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ እስመ ፡ ተቀንዩ ፡ ለከርሦሙ ፡ ወአኮ ፡ ለእግዚአብሔር ።

ወአምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ስቁላነ ፡ በሐውልተ ፡ እሳት ፡ ወላህበ ፡ እሳት ፡ የዓግቶሙ ፡ ወየሐውኮሙ ፡ ውብዙኅ ፡ ፍሬያት ፡ ወጥዑም [4] ፡ ወማይ ፡ ጽሩይ ፡ ቅድመ ፡ አዕይንቲሆሙ ፡ ወሶበ ፡ ፈቀዱ ፡ ይብልዑ ፡ እምውእቱ ፡ ዕፅ ፡ ፍሬያተ ፡ ወይስተዩ ፡ እምውእቱ ፡ ማይ ፡ ኢይረክብዎ ፡ ወኢይበውዕ ፡ ውስተ ፡ አፉሆሙ ። ወሶበ ፡ ርኢኩ ፡ ዘንተ ፡ ኀዘንኩ ፡ ወተከዝኩ ፡ ፈድፋደ ። ወተስእልክዎ ፡ ለወልድ

[1] B add. ወመበለታት. — [2] B add. በእደዊሆሙ. — [3] B ወወሀብዎን. — [4] B om. — [5] B የኃድጉ ፡ ሎሙ ፡ ኃጣውኢሆሙ. — [6] B ይፈደፍድ. — [7] B ዕዳ. — [8] Ms. በሖርናቶ ; B ብሖርናሁ.

የ ፡ ወእቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ወይቤለኒ ፡ እለ ፡ ይስእኑ ፡ ጸመ ፡ ወይገድፉ ፡ ወይጌጕዑ ፡ ለስዒረ ፡ ጾም ፡ እመሂ ፡ በረቡዕ ፡ ወእመሂ ፡ በዓርብ ፡ አው ፡ በዓቢይ ፡ ጾም ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ። ⌈ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ እመ ፡ ተነስሐ ፡ ትምሕሮሙኑ ። ወአውሥአ ፡ ወ*(A f. 29 r.)ልድየ [1] ፡ ወይቤለኒ ፡ ፩ዕለተ ፡ እመ ፡ ተነስሐ ፡ ይረክቡ ፡ ስርየተ ፡ ኃጢአት ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ሰብአ ፡ ምቱራነ ፡ እድ ፡ ወነደ ፡ እሳት ፡ የዓግቶሙ ። ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ወይቤለኒ ፡ እለ ፡ ይጽሕፉ ፡ ክርታሰ ፡ ወይጌምዱ [2] ፡ እምውእቱ ፡ ክርታስ ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ ዘለዓለም ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ሰብአ ፡ ዘነደ ፡ እሳት ፡ የዓግቶሙ ፡ ወይጸፍዕዎሙ ፡ ወይለጕምዎሙ ፡ በልጓመ ፡ እሳት ። ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወእቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ *(B f. 152 r.)ሰብእ ። ወይቤለኒ ፡ እለ ፡ ይጸርፉ ፡ ቢጾሙ ፡ ወይሚንኑ ፡ እኀዊሆሙ ፡ ⌈ወዲያብሎስኒ ፡ ሶበ ፡ ጸረፈ ፡ ላዕለ [3] ፡ አዳም ፡ ወድቀ ፡ እመንበሩ [4] ፡ ወተነስተ ፡ ክብሩ ። ወከማሁ ፡ ይከውን [1] ፡ ዘይጸርፍ ፡ ላዕለ ፡ ቢጹ [5] ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ግበ ፡ ዘምሉዕ ፡ ውስቴቱ ፡ ፒሳ ፡ ወተይ ፡ ወአልቦ ፡ ውስቴቱ ፡ ብርሃን ፡ ወምሉዕ ፡ ጽልመተ ። ወርኢኩ ፡ በሀየ ፡ ምቱራነ ፡ እድ ፡ ወእግር ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ወአውሥአ ፡ ወይቤለኒ ፡ ተንባላት ፡ እሙንቱ ፡ እለ ፡ ኢየአምኑ ፡ በልደትየ ፡ *(A f. 29 v.)እምኔኪ ፡ በጥምቀትየ ፡ ወበሞትየ [1] ፡ ወበተንሥኦትየ ፡ ወበዕርገትየ ፡ ዘኢየአምኑ ፡ ከመ ፡ ሀሎ ፡ አብ ፡ ምስለ ፡ ወልዱ ፡ ወምስለ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኢየአምኑ ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሆሙ [6] ።

ወእምዝ ፡ ርኢኩ ፡ ካልአነ ፡ ሰብአ ፡ እንዘ ፡ ይወጽእ ፡ እምአፉሆሙ ፡ ወእምአንፎሙ ፡ ተይ ፡ ወእሳት ፡ ወመጽሐፈ ፡ እሳት ፡ ስቁል ፡ ውስተ ፡ ክሳውዲሆሙ ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ፡ ወይቤለኒ ፡ ካህናት ፡ እሙንቱ ፡ ምሁራነ ፡ መዝሙር ፡ እለ ፡ ያጸርሁ ፡ ቅኔ ፡ ⌈በሰንበተ ፡ ክርስቲያን [7] ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

ወካዕበ ፡ ርኢኩ ፡ ፩ብእሴ ፡ እንዘ ፡ ይሰቅልዎ ፡ ፬መላእክተ ፡ ጽልመት ፡ እገሪሁ ፡ ላዕለ ፡ ርእሱ ፡ ታሕተ ፡ ወበአሕባለ ፡ እሳት ፡ ይ

[1] B om. — [2] B ይመትሩ. — [3] B ወመላእክትኒ ፡ ሶበ ፡ ይጸርፍዎ ፡ ለ. — [4] B እመዓርጎሙ. — [5] B add. ዝንቱ ፡ ኵነኔሁ ፡ ለዓለም. — [6] B add. እስከ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም. — [7] B ስብሐተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን.

እኀዝዎ ፡ እገሪሁ ፡ ወበአርማኅ ፡ እሳት ፡ ይፍሕቅዎ[1] ፡ ገጸ ፡ ወሰበ ፡ ፈትሐ ፡ ለውእቱ ፡ ሐብለ ፡ እሳት ፡ ይወድቅ ፡ ውስተ ፡ ባሕረ[2] ፡ እሳት ፡ ወተስእልክዎ[3] ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ ኢለ ፡ መኑ ፡ ስሙ[4] ፡ ወይቤለኒ ፡ ስሙሰ ፡ ቀሲስ ፡ ውእቱ ፡ ወኃጢአቶ ፡ እነ ፡ እነግረኪ ፡ ወኢያብዓ ፡ ዕጣነ ፡ ወቍርባነ ፡ በሰንበተ ፡ ክርስቲያን ፡ ንዝኅ*ሉል ፡ [A f. 30 r.] ወዕቡይ ፡ ወአውሣእክዎ ፡ ወዕቤሎ ፡ መሥዋዕተ ፡ ወቍርባነ ፡ በእስፍንቱ ፡ ጊዜ ፡ ትፈቅድ ፡ ያቅርቡ ፡ ለከ ፡ አወልድየ ፡ ወይቤለኒ ፡ በሰንበተ ፡ ክርስቲያን[5] ፡ በጽባሕ ፡ በሰንበተ ፡ አይሁድኒ ፡ በ፫ሰዓት ፡ ዘመዓልት ፡ ኢሰማዕኪኑ ፡ ዘዕቤ ፡ በወንጌል ፡ ቅዱስ ፡ ኢመጻእኩ ፡ እሥዓሮሙ ፡ ለኦሪት ፡ ወለነቢያት ፡ አላ ፡ ዳዕሙ ፡ ከመ ፡ እፈጽሞሙ ። ወለቀዳሚትሰ ፡ ሰንበት[2] ፡ ኢሠዓርክዎ ፡ ዘእንበለ ፡ አሐቲ ፡ ዕለት ፡ ወለባዕዳንሰ ፡ ሰንበታት ፡ አክብርዎን ፡ ወአስተዓርይዎን[2] ፡ ከመ ፡ ዕለተ ፡ እሑድ ።

ወካዕበ ፡ ርኢኩ ፡ ብእሴ ፡ እንዘ ፡ ይነድፍዎ ፡ በአሕፃ ፡ እሳት ። ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ መኑ ፡ ስሙ ፡ ለዝ ፡ ብእሲ ። ወይቤለኒ ፡ ስሙሰ ፡ ዲያቆን ፡ ወኃጢአቶ ፡ እነ ፡ እነግረኪ ፡ እስመ ፡ ኢያብዓ ፡ መሥዋዕተ[6] ፡ ወቍርባነ ፡ በሰንበተ ፡ ክርስቲያን[2] ፡ ፍጡነ[7] ፡ ወዝ ፡ ኵነኔሁ ፡ ዘለዓለም ።

ወካዕበ ፡ ርኢኩ ፡ እንዘ ፡ ይትከረይ ፡ ግበ ፡ እሳት ፡ በአንጻሪሁ ፡ ለውእቱ ፡ ፈለግ ፡ ወርኢኩ ፡ በህየ ፡ እደ ፡ ወአንስተ ፡ ጥሙቃነ ፡ እስከ ፡ ክሳዶሙ ፡ ወአክይስተ ፡ እሳት ፡ ወአፍዖተ ፡ እሳት ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ አፃላቲሆሙ[8] ፡ *ወ፱መላእክተ[9] ፡ [A f. 30 v.] ጽልመት ፡ ይረግዝዎሙ ፡ በኵናተ ፡ እሳት ፡ ወሶበ ፡ ርኢኩ ፡ በከይኩ ፡ ብካየ ፡ መሪረ ፡ ወገዓርኩ ፡ ብዙኃ ፡ ወተስእልክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ እሉ ፡ ሰብእ ። ወይቤለኒ ፡ መነኮሳት ፡ እሙንቱ ፡ በፍኖትየ ፡ ኢሖሩ ፡ ወውስተ ፡ አሠ*ረ ፡ [B f. 152 v.] ዚአየ ፡ ወበዝሙት ፡ መዋዕሊሆሙ ፡ አሕለፉ ፡ ወዝንቱ ፡ ኵነኔሆሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

ወካዕበ ፡ ርኢኩ ፡ ዓቢየ ፡ ገሃነመ[10] ፡ ኅቱመ[11] ፡ በ፺ማኅተም ። ወጸርኃ[12] ፡ ወልድየ ፡ ወይቤ ፡ አርኅዉ ፡ ዓፀውተ ፡ ገሃነም ፡ ከመ ፡ ትርአይ ፡ ማርያም ፡ እምየ ፡ ወሶበ ፡ ተርኅዋ ፡ እማንቱ ፡ አናቅጽ ፡ ርእይየ[13] ፡ ደንገፅኩ ፡ ወፈራህኩ ፡ ወእቤሎ ፡ ለወልድየ ፡ ምንት ፡ ስ

[1] B ይፈቅሕዎ. — [2] B om. — [3] Ms. ወትስእልክዎ. — [4] B add. ወምንትኑ ፡ ኀጢአቱ. — [5] B add. እፈቅድ ፡ ያቅርቡ ፡ ሊተ. — [6] Ms. መሥዋተ. — [7] add. በዕለተ ፡ እሑድ. — [8] B አልባሲሆሙ. — [9] B ወ፱መላእክት. — [10] B ገሀነመ. — [11] Ms. ማኅተመ ፡ ኀቱም. — [12] B ወከልሐ. — [13] B ርእዩየ.

ሙ ፡ ለዝ ፡ ፈለግ ። ወይቤለኒ ፡ ገሃነም ፡ ስሙ ፡ ወዕቤሎ ፡ እለ ፡ መኑ ፡ የኃድሩ ፡ ውስቴቱ ። ወይቤለኒ ፡ እለሰ ፡ የኃድሩ ፡ ውስቴቱ [1] ፡ እለ ፡ ይብሉኒ ፡ ኢኮነ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዝንቱ ፡ ኮነኔሆሙ ፡ ዘለዓለም ። ወሶበ ፡ ርእዩኒ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ደይን ፡ ከልሑ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ብፅዕት ፡ አንቲ ፡ ማርያም ፡ ውብፁዕ ፡ ፍ A f. 31 r. ሬ ፡ ከርሥኪ ፡ ውብፁዓት ፡ አዕይንቲነ ፡ እለ ፡ ርእያ ፡ ኪያኪ ፡ *ወአውሣእክዎ ፡ ለወልድየ ፡ ወዕቤሎ ፡ መሐር ፡ ሊተ ፡ ወልድየ ፡ መሐር ፡ ሊተ ፡ ፍቁርየ ፡ አልቦ ፡ ሰብእ ፡ ዘአንበለ ፡ ኃጢአት ፡ ወአውሥአ ፡ ወልድየ ፡ ወይቤለኒ ፡ እምሕር ፡ ለኪ [1] ፡ እምሴተ ፡ ዓርብ ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ሰኑይ ፡ ጽባሕ [2] ። ወሶበ ፡ ሰማዕኩ ፡ ዘንተ ፡ አእኰትክዎ ፡ ለፍቁር ፡ ወልድየ ፡ ወእሙንቱሂ ፡ አእኰትዎ ።

ኦዮሐንስ ፡ አእምር ፡ ወጠይቅ ፡ ዘንተ ፡ ኵሎ ፡ ዘነገርኩከ ፡ ወኢታንብሮ ፡ ለዝንቱ ፡ መጽሐፍ ፡ ውስተ ፡ መካን ፡ ሕሱም ፡ ውኀበሂ ፡ ሀለወት ፡ ዛቲ ፡ መጽሐፍ ፡ ኢይቅረብ ፡ አንስት ፡ አለ ፡ ይወልዳ ፡ ወእለ ፡ ይተክቃ ፡ ወኢትቅረብ ፡ ብእሲት ፡ ዘማዊት ፡ ወብእሲ ፡ ዘማዊ ፡ ኀበ ፡ ሀለወት ፡ ዛቲ ፡ መጽሐፍ ፡ ወኢይንበር ፡ ብእሲ ፡ ዘእኩይ ፡ ግዕዙ ፡ ምንት ፡ ይበቍዓ ፡ ለብእሲት ፡ ዘማዊት ፡ [እመ ፡ ቦአት ፡ ወስተ ፡] ቤተ ፡ [ክርስቲያን ፡] ወምንት ፡ ይበቍዖ ፡ ለብእሲ ፡ ዘማዊ ፡ እመ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ።

ስማዕ ፡ ኦዮሐንስ ፡ ዘእነግረከ ፡ አዝዝ ፡ ከመ ፡ ይግበሩ ፡ ተዝካርየ ፡ ፬ጊዜ ፡ አሐዱ ፡ አመ ፡ ፳ወ፩ለወርኃ ፡ ጥር ፡ ወአመ ፡ ፳ወ፩ለወርኃ ፡ ሰኔ ፡ ወአመ ፡ ፲ወ፪ለወርኃ ፡ ነሐሴ ፡ ወአመ ፡ ፲ወ፪ለወር A f. 31 v. ኃ ፡ የካቲት ፡ በዘወሀበኒ ፡ ኪዳነ ፡ *ወለእመ ፡ ይትከሀሎሙ ፡ ለለ፳ወ፩ለለወርኁ ፡ ይግበሩ ፡ ተዝካርየ ።

ለኵሉ ፡ ዘይገብር ፡ ተዝካርየ ፡ አነ ፡ እቀውም ፡ ሎቱ ፡ አመ ፡ ዕለተ ፡ ምንዳቤሁ ፡ ለዘአጽሐፈ ፡ ወለዘሂ ፡ ጸሐፈ ፡ ዘንተ ፡ ራእየ ፡ ወለዘሂ ፡ አንበቦ ፡ ተአሚኖ ፡ ወለዘሰምዖ ፡ በኀድአት ፡ ወአነ ፡ እጽሕፎሙ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፈ ፡ ሕይወት ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

ተጽሕፈ ፡ ራእየ ፡ እግዝእትነ ፡ ማርያም ፡ ዘአርአያ ፡ ወልዳ ፡ ኵሎ ፡ ራእየ ፡ ለዘጸሐፎ ፡ ወለዘአጽሐፎ ፡ ወለዘአንበቦ ፡ ወለዘተርጐሞ ፡ ወለዘሰምዓ ፡ ቃላቲሁ ፡ ኅቡረ ፡ ይምሐሮሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ በእንተ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[1] B om. — [2] B add. ይፃኡ ፡ ኃጥኣን ፡ እምደይን.

Errata Corrige. — 31,18-19 l. ወይ''; 41,2 l. ወስ''. 58,17 l. ወአልቦ ; 62,19 l. ሳራ ; 65,25 l. ወአጽናዕከ ; 72,14 l. ዘይበልዑ, 72,27 l. ነጻድያን ; 78,29 l. ያጸርዑ.

SCRIPTORES AETHIOPICI

SERIES PRIMA — TOMUS VII

APOCRYPHA DE B. MARIA VIRGINE

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
I.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES AETHIOPICI

VERSIO

SERIES PRIMA — TOMUS VII

APOCRYPHA DE B. MARIA VIRGINE

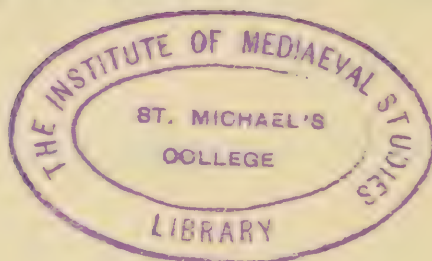
INTERPRETATUS EST M. CHAINE. S. I.

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS
CAROLUS POUSSIELGUE BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIX

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
ST. MICHAEL'S
COLLEGE
LIBRARY

I

LIBER NATIVITATIS MARIAE.

INTERPRETATUS EST

MARIUS CHAINE.

Opusculum quod inscribitur *Liber Nativitatis Mariae*, saepe etiam *Protoevangelium Iacobi* dicitur, iam dudum eruditis viris notum est. Fabricius illud latine edidit [1], graece Tischendorf [2], syriace Wright [3]. Sed textus aethiopicus, pariter ac arabicus [4], hucusque in publicam lucem non prodiit. Quid autem discriminis sit inter editos textus et recensionem aethiopicam, facili negotio ab ipsa editione aut versione nostra animadvertet lector diligens; ceteroquin cl. v. H. Zotenberg [5], iam praecipuas differentias inter textum graecum et aethiopicum notavit.

In adornanda nostra editione duobus codicibus usi sumus, in Bibliotheca Nationali Parisiensi asservatis, nempe cod. aethiop. 53 et 131. Eorum descriptionem dedit Zotenberg, *Catalogue des Manuscripts éthiopiens de la Bibliothèque nationale*, p. 57, 196.

Beryti, kal. ianuar. anni MDCCCCVII.

M. C.

[1] *Codex apocryphus Novi Testamenti*, p. 66 et seqq.

[2] *Evangelia apocrypha*, p. 1 et seqq.

[3] *Contribution to the apocryphal literature of the New Testament*, p. 1 et seqq.

[4] Eum continent codd. Parisienses syr. 232, 238, syriacis litteris sed arabica lingua exarati, et codd. arabici 147 et 262; aliique alibi.

[5] *Catal. des Mss. éthiopiens*, p. 57-58.

LIBER NATIVITATIS MARIAE. p. 3.

Incipiamus, cum auxilio Domini nostri Iesu Christi, conscribere librum nativitatis Mariae Dominae nostrae, matris Dei sanctae.

Erat quidam homo e duodecim tribubus filiorum Israel, cui nomen Ioachim, e stirpe David. Valde dives erat et cum sacrificium Domino offerebat, duplex illud faciebat. Nemo erat qui faceret sicut ille ex filiis Israel. Ipse enim secum reputans dicebat: « Hoc sacrificium meum sit pro omnibus filiis Israel, ut eis condonet Dominus omnia delicta eorum ». At cum advenisset festum Iudaeorum, obtulerunt omnes filii Israel sacrificia sua et adiit Ioachim quidam ex illis cui nomen erat Robel, dixitque ei: « Non te decet oblationes offerre ante nos, nam tibi semen non est in Israel ». Et Ioachim audiens haec verba, valde contristatus est et coepit cogitare intra se sic dicens: « Ecce, omnes filii Israel posteritatem habent et liberos, ego vero non habeo ». Et inde recogitabat de iustis et bonis viris, quod nempe progeniem et liberos habuerunt; tum Abraham proavi nostri meminit; consideravit dedisse Dominum illi in senectute filium quem vocavit Isaac; et moestus factus est, nihilque dixit uxori suae de moestitia sua aut de verbis Robel.

Abiens autem secessit in desertum, coram Domino ieiunans per quadraginta dies et quadraginta noctes. Dixerat enim in mente sua: « Non immittam cibum in corpus meum donec exaudiverit Dominus orationem meam; petitio quidem mea erit mihi cibus et potus ». Interea uxor illius coepit flere et ingemiscere; orabat et invocabat Dominum ut sibi daret filium et sic opprobrium suum tolleret. Cum autem advenisset festi- p. 4. vitas magna, adfuit apud Annam mulier quaedam ex eius vicinis quae dixit illi: « Quousque tristitiam in animam tuam conscendere sines et temetipsam cruciabis hac tristitia? Ecce dies festivitatis advenit, propterea quidem nimis lugere minime te decet. At sume hanc vestem quam dedit mihi magister meus et indue teipsam: est enim una ex vestibus regalibus, et te decet illam induere ». Respondit Anna: « Recede a me, non enim eam induam propter magnam aegritudinem [quia non habeo] liberos;

quis novit an non amasius tuus tibi hanc vestem dederit? visne me tecum consociare in peccato tuo? ». Respondit illa mulier dixitque Annae: « Bene quidem fecit Dominus cum clausit uterum tuum ut non haberes filium neque prolem in filiis Israel ». Audiens Anna haec verba, tristata est tristitia magna et deinde cito surgens, deposuit vestimenta, seque abluit et vestes pulchras induit. Et cum diei hora nona esset, exiit Anna in templum ut oraret, et cum incederet in via, vidit arborem altam in qua aves cum pullis suis erant, dixitque tunc Anna: « Benedic illis, Domine, multiplica eas valde, sed audi orationem meam et annue petitioni meae: benedic mihi sicut benedixisti utero Sarae cui dedisti filium in senectute eius ». Erigens deinde oculos ad caelum, coepit ingemiscere et flere dicens: « Hei mihi! cui comparabor? possumne cum ave comparari? Aves vero pullos habent: hei mihi! cui comparabor? possumne comparari cum animalibus et bestiis? sed animalia et bestiae pullos habent: hei mihi! cui comparabor? possumne comparari cum terra? at terra quidem fructus habet ». Et dum sic flet et lamentatur in caelum adspiciens, subito de caelo angelus descendit stetitque coram illa et dixit: « Ecce iam Dominus exaudivit orationem tuam et suscepit petitionem tuam; tu quoque gravida es ». Et dixit Anna: « Si unquam Dominus meus et Deus meus filium dederit mihi, tradam illum Domino p. 5. et illum ponam in templo Domini omnibus diebus vitae suae ». Dixitque ei angelus: « Ecce Ioachim coniux tuus e deserto redit cum haedo, sume hunc et manduca ». Ivit deinde angelus Domini ad Ioachim dixitque ei: « Ecce iam Dominus audivit orationem tuam et suscepit petitionem tuam: uxor tua Anna concepit ». Et cum haec verba audiisset laetatus est Ioachim laetitia magna gratiasque egit Domino Deo, et, advocatis pastoribus ovium suarum, dixit eis: « Adducite mihi duos agnos in sacrificium oblationis Domino Deo meo, boves quoque duodecim adducite ad sacrificium in templum Domini, et pro festivitatis cena adducite octo agnos » et, sicut eis mandaverat, ita fecerunt. Et *ea* attulit Ioachim et pastores gregis eius cum eo. Surrexit vero Anna stetitque ante portam domus et cum coniugem suum ad se venientem vidisset, accurrit ad illum et amplexata est collum eius eique dixit: « Num nescis misericordem et clementem Dominum mihi se praebuisse; mihi ille benedixit benedictione

magna, nam quae erat sterilis, inde ab hoc tempore non erit sterilis aut talis quae filios non habeat ».

Ioachim autem ingressus domum, requievit illo die; et crastino exsurgens, oblationem sumpsit secum, et cogitans in corde suo dixit: « Si vere a me Dominus sacrificium susceperit, ecce in diademate quod invenitur in templo videbo faciem meam ». Erat enim in templo positum super altare diadema, cum autem aliquis ex filiis Israel offerebat sacrificium quod Deus suscipiebat, apparebat facies eius qui sacrificium obtulerat, sicut in speculo; si vero non acceptum fuerat sacrificium, non apparebat eius facies in illo diademate. Cum igitur sacrificium suum obtulisset Ioachim, visionem faciei suae in diademate observavit tumque dixit: « Ecce nunc scio quod Dominus misertus est mei et exaudivit orationem meam et mihi dedit prolem ». A templo Dei deinde revertit Ioachim et abiit domum in gaudio et exultatione, et laudabat et celebrabat Dominum Deum. p. 6.

Et quum completi essent Annae menses novem, filiam peperit dixitque Anna obstetrici: « Quid peperi? ». Illa autem ei respondit: « Filiam peperisti ». Et Anna tunc dixit: « Glorificat hodie anima mea Dominum », et vocavit nomen huius filiae Mariam. Et expletis quadraginta diebus, Anna sese abluit et induit vestem et mammam praebuit filiae. Cum vero sex menses explevisset infans, deposuit eam *mater* eius humi, ut experiretur num illa pedibus suis ambularet. Et infans ivit per septem passus pedum suorum et in gremium matris suae reversa est. Et dixit Anna: « Vivit Dominus *iuro* quia huic puellae non permittam super terram deambulare prius quam in templum Domini illam adducam ». Postea parvum habitaculum pro illa exstruxit atque in eo collocavit eam, donec annum unum attingeret. Tunc magnum convivium paravit Ioachim; sacerdotes et seniores filiorum Israel, duces et principes eorum ad illud convocavit et omnibus illis epulas constituit. Deinde ad sacerdotes Ioachim filiam suam adduxit, qui omnes illi benedixerunt dicentes sic: « Dominus Deus noster benedictionem det huic parvulae, det illi fortitudinem et virtutem et nomen magnum in saeculum saeculi. Amen ». Et dixit omnis populus: « Amen, Amen ». Postea adduxerunt illam ad seniores et principes populi et omnes nominatim benedixerunt ei et dixerunt: « Dominus Deus patrum nostrorum, Deus Abraham, Isaac et Iacob, qui habitat in

caelo, benedicat huic puellae benedictione magna quae ab ea
non recedat ». Et mater ipsius eam suscepit, et postquam eam
reduxit in cellam quam ei aedificaverat, dixit Anna: « Can-
tabo Domino in cantico sancto, ecce benedicam ei et laudabo
eum, eum celebrabo et exaltabo quia abstulit a me opprobrium
et ignominiam deditque mihi prolem inter filios Israel ». Con-
vivio peracto, surrexerunt et abierunt domum suam, cum
p. 7. gaudio et laetitia, gratias agentes Deo Israel. Cum vero esset
duos annos nata puella, dixit Ioachim: « Introducamus eam in
templum Domini secundum votum quod prius emisimus, ne forte
Dominus irascatur nobis ». Respondit Anna mater: « Expecta
usquedum erit illi tertius annus, ne forte desideret patrem
et matrem ». Expleto autem tertio anno, Ioachim convocavit
puellas Hebraeorum immaculatas et tradidit unicuique lampadem
ceream, et abierunt omnes praecedentes Mariam et introduxe-
runt illam in templum. Recepit eam sacerdos benedixitque ei
dicens: « Glorificet nomen tuum Dominus illo die quo ex te
apparebit ».

Postea susceperunt eam sacerdotes et constituerunt illam su-
per tertium gradum templi, et illi benedixerunt sacerdotes et
principes omnesque filii Israel, et Dominus ei magnum gaudium
attulit. Deinde parentes eius et familia redierunt domum,
cum gaudio magno Dominum Deum glorificantes et laudantes,
quod non conversa esset retrorsum cum ducerent eam ad tem-
plum. Maria autem in templo Domini sicut pura columba mansit,
cotidie vero angelus Domini cibum ei de caelo demittebat.
Postquam annos duodecim attigit Maria, convenerunt magna-
tes et sapientes filiorum Israel dicentes: « Ecce iam Mariae
completi sunt duodecim anni in templo Domini, timemus vero ne
hic menstruis laboret ». Et abierunt deinde ad sacerdotem Za-
chariam dixeruntque illi: « Vade in templum Domini et ora
coram Domino Deo tuo, ut tibi indicet quid nobis de puella facien-
dum sit. Audi quod Deus tibi dicet, ut id ei faciamus ». Tunc Za-
charias surrexit et intravit in secretum sancti sanctorum et ele-
vans mentem ad Dominum oravit dicens: « Dominus meus et
Deus meus, adiutor meus salvatorque meus, te rogo, te obsecro,
indica mihi quid nobis circa hanc puellam agendum sit ». Et
p. 8. eo tempore descendit e caelo angelus Domini et stetit coram Za-
charia, dicens: « Zacharia, ex omnibus filiis Israel convoca

omnes viros qui uxorem non duxerunt; afferant singuli virgam et ille cuius in virga signum apparuerit, scito decere ut puellam suscipiat. Da huic illam et custodem illius constitue eum ». Et cum Zacharias sacerdos haec verba audivisset, exivit foras e templo et propter hanc rem, per universam Iudae regionem praeconem misit. Hoc autem audito nuncio, Ioseph lignarius e manibus securim abiecit et in templum venit cum ceteris viris. Cum congregati essent coram Zacharia sacerdote, hic virgas acceptas ab eis posuit in templo et oravit et mentem erexit coram Domino. Completa oratione, sumpsit secum virgas forasque illas retulit reddidit unicuique eorum. Ultima virga quae remansit ad Iosephum pertinebat. At cum Zacharias sacerdos illam huic redderet, ecce columba exiit de virga, quae stetit in capite Iosephi. Tunc ad eum Zacharias dixit: « Tu es quem elegit Dominus et posuit custodem super illam sanctam virginem. Accipe eam ex hac hora et custodi illam ». Respondit Ioseph dicens: « Zacharia, quomodo possum illam sumere? ego enim sum senex et longaevus, ipsa autem puella ad matrimonii aetatem pervenit; si forte hanc accepero, opprobrium erit super me inter omnes filios Israel ». Dixit ei Zacharias sacerdos; « Cave Ioseph, ne irascatur tibi Dominus; recordare quae fecerit erga Coreh et Datham et Abiron, quomodo aperta sit terra devoraveritque illos vivos, quia praevaricati sunt et mandata Domini Dei audire noluerunt. Nunc cave tu, Ioseph, ne tibi eveniat quod illis accidit ». Ioseph autem his verbis auditis ex ore Zachariae, correptus est magno timore et suscipiens puellam apud se, dixit illi: « Maria, ecce, te accipio de templo Domini. At vero ego abire debeo in peregrinationem et iam nunc tempus advenit; tu autem nunc serva teipsam usquedum redeam ad te; rogo Dominum Deum ut te custodiat maneatque tecum ». p. 9.

Congregati sunt deinde sacerdotes filiorum Israel, ut velum fabricarentur pro templo Domini; et dixit eis Zacharias sacerdos: « Adducite mihi octo filias virgines immaculatas de stirpe David ». Et adduxerunt ei sicut praeceperat septem filias et meminit sacerdos ipsius Mariae; nam sciebat illam puram esse, eamque arcessivit. Ubi Maria advenit, praecepit Zacharias ut illae virgines adessent coram se et dixit eis: « Sortes coniicite inter vos, et quae sorte designata fuerit veli pro templo Domini lanam purpuream nebit ». Et fecerunt sicut iusserat eas

angelus *quidam*, et sortes inter se coniecerunt et cecidit sors super Mariam. Tunc illa lanam purpuream accepit et recessit in domum suam. Eo autem tempore mutus factus est sacerdos Zacharias: loco eius constitutus est sacerdos Samuel, et mansit hic sacerdotii officio fungens usquedum descendit angelus Domini et solvit vinculum linguae Zachariae. Postea coepit Maria fila deducere byssi.

Quodam die, cum iret Maria ad hauriendam aquam de cisterna Nazareth in urbe David, ecce misit Dominus angelum Gabriel ad eam. Dixitque ei Angelus: « Salus sit super te, o Maria sancta et pura, Dominus enim benedixit tibi. Ille est tecum et tu invenisti gratiam apud eum. Exaltaberis magis quam omnes mulieres quae creatae sunt in mundo ». Audiens haec verba Maria, se convertit dextrorsum et sinistrorsum, ut videret quis secum loqueretur, sed neminem prorsus vidit: propterea correpta est timore magno et relicta hydria confugit domum et cepit purpurae deducere fila. At venit iterum angelus Domini ad eam dicens: « Noli timere, Maria: ecce enim invenisti gratiam apud Dominum magnamque laetitiam; tu vero gravida es virtute verbi Domini et Spiritus sancti ». Respondit Maria dicens: « Quomodo hoc mihi fiet, siquidem virum non cognosco? ». Dixitque ei angelus: « Scito vero, Maria, te non parituram sicut pariunt mulieres, sed Spiritus sanctus tantum veniet super te et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ille vero p. 10. [qui ex te nascetur] sanctus est, vocabitur filius Altissimi et nomen eius erit Iesus: ille salvabit populum suum a peccatis ». Respondit Maria et dixit angelo: « Ecce, ego ancilla sum Domini, spiritus meus est in manibus eius. Ille faciet de me quid voluerit, et fiat sicut mihi dixisti ».

Deinde, postquam complevit fila purpurae deducere, attulit velum Zachariae sacerdoti, qui illud accepit ab ea: benedixit ei dicens: « Maria, ecce exaltabit Dominus nomen tuum, benedicta enim es tu prae ceteris mulieribus quae sunt in mundo ». Et Maria cum audivisset haec verba, laetata est gaudio magno gratiasque egit Domino. Recedens a Zacharia sacerdote, abiit domum Elisabeth, sororis patris sui. Elisabeth autem Mariam audiens venisse ad se, processit ad aperiendam domus suae portam et rogavit Mariam et dixit: « Unde hoc mihi ut veniat mater Domini mei ad me? Cum audirem vocem tuam cum me salutares

exultavit infans in utero meo, cum gaudio et exultatione, eumque adoravit qui est in sinu tuo ». Audiens haec verba Maria ab Elisabeth, sustulit oculos in caelum et dixit: « Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo meo et salvatore meo, quia respexit dolorem ancillae suae. Ecce, ex hoc tempore beatam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est et sanctum nomen eius. Et misericordia eius quoque a progenie in progeniem timentibus eum. Fecit potentiam in brachio suo et dispersit eos qui se exaltant in mente cordis sui. Deposuit potentes de thronis suis et exaltavit humiles; satiavit esurientes benedictionibus suis et divites dimisit inanes. Suscepit Israel puerum suum et recordatus est misericordiae suae, quam indicavit patribus nostris, Abraham et semini eius, usque in saeculum ». Remansit deinde Maria tres menses apud Elisabeth, et abiit in domum suam.

Postea Ioseph ex itinere suo redux, venit in domum suam, et cum vidisset Mariam gravidam, percussit faciem suam, cineremque imposuit capiti suo et sese prostravit in pulverem et lacrimatus est cum clamore magno dicens: « Hei mihi! quis est qui seduxit hanc filiam David! Hei mihi! quis p. 11. est qui ei insidiatus est! Hei mihi! quid vero faciam de puella ista, quam virginem et puram e templo accepi! Hei mihi! quis est qui virginem devicit et illam vitiavit! Hei mihi! ecce erit super me opprobrium et ignominia inter filios Israel! Hei mihi! cum res patefacta erit coram sacerdotibus et senioribus et principibus populi! Hei mihi! ecce enim venit ad virginem serpens maledictus qui eam seduxit sicuti seduxit Evam serpens maledictus, quando fecit illam manducare ex arbore de qua prohibuerat Dominus ne ex ea comederent! » Et dum sic luget et plangit, surrexit de pulvere et vocans Mariam dixit ei: « O mulier, cur hanc rem fecisti? cur contristasti animam tuam et inquinasti teipsam, magnum opprobrium adduxisti super te et me, et ignominiam et opprobrium in medio populi? Oblitane es Domini Dei tui? Quomodo non recordata es prioris habitationis tuae in sancto sanctorum, cum tibi angelus Domini demittebat cibum e caelo cotidie: oblita es quomodo coram patribus tuis creveris in honore, iustitia et sanctitate ». His verbis auditis, Maria planxit cum fletu magno et aperiens os suum dixit: « Ego vero nullo modo quidquam mali feci ».

Dixitque Ioseph: « Hoc quod est in sinu tuo quid est? ». Respondens Maria dixit: « Dominus Deus scit nihil mali unquam fecisse me coram Domino neque inquinavisse carnem meam ». Ioseph autem, auditis his verbis, cogitabat intra se dicens: « Quid de hac femina faciam? Si vero hanc rem abscondero, ecce reus sum contra legis praecepta, at si vero patefecero coram filiis Israel, timeo ne quod in sinu eius est de Spiritu *sancto* sit, et sanguinis iusti traditor ego sim ». Dixit quoque: « Quid de illa faciam? relinquamne illam occulte an apud me commorari patiar? » Deinde surrexit et abiit orare in templum et Deum precatus est, mentem suam elevans et dicens: « O Domine Deus, tu qui omnia creasti et omnium es opifex, qui nosti omnia, nec quidquam tibi est occultum et abscondita tibi p. 12. patefacta sunt, Dominus et Deus meus, tu cognoscis quomodo ego acceperim sanctam et puram virginem, nec impii quidquam erga eam egerim, nunc vero nescio quid factum sit in ea; attamen tu edoce me quid faciam de illa femina ». Et multum oravit cum gemitu et lacrimis, supplicans coram Domino: et, expleta oratione, rediit domum et dormivit.

Ea vero nocte, angelus Domini apparuit per somnum Ioseph dixitque ei: « Ne timeas, Ioseph, accipere Mariam: quod in sinu eius est de Spiritu sancto est: ecce pariet filium et nomen eius vocabitur Iesus: liberabit ille populum suum a peccatis eius ». Expergefactus igitur Ioseph a somno, laetatus est gaudio magno, glorificans laudansque Dominum Deum Israel. Venit autem postea ad Ioseph sacerdos quidam, cui nomen erat Iohannes, salutavit eum et dixit: « Quare, Ioseph, retardando non ad templum venisti nobiscum? » Et ille respondit: « Iter feci, heri adveni, fessus eram de via et propterea per duos dies domo mea quiescere volo ». Et dum sic colloquitur Ioseph, conversus Iohannes ad Mariam, gravidam illam esse vidit et ivit ad Zachariam sacerdotem dicens: « Ecce, Ioseph quem tu probum fidelemque dicis, magnum scelus iam commisit ». Aitque Zacharias sacerdos: « Quid fecit? ». Et respondit Iohannes: « Cum virgine quam accepit e templo Domini, cuius illum fidum custodem constitueras, fornicatus est, gravidamque illam fecit ». Et respondit ei Zacharias: « Siccine Ioseph fecit? » — « Mitte, ait Iohannes, nuncium, iubens ipsam venire ad te, ut videas et credas eam gravidam esse ». Tum misit autem Za-

charias sacerdos nuncium ad virginem, quae venit ad eum et eam vidit ille esse praegnantem. Tunc allocutus est illam Zacharias sacerdos et dixit ei: « Quid est istud quod fecisti, constristans animam tuam inter filias Israel? Oblitane es temporis quo Dominus Deus tuus cotidie per angelum cibum tuum tibi e caelo mittebat? Nonne tu habitasti in sancto sanctorum, ubi verba laudum p 13. cantici psalmistae die nocteque audivisti? » Et misit dein Zacharias sacerdos nuncios ad Ioseph. Cum autem ille advenisset in conspectu eius, ait illi Zacharias: « Quid est hoc quod fecisti, Ioseph? Nuptias contraxisti cum virgine quam de templo accepisti et gravidam eam fecisti. Expectasti donec tibi manus imponeret benediceretque sacerdos ». Et Ioseph tacuit nihilque respondit. Et iterum ait ad Ioseph sacerdos: « Restitue nobis puellam sicut tu eam accepisti ». Et tunc flevit Ioseph fletu magno. « At nunc scito, inquit Zacharias, ecce aqua correctionis qua probantur omnes fornicatores: te potabo et postquam hanc biberis, actum tuum manifestabit Dominus coram omnibus hominibus ». Et deinde Zacharias sacerdos, Ioseph manu cepit tenuitque eum et potavit aqua probationis. Invitavit etiam Mariam eique aquam bibendam dedit; tunc congregatus est omnis populus ad videndum quid illis accideret. Et cum vidissent Zacharias sacerdos et populus nihil mali accidisse illis nihilque mali esse in eis, omnes mirati sunt. Et dimisit eos sacerdos redieruntque domum in pace.

Praecepit deinde Herodes rex ut adducerent coram se omnes qui in locis finitimis Bethlehem habitabant. Et cum audivisset haec Ioseph, cogitavit secum dicens de ista puella: « Quid vero faciam? Inscribamne illam tanquam uxorem? Veruntamen non est uxor mea. An sicut sororem? Verumtamen non est soror mea. Omnes enim filii Israel non esse uxorem meam aut sororem sciunt ». Deinde, postquam meditatus est: « De hac filia quam fecit Dominus fiat, inquit, sicut illi placuerit ». Et surrexit adduxitque asinum et fecit desuper conscendere Mariam et progressus est in Bethlehem. In via sequebatur eum sacerdos cui nomen Samuel, et ivit cum eo simul; at cum ad tertium miliarium itineris pervenissent, respexit Ioseph Mariam et vidit eam subridentem et exultantem, quae dicebat illi: « Ecce, dolores partus me cruciant, in eo sum ut pariam ». Ait illi Ioseph: « Quomodo te deponam in hoc loco? ». Tunc oculos p. 14.

sustulit et vidit speluncam, in quam Mariam introduxit et deinde obstetricem ad perquirendam exivit. Dum autem it per viam, terram trementem vidit, boves quoque pascentes vidit adspicientes in caelum et etiam iuxta magnum flumen, ubi ad bibendum convenerat, multitudinem ovium vidit suspicientem in caelum *et stantem*. Elevavit deinde Ioseph oculos suos ad colles Bethlehem, mulieremque advenientem vidit et cum prope eam accessisset salutavit eam Ioseph. Et dixit illa ei: « Quo vadis? quid quaeris? ». Respondit illi Ioseph: « Obstetricem quaero ». Et mulier dixit: « Quae est ista quae parit in spelunca? » — « Maria, inquit Ioseph, quae concepit de Spiritu sancto ». Dixit ei mulier: « Verumne loqueris? ». — « Veni ad eam », ait Ioseph, et ierunt ambo simul et ingressi sunt speluncam. At ecce nubem lucidam corona cingentem Mariam magnumque lumen de spelunca prodiens et omnem regionem collustrans adspexerunt, et infantem positum in praesepio viderunt. Tum statim mulier illa clamavit voce magna dicens: « Magnificavit hodie anima mea Dominum, quoniam novum lumen magnamque gloriam vidi ». Et militia caelestis adscendebat modo et descendebat ad locum in quo erat qui hac die natus erat Deus Israel, qui salvabit populum a peccatis eius. Et cum exiisset illa mulier de spelunca, ecce alteram mulierem invenit, cui nomen Sulāmē, a Domino missam ad Mariam, et ait mulier illi: « Sulāmē, veni et vide rem stupendam quae nunquam fuit a creatione mundi nec unquam erit in saecula saeculorum. Virgo etenim Maria peperit et post partum virgo permansit ». Respondit Sulāmē dicens: « Vivit Dominus, non credam hoc verbum nisi videro oculis
p. 15 meis ». Et tunc iverunt ambae simul et ingressae sunt speluncam. Sulāmē autem accedens proxime ad Mariam, extendit manum suam ut videret, at vero e corpore Mariae ignis ardens exiit et manus Sulāmē combustae sunt. Tunc cum magno clamore clamavit et dixit: « Hei mihi! hei mihi! propter magnum peccatum meum defectumque fidei ». Et sese prostravit in terram et ait: « Tu, Dominus et Deus Abraham, Isaac et Iacob, ne derelinquas me in opprobrium et ignominiam inter filios Israel, sed videas humilitatem meam: sana me a morbo meo, omnes enim qui invocant nomen tuum a malis suis liberantur ». Et subito angelus Domini adstitit Sulāmē, dicens ad eam: « Orationem tuam et petitionem tuam audivit Dominus: accipe infantem et

et porta illum manibus tuis quae igne combustae sunt et consequeris gaudium magnum ». Itaque Sulāmē sese prostravit in terram et postquam infantem portavit manibus suis quae igne combustae erant, repente sanata est. Tunc exclamavit : « Vere Rex Israel est hic ». Et cum e spelunca exiret cum gaudio magno, ecce venit e caelo vox dicens ad eam : « Sulāmē, cave tibi, nullique nuncies quae vidisti, donec ingrediatur puer in Ierusalem ».

Et ecce Magi ab Oriente venerunt Ierusalem, quorum nomina erant Tanisurām, Malik et Sissebā ; et dixerunt : « Ubi est qui natus est rex Iudaeorum ? vidimus enim stellam eius in Oriente et venimus adorare eum ». Audiens autem Herodes rex, turbatus est et omnis Ierosolyma cum illo. Et Herodes, congregatis omnibus principibus sacerdotum et scribis populi, sciscitatus est ab eis ubi Christus nasceretur ; at illi dixerunt ei : « In Bethlehem Iudae ; sic enim scriptum est per prophetam : Et tu, Bethlehem terra Iuda nequaquam minima es in principibus Iuda ; ex te enim exibit rex qui regat populum meum Israel ». Tunc Herodes, solis Magis vocatis, diligenter didicit ab eis quo die stella apparuerit eis, et mittens illos in Bethlehem, dixit : « Ite et interrogate diligenter de puero et cum inveneritis, renunciate mihi ut et ego veniens adorem eum ». p. 16.
Et obediverunt regi et abierunt ; et ecce stella quam viderant in Oriente, praeivit eis usquedum perduxerit eos, et stetit supra *locum ubi erat* puer. Videntes autem stellam, gavisi sunt gaudio magno valde, et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre eius ; et adoraverunt eum nutricemque eius, et, apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera : aurum, quia rex erat ; obtulerunt postea tus, quia Deus, et tertio myrrham attulerunt propter incarnationem corporis eius : et ipse Iesus accepit munera ab eis.

Stetit autem angelus Domini iuxta illos [1] et claritas Domini circumfulsit illos et timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus : « Nolite timere ; ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum quod erit omni populo. Natus enim est vobis hodie salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David. Et sic est signum eius : invenietis infantem artubus involutis et

[1] Hic male consarcinavit auctor narrationem quae ad pastores non autem ad Magos spectat.

positum in praesepio ». Et subito facta est cum angelo multitudo militiae caelestis laudantium Deum et dicentium: « Gloria in caelis Deo et in terra pax. bona eius voluntas hominibus ». Et cum Magi recessissent ab infante. dum volunt redire ad Herodem, dormierunt in itinere et ecce angelus Domini per somnum apparuit eis. dicens: « Nolite adire Ierusalem. at vero per aliam viam abite et redite in regionem vestram ». Et orto die. fecerunt sicut praeceperat eis angelus Domini et cum pervenissent in regionem suam. iverunt ad regem suum qui interrogavit eos dicens: « Quid vidistis? ». Et narraverunt omnia quae viderant et quomodo munera ipsorum puer accepisset. Et iterum interrogans eos *rex* dixit: « Quid autem vobis dedit? » Et responderunt dicentes: « Dedit nobis paullulum panis benedictionis quem nos abscondimus sub terram ». Et ait illis rex: « Ite. afferte eum mihi ». Et recedentes. abierunt ad illam terram ubi *panem* abdiderant: et dum illam fodiunt. ignis inde exiit et propterea Magi usque adhuc ignem adorant. At Herodes videns quoniam illusus esset a Magis. iratus est valde et mittens oc-
p. 17. cidit omnes pueros qui erant in Bethlehem et in omnibus finibus eius. annos natos duo et minores quam duo.

Et cum audivisset Elisabeth. uxor Zachariae sacerdotis. quod filium suum Iohannem quaerebant ut occiderent eum. arripuit eum et duxit in montana. Circumspectabat autem dextrorsum et sinistrorsum dicens: « Ubi ponam puerum meum, quid faciam de eo? » Et postea clamans. voce magna dixit: « Collis Domini. custodi hunc puerum meum ». Et statim petra sese aperuit. Elisabeth autem in eam intravit cum puero suo, et iterum super eos petra se clausit. Magnam lucem misit Dominus in speluncam illam et cotidie angelus cibum eis afferebat.

Et ecce Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph dicens: « Surge et accipe puerum et matrem eius et fuge in Aegyptum: et esto ibi usquedum dicam tibi. Rex Herodes enim in eo est ut quaerat puerum ad occidendum eum ». Ioseph autem consurgens accepit puerum et matrem eius et exiit noctu et secessit in Aegyptum. Et fuit ibi usque ad obitum Herodis, ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem: « Ex Aegypto vocavi filium meum ».

Et Herodes adscendit in Bethlehem ut puerum *Iesum* requireret qui natus erat. sed eum non invenit. Cum autem Iohan-

nem filium Zachariae non invenisset, misit ad Zachariam patrem eius sacerdotem et ait illi: « Rex praecipit tibi ut adducas filium tuum ». Et respondens Zacharias sacerdos militibus regis qui advenerant ad eum, dixit: « Nescio ubi sit filius meus; ego enim diu noctuque ministro in templo Domini ». Et abierunt milites regis ipsique nunciaverunt quae narravit eis Zacharias sacerdos. Et iterum misit eos ad illum dicens: « Certiores fac nos ubi sit filius tuus; si vero recusaveris, scito sanguinem tuum esse sub manu mea ». Et iverunt milites ad Zachariam sacerdotem et ei nunciaverunt omnia, sicut eis rex dixerat. Respondit Zacharias sacerdos dixitque eis sicuti antea dixerat et iuravit se nescire ubi esset filius suus. Et postea, misso ad eum nuncio, tertio ait illi *rex*: p. 18.
« Si non adduxeris filium tuum, scito et considera quia ego ad te veniam et te occidam ». Et Zacharias, his auditis, dixit: « Vivit Dominus, vel si sanguinem meum fuderitis, ignoro tamen ubi sit filius meus ». Et milites redierunt nunciaveruntque regi omnia, quae eis dixerat sacerdos Zacharias. Herodes autem surgens deinde per noctem, abiit in templum Domini, ubi manebat Zacharias et ibi occidit eum, et hoc nemo unquam cognovit inter filios Israel. Et cum illuxisset dies, venerunt in templum filii Israel, secundum legem et institutionem eorum. Inventa autem clausa porta templi Domini, steterunt foras exspectantes donec aperiret eis Zacharias, sicuti cotidie faciebat. Sed nemo venit ad eos, nec eis quisquam portas aperuit. Cum autem diu exspectavissent, ascendit unus ex illis supra tectum templi et ingressus per fenestram, intravit in templum. Tunc audivit vocem dicentem: « Certissime quidem Zachariam occidit Herodes ». Et vox tacuit; et postquam vir audivit hanc vocem, aperuit portam templi Domini et renunciavit omnia quae a voce audierat. Tunc filii Israel ingressi sunt omnes in templum ad videndum, et corpus Zachariae non invenerunt, sed tantum coagulatum sanguinem. Magna tristitia propterea afflicti ploraverunt, et planxerunt super eum per tres dies et tres noctes. Postea sacerdotes consilium inierunt inter se ut alium in eius locum sufficerent; sortes miserunt inter se; et venit sors super Simeonem sacerdotem, ne exiret ille ab hoc mundo nisi prius vidisset Messiam Domini, salvatorem totius mundi.

Post autem aliquot dies, defuncto Herode, ecce angelus Do-
mini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto, et dixit: « Surge
et accipe puerum et matrem eius, et vade in terram Israel;
defuncti enim sunt qui quaerebant animam pueri ». Et *Ioseph*
consurgens, accepit puerum et matrem eius, et venit in terram
Israel. Audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudaea pro
Herode patre suo, timuit illo ire, et admonitus in somnis, se-
p. 19 cessit in partes Galilaeae, et veniens habitavit in civitate quae
vocatur Nazareth, ut adimpleretur quod dictum est per pro-
phetas: « quoniam Nazaraeus vocabitur filius meus ». Elisabeth
vero cum filio suo egressi sunt e spelunca, et vixit Iohannes,
praedicans in deserto Iordanis viam paenitentiae, rectum iter
faciens coram Domino nostro Iesu Christo: cui sit honor et
laus, potestas et magnificentia, in saecula saeculorum. Amen.

Ei qui librum hunc scripsit et ei qui iussit illum scribi, ei qui recitaverit et ei qui huius lectionem audierit, omnibus, pariter sit misericors Dominus. Amen.

II

LIBER
DE TRANSITU VIRGINIS MARIAE.

INTERPRETATUS EST

MARIUS CHAINE.

Opusculum, cuius recensionem aethiopicam edimus, inter scripta apocrypha antiquitatis christianae, sub titulo *Liber de Transitu Virginis Mariae*, iam diu notum est. Pro argumento habet mortem et resurrectionem Beatae Mariae Virginis in urbe Bethlehem quattuorque versionibus (Graeca [1], Syriaca [2], Arabica [3], Aethiopica) traditum est. Ex his iam versionibus tres editae fuerunt, saeculo proxime elapso, et tum ad pleniorem intellegentiam huius operis, tum ad fovenda studia aethiopica, perutilem huius versionis aethiopicae editionem fore censuimus. Ipsius quidem, in codicibus quos bibliothecae Europaeae servant, duplex forma invenitur: una longior, altera brevior quae prioris compendium videtur esse; et in Bibliotheca Nationali Parisiensi utraque invenitur codicibus numeris 53 et 54 in catalogo Zoten-

[1] Tischendorf, *Apocalypses apocryphae*, p. xxxvi et p. 99.

[2] Wright, *Contributions to the apocryphal literature of the New Testament* (*Journal of sacred literature*, Januar-April; 4th Series, vol. VI, VII, 1865).

[3] Enger, *Ioannis apostoli de transitu beatae Mariae Virginis*. Elberfeld, 1854.

berg notatis[1]. Longiorem, quae cum aliis versionibus magis convenit, typis mandandam elegimus, textumque nostrum e codice membranaceo n° 53 (fol. 25 *r*—fol. 64 *r*) excerpsimus.

[1] ZOTENBERG, *Catalogue des mss. éthiopiens de la Bibliothèque nationale*. Paris, 1877.

Christus Deus meus et spes mea, Domina mea Maria, intercedant pro me in hac narratione transmigrationis, ex hoc saeculo in vitam, sanctae et purae Mariae, matris Christi Dei nostri.

Tertia die postea, tempore meridiano, exivit e domo Maria et abiit orare ad sepulcrum filii sui; talis erat enim consuetudo eius adire cotidie sepulcrum Golgotha, et ubi orare. At vero postquam mortuus est Christus, posuerunt Iudaei lapidem magnum ad ostium sepulcri eumque sigillo signaverunt et, positis custodibus, iusserunt eos non sinere quemquam orare ibi et, si quis venisset ad orandum, lapidibus obruere eum et occidere. Et etiam Iudaei sumpserunt crucem Christi et duas cruces, quibus affixi fuerant latrones, et lanceam qua latus Christi transfixerunt, et vestes quibus vestierunt eum, et coronam spineam qua eum coronaverunt, et clavos quibus eum cruci affixerunt. Et tulerunt et absconderunt omnia simul sub terram; timebant enim ne quis veniret et eos interrogaret de omnibus rebus quae erant de Christo et propterea haec absconderunt sub terram. Iudaei vero cotidie videbant Mariam venientem ad sepulcrum ut oraret. Illa sese prosternebat in faciem suam et manebat usque ad horam tardiorem dicens: « Domine meus et Deus meus, mitte qui me tollat ex hoc pravo saeculo, multum enim timeo Iudeaos inimicos meos et tuos. Iampridem cum veniebant apud me, dimittebam et expellebam eos et, verbo procedente ex ore meo, oculi eorum caeci fiebant et corda eorum obnubilabantur per potentiam Dei mei qui ex me natus est iuxta voluntatem eius. Illi enim non potuerunt facere mala super me, et aquam obiurgationis [1] dederunt mihi bibendam. Et cum me vident venientem et orantem prope sepulcrum, mihi conviciantur et sese efferunt contra me ». Postea abierunt custodes ad sacerdotes eisque dixerunt: « Nemo venit orare ad sepulcrum Golgotha nisi sola Maria; haec autem venit cotidie orare mane et vespere ». Responderunt sacerdotes et custodibus p. 24.

[1] Cf. *Num.*, v, 18 s.

dixerunt: « Si venerit iterum Maria, obruite illam lapidibus ». Dixerunt custodes sacerdotibus: « Nos vero non lapidibus obruemus eam; attamen cum venerit ad sepulcrum, indicabimus vobis ut ei faciatis quod vultis ». Et sacerdotes custodibus dixerunt: « Immo enixe lapidate illam, magna enim poena digna est, propterea quod ignominia affecit filios Israel ».

Et feria sexta venit Maria orare ad Golgotha sepulcrum, et cum oraret, elevavit oculos suos in caelum cum fumo odorante turis: et tunc venit angelus Gabriel ad Mariam eamque veneratus salutavit dicens: « Ave tibi, o benedicta inter mulieres; Dominus tecum est, Mater Dei: ecce pervenit deprecatio tua usque ad Dominum nostrum Iesum Christum qui eam accepit. Ex hac hora ergo exibis ex hoc saeculo in vitam aeternam, amen.

Propter hoc enim missus sum ad te ut dicam et nuntiem tibi quod qua hora tu orasti in terra, exaudita est oratio tua in caelo, et quidquid petiisti a Christo qui sedet ad dexteram Patris, dabit tibi iuxta orationem tuam, et faciet tibi voluntatem tuam in caelo et in terra, sit nomen eius benedictum in saecula saeculorum, amen ». Et iterum abierunt custodes ad sacerdotes et eis dixerunt Mariam venisse et orasse ad sepulcrum, postea conversam recessisse et rediisse domum suam. Et ecce magnus tumultus fuit in Ierusalem propter Mariam. Et iverunt sacerdotes ad praefectum et dixerunt ei: « Mandatum fac ad Mariam ne illa ad sepulcrum Golgotha eat neque illic oret ».

Et dum sollicitudinem habent de his rebus, ecce advenit ex parte Abgar Edessae regis epistula ad regem Tiberium: « Percipe itaque unum discipulum ex septuaginta duobus discipulis aedificasse templum christianum in urbe Edessa. Ille me sanavit e morbo quo tenebar mihique narravit quae fecerit miracula Christus, et tunc cor meum subit dilectio illius; voluissem eum videre eumque in urbe mea mecum manere. Et cum audivi Iudaeos illum apprehendisse et crucifixisse, valde contristatus sum. Propter hoc surrexi, equis vectus sum et perrexi ad
p. 25. Euphratem ut Ierusalem peterem ad bellum gerendum, ut illam destruerem et qui eam inhabitant interficerem, quia Christum occiderant. Sed dum eo per viam, mecum ipse reputavi et dixi: Si vero per Euphratem, qui non est sub mea dicione transiero, Tiberius in corde suo simultatem concipiet et rixa et caedes inter nos exsurgent; quapropter conversus sum rediique

in regionem meam. Nunc vero cupio te poenas sumere de Iudaeis qui Christum crucifixerunt, in quo iniustitia non erat. Si vero antea scivissem eos Christum crucifixuros, ad te advenissem ne hoc facerent ». Sic scripsit Abgar, rex Edessae, ad Tiberium. Et postquam epistulam legit Tiberius rex, tremuit et obstupuit et timore magno correptus est et Iudaeos voluit occidere. Et cum hoc audierunt viri Ierusalem, timor apprehendit eos; quare abierunt ad praefectum et ei dixerunt: « Haec omnia sunt propter Mariam et propter illum qui ex ea natus est, ut destruatur templum; nunc vero nuncium mitte ad Mariam ne eat ad sepulcrum Golgotha neque ibi oret ». Respondit praefectus et dixit eis: « Ite, huic dicite vosmetipsi sicut volueritis ». Et deinde iverunt sacerdotes ad Mariam et illi dixerunt: « Ecce inde ab hac hora tibi quidem cave neque eas iterum orare ad sepulcrum Golgotha; o Maria, dicimus tibi: memento peccati tui quod patrasti coram Domino. Et si vis orare, ora cum populo et serva mandata Moysi ut remissa sint peccata quae fecisti; diebus sabbati vade in templum cum populo; imponent librum legis sacerdotes super caput tuum ut remittatur peccatum tuum, et si vero sic feceris, te non reiiciemus nec repudiabimus; si aegrotaveris, clamabimus in voce tubae et confestim sanaberis et orabimus Dominum ut faciat tibi misericordiam tibique parcat. At si tu verba nostra non observas, exi e Ierusalem et vade in Bethleem quia te non sinemus iterum orare ad sepulcrum Golgotha ». Et respondit Maria dixitque eis: « Non vos decet ad me verba talia loqui; mandatis vestris non parebo neque audiam verba vestra et in viam vestram perversam non ibo ». Postea abierunt Iudaei e Maria cum magna indignatione et ira, et iverunt domum; nam sol ad occasum vertebat. p. 26.
Postera die Mariam adierunt dixeruntque ei: « O Maria, ecce iam tecum locuti sumus, sed tu mandatis nostris non paruisti, verba nostra non audisti et dicta nostra despectui habuisti ». Illa vero tacuit et non respondit eis quidquam. Aegrotavit deinde Maria, vocavit tunc mulieres omnes vicinas suas dixitque eis: « Salus sit super vos; ecce malo ire Bethleem, ut ubi habitem domi meae, Iudaei enim prohibuerunt me orare ad sepulcrum Golgotha. Quod si quis (quae) mecum venire cupiat, ne tardaverit, Dominus enim mecum est, Deus meus qui est in caelo et omnia quae petiero a Domino mihi dabit, et explebit voluntatem meam ».

Et laetabatur etiam cor Mariae propter verba quae ei, dum ad sepulcrum orat, nunciaverat Gabriel angelus sic dicens: « O benedicta inter mulieres, ecce exibis ex hoc saeculo transeunte et ibis in vitam aeternam quae finem non habet et non consummabitur, exaudita est enim oratio tua et petitio tua per aures Domini Sabaoth ». Et postea ad illam venerunt tres virgines quae ministrabant ei et ei dixerunt: « Domina nostra, noli contristari, ecce nos tecum ibimus ut clementiam et misericordiam inveniamus coram Domino qui ex te natus est; propter te enim parentes omniaque nostra reliquimus. Te elegimus et apud te venimus ut moriamur vivamusque tecum ». Sic dixerunt *Mariae* virgines, et ei sese adiunxerunt eique ministrabant die ac nocte. Illae vero petierunt ab ea ut diceret sibi quomodo Dominus noster Iesus Christus, filius Domini vivi, ab ea natus esset sine commercio hominis. Et Maria, mater luminis, quae valde illas *virgines*, amabat, omnia narravit eis quae cupiebant ab ea discere: suscipiebant ministerium eius et voluntatem eius faciebant: pedes eius lavabant et vestimenta eius odorabant et Maria honorata apud eas erat propter miracula quae videbant et prodigia quae die ac nocte coram eis Maria faciebat. Et hoc est primum miraculum quod viderunt virgines: odor turis suavis sicut unda maris domum replevit ubi erat Maria et omnes aegroti morboque afflicti ad eam veniebant, benedi-
p. 27. ctionem ex illa capiebant, eam venerabantur et a morbis suis sanabantur. Et mirabantur illae virgines cum videbant gloriam magnam quae super Maria erat. Et deinde apud Mariam viri multi et feminae venerunt, coram ea se prostraverunt dicentes: « Miserere nostri, clemens esto pro nobis, noli nos abiicere, o Domina ».

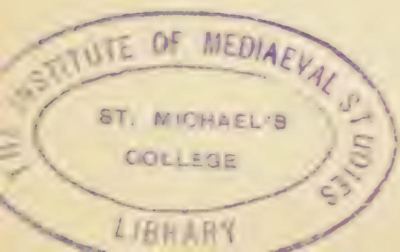
Benedicta virgo vero, manu extensa, illis benedicebat et sic loquebatur: « Accipiat Dominus orationem vestram et petitionem vestram ante Dominum Iesum Christum. Benedicat etiam illis virginibus quae mecum venerunt ad serviendum mihi, quia ex omni populo Israel non sunt nisi illae quae me secutae sint ». Et postea Mariae benedictae apparuit Gabriel angelus Domini dixitque ei: « Macte animo et noli timere, o Mater Dei, surge, vade in Bethleem, et mane ibi usquedum videris ad te venientes exercitus angelorum et apostolorum omnesque creaturas ut te orent beatamque proclament ». Et cum viderunt illae

virgines angelum Domini colloquentem cum Maria, timuerunt timore magno.

Deinde vocavit eas mulieres virgines Maria benedicta et dixit eis: « Afferte incensum et vestimenta ut oblationem Domino offeram ». Illae autem virgines seniorum templi filiae erant, sicque erant harum nomina: primae nomen Anna, quod interpretatur Ecclesia, congregatio populorum, hoc est sanctuarium caeleste. Secundae nomen Absa, quod interpretatur Christus filius Domini vivi qui ad dexteram Patris sedet. Nomen tertiae Ṣagā, quod interpretatur Spiritus sanctus qui omnibus qui credunt in Christum, caelestem vitam aeternam praebet. Quinta autem die exiit mane Maria et cum ea illae virgines et ivit Bethleem et ibi consedit hac nocte. Et quum feria sexta illuxit, aegrotavit Maria, dixitque tunc his virginibus: « Adducite mihi turibulum, quia cupio tus offerre Deo, Domino nostro Iesu Christo qui est in caelis ». Et ei *id* attulerunt, et tus immisit in turibulum et oravit sic dicens: « Domine meus et Deus meus, Iesu Christe, qui habitas in caelis, audi orationem meam et petitionem meam et mitte ad me Iohannem minorem, quia volo eum videre eoque laetari.

Et etiam mitte ad me omnes apostolos fratres eius, et fido p. 28.
gratiae tuae quam mihi donasti, quia ego scio te me audire et mihi dare omnia quae a te volo ». Et, expleta oratione, Spiritus sanctus ad Iohannem locutus est Ephesi dixitque ei: « Ecce mater magistri tui vult te videre, exi prima luce et vade in *urbem* Bethleem. Ego vero, ibo ad fratres tuos apostolos, et eos congregabo ex omnibus regionibus, et eos quoque qui iam dormierunt in vitam revocabo a sepulcris, adducamque omnes simul ad salutandam sanctam benedictamque Mariam ». Sic locutus est ad Iohannem Spiritus sanctus et recessit ab eo. Postridie surrexit Iohannes et incepit praecipere discipulis suis ne cessarent ministrare in templo, sed facerent orationem omni tempore. Et etiam narravit eis quae sibi de Maria locutus esset Spiritus sanctus. Deinde Epheso exivit et se prosternens oravit et dixit: « Domine meus et Deus meus, Iesu Christe, fili Domini, da mihi auxilium tuum et virtutem in hoc itinere quod perfecturus sum ut videam matrem tuam antequam moriatur ». Et dum orat, subito advenit Spiritus sanctus, et rapuit eum nube lucida *vectum*, adduxitque domum Mariae. Sibi autem videbatur terra

ambulare Bethleem versus, et aperuit portam domus Mariae. Intravit ad eam et demisse prostratus ad pedes eius, dixit ei: « Salve, o benedicta inter mulieres, Mater Domini, noli iam contristari; ecce exibis ex hoc saeculo, cum gaudio et laetitia, cum magna gloria et laude ». Deinde venerunt illae virgines ad Iohannem et benedictionem ab eo ceperunt. Dixit autem Maria Iohanni: « Immitte tus in turibulum »; et fecit ille sicut iussit eum *Maria*. Oravit sic dicens: « Domine meus et Deus meus, fac signum et prodigium pro matre tua, antequam exeat ex hoc saeculo, ut omnes qui in te non credunt, ignominia et dedecore afficiantur et nomen tuum laudetur in eis qui nomen tuum amant et credunt te esse Christum filium Domini. Ecce caelum et terra testes sunt Mariam esse sanctam
p. 29. matrem tuam, te Christum esse filium Dei vivi et omnes qui credunt in te vivere in saeculum saeculi, amen ». Postquam expleverat Iohannes orationem dixit ei sancta Maria: « Iam dixit mihi magister tuus: Cum volueris exire ex hoc saeculo, veniam ego ad te cum omnibus angelorum militiis ». Respondit autem Iohannes et dixit ei: « Ecce venit, eumque videbis sicut ipse tibi dixit ». Respondit benedicta et dixit ei: « Ecce Iudaei consilium fecerunt inter se, ut, cum mortua fuerim, corpus meum igne comburant ». Dixitque ei Iohannes: « Noli timere, Dominus tecum est, nemo enim est cui potestas super te data sit ». Respondit benedicta dixitque ei: « Cum mortua fuero ubi me sepelies? » Iohannes dixit ei: « Ubi iusserit me Christus ». Et hoc momento flevit benedicta et lacrimas fudit. Et cum Iohannes illam flentem vidit, contristatus est valde et flevit cum virginibus et cum propius accessisset, dixit ei: « Quod si tu, Domini genitrix, mortem times et transmigrationem ex hoc saeculo, quid erit iustis et bonis cum ex hoc saeculo exibunt? Noli iam timere, ecce dixit mihi Spiritus sanctus Ephesi: ‘ Surge vade ad Mariam benedictam, et *mane apud eam* usquedum veniant apostoli et eam venerentur' ». Respondit Maria et dixit ei: « Immitte tus in turibulum et ora ». Et fecit Iohannes sicut praecepit ei et oravit sic dicens: « Domine meus, Iesu Christe, audi orationem meam, accipe petitionem meam et petitionem genitricis tuae; huic concede ut te videat dum est vivens, sicut locutus es per sanctum os tuum, dum ad eam venisti secuturus voluntatem tuam volun-

tatemque Patris tui et assensum illius qui est in caelis, sicut e caelis descendisti et in ea habitasti, nunc quoque eam visita cum exercitu angelorum, ut laudetur nomen tuum in caelo et in terra ». Et cum sic orabat Iohannes, venit vox e caelo dicens: « Amen ».

Et dum miratur Iohannes propter hoc verbum quod audierat, Spiritus sanctus dixit ei: « Quod audivisti verbum, factum est, ut congregentur apostoli undique ut salutandum veniant sanctam virginem Mariam ». Et postea abiit Spiritus sanctus ad apostolos dixitque eis: « Ite in *urbem* Bethleem ad recipiendam benedictionem Mariae ». Et ecce Simeon Petrus, in templum volebat ire, et eucharistiam celebrare. Venit autem ad eum p. 30. Spiritus sanctus dixitque ei: « Postquam perfeceris sacrificium tuum vade Bethleem, venit enim tempus transmigrationis Mariae matris Domini tui ». Et etiam Paulo locutus est, in regione cuius nomen Teryo, quae a Rom distat quinquaginta stadiis, et invenit Iudaeos cum Paulo rixantes et contra eum blasphemantes et dicentes: « Nos vero verbis tuis aures non praebebimus, tu enim Tarsensis es et de Christo praedicas. Te quidem cognoscimus quod homo pauper es tu ». Et dum sic rixantur Iudaei, Spiritus sanctus Paulo dixit: « Ecce, matri magistri tui advenit tempus transmigrationis ex hoc saeculo, surge et vade ad eam ». Et etiam locutus est Spiritus sanctus ad Thomam in regione Indorum, dum sedet prope lectum filiae regis, dixitque ei: « Advenit tempus transmigrationis Mariae, matris magistri tui, vade festinanter ad eam ». Tunc surrexit Thomas et petiit ecclesiam, immisit tus in turibulum et oravit pro ea. Et adhuc locutus est Mattheo Spiritus sanctus et dixit ei: « Advenit tempus transmigrationis Mariae matris Domini tui, vade, festina ad eam ». Et sic dixit Iacobo Spiritus sanctus in templo (Ierusalem). Etiam ad eos qui dormierant, Andream Simeonis Petri fratrem, Lucam, Simeonem Cananaeum, venit Spiritus sanctus dixitque eis in sepulcris eorum: « Ne putaveritis advenisse resurrectionem mortuorum, aut consummationem temporum; verum, surgite hodie e sepulcris vestris et ite in Bethleem ad recipiendam benedictionem Mariae. Sic dixit omnibus apostolis Spiritus sanctus. Hi vero cogitabant et dicebant: « Quomodo possumus celeriter petere Bethleem? » Tunc venit ad eos Spiritus sanctus et arripuit eos

in nubes, et flaverunt venti super nubes ex omni parte; propter fulgura multa caelum et terram splenduerunt a matutino usque ad meridianum, die feriae quartae. Et hac hora, Bethleem venerunt apostoli, magnus metus ortus est propter verendam maiestatem eorum, propterea quod vehebantur lucentibus nubibus, et vestes eorum sicut nix albae erant, et coronae gloriae super capita eorum fulgebant, et sustinebant angeli cur-
p. 31. rus nubium et apostolos qui supra eos vehebantur, et Spiritus sanctus has nubes ducebat inter caelum et terram *per aerem*. Et ecce cum eis advenit David, filius Iesse, loquens et dicens: « Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto »; ita ante eos cantabat. Et postea venerunt principes angelorum, Michael et Gabriel, et coram apostolis steterunt dicentes eis: « Salvete, discipuli magni regis nostri qui vos ultro elegit ». Et etiam angelis apostoli dixerunt: « Salvete, angeli Domini nostri Iesu Christi, qui mysteria sancta custoditis ». Deinde Iohanni locutus est Spiritus sanctus et dixit ei: « Exi, occurre obviam apostolis; ecce Bethleem pervenerunt ».

Et tunc venit Iohannes, obviam eis occurrit et illos adoravit. Dixitque Petrus Iohanni: « Estne mortua an non, mater lucis sancta et benedicta? » Et respondens Iohannes dixit ei: « Minime, non est mortua ». Et postea oravit Iohannes coram eis et repleta est Bethleem odore fragrante et suavi. Postea apostoli et angeli simul domum sanctae et benedictae *Virginis* adierunt et ad pedes eius se prostraverunt dicentes: « Salve, o plena gratia et laetitia, noli timere et perturbari, o benedicta inter mulieres, qui enim ex te natus est, ex hoc saeculo te educet cum gaudio magno et gloria, et in thesauros suae lucis te perducet, tibi enim est super eos et super iustos omnes potestas ». Tunc surrexit Maria et lectulo insidens suo, discipulis dixit: « Ecce nunc scio et credo adventum Domini mei e caelis; priusquam moriar, illum ego videbo sicuti vos mihi visibiles estis. At mihi narrate quis vobis nunciaverit me aegrotare, ex qua regione ad me veneritis, et quo *vehiculo* vecti ut tam cito huc adveneritis; volo quidem Dominum celebrare qui vobis de me locutus est ». Et respondens Petrus, Iohanni discipulisque dixit: « Narret unusquisque quomodo ad Mariam venerit ». Responderunt discipuli dixeruntque Iohanni: « Ecce, tu ante nos venisti; narra quomodo veneris ». Et respondens

Iohannes dixit: « Cum Ephesi essem, Spiritus sanctus ad me devenit dixitque mihi: ‘ Iohannes, ecce tempus advenit transmigrationis ex hoc saeculo Matris Magistri tui, et illa cupit te videre. ’ Et iterum dixit mihi Spiritus sanctus: ‘ Ecce per omnes terras vadam et circumibo et apostolis nunciabo tum vivis tum mortuis dicamque omnibus de Maria, ut eam in Bethleem adeant eamque salutent. ’ Et ecce subito super lucidam nubem arripuit me Spiritus sanctus et adduxit me hac hora usque ad domum Mariae ». Locutus est Petrus et dixit: « Ego vero, dum Romae eram, volebam accipere eucharistiam corporis Domini nostri redemptorisque Iesu Christi, quam instituit in remissionem peccatorum, cum ad me venit Spiritus sanctus dixitque mihi: ‘ Tempus transmigrationis advenit Mariae, matris Domini tui, vade ad eam in Bethleem ’. Et tunc arripuit me Spiritus sanctus super nubem lucidam et huc me adduxit ubi apostolos omnes vidi nubibus vectos ad me [1] venientes ». Locutus est Paulus et dixit: « Ego iam dum cum Iudaeis rixor, subito arripuit me Spiritus sanctus et ad vos adduxit me ». Respondit Thomas et dixit: « In terra Indica eram, cum venit Spiritus sanctus, rapuit me et me deduxit ad vos ». Marcus autem dixit: « Cum orarem Alexandriae, ad me venit Spiritus sanctus et ait mihi: ‘ Ecce tempus transmigrationis Matris Domini tui ex hoc saeculo prope est; iam surge et vade in Bethleem ’. Et deinde rapuit me Spiritus sanctus et huc me adduxit ». Locutus est Iacobus et dixit: « Ego vero dum ad sepulcrum Golgotha tus adolebam, Spiritus sanctus mihi locutus est et cum diceret: ‘ Sancta et benedicta mox exibit e saeculo ’, rapuit me et huc me adduxit ». Matthaeus dixit: « Ego dum in navi sum et Dominum laudabam celebrabamque, ab omni parte circumdederunt me undae et ploravi et oravi, et dum oro, rapuit me Spiritus sanctus in nubem lucidam et ad vos me deduxit ». Dixit Philippus: « Iam mortuus, ego vocem praeconis audivi clamantem et dicentem: ‘ Philippe, Philippe, surge, exi de sepulcro ’, et illico surrexi et ecce rapuit me Spiritus sanctus et ad vos me deduxit ». Simeon Cananaeus dixit: « Ego quoque iam demortuus, surrexi e sepulcro; ecce vidi manum brachii extenti ad me venientem quae sustulit me

p. 32.
p. 33.

[1] Nisi ኀቤሃ legendum sit, « eam Mariam versus ».

e medio mortuorum, et rapuit me Spiritus sanctus super nubem lucidam et ad vos me deduxit ». Dixit quoque Lucas: « Cum essem in sepulcro, vocem tubae audivi qua buccinabant angeli: advenit lux intrans ad me in sepulcrum, mihi quidem videbatur esse resurrectio mortuorum. Tunc venit Spiritus sanctus, rapuit me, et huc apud vos me adduxit ». Locutus est Andreas et dixit: « Equidem surrexi e mortuis, quia vocem filii Domini audivi mihi dicentem: 'Andrea, surge et vade cum discipulis Bethleem, ecce cum omnibus tribubus angelorum ego ad vos veniam, transmigrationis enim tempus venit sanctae et benedictae Mariae, cum honore et gloria. Exibit illa ex hoc saeculo et *in locum* ubi sunt lucis Patris thesauri eam deducam et ibi manebit donec veniam iudicare vivos et mortuos' ». Dixit Bartholomaeus: « Dum in nomine Domini nostri Iesu Christi dormio locupleti gratia eius fretus, venit Spiritus sanctus, rapuit me et ad vos me deduxit ». Ita collocuti sunt coram sancta Maria apostoli omnes et narravit unusquisque quomodo ad eam pervenisset. Et sancta Maria, verbis apostolorum auditis, laudavit Deum caeli et terrae dicens: « Adoro te, Domine meus et Deus meus, in te confido, te laudo et magnifico, tibi psallo, tibi benedico, te sanctum proclamo qui me ludibrio esse populis non sivisti. Et etiam tu pudore confudisti pravos Iudaeos qui male cogitaverunt contra me ut igne concremarent corpus meum. Et nunc nomen tuum laudo magnamque potentiam tuam in saecula saeculorum, amen, et in perpetuum laudes mittam coram te qui ad me misisti discipulos tuos ». Et cum orationem suam absolvisset Maria, ait discipulis: « Imponite incensum in turibulum et orate ». Sicut eis Maria praeceperat, illi fecerunt et oraverunt seque prostraverunt usque in terram. Et subito strepitus tonitrui e caelo venit, sicut currus strepitus velociter decurrentis, et pariter *cum eo* bonus odor et suavis e caelo perfusus est. Descenderunt deinde angeli et militiae caelestes, quarum non est numerus, et domum in qua erat sancta et p. 34. benedicta Maria cooperuerunt illamque alis suis coronaverunt dicentes: « Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus noster, quem caeli et terrae incolae adorant ». Magnus autem timor fuit in Bethleem et prodigia et miracula ibi manifestata sunt; sine enim intermissione, exercitus Domini in caelum

ascendebant descendebantque super hanc domum. Et apparuit e medio eorum tanquam figura filii hominis, qui e medio currus cherubim locutus est et ait: « Ite, intrate domum Mariae ».

Tunc Hierosolymam profecti sunt custodes Bethleem et narraverunt senioribus sacerdotibusque omnia miracula et prodigia quae super sanctam Mariam fuerant. Et postea abeuntes custodes et incolae Bethleem, populis narraverunt omnia prodigia et miracula quae facta coram sanctae *Mariae* viderant. At illi non crediderunt eis donec miserunt alios qui percuntarentur quae super Maria fiebant. Cum hi venissent illuc, ianuas caeli viderunt apertas et angelos Domini e caelo descendentes et intrantes domum Mariae. Et etiam fulgura et tonitrua exibant e domo Mariae et in caelum ascendebant, et tunc viderunt discipulos Mariae servientes. Viderunt quoque nubes e caelo provenientes quae rorem et vaporem super Bethleem effuderunt. Viderunt quoque stellas e caelo descendentes sanctamque Mariam adorantes. Et etiam viderunt solem et lunam, quae omnem terram illuminant, e caelo descendentes et Mariam adorantes. Et praeterea viderunt sanctam *Virginem* in lecto iacentem et Gabriel angelum ad eius caput stantem, Michael autem ad eius pedes, et flabellum manu tenentes, sanctam *Mariam* ventilabant. Deinde viderunt apostolos prope lectum Mariae stantes cum timore et tremore manusque ad caelum extollentes. Petrus et Iohannes vestibus suis lacrimas sanctae *Virginis* tergebant. Et etiam fumum turis viderunt, sicut undam maris e fundamentis domus profluentem, et angelorum exercitus quibus non est numerus stantes cum timore et tremore, gloriam dantes Domino qui in sinu Mariae virginis habitavit. Et extensis alis, hi adorabant sanctam benedictamque Mariam Christi matrem, sic p. 35.
clamantes: « Salve, o benedicta inter mulieres, benedictus est quoque qui ex te natus est, Dominus noster ac Deus, redemptor noster Iesus Christus ». Et caelestes exercitus psallebant, spiritus omnes laetabantur et Virtutes sanctae Mariae benedicebant. Illi vero propius accedere ad eam non potuerunt propter magnam lucem super illa splendentem; viderunt quoque mutos, surdos et coecos et qui morbo laborabant domum sanctae et benedictae Mariae adiutricis nostrae venientes, [clamantes

et dicentes: o Maria sancta] et benedicta. « Miserere nostri et clemens esto nobis, sana nos per orationem tuam et petitionem tuam »: et illico e morbis suis sanabantur. Et etiam veniebant ad eam mulieres ex omnibus regionibus, Roma, ex Egypto, ex omni Alexandria, et quaedam filiae regum et principum dona ferebant et venerabantur Mariam, et in Christum ex ea natum credebant. Et illam interrogabant: « Narra nobis, quomodo ex te natus sit Dominus noster Iesus Christus sine semine hominis? » Et omnia quae sibi acciderant narrabat Maria et cum in regiones suas revertebantur, illis benedicebat et aroma suavem odorem perfundens dabat eis, ut crederent consanguinei eorum certum esse nuncium de sancta Maria.

Et ecce venerunt apud eam duae mulieres, quas morbo affecerat daemonium, eiulabant et dicebant ad eam: « Miserere nostri, o sancta et pura *Virgo,* libera nos e morbo quo laboramus ». Sancta autem Virgo supra eas oravit, illis benedixit, et statim e morbo sanatae sunt. Et venit etiam mulier ex Egypto, magna febri laborans: Mariam venerata est, et subito sanata est. Altera mulier, cuius oculum dextrum coecum daemon fecerat, venit ad Mariam et imploravit eam dicens: « Misericors esto supra me, o Domina mea »; et posuit *Maria* manum suam supra oculum eius, et statim eum sanavit. Venit quoque mulier quam multa daemonia vexabant, ad Mariam accedens voce magna clamavit et dixit: « Sana me, o Domina mea ». Et extendens manum suam, oravit Maria, et dixit: « Adiuro vos, in nomine Domini nostri Iesu Christi, exite ex hac anima, nolite iterum torquere eam »; et statim exierunt ex hac muliere daemones vociferantes et dicentes: « Quid tecum est nobis, o Maria, mater Christi? Ecce nos
p. 36. dispersi sumus in omnes regiones propter potestatem magnam eius qui ex te natus est, non enim possumus ei resistere, ille vero proiecit nos usque in inferiora terrae. Et tu sicut ille propulisti nos, per orationem tuam ex hac anima ». Tunc demersit eos Maria in profundo mari. Tunc venit ad Mariam rex Aegypti Safnon, cuius caput leo laeserat, et clamans dixit ei: « O Domina mea, sana me per orationem tuam ». Et extensam manum suam super caput eius posuit Maria, et illico a morbo sanatus est. Et deinde Ierusalem convenerunt multi homines aegrotantes et morbo afflicti, orabant et dicebant:

« Ubi est benedicta Maria? » Et respondentes ei dicebant: « Non est *hic,* illa vero habitat in *urbe* Bethleem ». Et turbae, quarum non erat numerus, se prosternebant in faciem suam ante ianuas domus Mariae et clamantes magna voce, sic dicebant: « Sancta Maria, Mater Christi, clemens esto nobis, sana nos, noli nos confundere ». Eorum verbis auditis, oravit Maria pro eis, sic dicens: « O Domine mi, Iesu Christe, per magnam auctoritatem tuam, suscipe deprecationem meam et petitionem meam, animas horum aegrotorum sana, qui apud te venerunt ». Et hoc temporis momento omnes sanati sunt, quorum numerus hominum duo millia et octo erat praeter feminas et pueros. Et fuit magna gloria in omni terra Bethleem. Hac hora, venerunt principes templi et seniores Bethleem, et convocatis hominibus illis qui per Mariam sanati erant, interrogaverunt eos dicentes: « Narrate nobis quid vobis Maria fecerit ». Hi autem responderunt et dixerunt: « Cum super nos oraret Maria, magna virtus ex ea processit et sanati fuimus a morbis nostris ». Et postquam haec verba Iudaei audierunt, obscurati sunt oculi eorum, et timuerunt sacerdotes eorum et consternati principes, voce magna dicebant: « Ecce propter Mariam, magna tristitia et afflictio et calamitas devenit super nos ». Et quidam dixerunt: « Iam expellite Mariam ex Bethleem, nolite sinere illam apud vos commorari ». Et vespere facto hoc die, venerunt Iudaei domum Mariae ut discipulos una cum Maria apprehenderent. Sed cum pervenerunt domum Mariae, ingredi non valuerunt, quia hac hora portae caeli patefactae sunt magnaque lux exiit: tunc p. 37.
reversi sunt apud principes et sacerdotes, et eis narraverunt quod evenerat. Illi autem iusserunt ire praefectum cum triginta militibus, et apprehendere Mariam et discipulos. Sed tunc, descendit Spiritus sanctus super apostolos dixitque eis: « Ecce venit praefectus cum triginta militibus e Hierosolymis, ut vos comprehendat tum discipulos tum Mariam. Sed nunc, exite ex hoc loco, et nolite timere; ecce ego vos faciam transire inter caelum et terram *per aerem*, nec quisquam poterit vos videre, quia vobiscum est virtus Domini ».

Deinde exierunt discipuli portantes lectum Mariae, et ecce venit Spiritus sanctus, qui rapiens eos deduxit Ierusalem. Venit deinde praefectus cum suis militibus domum Mariae, et cum intravisset intus, neminem prorsus invenit. Ille vero praefectus iratus

est valde, dixitque incolis Bethleem: « Nonne vos venistis ad principes eosque certiores fecistis discipulos Iesu adesse apud Mariam, magna cum gloria, dum angeli Domini ascendunt et descendunt domum Mariae? Nunc vero venite ad principes ut dicatis quod volueritis ». Et illi abierunt cum eis, et petierunt Ierusalem et cum principibus locuti sunt dicentes: « Postquam Bethleem intravimus, non invenimus Mariam, nec discipulos, nec quemquam ». Dixeruntque eis sacerdotes: « An nescitis discipulos fecisse incantamentum, oculis vestris ne videretis? Nunc vero, simul ac nuncium certum de illis audieritis, apprehendite illos et adducite ad nos ». Post autem quinque dies, viderunt incolae Ierusalem angelos Domini ingredientes domum Mariae atque inde exeuntes; tunc congregati sunt vicini eius clamantes et dicentes: « O Maria, Mater sancta Dei, in te speramus, Christum deprecare ut ille concedat nobis salutem a se profectam ». Postera die, miserunt sacerdotes convocare vicinos *Mariae* dixeruntque eis: « Quis est hic clamor, quae est ista eiulatio quam audimus apud vos? » Respondentes dixerunt: « Ecce Maria Mater Dei ingressa est domum suam et angeli Domini hymnos celebrant coram ea ». Deinde adierunt sacerdotes praefectum dixeruntque ei: « Ecce p. 38. fit magna caedes et tumultus in urbe Ierusalem propter Mariam ». Respondit praefectus et dixit: « Quid ergo faciemus? » Responderunt homines Hierosolymitani dixeruntque ei: « Sumamus ignem et ligna et comburamus domum eius quam *ipsa* inhabitat ». Respondit praefectus dixitque eis: « Facite quod vultis ». Et postea, sumpserunt homines Hierosolymitani ignem et ligna, ut comburerent domum ubi commorabatur Maria; et postquam advenerunt *in locum* ubi commorabatur illa, coeperunt claudere portam domus Mariae. Sed illico exiit angelus Domini et percussit eos alis, in faciem eorum, et combussit omnes qui accedebant ad portam domus *Mariae*. Et mortua est ibi magna multitudo, et magnus timor fuit Hierosolymis. Praefectus autem videns hoc prodigium manus protendit ad caelum et dixit: « Gloria *sit* filio Dei, qui natus est ex Maria Virgine, eum laudo, eum celebro, eum adoro, usque in saecula ».

Postera die, nuncium misit praefectus ad congregandos sacerdotes omnesque homines hierosolymitanos, dixitque eis: « Mali homines, qui crucifixistis Christum, qui de caelo descendit pro

salute omnium hominum. Ego vero credo in eum, non sum enim unus ex vobis, nec homo ex regione vestra, sed tantum Tiberius rex constituit me praefectum super vos, propter mala opera vestra. Ecce ex hac hora, ego dico vobis, ne quis ullo modo appropinquet ad domum Mariae sanctae et benedictae ». Deinde surrexit homo fidelis, cui nomen *erat* Caleb, qui fidem habebat in Christum, et praefecto locutus est secreto, dixitque: « O praefecte, adiura eos, hoc iuramento: per Deum vivum, qui eduxit filios Israel ex Aegypto, et per sanctam legem Moysi, ne mentiantur, sed tantum certe loquantur; quem ergo dicunt esse Christum, qui natus est ex Maria, estne propheta, an filius Dei, an quidam homo qui e concubitu natus sit, exacte respondeant tibi. Ego enim scio sapientes esse et posse verbum Libri sancti notum facere ». Deinde surrexit praefectus, et insedens alto throno, iussit congregari omnes homines Hierosolymitanos adiuravitque eos per iuramentum quod ei indicaverat Caleb. Dixit eis: « O viri Israelitae, adiuro vos per sanctam p. 39.
legem Moysis, seiungite vos, qui creditis in Christum, qui natus est ex Maria, et qui in eum non creditis ». Et hoc audientes, secesserunt omnes unus ab altero, cum magno timore. Locutus est praefectus dixitque eis: « Creditisne in Christum, qui natus est ex Maria, aut non creditis? » Et dixerunt seniores praefecto: « Credimus in eum, quod filius sit Domini, qui creavit caelum et terram et omnia quae in eis sunt ». Alii autem qui non credebant dixerunt praefecto: « Scimus adventum Christi non esse propinquum ». Responderunt amatores Christi et dixerunt: « Nonne pater noster Adam imperavit filio suo Seth, antequam moreretur, sic dicens: « 'Ecce posita sunt in spelunca thesaurorum sacrificium et oblatio, *nempe* aurum, tus et myrrha, quae magi obtulerent filio hominis, qui natus erat Bethleem' ». Responderunt infideles qui non credebant et dixerunt: « Estne Christus maior quam Abraham, cui Dominus caelos aperuit et cum eo collocutus est? » Responderunt amatores Christi et dixerunt: « Certe infideles estis vos scientia destituti; attamen, nos vero credimus certe illum qui natus est ex Maria, creatorem esse orbis universi; antequam crearetur Abraham in sinu *matris*, Christus erat ante omnem creaturam ». Dixerunt infideles: « Christus in quem creditis estne honoratior Isaac qui Domino oblatio grata

fuit? » Et responderunt amatores Christi: « Si sacrificatus fuisset Isaac, sacrificium unicum appellatus fuisset, at vero fuit figura Filii, et Christus ligno crucis affixus fuit oblatio pro universo mundo et per eum hic mundus accedit ad Dominum ». Dixerunt infideles qui non credebant: « Estne Christus maior Iacob, qui scalam caeli vidit angelosque adscendentes descendentesque per istam scalam? » Dixerunt amatores Christi: « Angeli et scala quos vidit Iacob in medio caeli et terrae, prophetia sunt de adventu Christi ». Dixerunt infideles qui non credebant: « Estne Christus maior Elia, qui adscendit in caelum quo delectatus est
p. 40. Dominus et omnibus operibus eius? » Dixerunt amatores Christi: « Elias quidem *erat* super nubem quae sub caelo est, ubi apparent sol et luna; verum cum caelum adscendit Elias, nemo veneratus est eum, nisi famulus eius Elisaeus. Cum autem adscendit Christus super caelos, adoraverunt eum omnes creaturae, quae in caelo et quae in terra ». Dixerunt infideles: « Estne Christus maior Moise, qui demersit Pharaonem et milites eius in mare et subsistere fecit undas sicut parietem hinc atque illinc, et salvos fecit filios Israel? » Dixerunt amatores Christi: « Nonne vero Christus redarguit daemones demersitque illos in mare? Et etiam *nonne* expandit manum suam, salvumque fecit Simeonem Petrum ex unda maris? Potestatem enim habebat super omnes creaturas, quae in terra et quae in mari ». His auditis, credidit in Christum praefectus iussitque flagellari quadraginta homines non credentes magna flagellatione.

Vespere facto, hac die, quo tempore gallus cantat, adiit praefectus Mariam, cum duobus filiis suis. Et ecce alter ex filiis principis aegrotabat, et postquam venisset et pulsavisset ad portam domus Mariae, venit tunc apud eum una e virginibus quae Mariae ministrabant, et ei dixit praefectus: « Loquere de me ad sanctam *Virginem* ». Audiens autem sancta, iussit domus adaperiri portas. Ingressus praefectus ad eam, lacrimatus est et dixit ei: « O Mater Dei, salutem tibi dico et Christo qui ex te natus est, et salutem caelo quod thronum potentiae eius sustinet. Ecce, ex hac hora, te veneror credoque in Christum qui ex te natus est: extende dexteram tuam et benedic mihi, o Mater lucis, ora pro filio meo, ut a morbo sanetur, ora etiam pro urbe Roma. Ora adhuc pro me, ut salvus exeam ex hac terra, et vadam postea parentes meos invisere ». Deinde ma-

num suam extendens, sancta *Virgo*, benedixit et ei dixit: « Sede hic ». Cum autem vidisset praefectus apostolos stantes coram Maria, se prostravit ad pedes eorum dixitque eis: « Salvete et vos, o sancti Dei, quos ipse elegit per voluntatem suam, ut praedicaretis in nomine eius per universum mundum ». Et deinde benedixerunt apostoli praefecto, et illico sanatus est filius eius. Et abiit in civitatem suam Romam, multisque nunciavit omnia quae viderat apud Mariam. Erant autem ibi discipuli Pauli; hi vero scripserunt omnia prodigia et miracula, quae facta sunt super illis qui nomen Mariae invocabant.

Et cum illuxisset dies, dixit Spiritus sanctus apostolis: « Sumite p. 41.
Mariam, foras educite Hierosolymis et adducite eam in viam, quae ducit quo sunt tres cavernae, et *ubi* est lectus ex parte orientis; tollite eam, et ponite super lectum. Et cantate super eam usquedum dies illucescit » et cum illuxit eduxerunt Mariam Hierosolymis. Convenerunt postea multi Iudaei dixeruntque Tāfonyā: « Scimus nos te firmum et robustum esse, nunc autem vade, tolle lectum Mariae, et proiice illum in terram, et corpus eius comburemus igne, ne sibi videantur discipuli nos hominesque Hierosolymorum vicisse ». Tunc surrexit Tāfonyā, et extendit manus suas ad frangendum lectum Mariae; at illo temporis momento descendit angelus Domini percussitque illum gladio igneo, et abscidit ambas manus eius ex humeris eius, *quae* affixae lecto remanserunt. Tunc plorans et ululans ad apostolos, dixit eis: « Misericordes et clementes estote erga me, et tu, Christe fili Dei, ignosce mihi secundum magnam misericordiam tuam ». Responderunt apostoli et dixerunt ei: « Ora apud Mariam, cuius voluisti effringere lectum ». Tunc dixit Tāfonyā: « O mater Domini, clemens esto erga me ». Respondens Maria dixit Petro: « Redeant ad eum sicut antea manus illius quae abscissae lecto adhaerent ». Et, assumptis manibus duobus quae abscissae fuerant, dixit Petrus: « In nomine Domini nostri Iesu Christi et in nomine Mariae sanctae, iterum esto sicut antea », et illico sanatus est. Sumens deinde Petrus virgam, dedit illam Tāfonyā dixitque ei: « Abi, et ex hac hora manifesta potentiam Domini coram omnibus Iudaeis, et narra illis quid tibi fecerit Maria; hi quidem Mariam omnino odio habent et illi maledicunt dicentes: ‘ Haec quidem nos vicit in vita sua, nos vero comburemus corpus eius igne ’. Ignoraverunt enim infideles et nescierunt non

relicturum esse Dominum nostrum Iesum Christum corpus matris suae in hoc mundo. Ecce ergo dico vobis, o amatores Christi: omnes qui amant Mariam et celebrant commemorationem eius et credunt in filium eius, cum Iudaeis amicitia iungi nequeunt, sin minus, longe erunt ab amicitia Christi ».

p. 42. Et dum cantant apostoli super Maria in spelunca ecce locutus est Spiritus sanctus dixitque eis: « Sexto mense missus est Gabriel angelus ad Mariam matrem eius (Christi), ut laetum nuncium afferret ei de *Christo* qui nasciturus erat ex ea pro salute orbis universi: feria prima natus est Christus in *urbe* Bethleem ex Maria virgine, feria prima laudaverunt et magnificaverunt eum seniores et infantes: et etiam feria prima, veniet iterum iudicare vivos et mortuos; feria prima veniet, cum omni virtute caeli et terrae, ut transmigrare faciat Mariam et manifestet gloriam supra illam ». Et feria prima, venit Eva mater generis humani, Anna mater Mariae, Elisabeth mater Iohannis Baptistae, quae cum propius accessissent ad Mariam se prostraverunt submisse ad pedes eius et dixerunt: « Benedictus sit Dominus qui te elegit ut sis ei habitaculum gloriae eius ». Et cum videret Petrus venientes patriarchas ad Mariam, dixit mulieribus: « Recedite hinc ». Et deinde venit pater noster Adam et Seth filius eius, Noe et Sem se prostraverunt demisse ad pedes sanctae *Virginis*. Venerunt quoque alii patres, Abraham, Isaac, et Iacob, et David propheta, et se prostraverunt coram Maria. Et etiam venerunt prophetae turibula manibus tenentes, et se prostraverunt coram Maria. Tunc patefactae sunt portae caeli et inde exiit multitudo exercituum angelorum, quorum non erat numerus, ad videndam transmigrationem Mariae ex hoc saeculo. Et ecce venerunt Enoch et Moises et Elias, vecti curru igneo, stantes in medio caeli et terrae ut viderent descensum Domini nostri Iesu Christi. Et deinde venerunt duodecim exercitus ex archangelis, et numerus eorum duodecim myriades erat. Postea apparuit Dominus noster Iesus Christus sedens super currum Seraphim et Cherubim; accessit ad Mariam dum laudant magnificantque eum omnes creaturae. Et dixit sanctae *Virgini*: « O Maria ». Respondit illa dixitque ei: « Ecce ego sum, Domine meus et Deus meus ». Dixit ei Iesus: « Vide ergo magnam gloriam quae mihi data est a Patre meo »; et vidit Maria

mirabilem gloriam quam nemo narrare potest. Dixitque ei Dominus noster: « Iam introducam corpus tuum in paradisum, ut ibi maneat usque ad resurrectionem mortuorum et man- p. 43.
dabo angelis ut tibi ministrent ». Deinde venerunt discipuli ad Mariam dixeruntque ei: « O Mater lucis, ora pro mundo e quo exis, et pro omnibus qui commemorationem tuam facient sacrificiumque in nomine tuo offerent, pro illis qui credunt in Dominum qui misit Filium suum dilectum qui in te habitavit ». Et tunc oravit Maria et dixit: « Domine Deus qui habitas in caelo, per voluntatem tuam misisti filium tuum Iesum Christum et habitavit in sinu meo, te oro, te deprecor pro omnibus baptizatis qui facient commemorationem meam sacrificiumque mihi offerent, exaudi, o Domine, preces eorum, suscipe petitiones eorum, remove ab illis captivitatem et caedem et omnem afflictionem. Locorum ubi sacrificium mihi offerent serva incolumes segetes a muribus et locustis, a bruchis et grandine, a pruinis et attelebis; omnes aegrotantes qui invocabunt nomen meum sanentur a morbis suis, hi etiam quos daemon possidet et qui vexantur languoribus curentur in nomine meo. Et illos quoque qui peregrinantur in mari, navibus vecti, invocantes nomen meum serva incolumes ab undis et fluctibus maris et a violentia venti. Et propere reduc eos qui profecti sunt in terram longinquam et invocant nomen meum; et agri qui fructus producunt quos *homines* offerunt in sacrificium in nomine meo, sint benedicti, et vineae quarum fructus inservit ad sacrificium, in nomine meo sint benedictae; et omnes qui commemorationem meam faciunt sint benedicti in saecula saeculorum, amen ». Respondens deinde Dominus noster dixit ei: « Omnia quae petiisti a me, data sunt tibi; quicumque invocaverit nomen tuum, illi misericordiam et clementiam impertiar peccataque illius condonabo. Et si quis obtulerit sacrificium et oblationes in nomine tuo fumus boni odoris ex his adscendet usque ad caelum ante thronum Patris et ante thronum filii Iesu Christi in saecula saeculorum, amen ». Responderunt omnes creaturae et dixerunt: « Amen ». Postea iussit Dominus noster Petrum dixitque ei: « Loquere omnibus creaturis caeli et terrae, ut cantent psalmum cantici in gaudio et in exsultatione ». Hoc temporis momento exiit spiritus Mariae et adductus est in thesauros Patris. Tunc extendens manum suam Iohannes bene composuit *Mariam*

p. 44. et occlusit oculos eius: Petrus et Paulus bene composuerunt manus pedesque. attamen non ei exuerunt vestimenta quae erant super eam, nam Spiritus sanctus vestivit eam magna luce, quae non cognoscitur.

Deinde sustulerunt eam duodecim apostoli, et duodecim nubes lucidae portantes illos adduxerunt eos in paradisum. Et ecce praeibant Eva mater nostra, Anna mater Mariae, Elisabeth mater Iohannis Baptistae, et post eas veniebant Adam et Seth, Noe et Sem, et post eos Abraham et Isaac et Iacob, et post illos Enoch et Elias et Moyses, et post eos currus Domini nostri Iesu Christi. Et deinde duodecim apostoli portantes Mariam sanctam, adduxerunt eam ad paradisum deliciarum et ibi deposuerunt eam. Deinde reversae sunt omnes creaturae et redierunt in habitacula sua. Apostoli abierunt ad montem Sina, vecti nubibus, et nemo ex illis recessit, et ita oraverunt dicentes: « Laudamus te, Domine noster Iesu Christe, qui nos congregasti ex finibus mundi et fecisti dignos accipere benedictionem sanctae Mariae matris tuae antequam exiret ex hoc saeculo, sicut locutus fueras per os sanctum tuum et *sicut* dixisti nobis: ' Ecce ego do vobis potestatem ut conculcetis serpentes et scorpiones, et sedebitis super thronos duodecim et iudicabitis ex duodecim tribubus Israel eos qui in te non credunt neque in Mariam matrem tuam ' ». Absoluta autem oratione, apostoli dixerunt: « Scribamus ergo omnia quae vidimus et cognovimus quod attinet ad transmigrationem Mariae ex hoc mundo: anno CCCXLV fuit transmigratio sanctae *Mariae*, et ecce statuimus et mandamus ut faciant commemorationem sanctae et benedictae Mariae ter singulis annis ». Et dies prima illius commemorationis est postera die Nativitatis Christi, quia hac die qui commemorationem eius fecerint, servabuntur a locustis quae operiunt terram, et benedicentur segetes *eorum*, et etiam per preces eius servabuntur reges a caede et non erunt inter eos inimicitiae nec profundetur sanguis hominum super terram. Et iterum iusserunt apostoli fieri commemorationem eius mense a y ā r, quia per preces eius non edent aves fructus terrae, nec vermes nec nigra tinea nec bruchi vastabunt fructus terrae, neque erit fames apud homines. Deinde
p. 45. dixit apostolis Spiritus sanctus: « Vobis dico, super terram in quam vult Dominus mittere plagam irae suae, ictu oculi, venient

locustae ». Propterea apostoli iusserunt mense ayār fieri supplicationes et orare homines ad Dominum ut serventur a calamitate. Et apostoli iterum iusserunt homines facere commemorationem Mariae die decima septima mensis naḥāsē, propter agros fructusque vineae et arbores quae ferunt fructus. Et etiam iusserunt apostoli, eos qui oblationes afferre volunt, ad vespertinum tempus farinam et triticum afferre et haec pura servari in ecclesia, usque ad tempus matutinum. Et *iusserunt* quoque sacerdotes super ea orare dicentes: « O Mater Dei, audi preces eorum, qui commemorationem nominis tui faciunt, excipe hoc sacrificium quod tibi offerunt ». Et dum sic orant sacerdotes, veniet Maria mater lucis et benedicet huic sacrificio et illis qui in fide accipient ex ea mensa *eucharistica*, in aeternum, amen. Postquam perfecerunt apostoli haec mandata, venit ad eos vox e caelo dicens: « Sumat unusquisque vestrum exemplum epistulae commemorationis Mariae et abeat in terram suam ». Et venerunt deinde ad eos currus nubibus *formati* et singulos rapientes deduxerunt in regionem eorum, et mortui redierunt in sepulcra sua. Post hoc autem venit Dominus noster Iesus Christus ad Mariam in paradisum dixitque ei: « Vide iam bona quae Deus paravit illis qui diligunt eum ». Elevatis deinde oculis, suspexit sancta *Virgo* habitationem sanctorum pulcram et ornatam nimis. Et etiam vidit habitationem martyrum et coronas super capita eorum; ibi erant arbores iucunde olentes quae et odorem aromatis suavis exhalabant. Tunc cepit Dominus noster fructum ex his arboribus deditque Mariae, et deinde dixit ei: « Adscende ut videas quod in caelo sit ».

Et adscendit sancta *Virgo*, et ecce vidit aquam super tertium caelum et erat desuper Ierusalem caelestis. Et iussit Dominus noster solem consistere ad portam caeli et lucem eius intrare in paradisum, cuius *Ierusalem* fundamentum est in terra, et parietes usque ad caelum pertingunt: et exibant ex illo quattuor flumina: Euphrates, Tigris, Giyon et Ēfēson (Phison). Quo enim tempore fuit diluvium super terram, non sivit potentia p. 46.
Domini illud ascendere prope paradisum. Dominus noster autem Iesus Christus insidebat currui lucido super solem. Et ecce vidit Maria thesauros Domini; thesaurum grandinis et pruinae, thesaurum roris et vaporis; thesaurum frigoris, nivis

et pluviae: thesaurum fulguris et tonitrui. Et etiam vidit loca ubi sunt omnia bona, et locum ubi stat Elias et orat in primo caelo. Et etiam vidit, in secundo caelo, angelos extendentes alas suas et oculis suspicientes in altum neque cessantes laudare vocibus suis dum dicunt: « Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Sabaoth ». Et rursum vidit in tertio caelo duodecim parietes et in eis duodecim portas cum nomine duodecim apostolorum et ad singulas portas stabant singuli apostoli cum exercitu Angelorum et Potestatum qui laudes dicebant. Et per maiorem portam erat *aditus* Ierusalem caelestis, et ibi vidit stantes Abraham, Isaac et Iacob, et David prophetam, se prosternentes coram rege magno Iesu Christo. Postea abiit videre Ierusalem caelestem et cum pervenisset ad primam portam, venerati sunt eam Angeli; ad secundam portam laudaverunt eam Seraphim, ad tertiam portam exaltaverunt eam Cherubim, ad quartam portam venerati sunt eam exercitus Potestatum, ad quintam portam glorificaverunt eam tonitrua et fulgura, ad sextam portam clamaverunt coram ea Angeli dicentes: « Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Sabaoth »; ad septimam portam venerata sunt eam lumina ignis; ad octavam portam venerati sunt eam pluviae, ros et vapor; ad nonam portam venerati sunt eam Michael et Gabriel; ad decimam portam glorificaverunt eam lumina solis et lunae et stellarum; ad undecimam portam venerati sunt et magnificaverunt eam omnes apostoli, ad duodecimam portam exaltaverunt omnes potentiae Domini; ibi vidit eum qui ex ea natus est. Sic intravit Maria Ierusalem quae est in caelo. Tunc se prostravit
p. 47. coram Deo Patre, et deinde vidit sancta *Virgo* Patrem sanctum, Filium dilectum et Spiritum sanctum Paraclitum, dum glorificatur Pater a Filio et Filius a Patre et Spiritus sanctus a Patre et Filio.

Et postea ostendit Christus Mariae secreta abscondita, quae oculus non vidit, nec auris audivit, nec in corde suo cogitavit homo, quae praeparavit Dominus illis qui amant eum et in nomine eius fidem habent, et ultima die manifestabit eis gaudium quod nec finem nec terminum habet. Et etiam ostendit Mariae locum ubi orabat Enoch; et deinde elevavit Maria oculos et vidit habitationes innumerabiles quae fulgebant nimis, et inde odor turis suavis et bonus exibat;

strepitus sonitus tubae audiebatur in illis habitationibus et multi homines et feminae ibi habitabant. Tunc dixit Maria: « Dic mihi, Domine meus et Deus meus, quinam sint qui in his habitationibus commorantur? » Respondit Dominus et dixit ei: « Iusti et boni illi sunt: ecce lux fulget super eos propter magnitudinem eorum, et hi exspectant gaudium et laetitiam ultimae diei ». Et etiam vidit terram tenebrarum ex qua exibat fumus, cuius odor foetidus, magnaque flamma ignis ardebat in illa et multitudo virorum et feminarum stabant prope has tenebras et plorabant et clamores edebant. Locuta est Maria dixitque *Filio*: « Dic mihi Domine meus, quinam sint isti stantes prope terram tenebrarum ». Locutus est Dominus noster et dixit: « Hic locus est gehenna, et qui prope eam stant, sunt peccatores qui exspectant iudicium, *poenam* quae eos decet; in hunc ignem mittentur etiam omnes qui noluerunt mandata mea observare ». Tunc audivit Maria sancta vocem bonorum dicentium: « Laus tibi, Domine noster et Deus noster Iesu Christe, qui multum pro pauco rependes iis qui te invocant fidemque in te habent »; Maria vero vocem bonorum audiens laetata est. Et iterum audivit vocem peccatorum clamoremque horum qui stabant prope tenebras dum dicunt: « Miserere nostri et clemens esto nobis, Iesu Christe, fili Domini vivi, cum veneris iudicare vivos et mortuos ». Et cum haec audivisset Maria, p. 48.
contristata est valde et dixit: « Domine meus et Deus meus, miserere illorum et clemens esto peccatoribus, noli negligere opus manuum tuarum cum veneris iudicare illos; audivi enim ploratus et ululatus eorum et constristata sum propter eos ». Et tunc assumpsit Dominus noster Mariam et introduxit eam in paradisum deliciarum cum omnibus habitantibus caeli.

Et ecce narravit Maria Iohanni iuniori omnia quae ostenderat ei Dominus noster Iesus Christus et dixit ei: « Serva istam narrationem, quae tibi manifestavit magister tuus, usquedum revelata sit tempore constituto his qui fecerint commemorationem meam et invocaverint nomen meum; quia ultima die multiplicabitur tristitia super homines, et erunt caedes et timor et fames propter multa peccata malasque actiones. Hac die multiplicabuntur afflictiones super terram, commovebitur potentia caeli et mutabuntur dies, apparebunt signa et prodigia, invadet corruptio homines et venient magni dolores super

eos. Hac die veniet filius unicus Iesus Christus, nec reperietur fides super terram nec bonae actiones ». Haec omnia revelavit Mariae Dominus noster Iesus Christus. Maria vero haec narravit Iohanni minori. Et postea dixit Dominus noster Mariae: « O beata et benedicta *Virgo*, quicumque invocaverit nomen tuum feceritque commemorationem tuam a periculo liber esto ». Respondit Maria dixitque Christo: « Certe dixisti, Domine meus et Deus meus, sicut narravit os Patris sancti tui et vox tua vivificans, quodcumque enim mihi promisisti super terram, mihi datum est et quicumque in te crediderit, vivet in saeculum et hereditatem regni caelestis accipiet quod tu parasti iis qui te amant, et etiam qui credunt te esse Christum qui ex me natus es per voluntatem tuam, novissimo tempore. Propter amorem primi Adam, creaturae tuae, sit laus nomini tuo vivo ex hoc nunc usque in saecula saeculorum, amen, amen, amen. Ita sit ».

Absoluta est hic narratio sanctae Mariae, auxilio Spiritus sancti. Gloria Patri, gloria Filio, gloria Spiritui sancto, in saecula saeculorum, amen et amen.

p. 49. At praecipue illi qui hunc librum scribere iussit, Tanse'a Krestos, propter amorem Mariae matrem lucis, ut spes sit omnibus fidelibus qui illum audiunt, nunc, o Maria, concede ut sedat ad partem dexteram, tempore novissimo, cum regnabit Christus super iustos audiatque verbum benedictionis cum benedictis et electis; protege illum manu dextra, nunc a Satana et in posterum ex afflictione mali, et fac eum reclinare in loco Armagēdon, amen, cum scriptore eius *libri* et lectore et auditoribus in saecula saeculorum, amen, amen; fiat, fiat.

III

APOCALYPSIS

SEU

VISIO MARIAE VIRGINIS

INTERPRETATUS EST

MARIUS CHAINE.

Opellae argumentum est visio quam Beata Maria Virgo de hominum post mortem statu habuit. Nube sursum elevata, Virgo, comitante et interpretante Filio ipsius, loca et beatorum et damnatorum varia perlustrat et qualia sint horum supplicia qualesque illorum beatitudines cognoscit. Sed quia haud decorum esset, si ipsa Virgo visionem scriberet, auctor ita rem instituit ut Maria revelationem Iohanni apostolo narraret eique libri scriptionem commendaret.

Textus graecus, et quidem primigenius, huius tractatus extat in variis codicibus [1], sed nondum, quod sciam, in lucem prodiit. E graeca lingua in arabicam translatus est, et ex arabica in aethiopicam.

Aethiopicam versionem nunc prima vice typis mandamus, et eius latinam interpretationem tradimus.

[1] Cfr. FABRICIUS, *Bibliotheca graeca*, ed. Harless, t. IV, p. 826 : TISCHENDORFF, *Apocalypses apocryphae*, Prolegomena, p. XXVII.

In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Dei unici, Christus dominus meus et Deus meus, spes mea, domina Maria Virgo intercedant pro me.

Tractatus quem explanavit beatus Iohannes, filius Zebedaei, de excellentia et gloria dominae nostrae sanctae Virginis. Oratio illius descendat super nos; amen.

Dixit Iohannes filius Zebedaei, quem eximie dilexit Dominus propter puritatem eius quemque eximie dilexit domina nostra Maria, sicut ille filium eius dilexerat: Locuta est *Maria* et dixit mihi:

Audi, o Iohannes, mysterium secretum et stupendum, quod menti numquam fuit compertum nec intelligentiae notum nec oculo manifestum. Illud mihi revelavit filius meus dilectus, dominus meus, et Salvator meus, Iesus Christus.

Dum orabam in Golgotha, hora sexta, tempore meridiano, in feria sexta, nubes advenit quae assumpsit me et adscendere me fecit supra tertium caelum et posuit me in medium finium caeli. Et apparuit filius meus et dixit mihi: « Salve tibi, Maria, mater mea; salve tibi, virgo genitrix mea; salve tibi habitatio Domini. Quia a te exivit flumen salutis, ego tibi secretum mysterium revelabo ». Et respondens dixi ei: « Domine meus et Deus meus, fili et rex meus, fiat voluntas tua ». Respondit dixitque mihi: « Adspice terram inferiorem ». Et adspexi et vidi vanum esse totum saeculum vanumque universum genus humanum praeteriens, sicut dixit rex David: ‘ Homo vanitati similis factus est, dies eius sicut umbra praetereunt ’ [1]; et etiam: ‘ Homo sicut foenum dies eius, tanquam flos agri p. 54.
efflorebit, quoniam spiritus pertransibit in illo et non subsistet, et non cognoscit amplius locum suum ’ [2]. Et interrogavi filium meum et dixi ei: « An in vanum gloriatur genus humanum dum sic praeterit? » Respondit mihi et dixit: « Nonne audivisti quod dixit David: ‘ Quid gloriatur qui potens est in iniquitate sua et tota die iniustitiam cogitat ’ [3]; et etiam: ‘ Deficient et peribunt sicut fumus, et talis est vita hominum ’ [4] ».

[1] *Ps.* CXLVIII, 4. — [2] *Ps.* CXII, 15-16. — [3] *Ps.* XLI, 3. — [4] *Ps.* LXVII, 3.

Interrogavi filium meum et dixi ei: « Desidero videre quomodo e corporibus suis exeunt animae iustorum ». Respondit mihi et dixit: « Expecta paullulum, et ego tibi hoc ostendam ». Et postea vidi duodecim angelos lucis cum ligno crucis in manibus eorum, et supra pectus eorum erat signum filii Dei, et in manibus turibula aurea: ad animam cuiusdam iusti recipiendam descendebant. Et venerunt angeli lucis et angeli tenebrarum ad animam istam: sed in hac quae non erat eorum nihil invenerunt angeli tenebrarum et reliquerunt eam. Tunc accedentes eo tempore angeli lucis hanc animam circumdederunt et coronaverunt ut eam assumerent e corpore suo, et ei dixerunt: « O anima, exi in pace, gaude et laetare, anima pura et lucida, ecce enim hic est creator tuus: omnes nos propter te laetamur, et creator tuus propter te exultat. Eia, eamus in civitatem tuam: nonne audivisti quod dixit David: ' Laetatus sum quia dictum est mihi: in domum Domini ibimus. Stantes erant pedes nostri in atriis tuis. Ierusalem, Ierusalem quae aedificatur ut civitas '[1]: et etiam dixit: ' Melior est dies una in atriis tuis super milia '[2]. O anima pura, tu enim hoc sae-
p. 55. culum caducum vicisti et diabolum omnesque pravos exercitus eius ». Et angelus, qui semper custodierat eam, laetabatur dicens: « In paucis diebus dedit tibi requiem, recordata es Davidis prophetae: ' Paucitatem dierum meorum nuntia mihi, ne revoces me in dimidio annorum meorum, in generationem et generationem anni tui '[3]: et etiam recordata es Pauli dicentis: ' Praeterit enim habitatio huius saeculi, et qui manducant sint tanquam non manducantes, qui bibunt tanquam non bibentes, qui gaudent tanquam non gaudentes, qui habent tanquam non habentes, praeterit enim habitatio huius saeculi '[4]. Horum omnium recordata es; sprevisti hoc saeculum veterascens; contempsisti quod in corruptionem et perditionem evadit: illud reputasti ' sicut pannum menstruatae '[5], sicut sordes et stercus habuisti, et dilexisti laetitiam aeternitatis quae stabilis et incorruptibilis permanet. Euge, eamus ad creatorem tuum, et Spiritus gaudebit propter te ». Et angeli impietatis venerunt ad animam istam scrutandam, et cum non invenissent in ea portionem suam dereliquerunt eam et abierunt. Descenderunt

[1] *Ps.* CXXI, 1-3. — [2] *Ps.* LXXXIII, 11. — [3] *Ps.* CI, 24-25. — [4] I *Cor.*, VII, 29-31. — [5] *Is.*, LXIV, 6.

tunc angeli cum coronis splendentibus, torques aureas portantes cum diadematibus aureis, argenteis et hyacinthinis duodecimque lampadibus ardentibus quarum lux septuplo magis quam sol splendebat. Et Christus et Paracletus descenderunt usque ad caelum, et ego descendi quoque ad salutandam istam animam. Angeli vero lucis laetum clamorem tunc dederunt, et ego iubilans cum illis, imitata sum David dicentem: « O vos omnes gentes, plaudite manibus, iubilate Deo in voce exultationis »[1]; et item: « Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum »[2]. Et adduxerunt istam animam coram Domino et ei dixerunt: « Gaude et laetare, o anima pura, ecce enim hic est Dominus creator tuus, in conspectu illius qui te creavit, prosterne te et adora eum ». Et haec anima sese prostravit coram Domino Deo et creatore suo, et angelus qui semper custodierat eam allocutus est Do- p. 56.
minum sic dicens: « Iam narravi tibi opera huius animae, sed nunc retribue ei, Domine, secundum iustitiam tuam ». Et respondit princeps iustitiae dixitque huic animae: « Salve tibi, anima pura, lucida et iucunda, sicut olim te creavi, ecce nunc apud me venisti sicut rosa, et odorem incensi paradisi mihi attulisti. Tu quae ad iram non me concitasti, ego ad iram non te concitabo; tu quae opprobrio me non affecisti, ego ignominia non te afficiam: tu quae mihi non mentita es, ego tibi non mentiar. Noli contristari, corpus quidem tuum resurgam, in die novissimo, cum illo redibis sicut olim permansisti et cum eo in terra laetitiae delectaberis ». Et dedit huic animae vestimenta plus quam sol resplendentia, quae nec texta nec consuta. Tribuit quoque illi coronam lucidam et splendentem plus quam nonaginta octo soles et lunae; et vocavit Deus Pater archangelum Michael et dixit ei: « Suscipe hanc animam et duc eam in hortum laetitiae, in sinum Abraham, Isaac et Iacob, et in sinum omnium sanctorum; illic in deliciis vivet et voluptatibus fruetur donec veniam iterum iudicare universum mundum in novissimo die. Tunc revertetur, sicut olim, cum corpore suo et mercedem suam cum omnibus sanctis accipiet ». Et cum hoc audivissent angeli et archangeli milia milium numero, clamaverunt dicentes: « Revera rectum est iudicium tuum, Domine, et sententia tua tota est secundum iustitiam »[3]. Et lae-

[1] *Ps.* XLVI, 2. — [2] *Ps.* CXV, 15. — [3] *Ps.* CXVIII, 137.

tati sunt omnes caelestes exercitus, et ego cum illis laetata sum, sicut dixit propheta David: « Iustitiae Domini rectae laetificantes corda »[1]; et etiam: « Qui laboraverit in saeculum vivet in aeternum et corruptionem non videbit »[2]. Et deduximus animam istam, et in paradisum introduximus eam; obviam ei occurrerunt iusti et martyres, Abraham, Isaac et Iacob, et omnes exercitus sanctorum, et Adam pater noster et Eva mater nostra cum illis. David psallebat et citharisabat in medio eorum: et huic animae dicebant: « Salve tibi, anima
p. 57. pura, euge, intra in vitam aeternam ubi laetitia est quae non habet tristitiam nec afflictionem, sicut dixit David propheta: ' Convertere, anima mea, in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi '[3] ». Et abiit haec anima cum illis; nos autem regressi sumus in via nostra, et quidam nostrorum dicebant: « Alleluia! » alii cantabant: « Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus sabbaoth, pleni sunt et repleti sunt caeli et terra sanctitate gloriae tuae »; alii ex nostris clamabant: « Gloria Patri qui regnum caelorum huic animae dedit, adoratio sit Filio qui eam a diabolo arripuit, gratiarum actio sit Spiritui sancto qui hanc servavit e manibus inimicorum deduxitque in regnum caelorum ». — Salva nos pariter, o Maria!

Et locuta sum cum filio meo et dixi ei: « Ostende mihi animam peccatoris quando haec exibit e corpore suo ». Respondit mihi filius meus et dixit: « Expecta paullulum, et ego hoc tibi ostendam ». Et adspexi in inferiora terrae et vidi angelos lucis angelosque tenebrarum venientes simul ad animam istam peccatricem. Scrutatus est opera eius angelus lucis et cum portionem suam in illa non invenisset hanc animam dereliquit et recessit. Adveniens autem angelus tenebrarum scrutatus est illam et portionem suam apud eam invenit. Paracletus spiritus iustitiae exiens ab hac anima recessit, et angelus Temliaqos in sinum eius penetravit. Tunc huic animae caelum et terra fuerunt angusta; posita sunt enim ante oculos eius omnia crimina et peccata quae ab infantia fecerat usque ad terminum vitae suae. At propere non abscisa est anima e corpore suo; usque ad horam tertiam aut sextam eiulavit gemuitque infelix anima ista, iuxta verba David prophetae: « Mors peccatorum

[1] *Ps.* XVIII, 9. — [2] *Ps.* XV, 10. — [3] *Ps.* CXIV, 7.

pessima » [1]; et etiam: « Non resurgent impii in iudicio » [2]. Et exivit anima ista e corpore suo, et deduxerunt eam virgis fulmineis propellentes dicentesque ei: « Ad quem ibis, anima infelix? Ecce enim Dominum Deum tuum oblita es et Salvatoris p. 58. tui immemor fuisti! ». [Et hanc animam deduxerunt], statuentes eam sicut bovem pinguem pro sacrificio, et in conspectum regis traxerunt eam. Dixit tunc anima ista: « Hoc iudicium ego vero ignoravi; si unquam hoc cognovissem, somnum capiti meo non dedissem, nec cibum manducassem neque potum bibissem. Quietis paullulum, quaeso, concedite mihi; genua mea viribus deficiunt propter longum iter. Quietis paullulum concedite mihi in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti! » Responderunt dixeruntque ei: « Tu es qui prius Patrem et Filium et Spiritum sanctum abnegasti ». Et iterum dixit: « Propter Mariam, Dei genitricem, quietis paullulum concedite mihi! » [Et responderunt ei:] « Sed tu prius Mariam Dei genitricem abiurasti: haec quidem animam impuram odit: est enim pura inter puros et supra caelum et terram exaltata est ». Et cum sic locuta esset anima ista gemui multum et ploravi, filioque meo dixi: « Parce *ei* mea caussa, fili mi, non est enim homo sine peccato neque lignum quod non sit fumans; nemo purus est nisi tu, in caelo et in terra ». Respondit filius meus et dixit mihi: « Noli flere, mater mea, illum non decet misericordia qui misericordiam super terram non fecit; haec res mihi impossibilis est ». Et respondens filio meo dixi ei: « Fiat voluntas tua ». Sed postea altius eiulans clamavit haec anima dicens: « In nomine Mariae, matris lucis, quietis paullulum concedite mihi! » Et cum haec verba audissem gemui et ploravi. Sed tunc filius meus audiens gemitus meos multos, dixit: « Quietis paullulum concedite illi in nomine Mariae matris meae ». Et quietis paullulum huic animae concesserunt. Deinde assumentes eam deduxerunt dicentes: « Vae tibi, anima infelix, vae tibi; ad quem ibis, ad quem confugies, ad quem progredieris? » Et adduxerunt illam ad angelum impietatis et obviam ei venerunt spiritus impudicitiae et spiritus mendacii, p. 59. et etiam obviam ei advenit spiritus ebrietatis. Hanc animam scrutati, cum portionem suam in ea invenissent, dixerunt illi:

[1] *Ps.* XXXIII, 22. — [2] *Ps.* I, 5.

« Vae tibi, anima infelix, vae tibi, auderesne adire caelum? » Et venerunt angeli et exercitus angelorum et in medium eorum hanc animam introduxerunt et clamaverunt omnes dicentes: « Removete a nobis hanc animam impuram. Ex quo venit ad nos, odor *malus* afflatusque eius ad nos pervaserunt ». Et omnes una voce clamantes dicebant: « Vae tibi, anima infelix! » Et adscendere in caelum fecerunt illam dixeruntque ei: « Ecce enim hic est creator tuus qui te creavit in similitudinem suam, manibusque suis te plasmavit, prosterne teipsam et adora eum ». Et haec anima sese prostravit et adoravit, et angelus qui semper eam custodierat Deo Patri dixit: « Domine, suscipe hanc animam cuius custodiam mihi dedisti, et iudica illam secundum opera manuum eius ». Respondit Pater et dixit illi: « O anima, quare iniuria me affecisti? Nonne, o tu quam ex iustis separavi, solem et lunam et stellas paravi pro te? nonne hiemem et aestatem ordinavi pro te? nonne cibum nutritionis et aquam potationis creavi pro te? nonne pro te pluviam descendere feci? nonne pro te delicias aeris et fructus creavi? nonne tibi bonos dies ostendi malosque dedi? Quare contempsisti dies salvationis tuae? » Et dixit illa anima: « Peccavi, Domine, peccavi; equidem non cognovi haec futura esse, nescivi hic futurum esse tale iudicium, et Scripturas quoque ignoravi ». Respondit Dominus dixitque ei: « In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum [1]. Scripturae et sacerdotes erant tecum, o anima, cur illos non audisti? cur antea viaticum tuum non parasti pro tempore exitus tui? magis quam lucem tenebras dilexisti; at ‘ qui misericordes non fuerunt misericordiam non consequentur [2] ’ et qui clementes non fuerunt clementiam non consequentur. Ducite nunc illam ad Satanam patrem eius; tradite eam Temliakos, angelo gehennae, ut ponat eam in maxima
p. 60. gehenna. Ibi erit donec veniam iterum iudicare omne saeculum in novissimo die, tunc redibit ad corpus suum prius, et descendet in magnum supplicium ». Et cum haec verba audivisset anima ista ploravit amare dicens: « Vae mihi, infelix, melius mihi esset si nata non fuissem! [3] ‘ maledicta sit dies qua nata sum ’ [4] ». Et cum sic locuta esset, ploravimus omnes et deflevimus, et angeli caeli quoque coronas suas deposuerunt

[1] II *Cor.*, XIII, 1; MATTH., XVIII, 16. — [2] Cf. MATTH., V, 7. — [3] MATTH., XXVI, 24. — [4] IER., XX, 14.

sicut dixit propheta: « Creastine in vanum genus humanum »? et etiam Marcus: « Quid proderit homini, si lucretur mundum totum et detrimentum animae suae faciat? aut quid dabit homo commutationis pro anima sua? [1] ».

Et locutus est filius meus et dixit mihi: « Eia, eamus in paradisum, et ego tibi ostendam ubi sedent animae iustorum et electorum ». Et me fecit ascendere et ingredi in altam abyssum cuius profunditas non manifestatur, et ibi vidi mansiones quarum splendor quinquagies septuplo magis quam sol et luna splendebat. Accessit ad me quidam senex, qui veniens me salutavit et dixit mihi: « Benedicta es tu, o Maria, et benedictus fructus ventris tui, qui ad nos te adduxit! Beati oculi mei qui te viderunt! » Et interrogavi filium meum dixique ei: « Quis est hic qui me salutavit? » Et respondit: « Enoch est nomen eius ». Deinde venit quoque ad me homo quidam huius regionis, qui me salutavit dicens: « Benedicta es tu, o Maria, et benedictus fructus ventris tui, beati oculi nostri qui te viderunt! » Et interrogavi filium meum et dixi ei: « Quis est qui me salutavit? » Et respondit mihi dicens: « Elias est nomen eius ». Et postea in hac aula vidi magnam columnam auream a fundamento usque ad summum inscriptione plenam: tota inscripta erat, et elevatio eius cubitus angeli circiter quindecim aequabat [2]. Hanc videns interrogavi filium meum et dixi ei: « Quid est quod video super hanc columnam scriptum minutissima scriptura? » Respondit et dixit mihi: « Super hanc columnam inscribuntur nomina sanctorum ». Et interrogavi eum dicens: p. 61.
« Estne hic tantum effigies faciei eorum? » Et respondit mihi: « Hic non est tantum effigies faciei eorum sed toti inscribuntur ». Et interrogans eum dixi: « An antequam aut postquam nati sunt super hanc columnam inscripti sunt? » Et respondit mihi dicens: « Antequam creati essent pater et mater eorum, Adam et Eva, iam scripti erant. Et etiam vidi in illa regione columnam igneam amplius inscriptam quam columna aurea, et interrogavi filium meum dixique ei: « Quinam sunt qui inscribuntur super hanc columnam? » Et respondit mihi dicens: « Isti sunt peccatores qui super hanc columnam inscripti sunt ». Et interrogans eum dixi: « An antequam nascerentur aut post-

[1] MARC., VIII, 36-37. — [2] *Apoc.*, XXI, 17.

quam nati sunt inscripti sunt super hanc columnam? ». Et respondit dixitque mihi : « Non audivisti quod dicit Scriptura : ‘ Hi ante iudicium scribuntur, illi antequam nati sint ? ’ »

Et postea deduxit me in hanc regionem, et vidi civitatem septuplo magis quam sol et luna splendentem. Et ibi vidi cum multis fructibus et uvis, vineam et arbores quarum unaquaeque decem milia ferebat fructuum. Et etiam vidi palmas et nuces et amygdalos et mandragoras ac quadraginta milia et sexaginta septem arbores quarum suavis odor cor abripiebat. Et interrogavi filium meum et dixi : « Cuius est ista habitatio ? » Et respondit mihi : « Hic habitat vir qui cum muliere sua mansit et mulier quae cum viro suo habitavit et qui in puritate inventi sunt. Hic etiam est vir qui mulierem alterius non cognovit et mulier quae cum alio viro non congressa est, ambo permanentes in puritate. Hi vero postea hic adducuntur et datur eis merces eorum, sicut ait Matthaeus evangelista : ‘ Beati mundo corde quoniam ipsi Deum videbunt ’ [1] ».

Et deinde, e regione huius fluminis vidi flumen vini : hic aderant pater noster Adam, Abel, Seth, Malālek, Caïnan, et
p. 62. Iared, et Arfaxad, et omnes patres sancti, Abraham, Isaac et Iacob, Tare et Rague. Et omnes cum me vidissent sese prostraverunt et salutaverunt me; et accedit ad me Adam et salutavit me dicens : « Salve tibi, o Maria, renovatrix agni ; beati oculi mei qui te viderunt ! » Et venit ad me primogenitus mortuorum et sese prosternans salutavit me dicens : « Salve tibi, o Maria, hostia pura, beati oculi mei qui te viderunt ! » Et venerunt ad me omnes exercitus sanctorum, unusquisque secundum familiam suam et dignitatem suam ; sese prostraverunt et salutaverunt me dicentes : « Euge, euge, salve, o Maria, pulcra columba, beati oculi nostri qui te viderunt ! »

Et deinde adscendere me fecit in regionem istius fluminis, et deduxit me ad flumen mellis. Hic erant Moyses, Aaron et Amos, Isaias, Nahum, Malachias, Sophonias, Aggaeus, Zacharias filius Barachiae, Ieremias, Elias, Elisaeus, Samuel, Iohannes Baptista, Osee, Ioël, Mildad, Eldad, Michaeas et omnes filii prophetarum, Ionas, Esdras, et etiam feminae sanctae, Anna prophetissa et Elisabeth erant cum eis. Et aliae feminae, una-

[1] Matth., v, 8.

quaeque in loco suo erant, cum Eva matre nostra, Rachel, Sara, Rebecca, et omnes feminae sanctae seorsum erant in uno loco. Accessit ad me Moyses, princeps prophetarum, et sese prosternans salutavit me et dixit: « Salve, o Maria, lana candida; beati oculi mei qui te viderunt! » Et venerunt ad me omnes prophetae, unusquisque secundum dignitatem suam ordinemque suum; et sese prosternantes me salutaverunt dicentes: « Beata es tu, Maria, thalamus immaculatus, beati oculi nostri qui te viderunt! » Et Eva accessit ad me et sese prostravit, salutavit me et dixit: « Beata es tu, o Maria, pura et lucida, beati oculi mei qui te viderunt! » Et postea venerunt ad me omnes feminae, quae sese prostraverunt et me salutaverunt et dixerunt mihi: « Beata es tu, o Maria, et benedictus fructus ventris tui, beati oculi nostri qui te viderunt! »

Et deinde deduxit me e regione huius fluminis, et adduxit p. 63.
me ad flumen lactis ubi erant centum et quadraginta quattuor milia puerorum civitatis Bethleem ab Herode occisorum, qui nec carnem suam nec vestimenta sua inquinaverunt in immunditia huius saeculi praetereuntis. Et cum me vidissent, venerunt ad me e longinquo et obviam mihi occurrerunt, sese prostraverunt et salutaverunt me: « Benedicta es tu, o Maria, gloria virginum! beati oculi nostri qui te viderunt! »

Et interrogavi filium meum et dixi ei: « Qui sunt isti qui habitant prope illud flumen vini? » Respondit dixitque mihi: « Habitantes prope hoc flumen vini sunt illi qui amaverunt peregrinum in vita sua, qui dilexerunt proximum suum sicut seipsos, qui satiaverunt esurientes de cibo suo, qui potaverunt sitientes de poculo suo et qui vestiverunt nudos. Hi vero cum exeunt ex hoc saeculo praetereunte, adducuntur ad Dominum ut coram eo se prosternant et colant eum; expletis autem prostratione et salutatione, deducuntur ad flumen vini; hic collocantur et mercedem accipiunt. Sancti autem veniunt e longinquo, occurrunt obviam eis, illos salutant et in ore osculantur, quemadmodum iampridem cognoscentes eos et amant sicut seipsos, et habent eos velut consanguineos et velut fratres suos, eisque dicunt: ‘ Vicistis quidem hoc saeculum praeteriens, adversus diabolum praevaluistis et exercitus pravos eius ignominia affecistis, valentes revera estis vos in operibus iustitiae, intrate in civitatem nostram et gaudete nobiscum ’». Et inter-

rogavi filium meum et dixi: « Quinam sunt qui habitant prope flumen mellis? » Respondit mihi et dixit: « Qui protenderunt manus suas ad miseros, sicut dixit David propheta: ‘ Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: a die mala liberabit eum Dominus: Dominus conservabit eum et vivificabit eum et beatum faciet eum in terra ’ [1]; et etiam Matthaeus evangelista: ‘ Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur ’ [2]; qui redemit oppressum, qui pater et mater fuit orphanis, qui protector fuit innuptae, qui viduam indigentem saturavit, qui sola-
p. 64. tio affecit afflictum, qui consolatus est moestum, qui visitavit aegrotum et benigne allocutus est captivum, sive paganum, sive iudaeum, quia omnes sunt creaturae Dei, nonne vero eodem luto figulus conficit dimidiam partem in honorem et dimidiam partem in contumeliam? Sicut dixit David: ‘ Iudicate egeno et pupillo, humilem et pauperem iustificate: eripite pauperem et egenum de manu peccatoris liberate ’ [3]; et etiam dicit evangelista: ‘ Qui persecutionem patiuntur, ipsorum est regnum caelorum ’ [4], sicut testatur sapientia Salomonis: ‘ Foeneratur Domino qui miseretur pauperis ’ [5]. Cum autem exeunt ex hoc saeculo adducuntur ad Dominum ut coram eo sese prosternant et colant eum. Dein, expleta adoratione huc ad flumen mellis adducuntur, et tunc veniunt ad eos filii prophetarum, occurrunt obviam eis et dicunt: ‘ Vicistis saeculum praeteriens, adversus diabolum praevaluistis et omnes exercitus eius; euge, intrate in civitatem nostram et congaudete nobiscum ’ ». Et interrogavi filium meum et dixi: « Quinam sunt qui habitant propre flumen lactis? » Et respondit mihi dicens: « Hi sunt qui puros sese servaverunt contra impuritatem, qui a nativitate sese custodierunt ab inquinamento mulierum non solum corpore sed etiam mente, sicut dixit evangelium: ‘ Quicumque concupierit mulierem iam moechatus est eam in corde suo ’ [6]. Et hic sunt etiam mulieres quae servaverunt virginitatem suam sine macula. Et cum exeunt ex hoc saeculo adducuntur ante Dominum ut coram eo se prosternant et colant eum, deinde adoratione expleta, introducuntur ad flumen lactis. Hi autem pueri occurrunt obviam eis e longinquo et dicunt: ‘ O vere strenui, vicistis quidem saeculum prae-

[1] *Ps.* XL, 3. — [2] MATTH., V, 7. — [3] *Ps.* LXXXI, 3. — [4] MATTH., V, 10. — [5] *Prov.*, XIX, 17. — [6] MATTH., V, 28.

teriens, pertransivistis fluctus eius; euge, intrate in regionem nostram et congaudete nobiscum ' ».

Et postea ostendit mihi filius meus terram candidam, quae septuplo magis quam sol et luna et stellae lucebat, totaque auro p. 65. et argento ornata erat. Et interrogavi filium meum et dixi: « Quorum est haec habitatio et haec regio? » Et respondit mihi: « Illius est qui a contumelia servavit linguam suam, qui in se non habuit insolentiam nec superbiam. qui nec ebrietatem nec invidiam habuit, qui non fuit superbus nec dissolutus, qui proximum suum temere non vituperavit, qui fratri suo aut proximo non maledixit, qui non invidiam neque vindictam apud se habuit, qui nec ultionem unquam in corde suo sedere fecit, qui mitis sicut columba fuit, ut ait Lucas evangelista: ' Dico vobis: Omnis qui dicit verbum in filium hominis remittetur ei: illi autem qui in Spiritum sanctum blasphemaverit non remittetur neque in hoc saeculo, neque in futuro '[1]; et similiter iterum: ' Qui enim se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur '[2]. Et etiam dixit Matthaeus evangelista: ' Beati mites, quoniam ipsorum est regnum caelorum '[3]; et etiam: ' Estote prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae '[4]; et David dixit: ' Detrahentem secreto proximo suo persequebar, cum superbo oculo et insatiabili corde non edebam[5] '. Et etiam in Evangelio: ' Qui irascitur in vanum fratri suo, reus est iudicetur in iudicio '[6]. Illi autem cum a saeculo exeunt, coram Domino adducuntur ut adorent salutentque eum, et cum adorationem perfecerint, in istam mansionem introducuntur et accipiunt mercedem aeternam, sicut dixit David: ' Mansueti hereditabunt terram '[7]; et hic manent in saecula saeculorum. Et etiam dixit: ' Serva mansuetudinem et videbis iustitiam '[8]; item: ' In lenitate accepisti me et confirmasti coram te in saecula '[9].

Et deinde, cum regionem istius fluminis revelaret mihi, vidi in ulteriore ripa illius homines dispersos ubi erat porta paradisi arboresque magnae quae aspectui hominum fructus multos habere videbantur. Et cum esurirent hi homines, quae- p. 66. rebant arborum colligere fructus et cum sese inclinaret arbor, homines ipsi sese inclinabant usquedum venirent ad terram, et

[1] Luc., xii, 10; Matth., xii, 32. — [2] Luc., xiv, 11. — [3] Matth., v, 3-4. — [4] Matth., x, 16. — [5] *Ps.* c, 5. — [6] Matth., v, 22. — [7] *Ps.* xxxvi, 11. — [8] *Ps.* xxxvi, 37. — [9] *Ps.* xl, 13.

cum arbor sese elevaret, item homines sursum efferebantur usquedum ad moenia paradisi pervenirent, et fructibus arboris frustrabantur. Et cum haec vidissem ploravi amare valde et dixi: « Fili mi, quaenam sunt hae arbores, et quinam sunt isti homines? Hanc arborem dum adspicio, plenam fructibus mihi videtur, sed adspicio esurientes sitientesque hos homines, qui fructus eius manducare conantur, eis vero frustrantur. Cadunt cum arbore in terram cadente, et cum ea elevantur dum arbor sursum effertur; equidem haec cum video contristor ». Et respondit filius meus et dixit mihi: « Noli flere, mater mea, ego narrabo tibi mysterium horum hominum. Hi perfecti fuerunt in ieiunio et in oratione, in patientia et puritate carnis suae; sed esurientes pane suo non cibaverunt, nec sitientes potaverunt de poculo suo, nec nudos vestiverunt, nec peregrinum sub tecta domus suae habitare fecerunt, superbi et arrogantes fuerunt ». Et interrogavi filium meum et dixi ei: « An haec mandata quoque condemnabunt eos ». Et respondit mihi et dixit: « Nihil maius est quam haec mandata, et inter omnia peccata superbia et insolentia maxima sunt, propter enim insolentiam et superbiam cecidit diabolus ». Respondi et dixi ei: « An superbia et arrogantia eorum et constrictio manuum *avaritia* prohibuerunt eos ingredi paradisum voluptatis? » Et dixit mihi: « Superbia et avaritia et insolentia sunt principium peccati ». Et respondi dixique ei: « Usquedum hi cruciabuntur? » Et respondit dixitque mihi: « Usquedum veniam iterum in gloria mea cum omnibus sanctis meis, hi vero stabunt ad hanc portam, at cum has per-
p. 67. transibo, iusti tunc cum videbunt illos intercedent pro eis, et ego cum horum recordatus fuero permittam ut intrent in regnum caelorum ». Et haec verba cum audivissem ex ore glorioso dilecti filii mei, gratias dedi ei.

Deduxit me deinde in regionem illius fluminis, fecit me transire per navem auream et introduxit me in domum quandam candidam et lucidam, cuius lux fulgebat septuplo magis quam sol et luna. Et ibi vidi lectos aureos et stragula pretiosa et calceamenta. Et interrogavi filium meum et dixi: « Quorum est haec habitatio? » et respondit mihi: « Haec vero est habitatio hominum et feminarum: hominis qui cum aliena femina commercium non habuit et feminae quae virum alienum non cognovit, nam in puritate virginitatem suam servaverunt sicut

dixit David propheta: 'Beatus es et bene tibi erit, uxor tua sicut vitis iucunda in lateribus domus tuae '[1]; et etiam Matthaeus evangelista: 'Beati mundo corde, quoniam ipsi possidebunt terram et Deum videbunt '[2]; et etiam: 'Quod Deus coniunxit homo non separet, iam non sunt duo sed una caro '[3]; et etiam dixit Marcus evangelista: 'Beati qui filios habent et sunt tanquam qui non habent uxores '[4]. Cum autem exeunt e saeculo adducuntur coram Domino ut adorent salutentque eum, et expleta adoratione huc introducuntur in istam mansionem, et eis pro mercede dantur hi lecti aurei cum stragulis et calceamentis.

Et deinde adscendere me fecit in regionem istius fluminis, et illic vidi flumen olei et butyri et civitatem lucidam magis quam sol et luna septuplo; et etiam vidi coronas resplendentes quarum numerus erat mille milium myriadum milium et mille quadringinta quadraginta quattuor milia milium [5]. Et interrogavi filium meum et dixi ei: « Quorum sunt haec civitas et hae coronae? » Respondit filius meus et dixit: « Haec civitas et hae coronae sunt martyrum qui saeculum praeteriens spreverunt et contempserunt, illorum quorum capita amputata sunt; vitamque suam morti tradiderunt dum propellebantur de civitate in civitatem, esurientes et sitientes propter iustitiam, adimplentes quod dicitur in evangelio: 'Beati qui esuriunt et sitiunt propter iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur: beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum '[6]; et etiam: 'Eritis odio omnibus propter nomen meum, at capillus de capite vestro non peribit et in patientia vestra possidebitis animas vestras '[7]. Et haec civitas non est civitas et merces martyrum solum, sed apostoli hic obumbrantur et martyres, et apostoli cum septuaginta duobus discipulis eorum et quingentis sociis eorum, et coetus primogenitorum et principes et reges eorum: Petrus, petra fidei, et Paulus, lingua unguenti, sicut dicitur in evangelio: 'Qui docuerit feceritque, magnus vocabitur in regno caelorum '[8] ». Et cum loquerer cum filio meo venerunt ad me omnes exercitus angelorum et sanctorum, coetus laetantium et martyrum

p. 68.

[1] *Ps.* CXXVII, 2-3. — [2] MATTH., V, 4 et 8. — [3] MATTH., XIX, 6. — [4] I *Cor.*, VII, 29. — [5] *Sic.* — [6] MATTH., V, 6-10. — [7] LUC., XXI, 17-19. — [8] MATTH., V, 19.

qui salutaverunt me dicentes: « Salus tibi, o Maria, coenaculum sanctitatis Domini: beati oculi nostri qui te viderunt ».

Et deinde fecit me adscendere in regionem istius fluminis, et ibi vidi ducenties decem milia domorum lucentium, quarum unaquaeque mensuram angeli aequabat. Et interrogavi filium meum dixique illi: « Quorum sunt istae domus et mansiones? » Et respondit mihi dixitque: « Hae sunt mansiones et habitationes patriarcharum et metropolitarum, episcoporum et presbyterorum, diaconorum, lectorum et cantorum ». Et interrogavi eum et dixi: « Intrabuntne omnes in eas? » Respondit mihi: « Non omnes intrabunt, sed pauci sunt qui ibunt in eas. Nonne audivisti quod ego dixi in evangelio: 'Non omnes qui dicunt Domine, Domine, intrabunt in regnum caelorum, sed qui facit
p. 59. voluntatem Patris mei qui in caelis est: multi enim dicent mihi in illa die: Domine, in nomine tuo prophetavimus, in nomine tuo prodigia multa fecimus, in nomine tuo daemonia eiecimus. At ego dicam illis: Nescio vos: discedite a me, vos omnes operatores iniquitatis'[1]. Et qui praepositi fuerunt ecclesiae non omnes intrabunt in hanc domum ». Et dixi ei: « Quinam sunt qui intrabunt in eam? » Respondit et dixit mihi: « Hi intrabunt in hanc domum qui sese mundaverunt ab impuritate; qui mulierem alius non cognovit: qui non habuit superbiam nec insolentiam; qui non vindictam, nec ultionem, nec invidiam habuit: qui non ultionis cupiditatem, nec malitiam consedere fecerunt in corde suo; qui non superbi, nec insolentes, nec immites, nec ebriosi, nec iracundi fuerunt; qui cultores idolorum non fuerunt, qui proximo non fecerunt quod pro semetipsis odio habuerunt, qui non iuraverunt cum mendacio, nec officia cupierunt, nec coronas terrenas dilexerunt, nec laudari apud reges amaverunt; [qui] mane venire ad ecclesiam non cessaverunt, qui non carnem meam et sanguinem meum nisi cum puritate tetigerunt, qui ecclesiam aestimaverunt sicut patrem et matrem, qui mysterium sanctum meum non profanaverunt: hi has portas intrabunt. De his vero qui non intrabunt ego dicam tibi: qui uxorem alius inierunt, qui sese occidit, qui periuravit cum mendacio, qui vindictam consedere fecit in corde suo, superbus et insolens, transgressor legis, frivolus,

[1] MATTH., VII, 21-23.

impudicus, impurus; qui idola coluit et adoravit deos et contempsit domum Domini: hi sunt qui hanc portam non intrabunt, sicut ait Paulus: 'Omnis impudicus et impurus, qui idola coluit, requiem Domini non videbunt neque in eam intrabunt'[1]. Et etiam dicitur in evangelio: 'Intrate per angustam portam, quia angusta porta et arcta via ducit ad vitam, et pauci sunt qui intrant per eam: quia lata et valde spatiosa est porta quae ducit ad perditionem et mortem, et multi sunt qui intrant per eam et inveniunt eam'[2]: et etiam dixit: 'Multi enim sunt vocati, pauci vero electi'[3] ». p. 70.

Haec cum dixisset sumpsit me et fecit me adscendere in Ierusalem caelestem, et ibi vidi templum cum tentoriis lucidis, et super illud igneum velamen alligatum erat, et ibi vidi hominem quendam cuius facies magis quam sol resplendescebat. Chordas citharae et lyrae tenebat, stans ad portas Ierusalem, et cum pulsaret ille citharam et lyram vacillabant fundamenta paradisi. Et cum ingressi fuissemus in atrium paradisi et huius domus, veniens ille ad me et amplectens collum meum, os meum osculatus est ore suo dicens: « Benedicta es tu, o Maria, et benedictus fructus ventris tui, beati oculi mei qui te viderunt ». Et interrogavi filium meum, et dixi ei: « Quis est qui me salutavit? » Et respondit dixitque: « David est nomen huius hominis qui te salutavit ». Et audivi illum dicentem: « Alleluia! » et cum sic dixisset clamaverunt omnes sancti pariter dicentes: « Alleluia! » Et interrogavi filium meum dilectum et dixi: « Omnis *laus* perficiturne in verbo David? » Et dixit mihi: « Non perficitur laus caeli et terrae in verbo David ». Et interrogavi eum et dixi: « Quid significat Alleluia? » Respondit et dixit mihi rationem huius *vocis*. Et interrogavi dixique ei: « Si quis dixerit Alleluia! eritne illi praemio? » Et respondit et dixit mihi: « Si clamaverit cum superbia, non erit ei praemio; si clamaverit in puritate, sine nequitia, erit canticum eius cum exercitu angelorum ». Et interrogavi et dixi: « Si vero aegrotus aut afflictus hoc dixerit in somno eritne illi peccato? » Respondit et dixit mihi: « Si vero aegrotus et afflictus dixerit in somno Alleluia! non erit illi peccato ». Et haec est explicatio vocis huius. Alleluia Patri, alleluia Filio, alleluia Spiritui sancto, quia una simul est essentia eorum in saecula saeculorum. Amen.

[1] I *Cor.*, VI, 10. — [2] Matth., VII, 13-14. — [3] Matth., XX, 16.

p. 71. Et deinde fecit me adscendere in regionem illius fluminis et introduxit me in civitatem Domini, et ostendit mihi civitatem sicut rosa constructam, cuius nec fines usque ad terminos suos revelatae sunt, nec fundationes cognoscuntur: eius claritas magis quam sol septuplo resplendescebat, et in ea congregabantur vestimenta aurea et argentea et monilia aurea cum coronis aureis. Et interrogavi filium meum et dixi illi: « Quorum est ista mansio? » Respondit et dixit mihi: « Eorum est qui spreverunt contempseruntque hoc saeculum praeteriens, monachorum qui reliquerunt omnes divitias et voluptates: nemo hanc regionem et mansionem cognoscit, nec angeli nec archangeli neque sacerdotes in eam intrabunt, sed ad portas tantum incensum offerent. Nemo intravit in eam nisi ego et Pater et Paracletus: tu vero ingredere, consede interius: sit tibi civitas tua: et quadraginta angeli tibi servient ». Et interrogavi filium meum dixique illi: « Intrabuntne omnes monachi in istam mansionem? » Respondit mihi et dixit: « Non omnes intrabunt, sed hi tantum qui sese mundaverunt ab impuritate, qui spreverunt contempseruntque hoc saeculum praeteriens; qui non dilexerunt pecunias nec honores nec divitias nec cupiditates omnes huius saeculi, nec delicias, nec voluptates, nec oblectamenta: qui non iracundus fuit nec vinolentus, qui non superbiam nec arrogantiam habuit, qui non calumniator nec ultionis studiosus nec dissolutus fuit, qui horarum preces sive diurnas sive nocturnas non omisit. Nonne audivisti quod dicit liber [regularum]: 'Nihil peius est pro monacho quam orationes omittere': et etiam dixit: 'Monacho diviti et datori praeferendus est monachus pauper et sine pecunia'. Et etiam dicit Paulus: 'Mihi mortuus est mundus et ego mortuus sum mundo'[1]; et item: 'Nobis vero civitas nostra in caelis est'[2]. Monachus autem qui fecerit omnia quae dixi tibi hanc portam pertransibit ». Et interrogavi filium meum: « Ipsi ne sunt qui non intrabunt per hanc portam? » Respondit mihi dixitque: « Qui per eam p. 72. non intrabunt ego tibi indicabo: Superbi, insolentes, calumniatores, murmurantes, delirantes, conviciatores, perversi, odiosi, mendaces, dolosi, pigri, contemptores, irrisores, seductores, impudici, immundi, periurantes, et pastores qui suis ovibus odio

[1] *Gal.*, VI, 14. — [2] *Philip.*, III, 20.

sunt propter eorum impudicitiam, et oves qui suos pastores odio habent propter amorem mulierum eorum, incantatores qui occidunt lingua iniquitatis, fraudulenter agentes, qui iurant, qui colunt idola, qui adorant divinisque honoribus afficiunt sculptilia et statuas deorum, qui conscendunt equos et mulos, qui cum ostentatione divitias suas exhibent et pauperes affligunt, amatores somni et munerum, amatores divitiarum et amatores voluptatum et deliciarum saeculi; qui fornicati sunt cum mulieribus postquam susceperunt vestem sanctam monasticam; qui versati sunt in ebrietate, qui proximum suum odio habuerunt propter invidiam, qui sine moderatione comederunt, qui sine temperantia biberunt, qui non amaverunt ieiunium, amantes somni et contemptores ieiunii et orationis, qui ad manducandum et bibendum excusatione usi sunt, cum dicerent: festum est hodie; hi sunt qui non intrabunt per istam portam ». Et allocutus est me filius meus mihique dixit: « Veni etiam usque ad occidens, ego tibi ostendam ubi sedent animae peccatorum et impiorum ».

Et assumpsit me deduxitque in occidentem, et usque ad fines caeli et terrae me perduxit. Et ibi vidi planitiem nil habens lucis, et flumen ignis illam implebat. Et interrogavi filium meum et dixi: « Quaenam est significatio istius fluminis, et quinam sunt sedentes prope istud? » Respondit mihi et dixit: « Eorum qui non omnino frigidi sunt hoc flumen est civitas, qui nec omnino frigidi nec omnino calidi sunt ». Et ibi vidi magnam multitudinem hominum et feminarum et iuvenum. Quosdam autem vidi immersos usque ad os, quosdam usque ad pectus, quosdam usque ad collum, quosdam usque ad labia et quosdam usque ad caput. Cum autem hos vidissem, inter- p. 73.
rogavi filium meum et dixi ei: « Quinam sunt isti homines? » et respondit mihi: « Qui usque ad pectus et genua immersi, tempore orationis segnes fuerunt et non quales dixi tibi: in medio diei et noctis omnes laudabant Dominum, mane gratias agebant Domino propter noctem quae discessit et propter diem qui advenit, sed hora diei tertia, sexta et nona, et tempore solis cadentis, preces praetermiserunt, et hoc est supplicium eorum usque in saecula. Qui usque ad umbilicum immersi, cum mulieribus fornicati sunt in ecclesia; qui usque ad os, verba otiosa in ecclesia dixerunt, qui usque ad pectus, post receptionem eu-

charistiae locuti sunt antequam aliquid refrigerantis vel panis vel aquae sumpsissent; qui usque ad labias immersi, confabulati sunt in ecclesia cum proximo suo, omni tempore; qui usque ad caput immersi, in proximos suos in ecclesia oculis nictaverunt ».

Et deinde vidi abyssum magnam in qua animae aliae super alias positae quinquaginta milia cubitorum non attingebant. Et interrogavi filium meum et dixi: « Quorum est hoc supplicium? » Et respondit mihi: « Eorum qui cum uxore patris sui fornicati sunt, aut cum filia sua aut cum amicis suis aut cum filia amicorum suorum. Eorum qui cum masculis sicut cum femina fornicati sunt, qui cum uxore filiorum suorum aut cum uxore filii sororis eorum fornicati sunt, qui cum puerpera aut menstruata fornicati sunt, qui cum muliere abiecta aut mahummedana fornicati sunt aut cum muliere Iudaea; qui cum bestiis aut equis, aut mulis, aut asinis, aut camelis fornicati sunt, aut cum terra ab eis efformata. Et uxor sacerdotis si fornicata cum alio homine, et sacerdotes si fornicati cum alia muliere: hi
p. 74. descendent in istam abyssum. Et hoc est supplicium eorum usque in aeternum ».

Et deinde vidi aliud supplicium et hominem quendam grandaevum adspexi, quem portabant quattuor perversi angeli tenebrarum. Hi ad hoc flumen ignis adduxerunt illum et posuerunt in sede ignea, et dum flumen ignis vorabat eum usque ad pectus eius, cum telis igneis transfigebant eum et ignem in eum vasis infundebant. Et cum hoc vidissem ploravi amare gemuique multum et dixi filio meo: « Quid est nomen illius hominis? » Et dixit mihi: « Papas est nomen eius » et dixi: Quidnam est peccatum hominis cuius terribile est supplicium? » Et respondit dixitque mihi: « Secundum legem meam non ambulavit, mandata mea non adimplevit, mysteria sancta mea in puritate non tractavit, sacrificium immaculatum non obtulit, in impudicitia et profanatione dies suos transivit, peregrinum non excepit, pauperes et miseros non dilexit, primitias solus manducavit, esurientes non cibavit nec sitientem potavit. Et hoc est supplicium eius usque in aeternum ».

Et iterum in regione istius abyssi vidi hominem quem angeli tenebrarum portabant, et hic super faciem suam ceciderat, ita ut sanguis e naso eius proflueret. Iniecerunt illum in

hoc flumen quod voravit eum usque ad pectus, et cum clamaret: ‘ Miserere mei ’, nemo illi misericordiam faciebat. Et interrogavi filium meum dixique illi: « Quodnam est peccatum huius hominis et quodnam est nomen eius? » Et dixit mihi: « Nomen eius ‘ diaconus ’ est, et peccata eius ego narrabo tibi. Secundum mandata mea non ambulavit, in ecclesia mea sine puritate ministravit, sanguinem meum pretiosum immaculatus non sumpsit, in sanctuario cum reverentia non ambulavit, pane suo esurientes non cibavit, potum suum sitienti non propinavit, pauperes et qui in deserto moriuntur non linteis involvit nec sepelivit. Et hoc est supplicium eius usque in aeternum ».

Et vidi in regione istius fluminis hominem magnum et terribilem quem angeli tenebrarum accipiebant et in flumen ignis usque ad pectus iniiciebant; cum lapidibus igneis percutiebant faciem eius et cum virgis fulmineis eum verberabant. Hunc vero p. 75.
cum viderem gemui ploravique multum, et interrogavi filium meum et dixi: « Quodnam est nomen eius? » respondit mihi: « ‘ Patriarcha ’ est nomen eius, et peccata eius ego narrabo tibi. Fidem Trinitatis non recte stabilivit, omnia quae ei mandaveram non observavit; non secundum legem in munere patriarchatus constitutus fuit. Et hoc est supplicium eius usque in aeternum ».

Et postea, in regione eiusdem fluminis hominem quendam vidi ad flumen ignis adductum, quem mare igneum tangere faciebant, et simul verberabant et dicebant: « Iam frangebas panem, cur esuris; iam flumen hauriebas, cur nunc sitis; iam victimas mactabas, cur carne earum non satiatus es? » Et interrogavi filium meum et dixi: « Quodnam est nomen huius hominis et quodnam est peccatum eius? » Respondit filius meus: « ‘ Sacerdos ’ est nomen eius; eius vero peccata multa ego narrabo tibi. Cum sacerdos esset, hic nec secundum legem meam, nec secundum officium sacerdotii ambulavit, ab impuritate non sese mundavit, dies suos consumpsit in risu et lascivia et nugis. Et hoc est supplicium eius usque in aeternum ».

Et rursum vidi hominem quem quattuor angeli tenebrarum ducebant, et percutiebant faciem eius cum virgis igneis et fulmineis; inclinabat autem faciem suam et immittebant eum in flumen quod vorabat eum usque ad pectus, et cum gladio ignis abscindebant linguam eius et cum novaculis ignis labia eius.

Et cum diceret: 'Miserere mei', nemo erat qui ei misericordiam faceret. Et cum haec vidissem ploravi multum et gemui valde, et interrogavi filium meum dixique ei: « Quodnam est nomen huius hominis? » Respondit et dixit mihi: « Nomen eius est 'diaconus' et peccatum eius ego dicam tibi. Secundum totam legem canonum quam ei imposueram non ambulavit; ad sacrificium meum cum puritate non cantavit; in pigritia, in risu, in impuritate permansit; in ecclesia dissolutus et insolens et superbus fuit. Et hoc est supplicium eius usque in aeternum ».

Et etiam vidi homines quorum non erat numerus, sicut pul-
p. 76. verem dispersos in medio ignis, et columnis ignis suspensos. Et interrogavi filium meum et dixi: « Quinam sunt hi homines? » Dixit mihi: « Hi sunt qui sculptilia et idola, solem, lunam et stellas adoraverunt. Et hoc est supplicium eorum in aeternum ».

Et etiam vidi in flumine ignis alios homines quos tineae igneae devorabant; et interrogavi filium meum et dixi ei: « Quinam sunt hi homines? » Et respondit mihi: « Hi sunt qui aurum coacervaverunt, et omnes divites qui pauperes afflixerunt, et qui fiduciam suam posuerunt in divitiis suis, sicut dixit Paulus: 'Qui volunt divites fieri incidunt in magnum peccatum'[1]. Et hoc est supplicium eorum in aeternum ».

Et postea vidi virgines tenebris vestitas, collo ligatas cum catenis igneis, quas ad flumen ignis trahebant. Et interrogavi filium meum et dixi: « Quaenam sunt istae? » Et respondit mihi dicens: « Antequam patres et matres eorum coniungerent eas secundum leges matrimonii, illae egressae sunt in deserto et in via, et virginitatem suam perdiderunt. Et hoc est supplicium earum usque in aeternum ».

Et rursum vidi alios homines in igne suspensos: manus eorum cum catenis ignis et pedes eorum cum vinculis ignis et collum eorum cum funiculis ignis alligata sunt. Posuerant eos in tenebris, ubi erant fletus et stridor dentium. Et interrogavi filium meum eique dixi: « Quinam sunt hi homines? » Et respondit: « Hi sunt reges, duces et principes terrae: orphanos et viduas spoliaverunt; superbos et exaltatos in saeculo praetereunte se praebuerunt; in his quae nil eis prosunt sese glorificaverunt.

[1] I *Cor.*, VI, 9.

sicut dixit liber Sapientiae: ‘ Omnis conditio saeculi vanitas est ’ [1]. Et hoc est supplicium opulentium terrae ».

Et etiam vidi alios homines in medio flammarum suspensos, serpentes ignis vexabant vorabantque eos, canes ignis mordebant eos, leones ignis confringebant crura eorum et pardi ignis guttur eorum dilacerabant. Et hoc cum viderem ploravi amare et interrogavi filium meum: « Quinam sunt hi? » Respondit mihi dixitque: « Hae sunt moniales quae praeter legem p. 77. canonum egressae sunt; postquam veste sancta monastica se vestierant virginitatem suam vitiaverunt; ei qui mendacii non convincitur, mentiti sunt, eum qui non est odibilis spreverunt. Saepe postquam conceperant filios suos in sinu occiderunt, sanguinem eorum super terram fuderunt, aut postquam parturierant filios suos occiderunt aut patres eorum manibus suis venenum matribus dederunt. Hi autem pueri coram throno patris mei clamant et dicunt: ‘ Domine, non adolescere nobis permiserunt ad bonum aut malum faciendum; partem dimidiam nostri canibus dederunt et alteram partem porcis proiecerunt ’. Et cum verba horum puerorum audivissemus, ego cum Patre meo et Paracleto, contristati sumus et *angelum* Temliaqos praecepi in pulchra mansione deponere illos. At pro patribus et matribus illorum, hoc est supplicium usque in aeternum ». Et interrogavi filium meum et dixi: « Si poenitentiam egerint nonne misereberis eis? » Respondit mihi: « Certe dico tibi, si cum corde confidente poenitentiam egerint, condonabo eis; at si non agunt poenitentiam in timore cordis, non eis condonabo nec imminuam eorum supplicium. Pastores autem eorum, quia illos non castigaverunt, malum magnamque poenam patientur, et erit pars eorum cum Eli et cum Fola. Eli non castigavit filium suum, Fola vendidit filias suas pro bove, hi vero pastores filios suos vendiderunt pro parvo pabulo et potu praetereunte, et pariter similes facti sunt Esau qui ius primogeniturae vendidit pro pabulo; sicut dixit Paulus: ‘ Christo enim non serviunt, sed suo ventri ’ [2] ».

Et postea vidi suspensos quosdam columnis igneis quos flammae circumdabant commovebantque; fructus multi suaves et aqua pura coram oculis eorum aderant, et cum manducare

[1] Cf. *Eccle.*, I, 14. — [2] *Rom.*, XVI, 18.

fructus arboris bibereque aquam cupiebant, nihil horum deprehendebant, nihilque in os eorum intrabat. Et haec cum viderem moerens et tristis fui valde, et interrogavi filium meum p. 78. eique dixi: « Quinam sunt isti homines? » Respondit mihi: « Hi sunt qui ieiunium violaverunt et respuerunt, qui festinaverunt ad violationem ieiunii vel feria quarta vel sexta vel per quadragenarium ieiunium. Et hoc est supplicium eorum usque in aeternum ». Et interrogavi filium meum et dixi: « Si poenitentiam egerint, nonne misericordiam facies illis? » Respondit filius meus et dixit mihi: « Si per unum diem poenitentiam egerint, remissionem peccatorum obtinebunt ».

Et deinde vidi homines manus abcisos, quos flammae igneae circumdabant. Interrogavi filium meum et dixi: « Quinam sunt hi homines? » Et dixit: « Hi sunt qui chartas magicas scripserunt, et ex his fructus perceperunt: hoc est supplicium eorum usque in aeternum ».

Et deinde vidi homines flammis igneis circumdatos et frenis igneis frenatos. Et interrogavi filium meum et dixi: « Quinam sunt hi homines? » Et respondit mihi: « Hi sunt qui in proximos suos blasphemaverunt, et fratres suos contempserunt. Diabolus vero, cum blasphemasset in Adam, cecidit e throno suo et eversa est gloria eius; ita erit ei qui in proximum suum blasphemaverit ».

Et postea vidi foveam sulphure et pice plenam; nulla lux in illa erat, sed plena erat tenebris; et ibi vidi quosdam manus ac pedes amputatos. Et interrogavi filium meum dixique ei: « Quinam sunt isti homines? » Et respondit mihi dixitque: « Hi mahummedani sunt qui in nativitatem meam ex te non credunt, neque in baptismum meum, neque in mortem, neque in resurrectionem, neque in adscensionem meam credunt, neque credunt esse Patrem cum Filio et Spiritu sancto; et hoc est supplicium eorum ».

Et deinde vidi alios homines quorum os et nares sulphur et ignem vomebant, volumine igneo collo eorum suspenso. Et interrogavi filium meum eique dixi: « Quinam sunt hi homines? » Et dixit: « Hi sunt sacerdotes, magistri psalmorum, qui die dominica cantus laudationis omiserunt: et hoc est supplicium eorum usque in aeternum ».

Et etiam vidi hominem quem quattuor angeli tenebrarum

crucifigebant, pedes eius sursum et caput infra. Cum funiculis p. 79. igneis tenebant pedes eius et cum lanceis igneis faciem eius radebant; et postquam vincula eius solverant in mare ignis cecidit. Interrogavi filium meum et dixi: « Quodnam est nomen huius hominis? » Dixit mihi: « 'Sacerdos' est nomen eius: et peccatum eius ego tibi narrabo. Die dominica tus et oblationes non obtulit, dissolutus et superbus fuit ». Interrogavi filium meum et dixi: « Quoties sacrificium tibi vis offerri, fili mi? » Dixit mihi: « Die dominica mane, et sabbato circa tertiam horam diei; non audisti quod dixi in Evangelio: 'Non veni solvere legem aut prophetas sed adimplere' [1], et sabbatum ego non abrogavi nisi unica die, alia vero sabbata honoravi et haec aequalia habui diei dominicae ».

Et iterum vidi hominem quem cum sagittis igneis transfigebant. Et interrogavi filium meum et dixi: « Quodnam est nomen huius hominis? » Dixit mihi: « 'Diaconus' est nomen huius; et peccatum eius ego narrabo tibi: quia die dominica non prompte obtulit sacrificium, hoc est supplicium eius usque in aeternum ».

Et etiam vidi in regione fluminis foveam ignis effossam, et in ea vidi homines et feminas usque ad collum immersos. Serpentes et viperae igneae in omnibus membris eorum erant, et novem angeli tenebrarum spiculis igneis eos perfodiebant. Haec cum viderem ploravi amare gemuique multum, et interrogavi filium meum eique dixi: « Quinam sunt hi homines? » Et dixit mihi: « Hi sunt monachi qui vestigia mea in via mea non secuti sunt, in lascivia dies suos transierunt; et hoc est supplicium eorum usque in aeternum ».

Et etiam vidi gehennam magnam septem sigillis signatam; tunc clamavit filius meus et dixit: « Aperite, ianitores gehennae, ut mater mea Maria videat ». Et cum apertae essent portae et viderem, timui et tremui et dixi filio meo: « Quodnam est no- p. 80. men huius fluminis? ». Et dixit mihi: « Gehenna est nomen eius ». Et dixi: « Quinam sunt qui in ea manent? » Respondit: « Remanent in ea qui negaverunt me esse filium Dei; et hoc est supplicium eorum usque in aeternum ». Et cum hi omnes damnati me viderent clamaverunt, et dixerunt: « Benedicta es tu,

[1] Matth., v, 17.

o Maria: benedictus fructus ventris tui, et beati oculi nostri qui te viderunt ». Et allocuta sum filium meum et dixi: « Parce mea caussa, dilecte mi, parce; nullus homo est sine peccato ». Respondit filius meus et dixit: « Misericors ero tibi a vesperis feriae sextae usque ad matutinum feriae secundae ». Et cum haec audissivem gratias egi filio meo, et damnati etiam laudibus eum celebrarunt.

O Iohannes, scito et perspice haec omnia quae narravi tibi; noli relinquere hunc librum in loco impuro; quo fuerit hic liber non accedant feminae quae mox parturierunt aut quae menstruis laborant, non accedat mulier fornicatrix aut fornicator vir: quo fuerit hic liber non sedeat homo moribus malis; quid prodest fornicatrici si ecclesiam adierit, quid fornicatori?

Audi, o Iohannes, quod dico tibi: iube ut commemorationem faciant quater: die vigesima prima mensis ṭer, die vigesima prima mensis sanē, die decima sexta mensis naḥassē, et die decima sexta mensis yakātit, qua mihi testamentum datum fuit: et, si possibile fuerit, uniuscuiusque mensis die vigesima prima faciant item hanc commemorationem.

Omnibus qui commemorationem meam fecerint, adiutrix ero in diebus afflictionis. Qui vero scribere fecerit vel scripserit hanc visionem, qui eam cum fide legerit vel cum reverentia audierit, ego nomen eius scribam in libro vitae in saecula saeculorum, amen.

Scripta est visio Maria dominae nostrae quam ei revelavit filius eius; ei qui hanc visionem scripsit, ei qui iussit illam scribi, ei qui eam recitaverit aut explanaverit, ei qui lectionem eius audierit, omnibus pariter sit misericors Dominus in regno caelorum, propter corpus et sanguinem suum, in saecula saeculorum, amen.